

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tim Lahaye ve Bob Phillips

Avrupa Komplosu

Babil'in Dirilişı Serisi

3. Kitap

Orijinal Adı: The Europa Conspiracy

Çeviri: Enver Günsel

© Bantam Dell A division of Random House Inc. New York

© Tim Lahaye & Bob Phillips / Neden Kitap

1. Baskı /Mayıs 2006

ISBN: 975-254-120-8

© Bu kitabın yayın hakları, Aslı Karasuil Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Neden Kitap Yayınlarına aittir. Yayıncının izni olmadan yayınlanamaz, kopyalanamaz çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

Baskı: Kilim Matbaası

NEDEN KİTAP

Yazarlar Hakkında

Dr. Tim Lahaye, Geride Kalanlar serisi kitapların yaratıcısı ve eş-yazarı, aynı zamanda Kutsal Kitap kehanetleri konusunda çalışan bir bilim adamı. Kurgu olmayan kırktan fazla kitabın yazarı, bir din adamı ve eğitimcidir.

Tim Lahaye, Dinsel Yardım'ın Jkurucusu ve başkanıdır. Dr. Lahaye ve eşi Beverly, Güney California'da yaşamaktadırlar.

Bob Phillips 80'den fazla kitabı olan yazar, aynı zamanda Pointman Liderlik Enstitüsü'nün yöneticilerinden biridir.

BİR

Başlangıçta bir çatırtı sesi... Daha sonra saldırgan rüzgâr ve tam anlamıyla terör...

Murphy'i çılgın nehir ve ani ölümden bin fitlik boşluk ayırıyordu. Saniyenin yarısı kadar bir süre kartalın havada süzülmesini andırır bir şekilde havada asılı kalmıştı. Daha sonra yerçekimi... Adrenalin bütün vücudunu sarmış bir şekilde kabloya mengene gibi sıkıca sarıldı. Dişleri sıkılı, neredeyse hiç nefes almadan ümitsiz bir şekilde asılı kaldı.

Murphy 150 fit genişliğindeki vadiye vardığında, öncelikle her iki taraftan da geniş ağaçlara bağlanmış iki kablonun sallandığını fark etti. Birinci kablo yer mesafesine yakındı; diğeri 6 fit yukarıdaydı. Yukarıda kalan kablonun ortasında hafif rüzgârda sallanan zarfa benzer bir şey vardı. Başını evet anlamında salladı: armağan bu olmalı.

Kenara doğru hareket edip yukarı ulaştı ve kabloyu yakaladı. Çok ama çok güçlü bir şekilde çekti, çok güçlü. Daha sonra uzanıp aşağı doğru baktı. Bin fit aşağıdaki Arkansas nehri nefes kesiyordu.

Bunu gerçekten yapmak istiyor musun Murphy? Macerayı bu kadar sevmene rağmen bir gün Methuselah seni öldürecek...

Dikkatlice, çevrede hareket var mı diye bakındı. Kimseyi görmemesine rağmen sanki onu birileri izliyormuşçasma tüyleri ürperdi. Birkaç derin nefes aldıktan sonra kablolar üzerinde hareket etti. Üstteki kabloya tutunup ayakları alttaki kabloya

5

basacak şekilde kabloların sağlamlığını ölçmek istercesine aşağı yukarı zıplamaya başladı.

Kabloların üzerinde böyle bir riske girerken iki sorunu olduğunu fark etti; yukarı-aşağı ve öne-arkaya hareket. Özellikle öne ve arkaya hareket, ayakları vücut hizasında olmadığı için ellerine büyük ağırlık yüklüyordu. Vücudunun üst bölgesindeki gücü kullanıp 75 fitlik merkeze ulaşırsa geriye uzun bir dönüş yolu olacaktı. Bin fit aşağıdaki potansiyel çağlayana bakmanın iyi bir fikir olmadığını çok çabuk kavradı.

Öne-arkaya sallanmadan aklını zarfa ver.

Murphy'nin zarfa ulaşması on beş dakika kadar sürdü. Boşluğun merkezine yaklaştıkça kablolar üzerindeki sallanma hareketi de arttı. Aşağıdaki kabloya vücut ağırlığını daha fazla vermesi de esneme nedeniyle iki kablo arasındaki mesafeyi artırdı. Boyu 6 fit olmasına rağmen kollan kafasının üzerinde ulaşabileceği en yüksek noktada açılmıştı. Sadece 3 fit daha, diye düşündü kendine güven verircesine.

Preston Üniversitesi kampüsündeki ayrılmış park bölgesine arabasını sürerken Murphy kendi kendine gülümsedi. Erken varması, derse başlamadan önce ona düşüncelerini toparlayabileceği çok değerli birkaç dakika sağlamıştı.

İyi bir gece uykusu... harika bir fincan kahve ve güneşli bulutsuz bir sabah... hayatta olmak muhteşem.

Biçilmiş çimenler ve bereketli ağaçlar mavi gökyüzü ile çarpıcı bir kontrast yaratıyordu. Manolyanın kokusu havaya yayılmıştı. Murphy güneşli yaşam tarzına alışmıştı. Ayrıca İncil arkeolojisi derslerini de sevmeye başladı. Üç sene içinde en popüler dersler haline geldiler.

Arkeoloji ve İncil sevgisini böyle bir derste buluşturma olanağına şükretti. Herkes derslerinden zevk alıyor gibiydi. Dekan Archer Fallworth dışında.

6

Murphy, ofisine hızla dalan Shari'ye bir göz attı, parlayan yeşil gözleri enerji doluydu.

"İşe geç gelen bir asistan için çok mutlusun/" diye şaka yaptı Murphy.

"Eğer mektuplarınızı almak için durmasaydım daha önce burada olabilirdim."

Gülümseyerek masanın üzerine bir tutam mektup, dergi ve küçük bir kutu bıraktı.

Kahverengi bir kağıda sarılmış bu kutu Murphy'nin dikkatini çekti. Gönderen hanesinde Tyler Scott ismi vardı ve adres yazılmamıştı. Kutuyu salladığında içinden hiçbir ses gelmedi.

Shari meşgul gibi rol yapsa da Murphy onun gözlerinin kutuda olduğunu görebiliyordu. Kutudaki, uzak ülkelerden gelen olağan dışı bir tarihi kalıntı olabilirdi. İşine kendini adanmış bir arkeolojistti Shari. Bunun yanında abartılı bir şekilde meraklıydı da. Shari'ye şaka yapmayı seven

Murphy kutuyu bir kenara bırakıp eline ders notlarını aldı ve onları incelemeye başladı.

"Açmayacak mısın?" diye sordu Shari.

"Neyi?"

"Sen neyi olduğunu çok iyi biliyorsun. İşte al, makas."

Murphy gülerken kutuyu açtı. Shari kafasını öne eğmiş seyrederken Murphy de imzasız bir kart çıkarttı kutudan ve yüksek sesle okudu:

Göz kamaştırıcı manzara Saltanat zevki Yolculuğu gece değil Gün ışığında yay Senin gelmeni bekliyor!

7

Kapıların arkasında

O bekliyor

Senin gelmeni bekliyor!

Sana göre o gidemez Zaman çok yavaş onun için Senin gelmeni bekliyor!

İsmi yakalandı

Tyler Scott

Senin gelmeni bekliyor!

Aklını kullan, budala olma. İspanyollar buna kırmızı renk adını verdi. Senin gelmeni bekliyor!

"Garip" dedi Shari şaşırılmış bir ifadeyle. "Sence bu ne anlama geliyor?"

"Bence sorun anlamına geliyor."

"Sorun?"

"Kim böyle bir bilmece gönderir ve imzasız bırakır?"

Shari'nin meraklı bakışları tedirginliğe dönüştü.

"Sence bu Methuselah'tan mı?"

"İyi tahmin Shari. Şimdi ne planlıyor merak ediyorum."

Murphy şimdi havada kıvrılan manila zarfına çok yakındı. Vücudunun tüm ağırlığını sol eline verip üstteki kabloya tutunarak sağ eliyle uzanıp zarfı yerinden aldı. Güvenlik amacıyla gömleğinin içine yerleştirip tekrar iki eliyle kabloyu yakaladı.

Birkaç nefesten sonra başladığı noktaya doğru dikkatli bir şekilde kabloları tutunarak yürüdü.

"Eğleniyor musun Dr. Murphy? Ben eğleniyorum."

Metuselah'ın sesi aniden cınladı. Neredeyse Murphy'e dengesini kaybettiriyordu.

Ses nereden geliyordu? Murphy çevresine bakındı fakat aşağıda suyun kükremesi ve kulaklarına kan sıçraması dışında hiçbir ses yoktu.

"Sanırım şu ana kadar senin için çok kolaydı. Sence de öyle değil mi Dr. Murphy?"

Murphy güvenli kano duvarına ulaşabilmek için hızını artırmaya çalıştı.

Methuselah'ın kahkahası yakınlardaki kayalıklardan yankılandı. "Yavaşla Murphy, aceleye gerek yok."

O anda Murphy'nin ayaklarını bastığı kablo kaydı. Aniden bütün ağırlığı ellerine ve kollarına yüklenince kendini vadiden aşağı sallanırken buldu.

Çılgın bir şekilde çaba sarf ederek önce sağ ayağını, daha sonra da sol ayağını yukarıdaki kabloya kenetledi. Şu an boşlukta elleri ve ayakları kabloya yapışmış vaziyette sarkmaktaydı.

"Ne kadar süre böyle sarkabileceğini sanıyorsun Murphy?"

Metuselah kıkırdarak sordu:

"Kabloyu kayarak geçip boynunu kırıncaya kadar," diye bağırdı Murphy.

"Haydi haydi, doktor sesin üzgün gibi geliyor. Bakalım senin için bu olayı daha enteresan kılabilecek miyim."

Metuselah'm kıkırdama sesleri daha da yükseldi ve bunu takiben üst kablo çatırtıyla koptu.

Murphy düştüğünü hissedebiliyordu.

"Bu bilmecenin ne anlama geldiğini anlayabildin mi?"

Shari kaşlarını şaşırılmış bir ifadeyle çatarak sordu. Aynı anda ikili at kuyruğu şeklinde yapmış olduğu düz siyah saçlarıyla oynuyordu.

"Hayır, fakat eminim ki bu da şifreli mesajlarından birisi. Sanırım bilmeceyi parça parça ele alarak çözmeliyiz.

"Hım, 'senin gelmeni bekliyor/ cümlesini beş farklı kez yinelemiş. Bu bir anlam taşımalı."

"Ana tema bu cümle olmalı: 'budala olma, İspanyollar buna kırmızı renk adını verdi.'"

"İspanyol kelimesi bir eyalet ismi olabilir mi? Kolarado eyaleti?"

"Aferin Shari, bahsettiği Tyler Scott tutuklu."

"Belki bir yalan söylerken ya da eli kurabiye kutusunda-ken ya da tehlikeli paketleri alıp işe geç gelmesinden dolayı tutuklanmıştır," diyerek gülümsedi Shari.

Belki Murphy polis tarafından yakalandı. Şu ifadeye bir bak: 'Onun için zaman yavaş ilerliyor.' Belki de hapishanede günlerini sayıyordu."

"Bu 'kapılar' ve 'o gidemez' ile bağlantılı. 'Göz kamaştırıcı manzara ve saltanat zevki'ne ne dersin? Bunlar ne anlama geliyor?"

"Hım, Kolarado, hapishane, muhteşem manzara, saltanat zevki..."

Murphy elleri saçlarını tarar bir şekilde bu kelimeleri tekrar ederek bir aşağı bir yukarı yürürken birden durdu ve Sha-ri'ye baktı.

"Sanırım buldum."

"Tamam, beni karanlıkta bırakma. Ne buldun?"

"Ben çocukken ailemle Kolarado'yu ziyaret ederdik. Den-ver'a uçar, oradan araba kiralar ve neredeyse bir ay boyunca eyaleti keşfederdik. Bu yolculukların birinde Colorado Springs ve Pike's Peak'e gittik. Oradan da Pueblo denilen bir kasabaya. Pueblo'nun batısı Canon City. Sence burası neyiyle ünlü?"

"Kanonları ile?"

10

"Hızlısın Shari. Hayır, Canon City Eyalet Hapishanesi ile ünlü. Çok karışık bir hikâye."

"Karışık kelimesi Methuselah'ın alanı gibi. Onun tipi bir yere benziyor. Sürekli orada kalmalı."

"Kendi kendini asma makinesinin ortaya çıktığı yerd. Mahkûmlardan biri kendi kendine çalışan bir platform icat etmişti. Bu da resmi idamları ortadan kaldıracaktı. Ölmek üzere olan kişi manivelayı kendi çekiyordu. Makine bir seri makaranın yardımı ile çalışıyordu. Makaralar ipe 300 poundluk bir baskı uyguluyordu. Bu da mahkûmun vücudunu yukarı fırlatıp aniden boynunun kırılmasına neden oluyordu. Herkes bunun ipte yavaş yavaş acı çekerek ölmekten daha iyi olduğunu düşündü."

"Ay! Bu bana pek bir ilerleme gibi gelmiyor," dedi Shari.

"Sırada ölüme bekleyen diğer mahkûmlar da bundan hoşlanmadı. Bu yüzden Kolarado'nun ilk gaz odasını kurdular. Gaz odasına da Roy Best onuruna Roy'un Penthouse'u adını verdiler. Kendisi gardiyandı."

"En önemli mahkûmları ilk 'Hanibal Kanibal' olan Alfred Packer idi. Hapishaneye insan yediği için kapatılmıştı."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?"

Shari Murphy'nin kafasının bir sürü garip saçmalıklarla dolu olduğunu biliyordu. Bazen böyle olması onu çılgına çeviriyordu.

"Bunun notla ne alakası var?"

"Oraya geliyorum. Canon City'nin yakınında Royal Gorge var... anladın mı? Muhteşem manzara, saltanat zevki. Vadiyi ikiye bağlayan 1053 fit yükseklikteki dünyanın en yüksek aşmalı köprüsü burada bulunuyor. Arabalar geçerken köprünün yüzeyinin kablolar üzerinde sallandığını bilmek çok garip bir duygu."

"Köprünün hemen yanında Aerial Tram yer alıyor. Bu da şimdiye kadar inşa edilmiş en dik eğimli tren yolu. Bazı bölge-
li

lerde kovuğun duvarları 30 fite kadar daralıyor. Gerçekten görülmeye değer. Orada bir eğlence parkı bile inşa ettiler.

"Seninle bir Sanskrit elyazması adına iddiaya girerim ki Tylor Scott Canon City Eyalet Hapishanesi mahkûmu. Shari, hapishaneyi ara ve bak bakalım Tylor Scott adında bir mahkûmları var mı... Gelecek hafta bahar tatili. Küçük bir gezi yapabilirim."

Murphy önce bir zil sesi duydu. Ardından metal bir kapının kapanıp onu içeri kilitli bırakan bir ses daha... Küp şeklinde sadece tahta bir sandalyenin bulunduğu bir buçuk inçlik kalınlıkta cam ekranın önünde buldu kendini. Camın dibindeki duvarda bir ahize vardı.

Murphy çevresine bakındı; ölü yeşili duvar boyası çentik-lenmiş ve çizilmişti. İsimler ve mesajlar vardı eski yüzeyin üzerinde. Neredeyse yirmi yıldır boyanmamış gibi görünüyordu.

Boğuk bir zil sesinden sonra Tyler Scott camın diğer bölümündeki odaya girdi. Uzun boylu ve zayıftı. Portakal rengi hapishane kıyafetleri vardı üzerinde. 27 yaşlarında görünüyordu. Sarı saçları taranmamıştı.

Murphy ahizeyi eline aldı. "Benim ismim Michael Murphy," diye belirtti Scott'a. "Ziyaretimin amacı şu ki; sana biraz garip gelse de, sanırım benim için bir mesajın var. Haklı mıyım?"

"Pek ziyaretçim olmuyor. Ailem bile bir sene önce ziyaretlerini kesti. Bana hep hiçbir işe yaramadığımı söylüyorlar. Benim kaybeden olduğum kanısındalar." Depresyon ve ümitsizlik duyguları yüzünde çizgiler oluşturmuştu. "Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorum."

"Ben de," dedi Murphy.

"Birkaç ay önce bir yabancı beni ziyarete geldi. Bana yapılı bir adam olan Murphy'nin gelip benden bir mesaj talep edeceğini söyledi. Bana magazin ve sigara almam için biraz para bıraktı."

12

"Nasıl biriydi?"

"Uzun boylu ve altmışlı yaşlarının ortalarında, gri saçlı ve bol kırıksıklı bir adamdı. Çok fazla güneş altında kalmış gibiydi. Ah, evet, hafif aksayarak yürüyordu, gitmek için ayağa kalktığında gördüm. Sesi farklıydı. Konuşurken kahkaha atıp kıkırdı-yormuş gibiydi. Bana sorarsan pek tekin biri değildi."

"Mesaj neydi?"

"Bayım sigaram bitti."

Murphy ona bakarak gülümsedi.

"Sana giderken alman için para bırakacağım."

"Teşekkürler. Royal Gorge'un kuzeyine gitmeni ve eğlence parkını geçmeni söyledi. Batıya giden kanyonu iki mil boyunca takip et. Kanyon burada daralacak. Kablolara bak. Bu kadar. Bana pek mantıklı gelmedi."

"Bana da öyle. Yardımın için teşekkür ederim. Neden içeridesin?"

"Silahlı soygun. Bir marketi rehin aldım."

"Daha ne kadar yatacaksın?"

"Üç yıl daha. Bana oto mekaniği dersleri veriyorlar. Çıktığımda iş bulmayı umuyorum."

"Öyle olacağına eminim. Para dışında güvenlik elemanlarına senin için bir kitap bırakacağım. Umarım yeni bir hayat kurmanda yardımcı olur."

Murphy dışarı çıkmadan, Tyler Scott için biraz para ve İncil bıraktı. İncil'in içine bir not yazarak Yuhanna bölümünden başlamasını önerdi.

Canon Ctiy'den Royal Gorge'a uzanan on millik yol boyunca Murphy'nin zihninde hatıralar canlandı. Babasının onu kovuğun en aşağısına kadar ulaşan trene bindirmesini ve üstü açık seyir arabaları ile turlamalannı hatırladı. Zihninde asma tren yolu köprüsü ve aşağıdaki beş çağlayan vardı.

13

Babamla ne güzel zamanlar geçirdim. Tyler Scott'ında ilgili bir babası olsaydı acaba hayatı farklı olur muydu?

Murphy arabasını park etti ve neyle karşılaşacağını düşünerek sırt çantasını taktı. Asma köprüde yürümeye başladı. Arkasında eğlence parkını ve insanları bırakarak kovuğun batısına doğru ilerledi bir süre. Kolarado dağlarının ne kadar güzel ve ihtişamlı olduğunu unutmuştu. Ara sıra durup kovuğun içine bir göz atıyordu. Etraf çok sessizdi. Sadece ayağındaki botların gıcirtısı, yer yer duyulan kuş cıvıltısı ve aşağıdaki çağlayanların sesiydi duyulan.

Bunu daha sık yapmalıyım. Tanrının yarattıkları ile yalnız olmanın iyileştirici bir yanı var.

Üstteki kablonun sadece bir ucu sağlam bir yere bağlıydı. Murphy kanyon üzerinde bir insan sarkacı gibi sallanıyordu. Kovuğun diğer yanındaki duvara çarpması anlık meseleydi. Kolları ve elleri kabloya sarılı bir şekilde, Murphy çarpmadan sonra asılı kalması için dua etti. Duvardaki kayalar teker teker seçebiliyordu. Ve aniden kablonun pozisyonu değişti. Yukarı baktığında, aşağı doğru olan momentumu kesen büyük bir kayaya çarptığını gördü. Murphy'nin duvara vuruşu önce kafa değil, kollar ve ayaklarla oldu. Böylece tutunabildi. Fakat duvarda sallanırken birden panik yaşadı.

"Ah Tanrım, kayıyorum, yardım et," diye bağırdı.

20 fit kaydıktan sonra, düşüşünü durdurabildi. Kanyonu tırmanma olanağı olmadığını biliyordu. Yukarı 100 fittik bir uzaklıktaydı. Tek kurtulma umudu elleri ve ayaklarını kullanarak kablo yardımı ile üzerindeki kayaya ulaşmaktı -çok çabuk, gücü tükenmeden.

Yukarıdaki kayaya ulaştığında Murphy'nin bütün gücü tükenmişti. Kendini güvenli bölgeye doğru sürükledi. Bir süre

14

uzanarak derin nefes aldı. Nefes almasının normale döndüğünü anlayınca çevresine bakındı. 5 fit genişliğinde ve 4 fit uzunluğunda düz bir kayanın üzerinde olduğunu gördü. Kayanın di-ğer bölgeleri ayakta durmaya uygun olmayacak kadar dikti. Kabloyu yukarı çekti ve kayanın çevresine bağladı. Kovuğun üst bölgesi ile bağlantısını kaybetmek istemiyordu. Kan içindeki elleri sırt çantasından birkaç enerji paketi ve bir şişe su çıkarırken çılgın bir şekilde titriyordu.

Tamam Murphy. Hayattasın. Sakin ol.

Su şişesini kapağını zorlukla açabildi.

Bu işler için yaşıyorum. Methuselah'ı elime geçirirsem öldüreceğim. Ya da kıkırdaması kesilinceye kadar iyice bir döveceğim.

Murphy kamyonun tepesine tırmanabilmesi için gücünü tekrar kazanması gerektiğini biliyordu. Enerji paketlerini yiyip suyunu içtikten sonra çantayı kafasının altına koydu ve bir süre uyumak için uzandı.

Tanrım, hayatımı kurtardığın için sana şükürler olsun. Lütfen bana yukarı tırmanabilmem için gereken gücü ve cesareti ver.

Kanyonda soylu bir şekilde süzülen şahinin sesi uyandırdı Murphy'i. Oturup durumunu bir süre gözden geçirdi. Kabloyu gözleriyle takip ederek yukarıda kovuğun kenar bölgesini ve güvenli alanı seçebildi. Çelik kablo ile o mesafeyi tırmanama-yacağını biliyordu. Bunun yanında, Methuselah'ın insafında bu çıkıntılı kayanın üzerinde de kalamazdı. Her şeye rağmen birkaç kaynağı daha vardı.

Kemerini çıkardı ve prusya düğümü atı. Elini sokabileceği bir halka oluşmuştu. Sırt çantasının omuz bağlarından iki tane daha ayaklarını basabileceği prusya düğümü yaptı. Düğümleri kabloya bağladıktan sonra biraz sonra yapacakları için kendini hazırladı ve yukarı kovuğa doğru yavaş ve uzun tırmanışına başladı.

15

Murphy vücut ağırlığını sağ eliyle tuttuğu halkaya verdi. Daha sonra sol eliyle uzanıp ayakları için hazırladığı diğer iki prusya düğümünü yukarı doğru kaydırıldı. Daha sonra halkaların üzerinde ayağa kalktı. Kemer kablonun üst bölümlerine doğru kaydırıldı. Böyle kaymaya bir kurdun milim bir ağaca tırmanması gibi çok yavaş bir şekilde devam etti. Yukarı çıkması bir buçuk saatini aldı.

Murphy kendini kanyonun üzerine çekip dua edene kadar Methuselah gözden kaybolmuştu bile. Belki de Murphy'nin asla başaramayacağını düşünmüştü. Ya da sadece sıkılmıştı.

Yeterince heyecanlı değildi herhalde, diye düşündü Murphy.

Çevresine baktığında kabloların ağaca bağlandığı yerde bir şeyin olduğunu gördü. Bir kayanın üzerinde piringten bir terazi vardı. Terazinin gözlerinde tahtadan yapılmış kırık numaralar... Bir ve iki numaralan ortalanndan çatlamıştı. Her bir parçası farklı bir gözdeydi. Terazinin altında bir kart gözüne çarptı. Murphy kartı alıp üzerinde yâzılanları okudu.

BABİL-375 METRE DİREKT KAFANIN KUZEYDOĞUSU

Murphy kafasını salladı. Methuselah, oyunları tükenmedi hâlâ. Ama en azından benim bu aptal oyunlardan sağlam çıkacağıma dair inancın varmış.

Gömleğinin içindeki manila zarfını neredeyse unutmuştu. Çekip aldı ve dikkatlice açtı. Şöyle bir baktı fakat içinde ne olduğunu tam anlayamadı. Bu yüzden zarfın içindekileri eline boşalttı.

Alçı?

16

İKİ

Akkad kasabası, Babil'den yirmi üç mil uzaklıkta, İ.Ö. 539.

Karanlık Silüetler uyuyan kasabanın içinden sinsice ilerliyordu. Bir kısmı çiftler halinde ama genelde yalnız hareket ediyorlardı. Fakat her bir tehlikenin farkındaydı. Her köşe başında çevreye bakıp takip edilip edilmediklerini kontrol ediyorlardı. Yakalandıkları takdirde kafalarını

kaybedecekleri kesindi. Fakat öfke ve açgözlülükleri ölüm korkularını yenmiş ve onları toplantıya doğru sürüklemişti.

Gecenin soğuk ve geç saatleriydi. Gökyüzünü dolduran yeni ay ve bulutlar derin gölgeler oluşturuyordu. İhtiyaçları olan mükemmel kamuflaj da buydu. Sadece ara sıra bir köpeğin havlama sesi sessizliği bozuyordu.

Vardıkları karartılmış binada herhangi bir hoş geldin ışığı yoktu. Şifreli bir kapı vuruşundan sonra, sadece birkaç tane titrek bir şekilde yanan gaz lambası ile aydınlatılmış geniş bir odaya alındılar.

Sarımsak, köri ve vücut kokusu odaya hâkimdi. Titrek ışığın yüzlerine ve renkli türbanlarına korkunç bir şekilde yansıdığı sinirli kara gözlü sakallı adamlar oryantal kilimlerin üzerine oturmuşlardı. Bunlardan bazıları birbirlerine sinirli bir şekilde fısıldıyorlardı. Diğerleri sessizdi. Çoğu tedirgin ve korku doluydu.

Susa kenti valisi, Abd AL Rashid, nefesi pis kokan tıknaz adam odaya en son girendi. Vali Abu Bakir ve Vali Hüsam Al

17

Din ona başlarıyla selam verdiler. Herkes bu iki valiye bakıyordu. Hüsam Al Din ilk konuşan oldu.

"Arius'a çok yakın kaynaklardan aldığımız haberlere göre kral yaşlı Yahudiye kendine memur atayacakmış. Buna izin veremeyiz. Bizi yönetmeye kalkarsa, bu bizim operasyonumuzu tamamen etkiler."

Abu Baha ekledi:

"Rüşvet kabul edecek türden biri değil. Yeterinden fazla dürüst. Diğerleri denedi ve bu yüzden hayatlarını kaybetti. Onu Kral Darius'a kötü gösterecek bir plan düşünmeliyiz."

Bu açılış kelimeleri mırıldanmalara yol açtı. Kadar el Kareem elini kaldırarak "Yaşlı Yahudi, Darius'a sadık. Sadakatsizlikle suçlamamız olanaksız. Fakat bir yol daha olabilir. Yaşlı adam Yehova takipçisi. Kendini büyük bir imanla adadığı dini çarpıtılıp ona karşı kullanabiliriz. Kralı bu tanrının ona karşı olduğuna ikna etmeliyiz."

Yardımcısı odaya girdiğinde Daniel meyve ve ekmekten oluşan yemeğini bitiriyordu.

"Sahip, Kral Darius'un ulaşı kraldan bir buyruk getirmiş: Sizin ve diğer iki valinin ve ülkenin diğer yüz yirmi valisinin kraliyet sarayında dört gün içinde olmanızı istiyor."

"Toplantının ne hakkında olduğunu söyledi mi ulak?"

"Hayır, sadece Darius'un yeni bir kanun çıkaracağından bahsetti. Persliler ve Medesliler tarafından iptal edilmeyecek türde bir yasa"

Daniel yavaşça kafasını salladı. "Umarım bu yeni kanun hakkında iyi düşünür. Seksen beş yıllık hayatım boyunca bir sürü kralın değiştiremeyecekleri kanunlar yüzünden pişmanlık duyduklarına şahit oldum."

Trampet sesi ile kalabalık sessizleşti. insanlar kapıya doğru döndü. Daniel içeri girerken ellerini çırpıtlar.

18

Daniel gülümsedi ve rengârenk üniformaları içindeki adamları başıyla onayladı, kralın yanındaki yerine geçerken. Kalbinde bunun hepsinin rol olduğunu biliyordu. Adamların gülümsemelerinin ve el çırpımlarının altında nefret ve kıskançlık yattığı aleniydi. Onların gizli bir sistemle işleyen rüşvet yollarını ortaya çıkarmıştı. Her an hepsini deşifre edebileceğini biliyordu. Bu hipokratlar kendisinin siyasi düşmanıydı. Kraliyet muhafızları kralın tahtının arkasından bütün salonu doldurmaya başladılar. Bunu trampet sesleri takip etti. Herkes büyük bir sessizlik içinde ayağa kalktı.

Kral Darius içeri gülümseyerek ve el sallayarak girerken yüksek sesli teşvikler ve alkışlar patladı. Altın işlemeli kırmızı ve mavi renkteki kaftanı şişman ve kısa boylu vücudunu zor kapatıyordu.

Bitmeyecekmiş gibi gelen bir sürenin ardından kral oturdu ve asasını indirdi.

"Aldığım bilgiye göre hepiniz kardeşçe bir toplantı yapıp, çok iyi bir öneri ortaya atmışsınız," diye belirtti.

Ne? Daniel herhangi bir toplantıya katılmamıştı. Bir şeylerin yanlış gittiğini anladı.

Bütün yüzünü saran bir gülümseme ile Darius, "Sizin sadakatinize ve beni kralınız olarak onurlandırmanıza minnettarım. Bu yüzden otuz gün yürürlükte kalacak olan bir yasa

çıkarıyorum. Medes ve Persliler tarafında değiştirilemeyecek. Hiçbir nedenle iptal edilemeyecek. Gelecek otuz gün içinde herhangi bir kişi benim dışımda bir Tanrıya ya da insana dua ederse aslanların kafesine atılacak."

Daniel planlarını o an kavradı.

Darius yazıcıları çağırdı ve dinleyicilerin alkışları ile kararı imzaladı. Sadece bir kişi teşviklere katılmadı.

19

Daniel sırtüstü düşerken aslan da kükremeyle çöktü. Dani-el'in nefes alabilmesi için birkaç saniye geçti. Aklını başına topladıktan sonra olayı anlamaya çalıştı. Kafese giren tek ışık atıldığı deliğin tavanından geliyordu.

Aslanların kokusu ve dışkıları tahammül edilecek gibi değildi. Nefes almayı bile zorlaştırıyordu. Çevresine bakındığında kendisine şaşırmış bir ifadeyle bakan sarıgözlü kedileri görebildi. En irilerinden erkek olanı kükremeye başladı, onu diğerleri takip etti. Ses sağır edici nitelikteydi... Ve korkutucuydu.

Daniel korkunun bütün vücuduna yayıldığını hissetti. Daha önce kafeste birçok aslan görmüştü. Fakat şimdi parmaklıklar yoktu... Sadece çevresinde dolaşan otuz kadar aslan.

"Sevgili tanrım, sana bütün sadakatimle hizmet ettim. Lütfen bana ölümle yüzleşmem için güç ver."

Daniel'in duaları yukarıdan gelen bir sesle kesildi. Darius. Daniel kralın sesindeki acıyı hissedebiliyordu:

"Daniel, kalbim acı içinde. Seni kurtarmaya çalıştım ama olmadı. Senin devamlı olarak kulluk ettiğin tanrın seni kurtarsın. Hoşça kal benim sadık hizmetlim."

Daha cevap veremeden başka bir ses daha duydu -kendisinin içeri atıldığı deliği tıkayan taş tekrar kraliyet muhafızı tarafından yerine sürükleniyordu.

Yazıcılar erimiş parafin getirip bunu deliği tıkayan taşın bir ucundan döktüler. Parafin kayadan aşağı yere akarken bir birikinti oluşturdu. Kururken de Darius ve birkaç soylusu parmaklarından yüzüklerini çıkarıp parafin üzerinde kanunun değiştirilemeyeceğini gösteren işaretler yaptılar. Mührü kıran ya da Daniel'i kurtarmaya kalkan ölüme mahkûm edilecekti.

Kayanın kapattığı delikten sadece çok az bir ışık giriyordu kafese. Daniel aslanların çevresinde dolaştığını biliyordu. Ara sıra bir tanesi kükremesiyle onu şaşırtıyordu. Saldırı ne zaman başlayacaktı?

20

On beş dakika boyunca kafesin ortasında kolları dizlerini sarmış bir şekilde oturup sinirle öne arkaya sallanarak dua etti. Aslanın birinin kuyruğu yüzüne çarpınca kalbi fırlayacakmış gibi oldu.

Aslanların belki de ona saldırmayacaklarını anlaması için yarım saat geçmesi gerekti. Yavaşça hareket etmeye başladı. Duvara doğru yaklaştığında ayaklarının altındaki insan kemiklerini hissedebiliyordu. Bu düşünce onda kusma ihtiyacı yarattı. Sonunda duvara vardı ve sırtını dayayarak dinlemeye başladı.

Karanlıkta aslanların hareket ettiklerini duyabiliyordu. Ara sıra bir aslanın nefesini ve bırıltılarını yüzünde hissedebiliyordu. Sinirleri korkunç şekilde yıpratın bir deneyimdi. Bu ılık nefesin ardından keskin dişlerin ve acının gelebileceğini düşünüp duruyordu.

Daniel Darius'un yasasını ilk duyduğunda nasıl hissettiğini hatırladı. Valilerin ve yöneticilerin ona bir kompo hazırladıklarını anlamıştı. Çünkü onlar da çok iyi biliyorlardı Daniel'in Da-rius'a dua edemeyeceğini. Yahova cennetin ve yerin tek tanrı-sıydı. Başka hiç kimse dua edilmeyi hak etmiyordu. Özellikle bunu şişman, kısa boylu egosu geniş ve gururu, küstahlığı hat safhadaki biri hiç hak etmiyordu.

Odasında dua ederken valilerin nasıl baskın yaptıklarını hatırladı. Onu yakalayıp Darius'un önüne çıkardılar. Krala Dani-el'in Yahova'ya dua edip ondan yardım istediğini belirttiler. En sadık liderini ölüme gönderdiğini anlayan Darius'un yüzü birden soluklaştı. Kral gün boyu çılgın teşebbüslerle Daniel'i kurtarmaya çalıştı. Fakat sonunda yasasını feshedebilecek hiçbir yöntem bulamadı. Sonunda Daniel düşünceleri Babil'e geldiği ilk günlere kaymış bir şekilde uykuya daldı.

21

ÜÇ

"Bana öyle geliyor ki, birisi bana geçen hafta işe geç gelmem hakkında ders vermişti."

Shari her zamanki laboratuvar önlüğü içinde, Murphy içeri girdiğinde kafasını mikroskoptan kaldırmadan söyledi bu sözleri. Onun gülümsememek için rol yaptığını biliyordu Murphy.

"Gözlemlerdeki güçlerinin ilerlemesine memnun oldum" diye cevap verdi.

Shari gülümseyerek ona baktı.

"Kafandaki çizik neyin nesi?" diye ilgili bir şekilde sordu. "Bahar tatili zorladı mı seni?"

"Bana bir kaya çarptı"

"Doğru, yerinden kalktı ve sana doğru fırladı."

"Hım, gerçeği söylemek gerekirse ben ona doğru fırladım."

Shari ona daha yakından baktı.

"Parmak aralarındaki yara kabuklarına ne dersin? Kayayla boks maçı da yaptın mı?"

"Öyle diyebilirsiniz."

Rahat hareketleri birden ciddileşti.

"Bunun Methuselah'la bir ilgisi yok, değil mi?"

Sözleri Laura'nın kileri ne kadar andırıyordu. Laura öldüğünden beri onun için telaşlanma görevini Shari yüklenmişti.

Murphy konuyu değiştirdi. Ölüme çok yakın olan deneyimini açıklamak istemedi. Onun Methuselah'tan uzak dur demesini istemiyordu.

22

"Sana bakman için bir şey getirdim," dedi ve manila zarfını ona uzattı."

Shari'nin merakı iyice arttı. Murphy'nin olanlarla ilgili konuşmak istemediğini anladı. Bu yüzden elindeki zarfı ellerinde çevirip sordu:

"İçinde ne var?"

"Küçük bir sürpriz. Ne düşündüğünü bana söylemeni istiyorum."

Shari zarfın içindekileri masanın üzerindeki bir kâğıt parçasının üzerine döktü. Murphy'nin duvarla karşılaşması alçıyı kırmıştı. İçeriye daha yakından bakarken şöyle dedi:

"Ah, arada sen işe geç gelmeden önce Wagoner aradı. Senden onu aramanı istiyor."

Murphy gülümseyerek ofisine yürüdü.

DÖRT

Bob, Murphy'e arkadaki her zamanki yerinden el salladı. Murphy gülümseyerek başını sallarken şöyle düşündü: Biz hepimiz alışkanlıkları olan yaratıklarız.

El sıkıştılar ve Murphy bankın karşısına kayarak oturdu. Adam's Apple lokantasının dekoru 1970'lerde ilk açıldığında beri değişmemişti. Ve Roseanne, gri saçlı garson sanki lokantanın açılışından beri orada çalışmış ve çok fazla yemek yemiş ifadesi yaratıyordu.

"Bugün menüde ne var?" diye sordu Bob garson yaklaşırken.

"Menüde çok şey var, peder Bob, fakat benim tahminim siz her zamanki gibi cheeseburger ve acılı patates kızartması alacaksınız."

"Beni etkiledin Roseanne." Kollarını şakacı bir ifadeyle ona uzattı.

"Sizin için Dr. Murphy, tavuklu sandviç?"

"Zihnimi okuyorsun Roseanne."

"Kahvelerinizi getireyim," dedi ve ördek yürüyüşüyle mutfağa doğru gitti.

"Hım, beni güncelleştir Michael. Ağrı dağı yolculuğundan beri konuşma şansımız olmadı. Gemiye buldun mu gerçekten?"

Murphy'nin suratındaki gülümseme birden yok oldu. Wa-goner, ondaki rahatsızlığı ve acıyı hissedebiliyordu. Sesi birden ciddileşerek sordu:

24

"Bir şeyler yanlış mı gitti?"

Bundan sonraki kırk dakika boyunca Murphy tırmanış grubundaki insanların ölümlerini anlattı. Albay Blake Hodson ve fotoğrafçı Larry Whittaker'ın ihanetlerini ve Prof. Reinhold, Mustafa Bay er, Darin Lundquist'i ve daha önceden donanma SEAL'i olan Salvador Valdez'i nasıl öldürdüklerini Bob'la paylaştı. Daha sonra Talon'un onu nasıl öldürmeyi denediğini ve Azgadian'ın onu kurtarışını anlattı.

Wagoner cheseburgerini yerken sessizce dinledi. Hikâye onu büyülemekle kalmamış, aynı zamanda Murphy'nin konuşma ihtiyacının da farkına varmıştı. Bu kadar fazla acıyı içinde biriktirmek pek sağlıklı değildi.

"Helikopter pilotu Vern Peterson'a n'oldu?" Murphy durakladığında Wagoner sordu.

"Hemen bir şeylerin yanlış gittiğini anlamıştı. Bombanın patlamasından önce helikopteri indirmeye çalıştı. Kaçamayacağını anlayınca ümitsiz bir şekilde kendini helikopterden aşağı bıraktı."

"Ölmemesi şaşırlacak bir durum."

"Hım, düşüşü çok kalın bir kar tabakası dolayısıyla yavaşladı. Patlama anında da kar her yerini kaplamıştı. Ben onu gördüğümde İsis, Azgadian ve benimle birlikte mağaradaydı. Geminin koruyucusu sadece beni kurtarmakla kalmadı, Peterson'u da güvenli bölgeye taşıdı."

"Helikopterden düştükten sonra Vern'in durumu nasıldı?"

"Başta sadece kötü kesikleri ve burkulmuş bir bileği olduğunu sandık. Fakat mağarada çok kötü öksürmeye başlayınca bir iç kanaması olduğunu fark ettik. Doğu Beyazıt'ta küçük bir kliniğe götürdük. Oradan Erzurum'da bir hastaneye transfer edildi. Türkiye'de şimdi iyileşiyor ve bu ay içinde Amerika'ya dönecek."

25

"Ya gemi? Buldunuz mu?"

Murphy bir süre durakladı, daha sonra lokantada onları dinleyen var mı diye bakındı. Wagoner'e doğru eğildi:

"İnanılmazdı, muhteşem. Hayal edebileceğinden çok daha iyiydi."

VWagoner'in gözleri büyüdü. "Dalga geçiyor olmalısın!" dedi. "Gerçekten buldun mu?"

"Evet Bob, oradaydı. Yarı bir buzulun içine gömülmüştü. Yine de biz diğer yarisına girmeyi başardık."

"Fotoğraf çekebildiniz mi?"

Murphy'nin gözlerindeki kıvılcım yok oldu. "Talon hepsini yok etti. Fiziksel anlamda hiçbir kanıtımız yok. Talon bir saldırı başlatarak bütün gemiyi tonlarca karla kaplayan bir çığa neden oldu. Şu an sadece olaya birebir şahit olanlar var; ben, İsis, Azgadi-an ve Talon gemiyi tekrar bulabilmek için bir mucize gerekir."

Wagoner Murphy'nin yüzündeki hayal kırıklığını görebiliyordu. Konuşmanın gidişatını değiştirmeye karar verdi. İsis'ten bahsederken, o nasıl diye sordu hafifçe gülümseyerek.

Murphy de gülümsedi.

"İyi, Parşömen Özgürlük Fonundaki işine geri döndü. Yaşadığımız deneyimler onu biraz yordu sanırım."

"Benim sormak istediğim bu değildi."

Murphy tekrar gülümseyerek:

"O çok çekici bir bayan, Bob."

"İlgi duyuyor musun?"

"Tamam, ilgi duyuyorum, fakat biraz da suçluluk duyuyorum."

"Michael, Laura öleli bir buçuk sene oluyor, kendine eziyet etmeyi bırak. Sana bir soru sorayım: Laura senin ne yapmanı isterdi? Sence senin sonsuza kadar bekâr kalmanı mı isterdi?"

"Tamam, Bob. Mesajını aldım. Konuyu değiştirebilir miyiz?"

26

"Gemide bir şeyler buldunuz mu?" diye sordu Wagoner.

Arkadaşının yüzündeki heyecanı okuyabiliyordu. "Hım, hadi be adam! Meraktan ölüyorum."

"Bana söyleyeceklerimden kimseye bahsetmeyeceğine dair söz vermeni istiyorum."

"Söz, Michael. Bir kelime bile etmeyeceğim."

Murphy konuşmasına devam ederek ona felsefe taşının sırrını taşıyan piring tabakların keşfinden bahsetti. Bu keşif sayesinde artık fosil kalıntılarına gerek duyulmayacaktı. Ona şarkı söyleyen kılıçtan ve kendi kendine ışık saçan kristal vazolardan bahsetti.

VWagoner oturduğu yerde hayranlık içinde kalmıştı.

"Piring tabaklar, kılıç ve kristaller nerede şimdi?"

"Talon'la birlikte Karadeniz'in dibinde. Sanırım geminin dişleri tarafından paramparça edildi... doğrusu gemi için üzüldüm."

VWagoner anlayışlı bir biçimde:

"Bu tür duygularından dolayı seni suçlayamıyorum. Eğer birisi onun da karısının aynı şekilde gırtlığını parçalasaydı o da aynı türde duygulara sahip olabilirdi. Tabakları kurtarmanın bir yolu yok mu?"

"Küçük bir denizaltımız ve bol zamanımız olsaydı belki. Fakat bu samanlıkta iğne aramaktan farksız."

"Gemi her hafta aynı rotayı takip etmiyor mu?"

"Ediyordur," diye cevapladı Murphy. "Niçin?"

"Geminin rotasının deniz haritasını alamaz mısın? Günün tam anlamıyla hangi saatinde Talon'nun güverteden düştüğünü bilebilirsen araştırma bölgesini küçültebilirsin. En azından samanlık küçülebilir. "Kötü bir fikir değil Bob. Metal dedektörü de işe yarayabilir. Paketin kumun içine henüz yerleştiğini sanmıyorum. Denemeye değer."

27

Murphy saatine baktı. Zaman uçup gitmişti. "Hey, Bob, gitmeliyim."

İki adam birlikte park bölgesine yürüdüler. Wagoner şöyle dedi:

"Ayrılmadan önce senin için dua etmek istiyorum. Tanrı'ya sana bilgilik ve cesaret vermesi için dua edeceğim. O seni görülür bir şekilde eşine rastlanmamış tehlikeli görevlerde kullanmaya başladı. Ayrıca Isis ile aranızda uygun bir ilişki yaratması için de dua edeceğim."

"Sağol, Bob. Arkadaşlığın için sana minnettarım ve kesinlikle senin dualarına ihtiyacım var."

28

BEŞ

Stephanie Kovacs -Yıldız televizyon muhabiri, mutlu musun?

Aynada dudaklarına ruj sürerken gözlerindeki boş ifadeyi görebiliyordu.

Metresi olman hoşuna gidiyor mu? Ödediğin bedele değiyor mu?

Şimdi kendi kendine kızmaya başladı. Lüks hayat tarzı, güç ve kariyerinde yükselme arzusu uğruna gururu ve kendine olan saygısını satmıştı.

Ayağa kalktı ve kafasını hafifçe salladı. Bu saçlarında Sha-ne'in hoşuna giden kaplan imajı vardı. Maksimum göğüs dekoltesine sahip siyah giysisi içinde kendine baktı. Seksi hissetti. Elbiseyi zayıf kalça bölgelerinde düzelterek aynada kendine her iki yandan bir daha baktı. Tatminkâr bir şekilde odadan çıktı.

Oturma odasına girdiğinde Barrington bir aşağı bir yukarı yürüyordu, pencerenin önünde. Arkasında şehrin ışıkları mücevher gibi parlıyordu.

"Sorun nedir Shane?"

Barrington hafifçe şaşırıp utandı bu soru üzerine. O sorunların altında kalabilecek türden bir adam değildi. Kaşlarını çatarak:

"Bir konu hakkında düşünüyordum."

"Bizimle mi ilgili?"

Sesinde hafif bir korku vardı. Uzun süredir birlikte olmalarına rağmen, Stephanie ilişki konusunda kendini güvende

29

hissetmiyordu. Barrington öfke nöbetleri ile ünlüydü. Ve birçok defa Stephanie de patlamıştı ona asla vurmamasına rağmen. Onun yanındayken her zaman diken üstünde hissetmişti kendini.

"Hayır, hayır, tabii ki değil. İşle ilgili konulara yoğunlaşmıştım. Birkaç haftadan beri iyi haber çıkaramadık. En son haberlerin bizde olmasını istiyorum. Bu reyting ve Barrington Network News'a para getirmesi açısından önemli."

Kovacs başı ile onayladı.

"Söylesene, o adı, neydi, Preston Üniversitesi'ndeki profesöre n'oldu? Biliyorsun, İncil'le ilgili arkeolojik kalıntıları inceleyen kişi," diye sordu Barrington.

"Dr. Michael Murphy mi?"

"Evet, evet, ta kendisi. Araştırma için bir yerlere gitmemiş miydi?"

Barrington Murphy'nin kim olduğunu çok iyi bilmesine rağmen aptal rolü yapıyordu. Çok ilgili gibi görünmek istemedi. Bu Stephanie'nin gazetecilik merakını artırabilirdi. Ayrıca

Yedilerin onun üzerine yaptıkları baskıyı belli etmek istemiyordu. Ağrı Dağı'ndan döndüğünden beri Talon'dan hiçbir haber almamışlardı. Dünya yüzeyinden silinmiş gibiydi.

Kovacs'ın zihninde kırmızı ışık yandı. Shane ne yapmaya çalışıyor, diye meraklandı. Nuh'un Gemisi'ni araştırmanın Murphy olduğunu çok iyi biliyor. Onu kiralamayı bile denemiş ama Murphy teklifi reddetmişti. Kimi kandırmaya çalışıyor?

"Evet," diye cevapladı Kovacs düşünceli bir şekilde "Ağrı Dağı'nda Nuh'un Gemisi'ni arıyordu."

"Bundan ne sonuç aldı?"

Barrington gece ışıkları açık polis helikopteriyle ilgiliymiş gibi.

"Bilmiyorum."

30

Bir şeylerin peşinde. Heyecan dalgası her yerini sardı. Bu heyecan hissi soruşturma peşinde olduğu zamanları hatırlattı ona. Belki de bu aradığı olasılıktı.

Barrington İletişime adım attığı ilk geceyi hatırladı. Her tarafta sepet çiçekler, halıda gonca güller. Bunların nedeninin iyi çalışması, sadakatine duyduğu minnettarlık ve ayrıca onunla olan akşam yemeğini kaçırmaması olduğunu belirtmişti. O gece sır perdesi biraz aralanmıştı. Bazı insanların onun borçları ve yasal olmayan hesapları hakkında her şeyi öğrendiklerini belirtmiş ve aynı kişilerin Barrington İletişim'e beş milyar dolar yatırım yaptıklarını, bu nedenle şimdi istedikleri gibi kendisiyle oynadıklarını anlatmıştı. Kovacs bu güçlü insanların kimler olduğunu merak edip sormuş, ama Barrington'ın tek söylediği şeytani yollarla tek bir dünya devleti ve tek bir din sistemi kurmayı amaçladıklarıydı. Ve Murphy gibi birisi bu olacakları İncil'e dayanarak daha önceden söylemişti. Bu yüzden durdurulmalıydılar. Diğer insanları da karşı koymaları için ikna etmeden önce...

Birlikte oldukları sürece Kovacs, Barrington'm para kazanmaktan daha fazlasını yaptığını anlamıştı. Güce aç egosunu duyurmanın dışında. Bir şeyler... şeytani...

Bu adamdan ve yaşam tarzından uzaklaşmalıyım, Stephanie her şeyin farkına vardı. İstedikim bu değil. Bomboş. Belki şu an bir fark ya-ratarak zayıf olan şanslarımı artırabilirim. İçinde bulunduğu tehlikeyi Murphy'e haber vermeliyim.

"Shane izin ver, bir bakayım neler oluyor. Senin kullanabileceğin türden bir hikâye olabilir."

Harika. Zokayı yuttu. Barrington kendi kendine gülümsedi. Yönlendirmeye çok açık.

"Sana çalışman için değişik bir alan. Yapmak istediğin buysa tamam. Kameramanlardan birini al. İhtiyacın olursa jeti de kullanabilirsin."

31

Shane'in gerçek duygularının fark etmesine izin veremezsin. Bundan kaçman için daha fazla zamana ihtiyacın var. Maskeyi kullanmaya devam etmelisin.

Kovacs ona doğru koştu ve sarıldı. Barrington onu öptü.

Gece çok güzel bir gece geçireceğim ve istediğim bilgileri de alacağım. Fena değil, Barrington. Fena değil.

32

ALTI

"Murphy, sence o beyaz toz ve kıymıklar kaç yaşında?"

Shari'nin yeşil gözleri heyecandan parlıyordu. Keşfetmeyi bu kadar seven bir insan daha olamazdı.

"Tahmin edeyim, Shari... Hım... en azından iki bin yıllık?"

Shari ellerini beline koyup kafasını dikleştirdi. Suçlarcasına:

"Biliyordun değil mi?"

"Sadece tahmin ettim, Shari."

Murphy ona Kolarado yolculuğunu anlatmaya başladı. Bitirdiğinde, Shari "Ben" diye başladı.

Murphy elini uzatıp onu durdurdu.

"Biliyorum, biliyorum. Bana gitmemeliydin diyeceksin."

"İyi anladın."

Daha fazla ileri gitmenin kaybedilmiş bir savaş olacağını çok iyi biliyordu Shari.

"Hım, bütün bu çabalardan sonra bir sonuca ulaştın mı?" diye sordu Shari.

"Kabul etmeliyim, biraz zamanımı aldı. Ağacın tabanındaki piring terazi çok zor bir bilmeceydi. Özellikle kırık bir ve iki harfleri."

"Not işe yaradı mı?"

"Doğrusu yaradı. Sözcükleri kafamdan tekrar tekrar geçirdim. BABİL-KAFANIN KUZEYDOĞUSUNDA DİREKT 375 METRE ve bir an da kavradım. Nebuchhadnezzar'm inşa ettirdiği altın heykelin başından bahsediyordu. Parşömen Özgürlük

33

Fonu'na götürülenin ta kendisi. Metusellah bana bir şeyi bulmam için tarif veriyordu. Altın kafayı bulduğumuz yerin 375 metre kuzeydoğusunda olmalı."

"Sence ne?"

"At kuyruklarına iyi tutun. Sanırım bu hoşuna gidecek Da-niel. Bölüm beşte bahsi geçen duvar yazıları olmalı bunlar."

"Tanrı'nın bir adamın ellerini ve parmaklarını kullanarak kral Belshazzar'a verdiği mesajdan mı bahsediyorsun? Çıldırmış olmalısın. Bu sonuca nasıl vardın?"

"Terazi kefelerindeki bir ve iki numaralarından. Duvardaki el yazısının ne anlama geldiğini hatırlıyor musun?"

"Hayır."

"Diyor ki 'MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.'"

"Ah, tamam. Nasıl da unuttum. Bu durumu kusursuz bir şekilde açıklıyor. Şimdi anlıyorum."

"Tamam, tamam. Bana izin ver. MENE sayılmış demek. İki defa tekrarlanıyor. Bu kefelerdeki bir ve iki harflerine karşılık geliyor. TEKEL tartılmış demek. Bu da piring teraziye karşılık geliyor. UPHARSIN bölünmüş demek. Bu yüzden sayılar ikiye bölünmüşler. Kısacası, Tanrı Belshazzar'ın krallık günlerini belirledi, adalet terazisinde tarttı. Ve krallığını ikiye bölüp başkalarına verecek."

"Beyaz toza ne dersin?"

"Alçı. Daniel bölüm beşte belirtildiği üzere el yazısı duvar lambasının karşısındaki duvarda alçı içinde. Benim inancıma göre o zarfın içindeki toz duvardaki alçıdan alınma. Bu teori doğruysa alçı 2500 yıllık."

Murphy ofisine gidip Parşömen Özgürlük Fonundan İsis'i aradı.

34

Beklemeye alınana kadar, ne kadar sinirli olduğunun farkına varmamıştı. Parmaklarını masaya vurarak düşündü. Talebe gibisin Murphy. Uyu artık.

"Michael İsis'in sesindeki heyecanı hissedebiliyordu. Gülümseyerek, o yeşil gözlerinin içinde kaybolmayı diledi. Kendini toparla.

"İsis, nasılsın?"

Hafif bir duraksamadan sonra, "Şimdi daha iyiyim Michael."

İsis'in kelimeleri onu hazırlıksız yakalamıştı. Genelde söyleyeceklerini unutmazdı. Ama şu an düşüncelerini toparlamakta zorluk çekiyordu.

"İsis, şu an ders arasındayım. Seni düşünüyordum ve merak ettim... Hadi, bunu yapabilirsin... Cuma ve cumartesi boş musun? New York'a uçmam gerek. D.C'den hafta sonu için New York'ta bana katılabilir misin?"

"Bu harika olur Michael."

Ahizeyi yerine koyduktan sonra derin bir nefes aldı ve pencereden dışarıyı dalgın bakışlarla izlemeye başladı. Onun sesini duymak bile Murphy'i ne kadar heyecanlandırmıştı.

35

YEDİ

Murphy İrlanda damarının tuttuğunu hissedebiliyordu. Seminer salonuna yaklaştıkça daha da geriliyordu. Her şey arabasını park ederken BNN minibüsünü yanında görmesiyle başladı. Barfington Netvork Haber'in kampuste olması bile ona kötü hissettirmişti. Kilisedeki patlama gözünün önüne geldi. O Shari'yi oğlan kardeşinin ölümünden dolayı rahatlatmaya çalışırken, Bob da onu Laura'nın öldürülmesi ile ilgili rahatlatıyordu. BNN ekibi oradaydı. Netvork insanların en uygunsuz ve acı dolu anlarında ortaya çıkıyordu. Bütün muhabirlerin tek istediği büyük bir hikâyeydi. İnsanların ne hissettikleri umurlarında bile değildi.

Düşünceleri bu sefer Hank Baines'in cenaze merasimine kaydı. Stephanie Kovacs'ın ona mikrofonu uzatarak ne söylediğini çok iyi hatırlıyordu.

"Burada FBI ajanı Hank Baines'in cenaze törenindeyiz. Şu an Preston Üniversitesi'nde görev yapmakta olan Dr. Michael Murphy ile görüşmekteyiz. Dr. Murphy, siz Hank Baines'i en son gören kişisiniz. Öyle değil mi?"

Onu duygusal bir tepki vermesi için zorlamıştı.

"Siz ve ajan Baines ne hakkında konuşuyordunuz? Polise ya da dul kalan Bayan Baines'e anlattınız mı? Ölümünden kendinizi sorumlu hissediyor musunuz?"

O günden beri Murphy' nin haber muhabirlerine içerlemesi artmaktaydı.

36

Seminer salonuna yakın bir bankta manolya ağacının altında oturan Stephanie Kovacs'ı görebiliyordu.

O yaklaşırken Stephanie ayağa kalktı.

"Dr. Murphy, bir dakikanızı alabilir miyim?"

Öğrenciler olayı seyrediyordu. Bu yüzden Murphy sakın görünebilmek için büyük bir çaba sarf etti. Derin bir nefes aldı ve "Bayan Kovacs, sizin için ne yapabilirim?"

"Bu bölgede bulunuyoruz ve eğer mümkünse sizin seminerinize katılmayı umuyoruz."

Tamam! Bu bölgede bulunuyorlarmış. Murphy onun bir şeylerin peşinde olduğundan şüphelendi. Bayan Kovacs "herkes seminerlerime katılmakta özgürdür," demekle yetindi.

"Video filmi çekmemize izin var mı?" dedi o çekici gülüm-semesiyle.

"Sınıfı rahatsız etmediğiniz sürece. Öğrencilerin akşam haberlerinde nasıl görüneceklerine değil de derse odaklanmalarını tercih ederim."

"Teşekkürler, Dr. Murphy çok tedbirli olacağız."

Çok tedbirli! Bu ne değişiklik. Uysal ve yumuşak yaklaşım da nereden çıktı?

"Hepinize günaydın. Başlamadan önce fark ettiğiniz gibi aramızda bir ünlü var -Stephanie Kovacs. Birçoğunuz onu BNN'in üst araştırma muhabiri olarak tanıyorsunuz. Bugün yanında kameramanını da getirdi."

Gürültü içindeki öğrenciler el çırpma, ıslık çalmaya başladılar. Kovacs bu şamataya gülümsemeyle karşılık verdi.

Murphy sırtarak öğrencileri uyardı:

"Kameraman arada dolaşıp film çekecek. Yüz hareketleri ya da el şakaları yapmayın. Yoksa hakkınızda soruşturma açılabilir."

37

Herkes güldü.

"Özellikle sözüm sana Clayton."

Clayton Anderson, sınıfın palyaçosu, ellerini yukarı kaldırdı ve ağzı açık şakacı bir şok gösterisinde bulundu. Abartılı bir şekilde kendini işaret ederek: "Kim? Ben mi?"

"Bugün yeni bir konu işleyeceğiz" dedi Murphy daha ciddi bir havayla. "Antik Babil şehrini inceleyeceğiz. Birkaç not almak isteyebilirsiniz. Konu teste dahil olacak."

Sızlanma seslerinin ardından defterler açıldı.

"Nuh'un Gemisi seminerinden hatırlayacağınız üzere, Nuh'un üç oğlu vardı: Shem, Ham ve Japhet. Ham babasına uykusu sırasında saldırandı. Hap'ın oğullarından biri Cush idi. Onun da Nimrod adında bir oğlu oldu."

Murphy öğrencilerin yüzlerindeki soru ifadesini görebiliyordu.

"Bana dikkatinizi verin. Bu temeli kurmalıyım. Kısacası, Nimrod Nuh'un büyük torunuydu. İncil onu muhteşem avcı ya da savaşçı diye adlandırıyor. Hebrevv dilinde ismin edebi anlamı 'Hadi ayaklanalım.' Bunların hepsi Genesis. Bölüm onda bulunabilir."

"Musevi tarihçisi Josephus Nimrod'u Babil kulecisinin kurucusu diye adlandırır. Bu büyük kule insanların Tanrı'ya isyanının ve kendi güç yapılarını kurmalarının bir simgesiydi. Tan-rı'nın tesiri altında yaşamak istemiyorlardı. Babil kulesinde Tanrı insanları şaşırttı ve farklı dil grupları oluşturdu."

"Dr. Murphy?" diye seslendi eli havada. "Ben Babil kulesini kral Süleyman'ın eşlerini tuttuğu yer olarak biliyordum."

Sınıf bunun üzerine bir kahkaha krizine girdi.

"Clayton, şimdi daha iyi hissettiğine sevindim. Devam edebilir miyiz?" dedi Murphy gülümseyerek.
Kameraman bu karşılıklı etkinin tümünü filme alıyordu.
38

"Nimrod Babil kulesinin ve daha birkaç şehrin kurucusuydu. Tarihte ilk defa organize bir sistem olarak putperestliğe tapınma olayını gerçekleştirdi. Şehir ünlü kral Nebuchadnezzar dolayısıyla yıllar sonra ünlü oldu. Kral Carchemish savaşında Mısırlıların gücünü kırıp kırk beş yıl hüküm sürmüştü."

Murphy ışıkları karartıp projektörleri açtı. Bir sanatçı tarafından tekrar yaratılan Babil şehri görüldü.

"Babil Bağdat'ın elli kilometre güneyinde bulunmaktadır. Haberlerde bu aralar şehirle ilgili bir şeyler duyduunuz mu? Şehir insan eliyle yapılmış bir gölün üst bölgesindeki ovalık alanda yer alıyor. Nebuchadnezzar'm en iyi zamanlarında şehrin bahçeleri dünyanın harikaları aralarında yer alıyordu. Hero-dot'a göre şehri çevreleyen büyük duvar altmış mil uzunluğundaydı ve neredeyse iki yüz kilometre kareyi kaplıyordu. Bazı duvarlar seksen fit yüksekliğindeydi. Savaş arabaları bu duvarların üzerinde dörtnala gidebilirdi. Duvar da iki yüz elli kule bulunmaktaydı. Şehir duvarları içinde beş yüz bin kişi, şehrin çevresinde de yedi yüz bin kişinin yaşadığı söylenir."

Murphy başka bir slaytı öğrencilere sundu.

"Şehrin büyük bir bölümü güneşte kurutulmuş tuğlalardan inşa edilmişti. Bu tuğlaların üzerlerinde şu yazı bulunmaktaydı:

Nebuchadnezzar, Nabopolassar'ın oğlu, Babil Kralı

"Clayton, üzerlerinde senin de adının olmadığı için hayal kırıklığı içinde olmalısın. Mizah Kralı demeliydiler sana."

Herkes gülererek ıslık çaldı.

Murphy bu sefer antik bir tapınağın slaytını sundu.

"Şehir içinde elli adet tapınak vardı. Bu yapılara 'Ziggurat' denirdi. Bunlar üç ile yedi arasında yükseldikçe küçülen plat-

39

formlardan oluşmaktaydılar. Sıradaki slayt zigguratların büyüklüğü hakkında bir bilgi verecektir."

BABİL ZİGGURATI

1. Adım: 300x300x110 fit yüksek
2. Adım: 260x260x60 fit yüksek
3. Adım: 200x200x20 fit yüksek
4. Adım: 170x179x20 fit yüksek
5. Adım: 140x140x20 fit yüksek
6. Adım: 100x100x20 fit yüksek
7. Adım: 70x80x80 fit yüksek 300 fit genişlik - 30 katlı bir yapı

Diğer slaytı sunan Murphy susarak öğrencilerin bilgiyi kavramalarına yardımcı oldu. Mırıltıların arasında başını sallayarak:

"Evet, şaşılacak bir durum değil mi? Bu kuleler çok büyüktü. Sıradaki slayt size Babillilerin tapındıkları tanrılar hakkında bir ışık tutacaktır.

Tarih boyunca insanoğlu farklı tanrılar hakkında konuştu. Bunun bir nedeni de kendimize bakıp yaratılışın bütün ihtişamına sahip olduğumuzu görebilmemizdedir. Soruyoruz, bunların hepsi nereden geldi? Öylesine mi oldu? Hiç yoktan mı varoldu? Bir nedeni olmalıydı. Kainat dediğimiz bu sihrî bir şey ya da birisi başlatmış olmalıydı. Buna da varoluşun ilk sorgulaması denir.

40

BABİL'İN TANRILARI

Anu
: Yüksek cennetin Tanrısı
Marduk
: Babillilerin ulusal Tanrı
Tiamat
: Dragon Tanrıçası
Kingu
: Tiamat'ın kocası
Enli!
: Hava ve fırtına Tanrısı
Nabu
: Sanat Tanrısı
Ishtar
: Aşk Tanrısı
Ea
: Bilgi Tanrısı
Enurta
: Savaş Tanrısı
Anshar
: Cennetin babası
Gaia
: Yeryüzünün annesi
Shamash
: Güneş ve Adalet Tanrısı
Ashur
: Assyria Tanrısı
Kishar
: Yeryüzünün babası

Buradan ikinci soruya doğru ilerliyoruz. Anlaşılması güç olan bu kompozisyonu yaratan biri var mı? Yaratıcı kim olursa olsun benden daha zeki olduğu kesindi. Bu iki soru bizi üçüncü ve dördüncü sorulara doğru yönlendiriyor. Yaşamın bir amacı var mı? Ve ben bu amacı öğrenebilecek miyim?"

Murphy durdu ve saatine bir göz attı.

"Sanırım bugünlük yeterli. Tekrar görüşünceye kadar size düşünecek çok konu var. Çıkarken okumanız için hazırlanmış ödevleri almayı unutmayın."

41

SEKİZ

"Dr. Murphy, bana zaman ayırdığınız için size minnettarım. Ayrıca dersi filme çekmemize izin verdiğiniz için de teşekkür ederim," dedi Stephanie yaklaşarak.

Murphy öğrenci merkezinin bahçesinde onu bekliyordu.

"Buradaki görüşmemizi kayda almayacak mısınız? diye sordu şaşırılmış bir halde Murphy. Neden bu kadar hoş ve nazik? Bu her zamanki ataklarından biri değil.

"Hayır. Kameramana her şeyi kaldırmasını söyledim. Kamera açılarını dert etmeden size birkaç soru sormak istemiştım."

"Tamam, sor."

"Biraz geriye gidebilir miyim? Birkaç ay önce Nuh'un Gemi-si'ni bulmak için bir keşif seferi planlıyordunuz. Ağrı Dağı'na gittiniz mi gerçekten?"

"Evet, gittik."

"Gemi popüler bir konu olmalı."

"Ne demek istediğinizi tam olarak anlamadım."

"Haber arşivlerini karıştırıyordum, son günlerde bir ekibin daha gemiyi aradığını öğrendim. Masrafları Hristiyan bir işadami tarafından karşılanıyormuş. Earth-Link Limited şirketini Ağrı bölgesinde bazı fotoğraflar çekmesi için kiralamış. Makalenin devamında Ağrı Dağı'ndaki kar erimesinin İsa'dan önce 1500 yılından beri ilk defa bu kadar fazla olduğu belirtiliyor. Sonuç olarak ekip dağda tahta bir yapıyı keşfetmiş."

Murphy aynı görüşte olduğunu belirterek:

"Biz de geçmişte aynı şeyi ifade ettiğini sandığımız fotoğraflar çekti."

"İşadamı bir grup arkeolojisti, adli bilimcileri, jeolojistleri ve buzul bilimcileri bir araya topladı. Ağrı Dağı'na daha önce birçok defa tırmanmış bir rehber liderleri oldu. Rehber onlara 1989 yılında olaya şahit olan birinin fotoğraflar çektiğini söyledi."

Siz de duydunuz demek bu olayı."

"Yolculuğa başlamak için bütün hazırlıklar tamamdı. Fakat aniden Türk hükümeti geziyi iptal etti. İzin verilmemişti. Terörist tehditleri olayı tehlikeli bir duruma sokuyordu."

Murphy hafifçe gülümseyerek, "Hikâyenin altında başka gerçekler daha olmalı," dedi sessizce.

"Ne demek istiyorsunuz?" diye aceleyle sordu Kovacs. Rih-ter ölçeğine göre muhabir merakı şu anda on numaraydı.

Sanırım bizim gezimizden sonra bütün izinleri iptal etmiş olabilirler."

"Sizin gezinizden sonra mı? Neden?"

"Cinayetler nedeniyle."

"Hangi cinayetler?"

Murphy, bundan sonraki bir saat içinde gemiyi araştırma detaylarından ve tırmanış grubundaki ölümlerden bahsetti. Dikkatli bir şekilde Talon'u, piring tabakları ve özel kristalleri olayın dışında bıraktı. Kanıt olmadan bunlar sadece fantezi olabilirdi.

"Gemiyi buldunuz mu?" dedi aniden Kovacs.

Murphy biraz duraksamadan sonra heyecanlı keşfi onunla paylaştı.

Kovacs kendi kendine düşündü. Acaba gerçekten gemi var mı? Murphy şimdiye kadar röportaj yaptığı garip sağ kanat Hristiyanlarına benzemiyor... Shane'in bunlarla bir ilgisi olabilir miydi? Düşüncesi bile tüylerini ürpertmişti.

Ofise geri döndüğünde Shari'nin dikkatini çalan telefon zili dağıttı. Bob VVagoner Murphy'i arıyordu.

"Merhaba, peder Bob," dedi Shari sırtarak. "Nasılsınız?"

"Çok iyiyim, Shari. Seni kilisede Jennifer ve Tiffany Baines ile otururken gördüm. Sence nasıllar?"

"Babasını ve eşini kaybeden bu insanlar için zor bir kabullenme aşaması. Tanrıyı tanımaya başladıklarından beri, böyle bir felaketin ortasında huzur içinde olabiliyorlar."

"Evet, hepimiz, onlar için dua etmeye devam edeceğiz. Bu arada, sen nasılsın?"

Çok iyiyim. İncil'in Filipeliler bölümünü okuyorum. Çok cesaret verici. Özellikle dördüncü bölüm."

"Bu harika Shari, devam et. Michael ile görüşebilir miyim?"

VVagoner Murph'nin Kovacs'la röportaj yapmasına çok şaşırdı.

"Peki, ilk fırsatta beni aramasını söyler misin? Onunla paylaşmak istediğim bir konu var."

"Tabi ki peder VVagoner. Sizinle konuşmak çok güzeldi."

Kovacs'ın sesindeki bir şey Murphy'e gemiyle ilgili bütün gerçeği açıklamıştı. Fakat tam olarak bunun ne olduğunu anlamış değildi. Her zamanki gibi saldırgan tutumu yoktu. Bir muhabirin sorabileceği doğru sorularla yaklaşmıştı ona ama normalde ateş gibi parlayan o mavi gözlerinde bugün mutsuzluk okunuyordu. Dikkatli bir şekilde Murphy'nin hikâyesini dinliyordu.

"Size bir soru soracağım, Stephanie," dedi Murphy diğer masalara dönerek. "Bugünkü seminer hakkındaki fikrini alabilir miyim?"

"Oldukça ilginçti. Babil şehrinin senin anlattığın kadar büyük olduğunu bilmiyordum. Babillilerin mimaride bu kadar

ilerlemiş olmaları inanılmaz. Seminerlerin devamını öğrenmek isterim."

"Kesinlikle davetlimsiniz. Sunumun son bölümü hakkında ne düşündünüz? Amaç ve yaşamın anlamı bölümü? Siz yaşamın amaç ve anlamını kavrayabildiniz mi? Mutlu musunuz?"

Aniden Kovacs başını başka yöne çevirdi. Murphy'nin sorusuna nasıl cevap verebileceğini bilemiyordu. Murphy çok özel bir noktaya dokunmuştu. Barrington'la mutlu değildi. Metresi

olmak istemiyordu. Yatakta yapabilecekleri için değil de sadece kendisi olduğu için sevilmek istiyordu.

Murphy bu konuda baskı yapmak istemedi. Bazen önemli cevapların arayıcının ruhuna akmasına izin verilmeliydi. "Tamam, Bayan Kovacs, ofisime geri dönmeliyim. Babil ile ilgili bir sonraki seminerim perşembe sabahı. İlginç bulabilirsiniz. Eğer hâlâ kasabada olursanız, gelmenizi isterim."

Murphy eli öne doğru uzanmış, ayakta idi bile. Kovacs onu tehlikede olduğuna dair uyarmak istedi. Fakat bazı öğrenciler onlara doğru yürümeye başlayınca kelimeler söylenmeden kaldı. Sessizce Murphy'nin elini sıktı. Murphy oradan uzaklaştı.

45

DOKUZ

Murphy ofisine doğru yol alırken Paul Wallach'ın hemen bitişikteki laboratuvarın kapısından çıktığını gördü. Paul öğrenci park alanına döndüğünde neredeyse ona seslenecekti. Gözleri yerde yürüyordu.

Pek mutlu görünmüyor.

Murphy laboratuvara girdiğinde Shari gözyaşları içindeydi. Onun sesini duyunca, hıçkırarak ağlayıp mendile doğru uzandı.

"Paul ve ben tekrar tartıştık."

"Hangi konuda?"

"Aynı şey," dedi burnunu silerek. "Sürekli olarak Mayıs ayında mezuniyetinden sonra Barrington İletişime katılma planından söz ediyor. Onun için bunun doğru olmayacağını biliyorum. Barrington'da şeytani bir şeyler var. Bunu hissediyorum."

Bu Laura'nın söyleyebileceği bir şey... O sadece 'bir kadınlık içgüdü' derdi.

"Bu ilişkinizi nasıl etkileyecek?"

"Bilmiyorum. Paul, para yapmak, önemli insanlarla tanışmak ve Barrington gibi güç sahibi olmak konularına yoğunlaşmış. Ben böyle yaşayamam. Kendini böyle açık artırmayla satmanın dışında hayatta çok önemli değerler var. Paul değişiyor ve ben gördüklerimden hoşnut değilim. Bana karşı daha ilgiliydi. Şu an ise tek isteği büyük oynamak. Daha önceleri el ele dolaşır, fikirlerimizi paylaşırdık. Ya şimdi... Ah, Murphy, ne yapmalıyım, bilmiyorum." Shari durakladı ve derin bir nefes alarak "Ben yürüyüşe çıkıyorum. Temiz havaya ihtiyacım var."

46

"Yapabileceğim herhangi bir şey var mı?" dedi. Sesinden içten olduğu anlaşılıyordu.

"Benim için dua edebilirsin," dedi sesi gidip gelirken. "Bu arada, Bob Wagoner sen dışarıdayken aradı. Onunla bağlantı kurmanı istiyor."

Murphy masasına oturdu ve telefona uzandı. Shari için te-laşlanmıştı ama emin olduğu tek şey, sağlam değer yargılarının ona doğru yolda rehberlik yapacağıydı. Doğrudan VVagoner'e bağlanınca peder ona, "Elimde senin ilgini çekebilecek türde bir makale var. -Dünyanın sonu ile ilgili."

"Neden bahsediyorsun?"

Bob gülerek, "Geçen hafta Alma ve ben Orlando kilisesinden bir grup öğrenciyi Disney World'e götürdük. Oradayken gazetedeki bir makale dikkatimi çekti. Senin alanına giriyor. Son günlerden bahsediyor. Kestim ve sana getirdim. Okuyayım. Diyor ki: Dünyanın sonu

Orlando polisi sokakta yalnız dolaşan bir adam buldu. Kafası karışmış ve uyumsuz bir haldeydi. Dünyanın sonu geldi diye bağıyordu. Yakında dünyayı tek bir adamın yöneteceğini iddia ediyordu. Polis memuru muhabirlere bunun yaşlı adamın aynı türden üçüncü vakası olduğunu söyledi. Her seferinde biraz daha rahatsız görünüyordu. Polis yaşlı adamı yerel huzurevine teslim etti. Söylenene göre alzheimer hastasıymış."

"Çok iyi Bob. Bana gönder. Koleksiyonuma eklerim," dedi Murphy gülümseyerek.

47

ON

"Tatil hoşuna gitti mi, Talon?"

Bütün kasları bir dakika boyunca gerildi ve öfke bütün vücuduna yayıldı. Hemen kendini topladı. Yıllar boyunca duygularını kontrol etmesi işe yaramıştı. Dudaklarına bir gülümseme yerleşti. "Tatil?"

"Evet, içeri vermen gereken rapor gecikti. Biz tatil yaptığın kanısına vardık." Talon'u John Bartholomew'un alaysı konuşması sinirlendirmişti. Bu adamın sesi Talon'un devam ettiği yatılı okuldaki müdürünkini andırıyordu. Çocuk gibi azarlanmaya içerlemişti. Derin bir nefes alarak müdürün arabasının lastiklerini kestiğinde aldığı zevki hatırladı. Capetown'daki önemli bir semineri bu yüzden kaçırmıştı.

Talon parmaklarıyla sandalyenin kollarındaki hayvan başlarını okşarken, dikkatini önündeki yedi kişiye verdi. Oturdıkları masanın kan kırmızısı rengindeki örtüsü onlara çok uygundu.

"Geciktiğim için özür dilemeliyim," diye belirtti Talon. "Karadeniz'de yüzüyordum." Onlara gemiden düştüğünü ve geminin pervane bıçakları tarafından neredeyse parçalanacağını söylemesine gerek yoktu. Neredeyse ölmüş olabileceği ya da on üç mil kıyıya yüzmüş olup hastanede bir hafta kalması onları ilgilendirmiyordu. Tek ilgilendikleri dünyayı yönetme planlarının tamamlanması ve sonuçlarıydı.

"Peki, senyör Talon," dedi Mendez, "Anladığımıza göre fabllara konu olmuş Nuh'un Gemisi'ni keşfetmişsiniz." Loş ışık-

48

ta bile onun dikkatlice kesilmiş bıyıklarının altından sırttığını görebiliyordu Talon.

"Doğrusu, evet."

Mendez boğazını temizleyerek sordu:

"Mr. Bartholomew'un bize verdiği bilgiye göre, gemide bizim enerji stoklarını kontrol etmemize yarayacak türde bir teknoloji keşfetmişsiniz. Petrolü tarih yapacak türdenmiş. Doğru mu?"

"Ben bilim adamı değilim. Bildiğiniz gibi benim uzmanlık alanım insanları yok etmek. Fakat sanırım Felsefe Taşını bulan Nuh'tu."

"Felsefe Taşı mı? -Temel metalleri değerli taşlara çeviren mi?" dedi Mendez şaşırarak. "Emin misiniz?"

"Benim duyduklarım bunlar. Geminin karanlık bölümünde saklanırken Albay Hodson, CIA görevlisi ve MIT'den Profesör Wendell Reinhold arasında geçen konuşmaya kulak misafiri oldum. Aynı dakikalarda Hodson Reinhold'un boynunu kürdan gibi çatırdattım. Canını almaktan büyük zevk aldım."

"Taşa ne oldu?" diye sözünü kesti Bartholomew.

Talon hafifçe kıpırdandı. Elleri buz gibiydi. Parmak uçlarındaki hayvan figürlerini hissedebiliyordu. Şimdi söyleyeceklerini Yedilerin beğenmeyeceğini biliyordu.

"Felsefe Taşının formülü üç metal bronz tabağın üzerine yazılı," diye açıkladı. "Onları ve birkaç gizemli kristal ile tungsten çeliğinden yapıldığını sandığım bir hançeri sırt çantama koydum. İstanbul'dan Romanya'ya giden gemiye bindiğimde hepsi yanımdaydı."

"Yanında mıydı?" diye bağırdı Sir William Metron.

Talon kendini kontrol ederek hafifçe gülümsedi. Alnından akan terleri hissedebiliyordu. Koltukaltları nemlenmişti.

"Murphy ile karşılaştım ve dövüştük. Bu sırada sırt çantası denize düşerek kayboldu."

49

"Ne!" General Lee yumruğunu masaya vurarak: "Gemiye tonlarca buz ve karın altına gömmek için neden olduğun çığın Murphy'i öldürdüğünü sanmıştık."

"Bir şekilde kaçtı."

"Sana hata yapasın diye para ödemiyoruz," dedi Jakobe VVerner, dolgun, sarı saçlı Alman kadın. "Düşmanlarımızı yok edesin diye para ödüyörüz."

"Belki bu görev için bir başkasını bulmalıyız." John Bartholomew'un sesi buz gibiydi.

"Murphy'i nasıl halledeceğimi biliyorum."

"Konuşmak boşuna," dedi Viorica Enesco, Romen aksanlı zarafetten yoksun kadın. "Eylem zamanı, ne yapabileceğini bize göster."

Bartholomew tekrar konuştu. "Çantayı bulma şansın var mı?"

"Sanırım, fakat Karadeniz'de bulunduğum bölgeyi araştırmak zaman alabilir."

"Coğrafya dersi ya da özür istemiyoruz," diye kesti Bartho-lomew. "Fakat şu an acil ilgilenilmesi gereken bir durum var ortada. Elimizde bizim için çalışan birçok eleman var. Bunlardan biri Barrington Network İletişimde yakaladığı bir haberi bize iletti. Dünyanın sonunun geldiğini ve dünyayı tek bir liderin yöneteceğini söyleyen yaşlı bir adamla ilgili makale. Bu adam ortadan kaldırılmalı."

"Yaşlı bir adamın ne zararı...?" diye başladı Talon.

"Yeter!" General Lee bağırды. "Sana soru sorman için para ödemiyoruz! Sadece dediğimizi yap -şimdi! Yaşamın buna bağlı olabilir."

50

ON BİR

Murphy çantasını çalışma masasının üzerine koyup notlarını çıkardı ve kalabalığı incelemeye başladı. Paul Wallach dikkatini çekti. Seminer salonunun en arka bölümünde oturuyordu. Her zamanki yeri değil. O ve Shari hâlâ küs olmalılar.

Shari odanın diğer bölgesinde değerlendirilmiş kâğıtları dağıtıyordu. Paul'un onu seyrettiğinin farkında değildi.

Murphy içini çekti.

"Herkes güneydin. Hemen başlayalım. Hatırlayacağınız gibi antik kent Babil'den bahsediyorduk. Babil imparatorluğu zamanın çok ilerisindeydi. Teorik geometri ve cebirde çok yükseldiler. Zamanı su ve güneş saatleri ile ölçtüler. Ayrıca açı ölçülerinde kusursuzlaştılar. Rakam sistemleri altmış sayısına dayanıyordu. Bu yüzden bir saatte altmış dakika vardır ve dairenin çevresi altmış derecedir. Bir tür ondalık sistemi işlevsel hale getirdiler. Kare köklerini ve pi sayısını biliyorlardı. Takvim sistemi ayın hareketlerine göre düzenli olup on iki aya bölünmüştü. Ağırlıklar ve ölçüler imparatorluk çapında belirlenmiş ördek şeklindeki metal ya da taş ağırlıklar kullanılmaktaydı."

Don West elini kaldırdı. Murphy her zaman Don'un derse kattığı eşsiz bilgilere güvenebileceğini biliyordu. Sınıfın en çok okuyan öğrencisiydi.

"Dr. Murphy," dedi Don, "Dün gece internette Babil'i inceledim. Tıpta da çok ilerlemiş olduklarını gördüm. İnsan ve hayvan anatomisi ve fizyolojisinde çok ileri bilgilere sahip olduklarına inanılıyor. Ayrıca kan dolaşımını ve nabzın önemim kavramışlardı. Makaleye göre çok ince göz ameliyatları bile yapmışlardı."

51

"Doğru, Don. Bir yönden çok bilimsel, diğer yönden çok batıldılar. Falcılık ve büyücülük konusunda çok bilgiliydiler. Geleceği okumak için sihirli formüller kullandılar. Yağın üzerine su damlatarak rüzgârın yönünü ve fırtınanın etkisini tahmin ediyorlardı. Ayrıca geleceği dumanın havadaki yönünden, ateşin yanma biçiminden ve yıldızların pozisyonundan okuyabiliyorlardı. Babilliler için anormal doğumlar bile gelecekle ilgili mesajlar taşıyordu. Arkeologlar üzerlerine sihirli kelimelerin işlendiği koyun ciğeri şeklinde taşlar bulmuşlardı. Babilliler hayvanların iç organlarını incelemede uzmanlaşmışlardı. Tanrıların onlarla işaretlerle, doğa ve dünyevi olaylar yolu ile konuştuklarına inanılıyordu. Örneğin aslanın aniden ortaya çıkması, ayın tutulması, ya da doğaüstü bir rüya geleceği önceden haber verebilirdi."

Stephanie Kovacs yan kapıdan seminer salonuna girdi. Garip diye düşündü Murphy. Belki gerçekten antik Babil'e ilgi duyuyordu.

"Babilliler sistemli bir şekilde gezegenlerin hareketlerini kaydetmişler ve zodyaktaki bütün burçları isimlendirmişlerdi."

Murphy devam etti:

"Kötü ruhlara karşı nazarlık ve tılsım satarak çok para kazanıyorlardı. Bugün tavşan ayağının uğur getirdiğine inandığımız gibi."

Babil şehri arkeoloji ve İncil tarihi açısından çok önemlidir. İncil'de en çok bahsedilen ikinci şehirdir. İlki 811 defa bahsedilen Kudüs'tür. Babil ise 286 defa tekrar edilmiştir. Her iki şehrin de tarihi önemi çok büyük."

Kovacs arkada bir sıraya yerleşmiş, dikkatli bir şekilde Murphy'i izliyordu.

"Daniel bölümü ve Vahiy bölümü Babil'den çok bahsediyor. Nebuchadnezzar'ın rüyası, Shadrach, Mesach ve alevli yüzeydeki Abednego, aslanların kafesindeki Daniel ve Belshazzar'm ziyafetindeki 'Duvar el yazısı' Babil'de meydana geldi."

52

Murphy bir süre duraklayıp arkasına yaslanarak "Daha ön-ceki seminerlerden hatılayacağınız gibi İncil'de Nuh'un Tufanı için kötülüğe karşı Tanrının uyguladığı adalet olarak bahsedilir. İnsanoğlu Tanrının gazabından Nuh'un Gemisi'ne binerek kurtulabilirdi. Belshazzar'm ziyafetindeki el yazısı da buna benzer bir olaydı. Tanrının Belshazzar'm günahları ve kibrine karşılık uyguladığı adaletti. Krallığı tıpkı dünyanın tufanda ortadan kalkması gibi yok oldu. Nuh'un zamanında insanlar günahlarından dönsünler diye birçok kez uyarılmıştı. Onlar bu uyarıları ciddiye almamışlardı. Belshazzar dedesinin aklını kaybettiği sıralardaki Tanrının ikazlarını da önemsememişti. Hatırladığınız gibi dedesi Nebuchadnezzar aklını yitirmiş ve bir yaratık gibi yedi yıl dört ayağı üzerinde dolaşmıştı."

Murphy anlattıklarını iyice sindirmeleri için bir dakika kadar bekledi.

"Bugün de aynı şeyleri yapmamız garip değil mi? Tanrı bizi uyarıyor. Bize yalvarıp bizimle yüzleşiyor. Sorabilirsiniz 'Bunu nasıl yapıyor?' diye. Bunu vicdanımızdaki küçük sesle yapıyor. Vicdanımız bize neyin iyi neyin kötü olduğunu söylüyor. Eğer " vicdanımızı dinleyip doğru olanı yaparsak bunu mutluluk takip ediyor. Fakat sesi duymazlıktan gelirsek bunu Nuh'un, Nebuchadnezzar'ın ve Belshazzar'm olduğu gibi yıkım ve mutsuzluk takip eder. Siz hiç vicdanınızdaki küçük sesin konuştuğunu duydunuz mu? Ona uyuyor musunuz, yoksa duymazlıktan mı geliyorsunuz?"

Murphy öğrencilerin tepki vermesi için durakladı. Sonunda sessizlik herkesi hazırlıksız yakalayan zil sesiyle bozuldu. Seminer salonu boşalırken öğrencilerden pek ses gelmiyordu. Stephanie Kovacs sırasında oturmaya devam etti.

53

ONİKİ

Murphy ve Stephanie seminer salonunda yalnızdı. Murphy:

"Günaydın, Stephanie. Kameramanını görmedim."

"Gerekli olduğunu düşünmedim. Hâlâ kasabadaydım ve seminerinize katılabileceğimi düşündüm. Ders arasında zamanınız var mı?"

"Şüphesiz. Öğrenci meydanındaki havuzun kenarına gidelim. Orada birkaç bank var. Rahatsız edilmeden konuşabiliriz. Bu sınıfta on beş dakika sonra bir ders daha var. Gürültüden başka bir şey olmaz."

Kovacs Murphy'e doğru döndü. Ciddi bir ifadeyle, "Sizden özür dilemeliyim." Sesindeki o belirli keskinlikten eser yoktu.

Murphy hazırlıksız yakalanmıştı: "Niçin?"

"Çok sert olmamdan dolayı. Haber muhabiri olarak bütün hikâyelere şüpheli bir bakış açısıyla yaklaştım. İnsanları tedirgin edip istediğim suçlayıcı ipuçlarına ulaşabiliyordum.

Geçmişte bunu senin üzerinde de denedim ve sen bana hep doğru yanıtları verdin. Sizi farklı gerilimli olayların etkisindeyken gözlemledim ve dinci çılgınlardan olmadığına karar verdim."

Murphy gülerken "Belki biraz garip... ama çılgın değil."

Bu şaka aralarındaki gerilimi biraz azalttı. Kovacs rahatlayarak açılmaya başladı:

"İlk seminerde söylediklerinizi hatırlıyorum. Mutlu olmak ve yaşamın amacı bölümünden bahsediyorum. Bir insanın tam anlamıyla mutlu olması mümkün mü?"

54

"Hım, sanırım mutlulukla neyi kastettiğinize bağlı, Stephanie. Mutluluğun insanlarla sorun yaşanmayacağı anlamına geldiğini sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Böyle bir şey asla olamaz. Ailemizle, dostlarımızla ve çalışma arkadaşlarımızla sürekli hayal kırıklığı, incinme ve sürtüşme yaşarız. Bu yaşantımızın bir parçası. Mutluluğun hiç yaşanmamayla ya da para sıkıntısı çekmeyle bir ilgisi yok. Bir sürü hasta insan gülümserken birçok sağlıklı insan da karamsar. Aynı karşılaştırmayı zengin ve yoksul için de yapabiliriz. Çok az geliri olan bir sürü mutlu insan tanıyorum. Bunun yanında bir o kadar da öfke dolu ve depresif zengin var. Biz zengin insanların intihar hikâyelerini çok duyduk."

Kovacs başı ile onayladı. İntihar bölümüne bir anlam veremese de öfke ve tatminsizlik bölümünü çok iyi anlıyordu. Böyle bir adamla yaşıyordu.

"Mutluluk davranışlardan daha fazla bir anlam teşkil eder," diye anlattı Murphy ona. "Doğrusu mutluluk kargaşanın ortasında bile yaşama olumlu bakışın sonucunda oluşan bir olgu. Birisi mutluluğu kelebeğe benzetmiş. Yakalamaya çalıştıkça elimizden kaçmayı

başarır. Sorumluluklarımızı yerine getir-diğimizde, bir şekilde, mutluluk kelebeği omzumıza konar."

"Benim kelebeğim tatile çıkmış olmalı," dedi Kovacs acı bir gülümsemeyle.

Murphy bu çabuk gelen sitemli cevabın altında başka nedenlerin olduğunu söyleyebilirdi. En iyisi onun konuşmasına izin vermektir.

"Bugün Shadrach, Meshach, alevli yüzeydeki Abednego ve aslanların kafesindeki Daniel'den bahsettiniz. Bunlar beni geçmişe götürdü. Büyükbabam onlar hakkında bana hikâyeler anlatırdı. Çok dindar bir adamdı. Aynı zamanda sıcak,ko-

55

ruyucu ve komikti. Şimdi düşünüyorum da, sanırım o mutlu bir adamdı."

"Gençlik yıllarında kiliseye gider miydin?"

"Evet, Michigan'da."

"Devam ediyor musun?"

Kovacs bir süre sonra şöyle dedi, "Hayır ortaokul yıllarımda bıraktım. Babam içkili bir sürücü tarafından öldürüldü. Ve ben böyle sevgi dolu bir Tanrının bunun olmasına nasıl izin verdiğini anlayamadım. Gitmeyi bıraktım."

"Aynı şey birçok insana oluyor."

"Bugün adaletten ve vicdandan bahsettin. Bu gerçekten derin bir konu. Tanrının vicdanımızı kullandığı hiç aklıma gelmemişti."

"Hayal kırıklığına uğramış gibisin."

"Daha çok gözümün açılması gibi. Ben mutlu olunabileceğine inanmıyorum -en azından benim için."

"Belki de Tanrı seninle konuşmayı deniyordun"

"Affedersiniz, Dr. Murphy, fakat çılgın dinciler gibi konuşmaya başladınız. Sesler duymuyorum. İnsanların Tanrının onlarla konuştuğunu söylemesi beni her zaman rahatsız etmiştir. Tımarhane gibi bir yerde olmaları gerektiğini düşünüyorum."

"Sana açıklamaya çalışayım. Babanla hiç uçurtma uçurdu-nuz mu?"

"Evet, birçok defa."

"İpi saldığında uçurtmanın nasıl yükseldiğini hatırlıyor musun? Kâğıdın rüzgârda çıkardığı hisirtiyi duyabilirdin. Bazen uçurtma göz mesafesinin dışına çok yükseklerle ulaşabiliyordu."

"Bunu hatırlıyorum."

56

"Uçurtma görüntü alanının dışındayken hâlâ orada olduğunu nasıl söyleyebiliyordun?"

Kovacs şaşırmış bir şekilde bir süre bakındı. Sonra yavaşça şöyle dedi:

"Sanırım ipi çekerek. Bu rüzgârın uçurtmayı uçurduğu anlamına geliyordu."

"Doğru, bu da Tanrının seninle konuşmasına benziyor," diye açıkladı Murphy gülümseyerek.

"Onu göremezsin. Görüntü alanının dışındadır. Kulağında onun sesini duyamazsın çünkü o çok uzaklardadır. Fakat onun kuvvetli çekişini kalbinin ipliyle anlarsın. İncil'i okuduğunda da aynı şey olur. Tanrı seninle böyle konuşur."

"Bu sesler duymanın dışında farklı bir kavram."

"Evet öyle. Sana bir soru sorayım. Bugün kalbinin kuvvetli çekişini kalbindeki ipten anlıyor musun?"

Stephanie Kovacs'ın mavi gözleri yaşlarla dolmaya başladı. Hemen Murphy'den farklı bir yöne baktı, fakat Murphy ona düşünmesi için gerekli olan yiyeceği sunduğunu biliyordu.

57

ON ÜÇ

Kudüs, İÖ 605

Nebuchadnezzar'ın son saldırısıyla birlikte insanın kanını donduran çılgınlık da duyulmaya başladı. Surları koruyan askerleri hedef alan okçular bir anda yüzlercesini birden düşürüyordu.

Kuşatma merdivenleri, katapultlar ve tahripçi zırhlıları işe yaramamıştı. Stratejisini değiştirmek bir senesini aldı. Şu an Kudüs'ü kuşatan surun en alçak bölgesine uygulanan rampa şehre girmek için yeterliydi.

İyi eğitimli askerleri rampadan yukarı koşarak duvarın diğer bölümündeki şehre ulaştılar. Jehoiakim'in ordusundaki yüzlerce asker katledilince ordu geriledi. Savaş konusunda çok güçlü olan Babilliler için iyi bir rakip değildiler. Günün yarısı kadar bir zamanda her şey bitmişti.

Ölümün kokusu her yerdeydi. Askerler ölümlerin üzerindeki değerli eşyaları alıp onları öylece düştükleri yerde bıraktılar. Hayatta kalanları tapınağın avlusuna sürüklediler. Orada yaşlıları, özürlüleri ve yaralıları kadınlardan, çocuklardan ve gençlerden ayırdılar. Sağlam olanları da oldukları yerde öldürdüler.

Nebuchadnezzar ve askerleri şehri yağmaladılar. Adamlarına istediklerini almaları için izin verdi. Tapınaktan sadece altınları ve goblinleri aldı. Bu ganimetleri kendi Tanrısının hazine odasına hatıra olarak koyabiliyordu.

58

Nebuchadnezzar daha sonra tutsakları incelemeye gitti. Ve hadım ağası Ashpenaz'dan on dört ile on yedi yaşındaki genç (idamları krallık sarayında hizmet etmeleri için seçmesini istedi.

"Sadece Kral Jehoiakim'in ve şehrin asillerini seçmeni istiyorum. Kusursuz ve sağlıklı olmalarına dikkat et. Erdem sahibi olmaları, çok okumaları ve çabuk öğrenebiliyor olmaları gerekli. Geride kalan kadın ve çocuklar sarayda asillere hizmet edecekler. Yaşlıları, sakatları ve yaralıları şehri temizlemeleri için burada bırak. Tehlikeli değiller."

Daniel ve diğer birçok delikanlı Babil'e kadar sürecek uzun yolculuk için birlikte zincirlenmişlerdi. Vahadaki ikinci su molasında Daniel yakınındaki zincirli gençlerle konuşma fırsatı buldu.

"Benim adım Daniel," diye fısıldadı. "Krallık sarayındaki başyargıç Malkia'nın oğluyum. Barbarlar ağabeyimi, anne ve babamı öldürdüler."

"Benim ismim Hananiah," dedi Daniel'e en yakın genç. "Bunlar benim kardeşlerim Mishael ve Azariah. Bizler Zephath-hah'ın oğullarıyız. Babamız Krallık hazinesinin koruyucusuydu. Biz de anne ve babamızı kaybettik. Bizi nereye götürdüklerini biliyor musun?"

"Duyduğuma göre Nebuchadnezzar'ın sarayında köle olacağımız."

Mishael köleleri izleyen adama doğru başını sallayarak:

"Onun hakkında ne biliyorsun?"

"Askerler onu Ashpenaz diye çağırıyor," diye açıkladı Daniel. "Kralın hadım ağası." Azariah korku dolu bir şekilde:

"Bu benim düşündüğüm anlama mı geliyor?"

"Korkarım ki öyle," dedi Daniel. "Fakat en azından bizi öldürmeyecekler."

59

"Ama Daniel, bir gün evlenip çocukların olsun istemez misin? Nasıl böyle sakın kalabiliyorsun?"

"Evet Azariah, isterim. Fakat şu an biliyorum ki bu asla gerçekleşmeyecek. Tann'dan bizi korumasını istemeliyiz. Ben de en az senin kadar hadım olmak istemiyorum."

Daniel hatıralarından aslanın kürkünün yüzüne değmesiyle uzaklaştı. Aslanlardan bir tanesi durdu, ona geri baktı ve havayı kokladı. Daniel donup kalmıştı. Aslan ona doğru dönüp koca bir ev hayvanı gibi yanına çökünce Daniel nefes almakta zorluk çekti. Kafası karışmıştı, merak içinde yavaşça elini uzatarak hayvanın sırtına dokundu. Hayvan kıpırdamıyordu. Okşasam ne yapar acaba?

Hayvanın okşanmaktan zevk aldığını gören Daniel gülümsedi.

Hâlâ rüya görüyor olmalıyım. Yaşadıklarım gerçek olamaz.

Fakat gerçektir. Kedinin yaydığı sıcaklık neredeyse rahatlatıcıydı. Yavaş yavaş Daniel rahatlamaya başladı. Dua etmeye başlarken hatıraları ona geri döndü.

Hananiah ilk gören oldu. "Bakın!" diye bağırdı kuzeye doğru başını sallayarak. Diğer oğlanlar da uzaktaki muhteşem Ba-bil şehrine doğru döndüler.

Yaklaşırken şehri kuşatan geniş hendeği görebiliyorlardı. Fırat nehri tarafından beslenen sulara tacir gemileri vardı. Babil'i kuşatan surların yüksekliği 300 fit uzunluğundaydı ve göz alabildiğine genişliyordu. Tutsak oğlanlardan biri şehri kuşatan dört duvardan her birinin on beş mil uzunlukta olduğunu duymuştu. Böyle bir şeye ilk defa tanık oluyorlardı.

Tarladaki işçiler zincirli mahkûmlar yanlarından geçerken işlerini kesip seyretmeye başladılar. Her çeşit meyve ve tahıl ye-

60

ttiyor gibiydi. Daniel işçilerin su testilerini suya daldırdıklarını gördü. Durup mahkûmları işaret ederek aralarında fısıldaşma-yı başladılar. Onlar da köle miydi? Daniel meraklanmıştı.

Hendeğin üzerindeki geniş köprü tahta kalaslardan oluşuyordu. Şehrin kuşatılması durumunda bu kalaslar kaldırılıp köprü iptal edilebilirdi. Şehre saldırmak isteyenler önce hendeği yüzerek geçmeli, daha sonra da surlara tırmanmalıydı. Babil'i ele geçirmek imkânsızdı.

Köprünün sonundaki muazzam köprü açıktı. Dış surun biraz uzağında bir iç sur daha olduğunu gördü. İki yüksek surun arasına moloz taşı doldurulmuştu. Hiç kimse bu arayı kolay geçemezdi. Saldırganlar dış suru aşsalar bile daha sonra moloz taşlarını ve iç suru aşmalıydılar.

Çok akıllıca, diye düşündü Daniel.

Geniş ikinci bir kapıdan geçtikten sonra şehre giren dört delikanlının nefesi kesildi, insanlar, at arabaları ve askeri araçların doldurduğu geniş caddeler vardı. Arahtu kanalına paralel uzanan Festival caddesi Aa-ibursabu'ya girdiler. Ağaçlarla kaplı yolların kenarlarındaki binalar neredeyse 150 fit yüksekliğe ulaşıyordu.

"Gökyüzüne dokunuyorlarmış gibi," dedi Hananiah "Muhteşemler."

Bir süre sonra kanalın iki tarafına da yayılmış olan küçük tapınak Ninip'in önünden geçtiler. Daha sonra Merodach'a adanmış fevkalade inşa edilmiş harika tapınak Belus'u gördüler.

"Kölelerden birinden duyduğuma göre, tapınağın hazinesinde akla hayale sığmayacak altın ve gümüş parçalar varmış. Bunların çoğu Nebuchadnezzar'ın yaptığı birçok savaşta elde ettiği ganimetlermiş," dedi Mishaël.

300 fit yükseklikteki piramide benzer yapıyı gören gençler boyunlarını yukarı gerip bakmaya çalıştılar.

61

"Bu caddelere inanabiliyor musunuz?" diye sordu Daniel. "Kare taş dilimleri ile döşenmişler. Bunları yerlerine taşımak için birçok köle çalışmış olmalı."

Azariah işaret ederek, "Bakın şu güneşte kurutulmuş tuğlalarla yapılan evlere ve duvarlara. Kireçli harç zifte benziyor. Bütün tuğlaların üzerine Nebuchadnezzar'ın isimleri ve unvanları işlenmiş."

11 hektarlık bölgeyi kaplayan zengince dekore edilmiş Qasr adlı binayı geçip ilerlediler.

Şehrin her tarafında kocaman, renkli, aslan, boğa, ejderha ve devasa yılan kabartmaları gördüler. Aslan ve leopar avından muhteşem kesitler resmedilmişti.

Heykeltıraşları çok yetenekli olmalı, diye düşündü Daniel.

Nihayet gençler Ishtar Kapısını, sedir ve diğer pahalı ağaçlarla süslenmiş müthiş Orta Sarayı da geçtiler. Kapılardan birçoğu palmyeden, selviden, abanoz ve fildişinden yapılmış, altın ve gümüşle çerçevelemiş ve bakırla kaplanmıştı. Menteşeleri pirinçtendi.

Gençler Ninus'un, Semiramis'in ve Jüpiter-belus'un geniş anıtlarının önünden geçerlerken Daniel, "Ne üzücü, insan eliyle yapılmış tanrılara tapınıyorlar. Oysa ki cennetin ve yeryüzünün tek tanrısı Jehovah'dır."

Hananiah ve kardeşleri muhteşem asma bahçelerini huşu içinde seyrettiler. Çiçekler, asmalar ve ağaçlar yükselen terasları nefes kesen bir manzarayla sarıyorlardı.

"Keşke annem hayatta olsaydı," dedi üzüntüyle Hananiah. "Hatırlayın nasıl en hastalıklı bitkiye bile can verebilirdi."

"Sulama sistemini nasıl bulmuşlar acaba?" diye merakla sordu Mishaël. "Kanaldan terasların en üst bölümlerine su taşıyan motorlar muhteşem."

62

Günler geçtikçe gençlerin hayatlarındaki değişiklikler inanılmaz hale geldi. Şimdi hepsi hadımdı. Dört genç birlikte olup birbirlerine destek olabildikleri için minnettardılar. Acıyı arkalarında bırakarak, hayatta kalmayı ve uyum göstermeyi öğrendiler.

Daniel, Hananiah, Mishaël ve Azariah bir süre sonra Chal-dean'larm bilgelik eğitimine başladılar. İlk adım eğitimlerinden sorumlu olan Mukhar'ın isimlerini değiştirmesiyle başladı.

"Artık Musevi isimleri ile çağırılmayacaksınız. Babil tanrılarının adlarını vreceğim sizlere."

Ah, harika, diye düşündü Daniel.

"Daniel senin adın Belteshazzar olacak. Hananiah, sana Shadrach adını veriyorum. Mishaël, sen Meshach diye bilineceksin. Azariah, seni de Abednego diye çağıracaklar. Babilli olduğunuzu

ne kadar çabuk kabul ederseniz, yaşamınız da o kadar mutlu olur. Krala hizmet etmek tarlada çalışmaktan daha iyi. Bildiğiniz gibi ben de kileyim."

"Mukhtar bizim bir ricamızı yerine getirir misin?" diye sordu Daniel saygılı bir şekilde.

"Ne istiyorsunuz?"

"Kralın masasındaki yemekler."

"Yeterli değil mi?"

"Hayır, hayır. Bu değil sorun. Çok fazla yiyecek var. Bizim için çok ağır. Alıştığımız gibi değil. Sadece sebze ve suyla beslenmemiz mümkün mü?"

"Ne! Hastalıklı ve güçsüz olursunuz. Sağlığınızı kaybederseniz ben de kafamı kaybederim. Kral beni sorumluluklarımı göz ardı ettiğim için öldürür."

"On günlük deneme testi uygular mısın bize?"

"Ne tür bir test?"

63

"On gün boyunca bizi sebze ve suyla besle ve bizi kralın masasından yiyen diğer gençlerle karşılaştır. Hasta olursak bizde diğerlerinin yediklerinden alırız."

Aslanlardan biri kkreyip dişi bir aslana hamle yaptı. Erkek alım yaparak gezinip esnerken dişi de korkudan yere çöktü. Daniel erkek aslanın dişlerini karanlıkta bile seçebiliyordu.

"Jehovah neler oluyor?" diye bağırdı yüksek sesle. "Benim yaşamama neden izin veriyorsun? Benden yapmamı istediğin bir şey var mı?"

" yılın nasıl geçtiğine inanamıyorum/" dedi Mukhtar. "Bana ilk sebze ve suyla beslenmek istediğinizi söylediğinizde sizin deli olduğunuzu sanmıştım. Fakat siz bütün diğer gençlerden daha sağlıklı oldunuz."

"Tanrımız bize g verdi," diye yanıtladı Daniel.

"yle olmalı. Size ayrıca bilgelik de vermiş. Edebiyatımızı ve ilmimizi iyice öğrendiniz. Rüyaları ve hayalleri anladığınızı gösterdiniz. Bunların hepsi çok iyi... Çünkü bugün kralın karşısında bir sınav vereceksiniz. Size neler öğrendiğinize dair sorular soracak. Başarılı olacağınızı biliyorum. şimdiye kadar eğittiğim gençlerden on kez daha zekisiniz. İncıma göre, kral sizi yetenekli sihirbazlarının ve astrologlarının arasına katacak.

"Sen bizi nereye yerleştirirsen oraya hizmet verimiz, Mukhtar," dedi Daniel. "Fakat bizde herhangi bir bilgelik varsa o da bize tanrımız Jehovah tarafından verilmiştir."

64

ON DÖRT

"zgnm, efendim, fakat ayakkabılarınızı ve kemerinizi de çıkarmalısınız. Bugün biraz sıkıyız. Terörist alarmı çok yüksek."

Murphy alt dudağını ısırarak tek bir söz bile etmedi. Güvenlik kontrolünü açması bir saatini aldı.

Ah, uçuştan önce bir saat kırk beş dakika daha beklemek zorundayım. Sabır erdemleri arasında değildi. Sıra beklemeyi ya da havaalanlarında oturmayı sevmiyordu. Etkin olmamak onu rahatsız ediyordu, üretici bir şeyler yapması gerekiydi. Cep telefonuna ulaştı ve 411'i arayarak Orlando Polis Merkezinin numarasını aldı.

Otomatik sesin ona numarayı vermesini beklerken o da bekleme salonundaki insanları inceledi. Bir annenin iki küçük külhanbeyi ile mücadelesini görebiliyordu. Diğer insanlar da beklemekten bunalmıştı. 9/11 olayları şüphesiz bütün dünyayı değiştirdi, diye düşündü ümitsizce.

Numarayı aldı ve otomatik olarak bağlanmak için seçenek yaptı. Murphy ismini telefondaki memura vererek avuş Owen East ile görüşmek istediğini belirtti.

"Sipariş vermek için hazır mısınız efendim?"

"Evet, hazırız," dedi Murphy İsis'e gülümseyerek. Yeşil gözleri pırl pırlıldı. Güzel kısl saçları o tatlı yüzünü çevreliyordu. Moda şovundan çıkmış bir süper modele benziyordu. Bir akademisyen olduğu kimin aklına gelirdi? Murphy ilk flrtn yaşayan bir talebeye benzetti kendini.

65

"Seni tekrar görmek çok güzel, Isis" dedi heyecanını belli etmeden. "Muhteşem görünüyorsun."

Hafifçe gülüşü ve bakışı neredeyse içini eritmişti.

"Ah, bu arada sana harika haberlerim var" dedi Murphy ona. "Vern gelecek hafta Amerika'ya geri dönüyor. Türkiye'deki doktorlar neredeyse iyileştiğini bildirdiler. Onu havaalanından aradım."

"Bu harikulade! Umarım planladığın yeni çılgın maceralar yoktur. Ağrı Dağı'nda yaşadığımız heyecan bir ömür boyu yeter," dedi İsis.

Murphy duraksadı.

Onun bakışlarından bir şeyler sezen İsis gözlerini kısarak, "Bu çekimserliğin benim düşündüğüm şey anlamına mı geliyor?"

Murphy masum bir ifadeyle bakarak, "Biliyorum, biliyorum. Fakat önümüzdeki olası arkeolojik keşif İncil'in doğruluğunu kanıtlayabilir... Geminin bulunması gibi."

Yemek boyunca Murphy Methuselah ile yaşadığı hadiseyi ve zarfın içindekileri anlattı. Konuşmasını şöyle tamamladı:

"Belshazzar'm duvardaki ünlü elyazısını bulabiliriz. Sanırım Methuselah bize bunun Babil'de olduğunu anlatmaya çalışıyor."

"Bize?"

Murphy gülümsedi. "Evet, bize. Senin yardımına ihtiyacım var. Yazının geçerliliğini sınavacak uzmanlık sende."

"Benim uzmanlığıma mı ihtiyacın var!"

İsis'in normalde çok yumuşak olan o İskoç aksanı rahatsızlığını belirtecek şekilde birden değişmişti. Murphy söylemek istediklerini tam olarak aktaramamış olduğunu anladı. Öne doğru eğilip elini onunkine doğru uzatarak yumuşak bir ifadeyle:

"İsis, senin benimle gelmeni istiyorum. Hiçbir şey bulama-sak bile benim yanımda olmanı istiyorum."

66

ON BEŞ

Murphy eski Dodge'unu Quiet River huzurevinin parkına doğru sürerken saat 19:00'du.

Gri saçlı resepsiyonist onu gülümsemeye karşıladı. Murphy Dr. Harley B. Anderson ile görüşmek isteyince koridorun solundaki kütüphaneye gitmesi söylendi. Bütün huzurevleri aynı kokuyor, diye düşündü koridorda ilerleyen Murphy.

Kütüphaneye girince içeride sadece bir kişi olduğunu gördü. Sırada oturan yaşlı adamın gür beyaz saçları vardı. Titizlikle seçilmiş spor bir gömlek ve haki pantolon giymişti. Burnunun ucuna değen bifokal camlı gözlük kullanıyordu. Okuduğu kitaba dalıp gitmişti. Akıl sağlığı bozulmuş, gerçekte bağlantısını yitirmiş birine benzemiyordu.

"Özür dilerim efendim. Dr. Anderson'la mı görüşüyorsunuz?"

Adam başını kaldırıp duraksadı. Murphy gibi bir yabancının ismini nasıl bildiğini anlamaya çalışıyordu.

"Evet, ben Dr. Anderson'um genç adam."

Murphy elini uzatarak "Adım Dr. Michael Murphy. Kuzey Carolina Raleigh'te bulunan Preston Üniversitesi'nde profesörüm. Size katılabilir miyim?"

"Misafirim olun," diye cevapladı yaşlı adam. "Daha önce tanıştık mı? Hafızam biraz zayıflamaya başladı."

"Hayır efendim. Sizi bir gazete makalesinden ve Orlando Polis merkezindeki bir çavuş vasıtasıyla tanıdım. Makale sizin dünyanın sonu ile ilgili kaygılarınızdan bahsediyor/"

67

Anderson hemen ayağa kalktı. Gözleri parlamış ve yüzündeki yorgunluk yok olmuştu. "Ne profesörüym demistiniz?"

"Söylemedim. Ben Arkeolojik İncil profesörüym."

"İncil hakkında oldukça bilgili olmalısınız."

"Öyle diyebilirsiniz İncil'i yıllardır incelemekteyim."

"İyi! Belki sonunda beni anlayacak birini buldum. Hikâyeme en baştan başlamama izin verin. Ben bir embriyolojistim. Yapay dölleme ve invitro aşılama konularının öncülerinden biriyim. Şüphesiz emekli olalı uzun zaman geçti. Her neyse, 1967'de Dr. J.M. Talpish adlı bir jinekologla Romanyanın Tran-silvanya bölgesinde bir proje üzerinde çalıştık."

Murphy dinlerken Dr. Anderson'un alzheimer ya da herhangi bir beyin sorunundan rahatsız olmadığını anladı. Bu adam en az kendisi kadar mantıklıydı.

Dr. Anderson devam ederek "Biz rahim dışında yapay döl- . lenme yoluyla dişi yumurtalara motile spermatoza uygulamayı keşfettik. Bu olay laboratuvarlarda yüksek güçle çalışan mikros- koplara altında gerçekleşti."

"Özür dilerim, Dr. Anderson, benim bildiğim kadarıyla ilk vitro aşısı ve başarılı doğum 1978'de İngiltere'de gerçekleşti. Drs. Steptoe ve Edwards ilklerdi."

Dr. Anderson kaşlarını çatarak, "Onlar ilk olma onayını aldılar... Fakat Talpish ve ben onların 12 yıl ilerisindeydik. Sonuçlarımızı yayınlamak ya da bir başkasına anlatmak yasaklanmıştı..." Murphy şimdi gerçekten konuya ilgi duymuştu.

Dr. Anderson nefes almak için bile duraklamadan hikâyesine devam etti. Açığa vurmak istediği bir sır vardı ve Murphy de onu can kulağı ile dinliyordu. "Bize bağışlanan yumurtayı yapay yolla dölledik ve genç bir çingene kızın uterusuna yerleştirdik. Kız o sıralar on sekiz yaşlanıyordu. Çok garip bir durum-

68

du. Biz kendilerini Yeni Dünya Sistemi Arkadaşları diye adlandıran bir grup insan tarafından kiralanmıştık. Bu kızı yapay yolla dölleme karşılığında çok para aldık."

"Garip demekle neyi kastettiniz?"

"Hım, bu insanlar hem yumurtayı hem de spermi sağlamışlardı. Bizim işimiz bunları bir araya getirerek kıza yerleştirmektir. Sessiz kalacağımıza dair kesin yemin etmiştik. Çocuğun doğumuna kadar projenin basındaydık. Bir oğlan çocuğu doğdu. Daha sonra..."

"Daha sonra ne?" dedi Murphy şaşırılmış bir ifadeyle.

"Çalışma arkadaşım Dr. Talmish gizemli bir şekilde araba kazasında öldü. Daha sonra kaza olmadığını fark ettim. Kendimi korumak için bütün belgelerimi ve projeye ait notlarımı gemiyle Amerika'da bulunan kızıma gönderdim. Kızım bunları bir kasaya yerleştirdi. Ona bir not yazarak eğer bilinmeyen nedenlerle ölürsem bu notları bir gazeteye postalamasını istedim.

"Dr. Talpish'in ölümünden kısa bir süre sonra bizi kiralayan gruptan birkaçı beni ziyarete geldi. Bana zarar vermek istediklerini anlayınca onlara şans tanımadan ilk ben konuştum. Belgeleri iyi muhafaza edebilmek için Amerika'ya gönderdiğimi söyledim. Öfkelendiler ve beni tehdit etmeye başladılar. Bana eğer herhangi birine bilgi sızdırırsam kızımı ve eşimi öldüreceklerini söylediler ve bunda ciddiydiler!"

"Ailen hayatta mı?"

"Hayır, birkaç sene önce eşim vefat etti. Doğal ölümdü. Daha sonra kızım ile yaşamaya başladım. Hiç evlenmemişti. Bir sene önce karaciğer rahatsızlığından vefat etti. Sonra ben de burada yaşamaya geldim."

"O zamandan beri gruptan haber aldınız mı?" diye sordu Murphy.

69

"Hayır, beni rahat bıraktılar. Sanırım olayları pek karıştırmak istemiyorlar."

"Peki neden sokaklarda dolaşıp hikâyenizi anlatmaya çalışıyorsunuz?"

"Sanırım vicdanımı aklamaya çalışıyorum," dedi yaşlı adam. "Bence biz çok kötü bir şey yaptık. Çingene kadının doğurduğu oğlanı beş sene boyunca takip edebildim ama soradan bağlantıyı kaybettim. Grup kadını bir yerlere taşımış olmalı ya da ortadan kaldırmışlardır. Emin değilim. Son günlerde kehanetleri ve İncil'i okumaya başladım. Okuduklarım beni korkuttu. Şeytan ruhlu bir insanın dünyayı yöneteceğinden bahsediyor. Okumayı artırdıkça, benim ve Dr. Talpish'in bu insanın doğumuna yardım ettiğimiz kanısına vardım. Her şey kasadaki belgelerimde."

Murphy dondu kaldı.

"Bana kan kanseri teşhisi kondu; doktorlar bana birkaç ay daha ömür verdi. Eşim ve kızım vefat etti ve ben de yakında onlara katılacağım. Şu an grubu bana nasıl bir zararı olabilir?" diye sordu Dr. Anderson acı bir gülümsemeyle. "Amacım geçmişte yaptığım hataları düzeltmek. İnsanları karşı karşıya oldukları tehlikeye karşı uyarmaya çalışıyorum. İncil'de adı geçen İsa'ya ihanet etmiş Judas gibi suçluluk hissediyorum. Tanrı beni affedecek mi?"

Yüzüne yorgunluk ve korku ifadesi çökmüştü.

Murphy yaşlı adamın yıllardır içinde taşıdığı acıyı hissedebiliyordu. "Tanrı seni affeder," dedi anlayışla. "Bir insan ne kadar kötü ya da bencil olmuş olursa olsun, Tanrı ona gelen herkesi affeder."

"Seksenli yaşlarıma kadar Tanrıyı pek düşünmedim. Şu an benim için çok geç."

"Asla geç değil. İsa'nın haç üzerindeki ölümünü hatırla lütfen. O gün onunla birlikte iki kişi daha çarmıha gerilmişti.

70

Adamlardan bir tanesi İsa'ya onu kurtarması için yalvardı. Ölümünden sadece birkaç dakika önce İsa şöyle dedi. 'Bugün benimle birlikte cennette olacaksınız.' Aynı durum sizin için de geçerli olabilir, Dr. Anderson."

"Afedersiniz." Gri saçlı resepsiyonist kütüphaneye girerek iki adama gülümsedi ve dedi ki, "Üzgünüm ama bugünkü ziyaret saati sona erdi. Korkarım ki şimdi ayrılmak zorundasınız. Dr. Anderson ile görüşmenize yarın devam edebilirsiniz."

"Yarın gelmelisiniz. Size anlatacağım daha çok şey var," dedi Dr. Anderson.

Daha sonra motel odasında Murphy yatağına oturarak yaşlı doktorla arasında geçen konuşmayı tekrar zihninde canlandırdı.

Doğru olabilir mi? Anderson ve ortağı İsa-karşıtının doğumunda bulunmuş olabilirler mi? Bu da o insanın bugün hayatta olduğudur... Otuz sekiz yaşlarında olmalı.

Murphy uyuyabilmesi için farklı konular düşünmesi gerektiğini biliyordu. Televizyonu açtı ve valizini boşaltmaya başladı. Banyodan yeni çıkmıştı ki televizyonda yayınlanan bir haber dikkatini çekti.

Spiker, "Bir son dakika haberi ile sizlerleyiz. Bugün Orlando Polis Departmanında görevli çavuş Owen neredeyse bir şahinin saldırısıyla can verecekti. Görgü tanıklarına göre büyük bir kuş, sanıldığı kadarıyla bir şahin gökten süzülerek alçalıp çavuşun üzerine kondu. Olay meydana geldiğinde çavuş işyerinden ayrılmak üzereydi. Mesai dışında olan bir memur çavuşun yardımına koştu. Copuyla vurarak kuşu etkisiz hale getirdi. Mercy Hastanesindeki doktorlara göre çavuş East'in durumu kritik. Hastadan sorumlu Dr. Alfred Fordham'ın dediğine göre çavuşun ses telleri ağır bir şekilde zedelenmiş ve çok fazla kan kaybı var. Diğer bir habere göre..."

Bu Talon'un işi olmalı!

ON ALTI

Siyah SUV kaldırımın kenarındaki söğüt ağacının altına park etti. Talon pencereyi açarken klasik müzik duyulabiliyordu.

Gülümsedi. Bir taşla iki kuş. Güzel bir gün olacak.

Edgar Allan Poe'nun bir kitabını açarak okumaya başladı.

"Dr. Murphy sizi gördüğüme çok sevindim," dedi Dr. Anderson, gülümsemesi yüzüne yayılarak. "Yürüyüşe çıkıp konuşmaya ne dersiniz? Huzurevi oldukça iç karartıcı. Akli başında olan genç biriyle olmak çok güzel bir duygu."

"Çok iyi olur. Güzel bir gün. Buraya yakın küçük bir park fark ettim. Bitişğinde küçük bir kafeterya var. İçecek bir şeyler, hatta tarçınlı kek bile alabiliriz."

"Benim zayıf noktayı yakaladınız. Oraya sık sık giderim," diyerek sırtı Dr. Anderson.

Murphy ve Dr. Anderson parka giden patikada yürümeye başladılar. Muhteşem söğüt ağaçları yürüyüş yolunu gölgeliyordu.

"Dr. Murphy, siz gelmeden önce ben de Quiet River'daki ofise gittim. Şef operatör memur aynı zamanda noter. Bu mektubu ona onaylattım."

Dr. Anderson elindeki sayfayı Murphy'e uzattı.

Federated Bank & Trust New York City, New York

72

İlgililerin dikkatine,

Bu mektubu elinde buluduran Dr. Michael Murphy benim ka-samdaki eşyaları almaya bizzat benim tarafımdan verilen izinle hak kazanmıştır. Sağlık sorunlarımdan dolayı doktorlar uzun yolculuk yapmama izin vermiyorlar. Bu nedenle Dr. Murphy'e vekaleten benim adıma hareket etme yetkisi veriyorum.

Lütfen kendisine yardımcı olun. Bu konudaki yardımlarınız için teşekkür ederim.

Saygılarımla,
Harley B.Anderson, M.D. Quiet River Huzurevi

Tanıklık eden:

Lenny H. Harris _ Florida Noteri # 12331

Murphy Dr. Anderson'a şaşırmış bir ifadeyle bakarak:
"Anladığımı sanmıyorum."

"Dr. Murphy, fazla zamanım kalmadı. O bilgilerin insanları uyurabilecek uygun bir insanın eline geçmesi gerekiyor. Sanırım siz o insansınız. Sadece dün tanışmamıza rağmen size güvenebileceğimi düşünüyorum. Bunu lütfen ölmekte olan yaşlı bir adam için yapar mısınız?" Anderson'un gözlerindeki yakarışa kimse dayanamazdı.

"Tabii ki yaparım," dedi Murphy. "Size yardım etmekten memnuniyet duyarım.

"Çok teşekkür ederim. Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsiniz."

73

Talon müziği ve pencereyi kapatıp SUV'u çalıştırdı. Şimdi Karadeniz'deki küçük yüzme seansı için ödeme vakti, Dr. Murphy.

Gözleri Murphy'de ve onun elindeki kahve ve keklerdeydi.

Sabır. Sadece sabır. Erdemdir, biliyorsun.

Murphy kafeteryadan çıktığında arkasındaki SUV'dan habersizdi. Parktaki bir bankta oturan Dr. Anderson'a bakıyordu. Elleri kahve ve keklerle dolu, bir şey düşürmeden yürüyordu. Dr. Anderson'a yaklaştığında bir şeylerin doğru gitmediğini anladı. Yaşlı adam gözleri kocaman olmuş, ağzı açık, Murphy'nin arkasındaki bir şeye korkuyla bakıyordu.

Murphy'nin Uzakdoğu sanatları eğitimi aniden devreye girdi. Elindeki kahve ve kekleri atarak öne doğru fırladı ve doktoru yakalamaya çalıştı. Elleri birbirine değdiğinde SUV hızla onlara doğru yaklaşıyordu.

Murphy yana doğru zıplayıp Dr. Anderson'u çekmeye çalıştı. Fakat çok geçti. SUV'un sol çamurluğu çarpınca yaşlı adam elinden kayıp havada uçmaya başladı. Murphy biraz uzaklaşa-bildiği için SUV'un üzerine geldiğini görünce yuvarlanarak kurtuldu. Yarı şursuz bir halde ama canlı olarak.

SUV'dan çıkmaya gerek duymayan Talon, görevini tamamladığını biliyordu. Mutlu olmuştu. Gaza bastı ve köşeyi dönerek kayboldu. Murphy biraz toparlandığında Dr. Anderson'a doğru sürüklenerek yaklaşmaya başladı. Hâlâ nefes alıyor gibiydi... Fakat çok yavaşlamıştı.

"Doktor! Doktor! Bekle! Yardım çağıracağım."

Zayıf bir el ona doğru uzandı. Murphy kulağını iyi duyabilmek için doktorun ağzına yaklaştırdı. "Anahtar boynumda," diye fısıldadı Dr. Anderson.

Murphy yaşlı adamın boynundaki zinciri görebiliyordu. Üzerine kan fışkırmaya başlamıştı zincirin.

"Hırsız gibi olmak istiyorum... çarmıhtaki," diye fısıldadı Dr. Anderson son defa gözlerini kapatmadan önce.

74

ON YEDİ

Murphy Levi Abrams'm zor bir adam olduğunu biliyordu. İsrail'de doğup kolej eğitimi için Amerika'ya gitmişti. Daha sonra mezuniyetini takiben İsrail Askeri Hizmetlerine katıldı. Uzun boylu ve kaslı vücuduyla Levi, kısa bir sürede Mossad'm ilgisini çekti. Grup Abrams'ı çok gizli görevler için işe aldı. Murphy onu Mossad'taki yılları hakkında konuşmaya asla ikna edememişti.

Abrams emekli olup Amerika'da yaşamaya başladığını söylese de Murphy bundan pek emin değildi. Ortadoğu ve Arap ülkeleri ile bağlantısı çok iyi olup en son gizli operasyonlar hakkında yeterince bilgisi vardı. Abrams'm Raleigh-Durham bölgesinde bulunan yüksek teknoloji şirketindeki güvenlik uzmanlığı pozisyonu sadece bir kamuflajdı. Murphy'nin ihtiyacı olduğu bilgiye Levi sahip olabilirdi. Bu nedenle eski dostuna bir telefon açtı.

"Nasılsın Michael? SUV ile yaptığın güreş maçını duydum," dedi Abrams Murphy'nin sesini duyar duymaz.

"Bunu nasıl duydun?"

"Benim bildiklerimi duysan şaşarsın, Michael. Fakat sana anlatırsam bildiğin gibi seni öldürmek zorunda kalırım." Abrams'ın sırtıttığı sesinden anlaşılıyordu.

Murphy güldü. "Sanırım bunu biraz zor yaparsın. Yeni karate hareketleri öğrendim/

"Hayatını zor kurtarmış biri için kendini beğenmişlik olmuyor mu? Unutma ki usta eğitimle konuşuyorsun."

75

"Ah, beni affedin lütfen ustam. Bu düşük seviyeli öğrenciniz için zamanınız var mı?"

"Kafandaki ne Michael?"

"Methuselah ismi bir şeyler çağrıştırıyor mu?"

"Yaşlı şahin şimdi ne istiyor?"

"Sanırım yeni bir İncil kalıntısı ile ilgili ipucu verdi. Nebuc-hadnezzar'ın duvarında Tanrının eliyle yazılmış yazı."

"Dalga geçiyor olmalısın, Michael. Gerçekten Methuselah'a güvenebiliyor musun?"

"Pek değil. Fakat geçmişte önemli bulgulara ulaşmamızı sağladı."

"Peki ben nasıl yardımcı olabilirim?"

"Bazı ipleri çekip beni Irak'a sokmanı istiyorum. Babil'e gitmeliyim ve sende bütün bağlantılar var."

Duraksamadan sonra, "Ciddi misin Michael? Sanırım ölüm fermanını hazırlıyorsun. Seni ezmek isteyen SUV'lar olmayabilir, fakat yollarda bombalar, rasgele atılan havan toplan ve kaçırmalar var. Kafanı kılıçta kaybetmek mi istiyorsun?"

Abrams'ın sorusunu duymazlıktan gelen Murphy devam etti:

"İsis'i yanımda götürmeyi planlıyorum. Parşömen Özgürlük Fonuyla bağlantı kurarak Ağrı keşfinde olduğu gibi fon ayarlamaya çalışacak. Masrafları büyük olasılıkla karşılayacaklar."

"Ah, harika. Güzel kızıl saçlı Amerikalı bayanı da yanına alıyorsun. İlgi çekeceğinin farkında değil misin? Son macerada kafanı bir yerlere mi çarptın? Irak siviller için güvenilir bir yer değil."

"Buluşup en azından konuşamaz mıyız?"

"Ne zaman gitmeyi planlıyorsun?"

76

"Bir ya da iki ay içerisinde. New York'a bir iş için gidiyorum. İsis de D.C.'den uçup bana katılacak... Bazı detayları tartışacağız."

"Belki New York'ta buluşabiliriz. Bazı arkadaşlar belirli sorunlar nedeniyle orada olmamı istiyorlar."

"Arkadaşlar?"

Tekrar bir duraksama oldu. "Michael, şöyle diyelim, uygun kararları alabilmek için bazı bilgilere ihtiyaçları var."

77

ON SEKİZ

Jetin yanına arabasını parkeden Eugene Simpson saatine bir göz attı. Cilalanmış abanoz renkli Mercedesi park edip arabadan dışarı çıktı.OfL.Tam zamanında.

Barrington İletişim'de üç senedir çalışıyordu ve sadece bir defa geç kalmıştı. Dünyanın en zengin ve güçlü adamı Shane Barrington'a karşı yapılan bir hata bile yeterliydi.

Simpson arka kapıyı açtığında Barrington'ın gri gözleri ile karşılaştı.Bakışları onu dondurmaya yetti.Geriye bir adım atarak eğitilmiş bir asker gibi "hazır ol" komutuna geçti. Birliğin soğuk kalpli savaşçısının atletik vücudu ortaya çıktı.2500 \$'lık paltosunu düzeltti ve çevresine bakındı.

Başındaki yumuşak gri saçlar rüzgarda uçuşmaya başla-dı.Simpson patronunun ince dudaklarına ve yanaklarına bak-tı.Cüssesi ve kendinden emin duruşu çok etkileyici idi.

"Çantaları al, Eugene."

Jet yere indiğinde Zürih'te hava bulutluydu. Bu nemli ve karanlık hava Barrington'un duygularına uyuyordu.Orada olmaktan pek memnun değildi.Yedi adet kendini beğenmiş,gu-rurlu,güce aç ego manyaktan emir almaktan bıkmıştı-Neredey-se taşmak üzereydi.

Dikkatli ol, Barrington. Senin zengin olmana yardım ettiler,şimdi de seni yok edebilirler. Biliyorsun, cüzdanının ipleri onlarda... En azından şimdilik.

78

Şoför onu kaleye doğru götürürken göğüs ve karın kaslarının kasıldığını hissetti.

Neden her zaman bu dili olmayan sürüngen şoförü gönderirler? En azından anlamsız sözlerini dinlemek zorunda değilim.

On beş dakika içinde limuzin bulutları yarıp geçmişti. Karla kaplı Alplerde gökyüzü masmavi ve güneşliydi.Uzaktan kalenin Gotik kulelerini görmesi için, bir saat geçmesi gerekti. Kuleler son ziyaretindeki kadar lanetli görünmüyorlardı.

Belki de alışıyorum, dedi kendi kendine. Ego manyaklar için olmasa, ziyaret etmek için çok güzel bir yer olabilir.

Şoför Barrington'ı büyük tahta kapının önünde indirdi. Geniş holde ilerlerken ortaçağ kral muhafızlarını anımsatan zırlı kostümlerin önünden geçti. Her zaman alev alev yanan fenerler sönmüştü.Her yer korkutucu ve adeta terk edilmiş gibiydi. Ayak sesleri taş duvarlarda yankılanıyordu.

Şu ana kadar gideceği yolu öğrenmişti. Koridorun güneyinde kalan paslanmaz çelik kapıya ulaştığında, yılan sesine benzer bir sesle açıldı ve arkasından aynı sesle kapandı. Alt kata inmek için düğmeye bastı. Herkes güverteye, ilk durak cehennem.

Gerçekten cehennemdi. Talon'la ilk oğlu Arthur yatakta oksijen maskesine bağlıken tanışmıştı. Aralarında geçen konuşmayı çok iyi hatırlıyordu.

"Talon? Bu nasıl bir isim, ilk adınız mı, soyadınız mı?"

Güney Afrika aksanını sanki dünmüş gibi hatırlıyordu.

"Fark etmez. Kullanıyorum çünkü savaşçı olarak aldığım ilk ciddi darbenin hatırası. Güney Afrika'da ilk defa alıp yetiştirdiğim bu şahin, bağlanmayı düşündüğüm en son şey. Bir gün bana karşı geldi ve işaret parmağımı parçaladı."

79

Talon'un sağ elindeki eldiveni çıkarıp deri-renginde parmağını gösterişini hatırladı.Tırnak ucundaki bölge bilerek keskin bir silah haline getirilmişti. Yapay parmak esasmada öldürücü bir silahtı.Ve Talon bu ölümcül parmağı çok sık kullanıyordu.

Talon'un oğlu Arthur'un oksijen tüpüne giden boruyu parmağıyla kestiğini hatırlayınca hâlâ tüyleri diken diken oluyordu. Barrington oğlunun nefes alma zorluğu çekerek ölmesini seyretmişti.Oğlunu pek fazla sevmemiş olsa da kendi kendine kızıyordu. Neden Talon'u durdurmaya çalışmadım? Soğukkanlı bir cinayetti ve ben onu durdurmak için hiçbirşey yapmadım.

Asansör durup kapı aynı sesle açıldığında yumruklarını sıkmış olduğunu fark etti.

Barrington'ın dikkati karartılmış odanın ortasındaki süslü bir şekilde işlenmiş tahta koltuğa kaydı. Tavandan gelen ışık koltuğu aydınlatıyordu. Koltuğun kollarındaki hayvan figürlerini görebiliyordu. Bir defasında onları sıkıca tuttuğunu hatırladı.

Hımm,hadi artık bitsin.Sıcak koltuğa oturma zamanı.

Koltuğa oturdu ve önündeki kankırmızı örtüyle kaplanmış uzun masaya baktı. Masanın arkasındaki yedi sandalyede kimse oturmuyordu. Bu uğursuz sessizlikte Barrington kendi kalp atışlarını duyabiliyordu.

Lisede müdür odasının önündeki bekleyiş gibi. Seninle konuşmadan önce dışarıda bir süre oturup ter dökmeni istiyorlar. Oyunlarını biliyorum.

Yedilerin içeri girmesi ve yerlerine oturması için bir on dakika daha geçti.

Pek cesurca değil. Yüzlerini seçemeyeyim diye ışığı bana doğru yansıtıyorlar. Fakat birgün ortaya çıkaracağım. O gün kimin daha cesur olduğunu görecekler.

80

John Bartholomew ilk konuşan oldu. "Biraz geciktiniz, Bay Bartholomew. Size isviçre marka saat mı almalıyız?"

Alaycı ton Barrington'u kızdırmaya yetti.Sadece gülümse ve aldırış etme. "Bu çok iyi bir fikir. Nereden alabileceğimi biliyor-musunuz?"

"Bugün sınav gününde miyiz, Bay Barrington?"

Barrington bu alaycı tondan vazgeçmesi gerektiğini anladı. Onların sahasındaydı ve güç onlardaydı... Bu seferlik. General Li konuştuğunda söyleyeceklerini hazırlıyordu.

"Evet, biz biraz telaşlıyız. Dr. Murphy, Dr. Harley B. Anderson ile Orlando'da ne yapıyordu? Kuryemiz her ikisini de sevk etmeyi becerememiş. Biz bu nedenle biraz rahatsızız."

Alman kadının sesi konuşmayı kesti "Dr. Michael Murphy hakkında daha fazla bilgi edinmenizi istiyoruz. Elimizdekiler bizi tatmin etmiyor. Daha fazla bilgi edinmek için nasıl bir planınız var?"

Barrington şu an gerçekten sıcak koltukta olduğunu fark etti. "En iyi araştırma muhabirlerimden biri şu an Dr. Murphy'i takip ediyor."

"Bu gerçek mi, Bay Barrington?" Senyor Mendez'in yumuşak sesi duyuldu. "Bu muhabir Stephanie Kovacs olmasın?"

Bu insanlar nasıl bütün bu bilgilere ulaşabiliyorlar? diye düşündü öfkeyle Barrington.

Mendez ipeksi sesiyle "O bayan sizin birlikte yaşadığınız kişi değil mi?" Adamın sesinden yapmacık gülümsemesi hissedilebiliyordu.

Barrington ciddi bir şekilde ne söyleyeceğini düşünürken Sir William Merton konuştu.

"Ona güvenebilirmisiniz, Bay Barrington? Bildiğiniz gibi bize sadık olmayanlara karşı hiç sabrımız yoktur/'dedi yakasını düzeltirken.

81

Barrington diken diken olmuştu. Kimse tarafından tehdit edilmeye gelemeydi. Özellikle böyle karanlıkta saklananlar tarafından. Elleri sıkı sıkı hayvan heykellerini tutmuş bir halde "Ona güvenebilirim. Hikayelerinin sonunu getirir Murphy'nin sınıfında benim için çalışan bir de öğrenci var, Paul Wallach. Bu iki insan aracılığıyla sanırım istediğiniz bilgiye ulaşabileceksiniz."

"Öyle umsanız iyi edersiniz, Bay Barrington. Sağlığınız buna bağlı'diye kesin bir şekilde belirtti Bartholomew.

Ben Detroit sokaklarında yaşarken biri benimle böyle konuşsaydı şu an karşımda duruyor olamazdı.

"Bizden nasihat, onu çok dikkatli izleyin. Bu konuda anlaştık mı?"

Barrington dişlerini gıcırdatmaya başladı.

"Cevabınızı duymadım, Bay Barrington?"

Sıra it ve dürt oyununa geçmişti. Yediler kontrolün kimde olduğu konusunda onu test ediyorlardı.

"Anladım."

"Ne dediniz, Bay Barrington? Sizi duymadım'diye tekrarladı Bartholomew.

Sadece boyun eğmesini değil, ayrıca kendisini aşağılamasını da istiyorlardı.

"ANLADIM dedim."

"Toplantıya katılmanız hoştu. Bu arada... gelecek sefer lütfen gecikmeyin."

Barrington dilini ısırdı. Ayağa kalkıp giderken zihni çok hızlı bir biçimde işlemeye başlamıştı. Bu insanlar kim olduklarını sanıyorlar... Bu görüşme miydi Atlantik'i aşarak buraya gelmeme nedeni? Aynı bilgiyi telefonda da alabilirlerdi. Kimin kontrolü elinde tuttuğunu bilmemi istiyorlar. Buna daha ne kadar dayanabilirim bilmiyorum.

82

ON DOKUZ

Murphy saatine göz attı. Dokuza on var. En iyisi şimdi gitmek.

Kahvesinin son damlasını da bitirerek bardağı çöpe attı. Daha sonra ayağa kalktı, gerindi, notlarını topladı ve derin bir nefes aldı. Manolyaların kokusu her yerdedi. Bu sessiz nokta, kampuste derslerden önce düşünebileceği ve dua edebileceği bir sığınaktı.

O seminer salonuna girdiğinde öğrencilerden çoğu yerini almıştı. Murphy platformdan aşağı merdivenlerden indi ve çantasını açtı. Daha sonra notlarını çıkarıp sınıfa bir göz attı. Shari iki öğrenciyle salonun bir köşesinde konuşmaktaydı. Paul Wallach sınıfın diğer bir bölümünde oturuyordu.

Sanırım hââ problem yaşıyorlar, diye düşündü.

Arkada bir grup öğrenci bir araya toplanmıştı.

"Lütfen yerlerinize geçiniz," diye seslendi Murphy. "Başlıyoruz."

Grup yerlerine dağılınca onların Stephanie Kovacs'ın etrafında toplanmış olduklarını gördü.

Arka arkaya üç seminer. Preston'da neden bu kadar zaman harcıyor acaba... ve benim sınıfımda...

"Herkese günaydın. Bugün muhteşem şehir Babil'e olan tarihi yolculuğumuza devam edeceğiz. Daha önceden incelediğimiz üzere Babil muhteşem binaları, taş döşemeli caddeleri, kanalizasyon sistemleri, geniş çaplı sulama kanalları ile kocaman bir şehirdi. En geniş kanalın boyutları günümüzde de görülebi-

83

lir. Hit de Euphrates'den ayrılarak çölün kıyısından geçip güneydoğuya doğru 400 mil ilerledikten sonra Pers körfezine ulaşır. Oradan da Grane körfezine boşalır. Tarih boyunca şehir Hammurabi, Nebuchadnezzar, Büyük Cyrus ve Büyük Alexan-der gibi ünlü liderler tarafından yönetildi.

İsa'dan önce 539 yılında Persliler Babil'i ele geçirdiler. Daha sonra Kral I. Xerxes şehrin bir bölümünü yok etti. Bu noktadan sonra muhteşem şehir Babil'in çöküşü başlıyordu. Yazar Dio'nun anlattığına göre Trajan İsa'dan sonra 116 yılında şehri ziyaret ettiğinde sadece harabe ve taş yığını ile karşılaşmıştı."

Murphy tarihi detayları dinlerken öğrencilerin biraz dalmış olduğunu gördü. Belki bu dikkatlerini biraz çeker, diye düşündü sırtarak.

"Saddam Hüseyin ismi size bir şeyler çağrıştırıyor mu? Sad-dam'ın 1980'lerin başında şehri yeniden inşa etmeye başladığını biliyor muydunuz?"

Murphy projektörleri çalıştırdı. Bir sürü yeni binanın ve yüksek duvarların slaytları sınıfın ön bölümüne yansıyor.

"Bundan sonra sunacağım slayt 1979'da Saddam Hüseyin'in yazılı bir demeci.

'Benim için Nebuchadnezzar'ın önemi Arapların yetenekleri ve Filistin'in bağımsızlığı arasında bir bağlantı olmasında. Antik Irak olsa bile sonuçta Nebuchadnezzar bir Iraklı Araptı. Filistin'den Yahudi köleleri de getiren oydu.

Bu yüzden ne zaman Nebuchadnezzar'ı düşünsem Araplara -özellikle Iraklılara- tarihi sorumluluklarını hatırlatmak isterim. Onların eyleme geçmelerini durdurmak değil, bilakis tarihlerinden dolayı eyleme tahrik etmelidir.

Saddam Hüseyin, 1979

Los Angeles Times, David Lamb'

84

Saddam Hüseyin'in Irak savaşı ve yakalanışı öncesi üç amacı vardı: Topraklarını genişletmek, ekonomik güç elde etmek ve İsrail'i millet olarak ortadan kaldırmak. Şu an bu isteklerini yerine getiremeye de gözlerimiz Irak'ta ve Babil şehrinde olmalı." Murphy öğrencilerin dikkatini tekrar derse verdiklerini gördü.

"İncil'in Vahiy bölümü 404 ayetten oluşmuştur. On yedinci ve on sekizinci bölümlerinde Babil'in tekrar inşasından edebi bir şekilde bahseden kırk iki tane ayet vardır. Vahiy bölüm on dört: Sekiz ve on altı: Babil'in geleceğini tartışan on dokuzuncu bölümleri de eklerseniz şehirle ilgili kırk dört ayet bulursunuz. Diğer bir deyişle Vahiy bölümünün yüzde onu Babil'in kaderiyle ilgilidir.

"Dr. Murphy sizce Babil neden bu kadar önemli?" diye sordu Paul VVallach.

Paul uzun süreden beri ilk defa konuştu. Sonunda katılmaya karar vermesine memnun oldum.

"İyi bir soru Paul. Önemli çünkü Tanrıya karşı ilk başkaldırı burada başlatıldı. Bunu Giriş on birde bulabiliriz. Babil ilk dünya lideri Nimrod'un başkenti idi. Ayrıca Nimrod'da Kudüs'ü ve tapmağını İsa'dan önce 586'da ortadan kaldıran Nebuchadnezzar gibi Babil Kralıydı. Babil şehri Musevi olmayan dört farklı imparatorluk tarafından yönetilmiştir."

Murphy başka bir slaytı projektöre yerleştirerek, "Başka bir önemi ise Vahiy Bölüm on yedi: ayet beşe baktığımızda görülebilir. Havari Yuhanna'nın şu oldukça sert sözlerine bakın.

'GİZEM,

BÜYÜK BABİL,

DÜNYA FAHİŞELERİNİN

VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI'

Vahiy 17: 5

85

Ünlü tarihçi Arnold Toynbee'nin okuyucularına belirttiği gibi Babil gelecekte kurulabilecek dünya kültür metropolisi için en iyi mekân olabilir. Babil sadece bir kültür merkezi olarak kalmayıp aynı zamanda bir ekonomik merkeze dönüşecektir. İncil kehanetlerine göre bu merkez tek-devletine, tek-dünya dinine tek-ticaret merkezine ev sahibi olacak."

VVallach elini tekrar kaldırarak, "Babil'i neden bu kadar önemsiyorlar?"

"Sanırım birkaç neden var. En belirli nedeni dünya petrol üretiminin merkezi olması. Petrol bütün ülkelerde ekonomiye yön veren en önemli faktörlerden biri. Diğer bir neden de, Irak'ı, Arap dünyasında varolan tansiyonu azaltmak ve teskin etmek amacına yönelik tekrardan inşa etmek. Umut, Müslüman kültüründeki farklı radikal gruplar arasında daha toleranslı görüş sağlanması. Bu yolla terörist eylemlerini azaltabileceklerini sanıyorlar. Fakat, sanmıyorum ki Babil'in yeniden inşası bu istenilen sonucu versin."

Murphy Stephanie Kovacs'ın bile not almaya başladığını gördü.

"Babil'in ekonomik merkez olma önerisine geri dönersek, son birkaç yüzyıl içinde Avrupa Birliği denen şeyin yükselişte olduğunu gördük. Demokratik Avrupa ülkelerinin ortak barış ve refaha ulaşmak için bir araya geldiği bu aile ilk defa altı ülkenin birleşmesiyle oluştu. Bu ülkeler: Belçika, Almanya, Fransa, İtalya, Lüksemburg ve Hollanda. Daha sonra Danimarka, İrlanda ve Büyük Britanya da katıldı. 1981'de Yunanistan, ? 1986'da İspanya ve Portekiz de gruba katıldı. Onları Avusturya, Finlandiya ve İsveç takip etti. Daha birçok ülke birliğe katılmak için başvuruda bulundu. Bazıları bu birliğe Avrupa Birleşik Devletleri diye bakıyor. Avrupa Birliği genişledikçe petrol ihti-

86

yacı da artıyor. Petrol sorunu yüzünden üye devletler gözlerini Arap devletlere çevirdiler."

Murphy başka bir slayta ışık verdi. "Bu slaytta iki slogan göreceksiniz. Aralarındaki farka dikkat edin. Felsefe ve bakış açısı ile çok alakalı.

UNITED STATES OF AMERICA "UNITED WE STAND."

EUROPEAN UNION: "UNITY IN DIVERSITY."(*)

Avrupa Birliği ülkeleri bir araya gelerek son yarım yüzyıl içinde Avrupalıların yaşam standartlarını yükselttiler. Kendi üyeleri aralarında işbirliğini teşvik etmelerinin yanında çeşitliliğin artması için de ellerinden geleni yapıyorlar. Bir araya gelmelerinin bir yolu da düzeni kurmaya yardım eden Euro para birimini kullanmalarıdır. Bu dünya borsalarında Avrupa'nın sesini güçlü kıldı. Gerçekte Euro, Dolardan daha sabit ve değerli. Amerika 435 milyar \$'lık U.S Dolar açığıyla işlem görürken; Avrupa Birliği 26 milyar dolarlık ticari fazlası ile övünebilir. Üye ülkelerin toplamının ekonomisi Amerika Birleşik Devletleri'nden yüzde on dört daha geniş. Bundan sonraki slayt Avrupa Birliği'nde şimdiye kadar nelerin kurulmuş olduğunu gösteriyor.

(*) Amerika Birleşik Devletleri: "Birlikte Ayaktayız" Avrupa Birliği: "Farklılıkta Birlik"

87

Avrupa Birliği

Avrupa Parlamentosu Avrupa Birliği Meclisi Avrupa Komisyonu

Adalet Mahkemesi

Denetim Mahkemesi

Avrupa Ekonomi Komitesi Bölge Komitesi

Avrupa Merkez Bankası

Avrupa Soruşturma Kurulu

Avrupa Yatırım Bankası

Avrupa Günü - 9 Mayıs

'Farklılıkta Birlik' sloganı büyük bir boğaya binmiş kadın tarafından sembolize ediliyor. Elinde tuttuğu bayraktaki çemberin içinde on tane yıldız bulunuyor. Bu on yıldız Avrupa Birliği'ni kuran on ülkeyi temsil ediyor. Ayrıca boğanın arkasındaki küçük insanlar da farklı üye ülkelerin bayraklarını sallıyorlar.

"Bu neyi sembolize ediyor?" diye sordu Don West.

"Yunan mitolojisinden kaynaklanıyor. Rivayete göre, Tabiat Ana ve Cennet Babanın Cronus ve Rhea adlı iki çocukları olur. Cronus ve Rhea'nın Zeus adlı bir oğulları olur. Hikâyenin bir yerinde Zeus Avrupa adlı bir bakireyi kız arkadaşları ile oynarken ve konuşurken seyre dalar."

"Şu anda da her şey aynı değil mi?" dedi Clayton Anderson. "Biz hâlâ kızları seyre ediyoruz."

Öğrenciler ıslık çalıp bağırmaya başladılar.
88

"Sanırım sen bu konuda uzmansın, Clayton," diye cevapladı Murphy sınıfın eğlencesine katılarak.

"Devamı şöyle, Cupid oklarından biriyle Zeus'u yaralar ve bunun üzerine Zeus Avrupa'ya âşık olur. Kendini soğankabu-ğu renginde kaşlarında gümüş halkalar olan ve boynuzları ayın hilal halini çağrıştıran bir boğaya çevirir. Avrupa ve kız arkadaşları boğaya doğru yürüyüp sevmeye başlarlar. Avrupa der ki 'İddiaya girerim ki bu yaratığa binebilirim. Çok sakın ve asil gözüküyor.' Bu onun hatası olur. Üzerine bindiğinde boğa ayağa kalkıp okyanus üzerinde koşmaya başlar. Avrupa hayatından olmamak için çok sıkı tutunur. Daha sonra Zeus Avrupa ile evlenir ve Crete adasında yaşarlar. Oğulları çok güçlü ve ünlüdür, isimleri unutulsa da Avrupa'nın unutulmaz. İnanıldığına göre Avrupa kıtası ismini bu mitolojik karakterden almış. Bakirenin boğaya binmesi Zeus ve Avrupa'yı hatırlatıyor. Ve çok güçlü ve tesirli olacak bir kıtanın doğumunu önceden ima etmektedir."

Murphy bir sonraki slayta uzandığında zil sesi duyuldu.

"Hepiniz bir dakika bekleyin. Gelecek derse okumanız için kâğıtlarınızı dağıtacağım."

Öğrencilerin memnuniyetsizliği seminer salonunun her yerinden duyulabiliyordu.

"Kutsal Kitabın Daniel ile ilgili ikinci bölümünü okumanızı istiyorum. Nebuchadnezzar'ın büyük bir heykelle olan rüyasından bahsediyor. Sanırım bu bölüm Avrupa Birliği ve gelecekte olacak olaylar hakkında size ışık tutacaktır."

89

YİRMİ

Öğrenciler seminer salonundan ayrılırken, Stephanie Ko-vacs platformdan aşağı inerek notlarını toplayan Murphy'nin yanına ulaştı.

"Günaydın, Stephanie. Seni tekrar görmek şaşırtıcı."

"Hâlâ kasabadayım, Dr. Murphy. Tekrar seminerinize katılabileceğimi düşündüm. Çok zevkliydi. Düşünceleri motive eden fikirleriniz var. Babil'in ekonomi ve kültür merkezi olacağına gerçekten inanıyor musunuz?"

"Doğrusu evet. İncil'in kehanetlerinin tamamlanması için bir kez daha önem kazanacaktır."

"Korkarım ki İncil'in içeriğini ya da herhangi bir kehanetini bile bilmiyorum. Bana neden bahsettiğinizi örnek vererek açıklayabilir misiniz?"

Murphy çantasına uzanıp İncil'ini çıkardı. "Size Vahiy bölümünden bir pasaj okuyayım - Onsekizinci Bölüm, Ayet Dokuzdan başlıyor. Dünyanın her yerinden insanların Babil'in düşüşü için nasıl ağıt yakacaklarını anlatıyor.

'Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler. Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup, Vay başına koca kent, Vay başına güçlü kent Babil Bir saat içinde cezayı buldun diyecekler. Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık. Altını, gümü-

90

şü, değerli taşlar, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, gün-nük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık. Diyecekler ki, Canının çektiği meyveler elinden gitti. Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu. İnsanlar bunları bir daha göremeyecek. Babil'de bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar. Vay başına, vay! diyecekler. İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış. Altın değerli taş ve incilerle süslenmiş koca kent! Onca büyük zenginlik bir saat içinde yok oldu. Gemi kaptanları, yolcular, tayfalar, denizde çalışanların hepsi, onu yakan ateşin dumanını görünce uzakta durup, Koca kent gibisi var mı? diye feryat ettiler.'

Bu kehanet Havari Yuhanna tarafından İsa'dan sonra 95 yılında Babil çoktan yıkılıp toz toprağa karıştığı bir zamanda yazılmış. Bu yüzden Yuhanna gelecekte olup bitecek bir yıkımdan bahsediyor. Saddam'ın Babil'i tekrar inşa etmek istemesi bu nedenle çok enteresan."

"Avrupa Birliği'nin sembolü olan boğa üzerindeki kadından çok etkilendim. Bu konuda daha fazla bilginiz var mı?"

"Bundan sonraki seminerime katılırsan öğrenirsin."

"Çok isterdim ama kasaba dışında olacağım," diye yanıtladı Kovacs.

"Hım, hadi öğrenci merkezine gidip birer kahve alalım. Ben de zamanınız varsa diğer bilgileri aktarayım size."

"Tabi ki."

Belki bu sefer ona anlatabilirim.

91

Kovacs kahvesinden bir yudum aldı ve çevresindeki masalarda oturmuş flört eden öğrencilere göz gezdirdi. Bunlar masum günlerdi. Ne kadar isterdim o günlere geri dönmeyi.

"Nereden başlamak istersiniz?" diye sordu Murphy.

"Not alabilir miyim?"

"Buyrun."

"Bana heykelden bahseder misiniz? Pek anlamadım."

"Her şey Nebuchadnezzar'm altın kafası, gümüş göğsü, bronz vücudu, demirden bacakları, demir ve kil karışımı ayakları olan büyük bir heykeli rüyasında görmesiyle başlar. Bu imajın ne anlama geldiğini yorumlayamamıştı."

"Ben de."

"Daniel krala altın kafanın onun krallığını ve gücünü temsil ettiğini anlattı. Göğüs ve kollar Nebuchadnezzar'dan sonraki krallığı temsil ediyordu. Onunki kadar güçlü ve tesirli olmayacaktı. Bu Medo-Pers imparatorluğuydu. Bundan sonra bronz vücutla temsil edilen Yunan imparatorluğu gelecekti. Demirden iki ayak da ikiye ayrılan Roma imparatorluğunu sembolize ediyor. Demir ve kil karışımı ayaklar da bunu takip edecek on krallığı tasvir ediyor."

"Nebuchadnezzar o gün kötü bir pizza yemiş olmalı."

Murphy gülümseyerek başını salladı. "Birçok İncil uzmanı bu on parmakla tasvir edilen on krallığın Roma imparatorluğunun yeniden uyanması ile ortaya çıkacağına inanıyor. Bunların Avrupa Birliği'nden yükseleceğine inanıyorlar."

"Avrupa Birliği'nde ondan fazla ülke olduğundan bahsetmiştin?"

"Evet, şu an daha fazla. Birçok insan bu on parmanın neyi temsil ettiği konusunda farklı olasılıklar olabileceğine inanıyorlar. Bazıları birçok farklı ülkenin bir araya geleceği kanısındalar."

92

Diğerleri ise ön parmanın on farklı dünya ticaret merkezini temsil ettiğine inanıyor. Bu son açıklama en çok üzerinde düşünmeye değer olanı."

"Bölgelerle neyi kastettiniz?" dedi Kovacs elinde kalemi hazır bir şekilde.

"Tahminlere göre bu bölgeler, Avrupa, Uzakdoğu, Ortadoğu, Kuzey Amerika, Güney Amerika, Orta Asya, Avustralya, Yeni Zelanda, Güney Afrika ve Orta Afrika. Şüphesiz bunu zaman gösterecek. Fakat şu anda Avrupa'nın yükselişini görebiliyoruz. Günden güne' gücünü artırarak dünya olaylarında daha etkili bir sese kavuşuyor."

"Duyduğuma göre dünyanın bir lidere ihtiyacı varmış. Dünya barışını sağlayacak türden birine. Bunun bir gün gerçekleşeceğine inanıyor musun?"

"Kesinlikle! İncil bu kişiyi İsa-karşıtı diye adlandırıyor. Bazıları onun bugün bile hayatta olduğuna inanıyor. Önceleri milletleri bir araya getirecek ve barışı sağlıyor gibi görünecek. Fakat bu sadece bir hile. Bir süre sonra diktatöre dönüşecek, ekonomik sosyal ve ruhani gücü elinde tutacak."

"Hitler, Stalin ya da Mao Zedong gibi mi?"

"Bence daha da kötü," dedi Murphy ciddi bir şekilde. "İncil'de bahsedilen bir vecde göre Tanrıya inananlar son dünya savaşı Armegeddon'dan önce dünyadan alınacaklar. Dünyada geriye bırakılan inançsızlar ise sıkıntılı bir dönem yaşayacaklar."

"Evet, bunun tartışıldığını daha önce duymuştum. Bunlar çok korkunç," diye yanıtladı Kovacs. "Ve gerçekten inanılmaz, roman gibi..."

"Olmak zorunda değil," diye anlattı Murphy.

Kovacs şaşırılmış görünerek: "Ne demek istiyorsunuz?"

"Hım, insanlar geride bırakılmak zorunda değil. Tek yapacakları İsa'yı hayatlarına davet ederek onun kişiyi içten dışa değiştirmesine izin vermek."

"Stephanie, son konuşmamızı hatırlıyor musunuz? Temsili olarak uçurtmayı kullanmıştım ve Tanrının vicdanımız ve İncil yolu ile bizimle nasıl konuştuğundan bahsetmiştik. Diğer bir örneği Vahiy bölümünden vereceğim. Üçüncü Bölüm yirminci ayette bulunabilir. Diyor ki 'İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanma gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.'

"İsa'nın senin kalbinin kapısında beklerken resmi. İçeri girmek istiyor ama o bir beyefendi. İçeri zorla girmiyor. Sabırla kapıyı çalıyor ve sakın küçük sesinin duyulmasını umuyor. Herkesin kapısını çalıyor. Bu uçurtmanın ipini çekmeye benziyor. Stephanie, senin kalbinin kapısına vurduğunu hissediyor musun?" Murphy konuşmaya ara verdi.

Kovacs konuşmaya başlamadan önce bir dakika kadar bekledi. "Korkuyorum Dr. Murphy."
"Neden korkuyorsunuz, Stephanie?"

"Hayat tarzımda yapmak zorunda olabileceğim değişikliklerden korkuyorum."

Murphy başıyla onaylayarak, "Biliyorum, kolay olmayabilir ama Tanrı sana gerekli gücü verecektir."

"Hâlâ korkuyorum, bunun için hazır olduğumu sanmıyorum."

"Tamam. Tanrının zamanı çok. Hazır olduğunda kalbinin kapısını ona açabilirsin. Bunun herhangi birinin gözetiminde ya da kilisede olması gerekmez. Tek basıyayken de yapabilirsin. Tek yapman gereken ona küçük bir dua okuman. Şöyle bir şey: 'Tanrım, günahlı olduğumu ve hata işlediğimi biliyorum. Senin

94

çarmıhta benim günahlarım için öldüğüne inanıyorum. Senin bana yeni bir yaşam yaratmak için tekrar dirildiğine de inanıyorum. Bu yeni hayatı deneyimlemek istiyorum. Lütfen beni affet. Seni takip etmek istiyorum. Lütfen yaşamımı değiştir. Lütfen senin için yaşamayı öğrenmeme yardımcı ol. Bunu benim için yap lütfen. Teşekkür ederim. Amin"

Stephanie boşluğa bakıyordu.

"İzin verirsen, yardımcı olabileceğini düşündüğüm bir ayet yazayım. Bunu ezberleyebilirsiniz."

Murphy ayeti yazarak Kovacs'a verdi. Birkaç dakika daha konuşmuşlardı ki Don West masalarına geldi.

"Afedersiniz, Dr. Murphy. Birkaç dakika önce Shari Nel-son'u gördüm. Eğer sizi görürsem ofisinizde sizin için önemli bir mesajınız olduğunu söylememi istedi."

"Teşekkürler, Don."

Murphy Stephanie'ye dönerek, "Eğer izin verirseniz bu mesajla ilgilenmeliyim. Shari çok önemli bir şey olmadıkça beni çağırmaz."

"Tabii ki anlıyorum. Belki bu konuşmaya bir dahaki sefer devam edebiliriz." Neden her defasında içinde olduğu tehlikeden ona bahsedecekken konuşmamız kesiliyor? Sanki bir güç bana karşı savaşıyor.

Stephanie oturduğu yerden Murphy'nin uzaklaşmasını seyretti. Daha sonra onun yazmış olduğu ayete baktı.

"Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da.

İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım,

her durumda, her koşulda yaşamamın sırrını öğrendim.

Beni güçlendiren şey aracılığıyla her şeyi yapabilirim."

Filipinliler 4:12-13

95

YİRMİ BİR

"Hey, şimdi gerçekten büyük sorunun var," dedi Shari sırtarak.

Murphy kendi kendine gülmeye başladı. Yüzünde o sırtış görülmesi gereken bir manzaraydı. Shari'nin kesinlikle kendine ait bir stili vardı. "Sorun?"

"Masanda bir not var. Dekan Archer Fallworth seni bu sabah on birde ofisinde görmek istiyor. Telefonda sesi biraz sık-kınmış gibi geldi."

"Konunun ne olduğunu biliyor musun?"

"Söylemedi. Benden sadece mesajı iletmemi istedi. Sanırım çok fazla sayıda öğrencinin senin Arkeolojik İncil dersine katılmasını kıskanmıştır."

Fallworth'un Sanat ve Bilim binasındaki ofisine yaklaşırken Murphy karnına kramplar girdiğini hissedebiliyordu. İş ilişkileri hiçbir zaman iyi olmamışta.

Acaba bu sefer hangi konuda şikâyet edecek?

Fallworth Murphy girerken masasından ona doğru bir baktı. Yüzünün ifadesini kontrol etmeye çalışan dekanın elleri titriyordu. "Seninle dersin hakkında görüşmek istiyorum/" dedi ters bir ifadeyle. "Anladığım kadarıyla öğrencilerine dini baskı uyguluyormuşsun."

96

Murphy hiddetlenmeye başladığını hissetti. "Senin ne de-mek istediğini pek anlamış değilim. Bir kurs halinde Arkeolojik İncil dersleri veriyorum ve dersin gelişiminde din konusu da var. Bu müfredatın bir parçası."

"Kaynaklarımdan duyduğuma göre Hristiyanlıkla ilgili yönlü düşüncelerini öğrencilerine empoze ediyormuşsun. Anladığım kadarıyla Arapları kötüleyip diğer dinleri tenkit ediyormuşsun."

"Bu bilgiyi nereden aldığını bilmiyorum. Fakat yanlış. Öğrencilerimle Babil tanrıları, Yunan mitolojisi, Hristiyanlık gibi farklı antik tapınma şekillerinin detay ve nedenlerini paylaşıyorum. Onlara konunun arkeoloji ve tarih ile bağlantısını ve gerekli bilgiyi sunuyorum. Kimseyi aşağılamadım."

"Hristiyanlığı daha fazla anlatmıyor musun?"

"Evet, anlatıyorum. Dersim Arkeolojik İncil."

"Sanırım dar görüşlü davranıp diğer insanların görüşlerine toleranslı yaklaşmıyorsun."

"Bir dakika!" İki ayağı da yere iyi basan Murphy öne doğru eğilerek, "Toleransı nasıl tanımlıyorsun?"

Murphy Fallworth'un boynunun kızardığını görebiliyordu. "Tolerans diğer insanların görüşlerine saygı duymak ve onları kendi bakış açısıyla eşit düzeyde tutmak. Onlara kendi kavramlarını paylaşmaları için şans verip diğer insanların inanç ve davranışlarını yargılamamak."

"Bu dediklerin iyi ve politik açıdan doğru olabilir ama sözlük anlamıyla toleransı betimlemiyor. Dediklerinin bir bölümü doğru. Evet, insanların inançlarına saygı göstermeliyiz. Hepimiz farklı şeylere inanıyoruz. Fakat başkalarının inançlarını kendi inançlarımla aynı seviyede tutamam. Bu gerçeği kesin değil göreceli kılar."

97

"Gerçek görecelidir."

"Öyle mi? Eğer bir Arap, Rus ya da başka bir ülkeden terörist okuldaki çocukları bombalarsa -hayatın kutsal olduğuna inanmama rağmen, onun düşüncelerini, değerlerini ve davranışlarını kendiminkiyle eşit tutmalıyım, öyle mi? Ve ben onun inançlarına aynı seviyede yaklaşmadığım için yargılayıcı ve toleranssız oluyorum, öyle mi?"

"Benim söylemek istediğimle ilgili çok güzel bir örnek. Ne yaptığına bir bak. Teröristleri ırkçı bir biçimde tanımladın. Sanırım senin Araplara ve Ruslara karşı bir fobin var."

"Hey, bir dakika Archer! Benim farklı inanç ve görüşlerim var diye beni fobik yaptın. Oyun bu mu? Farklı bir görüş ve beni farklı isimlerle adlandırman?"

Her ikisi de ayağa kalkmıştı.

"Bazı konularda fanatik denecek kadar fobiksin!" diye bağırdı Fallworth.

Murphy neredeyse dışarı çıkıp konuyu orada tartışmalarını isteyecekti. Kendini kontrol et Murphy. Olayı daha fazla kızıştırmama. Yumuşak bir cevap nefreti uzaklaştırır. Derin bir nefes aldı.

"Arapları ve Rusları örnek olarak kullandım. Bazı grup insanları aşağılamayı düşünmemiştim. Gazeteler ve dergiler bu tür örneklerle dolu. Eskimo ya da Polonez terörist pek duyulmuyor değil mi? Bence politik doğrular ve tolerans çarpıtılıyor. Bazılarının inançları ve davranışlarıyla aynı yaklaşımda değil-sek, bu tolerans dışı değil, kanaat ve farkındalık olarak kabul edilmeli. Eğer böyle olmasaydı herkes aynı düşünürdü."

"Bu senin mutaasıp düşünce anlayışın için bir değişiklik olurdu."

"Hangi tarz düşünmemiz gerektiğine kim karar veriyor Archer? Sen mi? Senden farklı düşünen biri için polis çağırıp

onu içeri mi attırıyorsun? Eğer herkesin düşüncesine aynı seviyede yaklaşıp toleranslı ve anlayışlı isen neden benim düşüncelerime de aynı yaklaşımı göstermiyorsun? Neden toleransın yok? Neden inançlarımı bir kenara bırakıp seninkileri kabulleneyim? Burada çifte standart görmüyor musun? Preston Üniversitesi fikirlerin paylaşıldığı ve özgür ifadeye yer verildiği bir yer değil mi?"

"Şüphesiz özgür ifadeye yer veriliyor. Fakat nefret ifadelerine hayır. Fanatizm yok."

"Burada yanlış yapıyorsun, Archer. İnançları ve ahlaki değerleri aynı kefeye koyamazsın."

"Anlatmak istediğim de bu. Gerçeğe biraz yaklaştın. İnsanların duygularına karşı hassas olmadığın gibi onların inançlarına da önem vermiyorsun."

Murphy aynı konu üzerinde dönüp dolaştıklarını fark etti. Bu yüzden sözel saldırı karşısında ve engellendiğini hissettiği durumlarda kullandığı taktiği kullandı.

"Öyleyse söyle Archer, söylemek istediğin asıl nedir? Benden ne istiyorsun?"

"Senin nefret içeren konuşmalarına bir son vermeni istiyorum. Senin muhafazakâr, sağ kanat, fobik, aşırı dinci inançların bu üniversite için zararlı. Hristiyanlık kilisede olmalı; sınıfta yeri yok."

"Senin mantığını takip etmeme izin ver. Nefret içeren konuşmaları Hristiyanlıkla aynı görüyorsun. Kilisede nefret konuşmalarına tamam ama sınıfta olmasın diyorsun. Anladığım kadarıyla kendi düşünce ve inançlarını Hristiyanlığa karşı yapılmış nefret içeriği olarak görmüyorsun."

Falhvorth soruyu duymazlıktan gelerek:

99

"Murphy, senin bu delice arkeoloji derslerinin okul müfreda tından tamamen kaldırılmasını istiyorum."

"Archer, benim yüz elli kadar öğrencim bu derse heyecanla katılıyor. Herhangi birinden şikâyet almadım. Tek şikâyet henüz seminerlerime katılmayan senden geldi. Entelektüel dürüstlüğü bu kadarı..."

"Kiminle konuştuğunun farkında mısın?"

"Evet, sanırım. Benim anladığım kadarıyla karşımdaki kişi hayatının bir döneminde kötü bir dini deneyim yaşamış ve bu yüzden de bu konuda yaralı ve kızgın. Ya da belki de mücadele ettiği bazı ahlaki değerlerin var. Benim deneyimime göre eğer gelişen olayla ilgili duygular kontrol dışı ise... başka şeyler oluyor demektir."

"Konuşma bitmiştir, Murphy. Sadece söylediklerimi hatırla. İşin buna bağlı olabilir."

"Bu bir tehdit mi Archer?"

100

YÎRMÎ İKİ

Murphy ve İsis Central Park'a bakan bir masada oturmuş, Levi Abrams'ı bekliyorlardı.

Murphy gözlerini İsis'ten alamıyordu. Göz kamaştırıcıydı.

Uzun kıvil saçları işlenmiş altın gibi ışı ısıldı. Böyle güzel bir

kadınla bulunmak neredeyse nefesini kesiyordu. .

İsis masanın karşısında oturmuş ona bakarken kalbi hızla

çarpiyordu. Gülümseyerek dikkatini dışarıya vermeye çalıştı.

Duygularını kontrol etmeye çabalıyordu. Çeşmeyi, Wollman Memorial Rink'i, şahane ağaçları ve parkın diğer tarafında göz kırparak şehri aydınlatan ışıkları görebiliyordu.

İsis yumuşak bir ifadeyle, "Akşamları New York daha bir güzel oluyor, değil mi?"

"Haklısın. 9/11 Dünya Ticaret Merkezi'nin yıkımından beri herkes şehre farklı gözlerle bakmaya başladı. Sanki herkesi bir araya getirdi."

İsis bir süre dışarısını seyreden Murphy'i gözlemledi. Onda haşin bir yakışıklılık vardı. Kararlı ve açık sözlüydü. Kesinlikle rol yapmıyordu. Olumluydu, yaşam doluydu ve her zaman macera arayışı içindeydi. Sabırsızdı ve temeli sağlam düşüncelere sahipti. İsis onun samimiyetine ve şeffaflığına saygı duymaya başlamıştı. Hiçbir konuda inancı ya da düşüncesi olmayan diğer çıktığı erkeklerden kesinlikle çok farklıydı.

Murphy yukarı bakınca İsis'in onu izlediğini gördü. İsis'in gözlerini ve her yerini saran bir şeyler onun sinirlerini bozu-

101

yordu. Bir ses duyduğunda söyleyecek bir şeyler aramakla meşguldü.

"Siz aşk kuşları, neler oluyor?"

Levi Abrams'in sözleri Murphy'i utandırmıştı. Gelişen duygularını henüz İsis'e açmış değildi.

Murphy ayağa kalktı ve iki adam birbirine sarıldı. Daha sonra Abrams eğilip İsis'in yanağına bir öpücük kondurdu.

"Of, of, bugün çok güzel görünüyorsun. Michael, buluşabil-diğimize çok memnun oldum. Çok güzel bir yer. En son birkaç sene önce yemek yemiştım burada."

Gölgede saklanan Fadıl caddeyi gözetlerken çok şiddetli bir şekilde titriyordu. Her şey olağan gibiydi. Aladdin'in Sihirli Halısının camlarına doğru bakmaya başladı ve insanların oturmuş yemeklerini yediklerini gördü. Saatine bir göz atıp caddeyi geçti ve içeri girdi.

Loş ışıklar içerideki insanları seçebilmek için yeterli değildi. Köri kokusu havayı sarmıştı. Fadıl arkaya doğru ilerleyince tanıdık yüzler gördü. Pnlara başıyla selam vererek yanlarına oturdu.

Asim ilk konuşan oldu:

"Hepinizin bu gece burada olmanıza sevindim. Abdul Rac-hid Makar'dan şifreli bir e-posta aldım. Kendimizi hazırlamamızı istiyor."

"Artık uyuyan savaşçılar olmayacağız demek?" diye heyecanla sordu İbrahim. "Liderimiz ne zaman saldırmamızı istiyor?"

"Yakında, pek yakında. Sadakatsiz köpekler Allah'ın terörü ile tekrar yüzleşecekler. 9/1 l'i kötü bulmuşlardı. Buna şaşırmayacaklar mı?"

102

Fadıl'ın sesi konuşurken titriyordu:

"Sabah mı, akşam mı olacak?"

Asim çevresine bakıp sesini alçaltarak:

"Sabah olacak. Sadakatsizler işe giderken. Şebekenin enerji kablolarını kesebilir misin?"

Fadıl başını salladı.

"İyi. Aldığım bilgiye göre aletler yolda," dedi Asim. "Güvenliğin en fazla olduğu bölgeler havaalanları, tren istasyonları ve hükümet binaları. Onları hazırlıksız yakalayıp çok kötü yaralayacağız."

Herkes bardaklarını kaldırarak:

"Ölüme!"

"Bu harika bir yemektir, Michael. Ve ayrıca böyle güzel bir bayanın yanında bulunmaktan dolayı kendimi çifte kutsanmış sayıyorum," dedi Abrams.

Hepsi gülmeye başladı.

"Michael, bana şu çılgın Babil'e gitme fikrinden tekrar bahset." Abrams birden ciddileşmişti.

"Sana Methuselah ile karşılaşmamı ve antik alçıyı anlatmıştım."

"En az 2500 yıl öncesine ait," diye açıkladı İsis. "Üzerine karbon tarih testi uyguladım, Parşömen Özgürlük laboratuvar-larında."

"Sanırım Methuselah Nebuchadnezzar'ın el yazılı duvarını buldu ve bize ona ulaşabilecek ipuçları verdi. Irak'a girmemizi sağlayabilir misin?"

"Yapabilirim. Amerikan Deniz Kuvvetlerinden Albay Da-vis'i hatırlıyor musun?"

103

"El çatlatan tokalaşması olan mı?"

"Evet, ta kendisi. Duyduğuma göre Babil'in muhafız birliğinden o sorumlu. Sanırım bir şeyler yapabilirim. Fakat yanınıza başka kimseyi almak istemiyor musunuz?"

"Sen kimi düşünüyorsun?"

"Arkadaşın Jassim Amram. Kahire Amerikan Üniversite-si'nde arkeoloji profesörü olan. Arap kültürü ve antik kalıntıları tanımlamada uzman. Sanırım size çok yardımcı olur."

"Çok iyi fikir, Levi. Ayrıca o metal detektör uzmanı. Bunu kullanarak arama işlemini de hızlandırabiliriz. Sanırım o noktanın neresi olduğunu biliyorum fakat detektör tam yeri

işaretlemeye yardımcı olabilir. Yarın arayıp uygun mu öğreneyim ve metal detektör hakkında bilgi edinmesini sağlayayım."

"Albay Davis'e e-posta göndererek izin alacağım. Fon sağlayabildiniz mi?"

"O konu üzerinde çalışıyoruz," diye yanıtladı İsis. "Kurum böyle olası bir keşif konusunda çok heyecanlı."

Hafif bir duraksamadan sonra:

"Levi, ya senin işler nasıl gidiyor? New York'ta bulunmanı gerektiren bilgiye ulaştın mı?"

Murphy detayları tartışamayacağını biliyordu.

"Hım, söyleyebileceğim önemli bir iş olmak üzere."

"New York'ta mı?"

"Emin değiliz ama büyük bir olasılıkla evet. Önümüzdeki birkaç gün boyunca bazı detayları araştırıp Texas'a geçeceğim," dedi Abrams.

"Texas? Siz beyler ne hakkında konuşuyorsunuz?"

"Sadece adam adama konuşma," dedi Abrams saatine bakarak. "Üzgünüm ama kaçmam gerek. Taksiye ihtiyacım var. Bu gece geç saatte bir randevum var."

104

"Taksiye gerek yok," dedi Murphy ona. "Araba kiraladım. Seni gideceğin yere bırakırım."

"Bu harika olur Michael. Bir telefon görüşmesi yapmama izin verin. Daha sonra kalkabiliriz."

"Bütün bunlar ne anlama geliyor?" diye sordu İsis Abrams gittikten sonra.

"Teröristler. Sanırım Levi'nin grubu -Murphy kaşlarını kaldırarak-New York'ta yeni bir bombalı saldırı olacağını haber almış."

"Neden Texas'a gidiyor?"

"Tahminime göre Mexica sınırından içeri bir şeyler sokulacak. Ulusal güvenlik olmadan yöreyi kontrol altında tutmak imkânsız gibi bir şey. Söylentilere göre, bu aralar Mexica teröristlerin içeri sızması için en favori bölge. Amerika'ya vardktan sonra bazıları uyku hücreleri dedikleri yerlerde daha önceden planlanmış saldırılar için emir bekliyorlar."

"Bu bilgileri konuşmasından mı çıkardın?"

"Hayır, bu akşamkinden değil. Levi hakkında bir şeyler biliyorum." Murphy sesini alçaltarak, "Sanırım Amerika'da Mossad için çalışan bir gizli ajan. Bu yüzden çok iyi bağlantıları var."

"Casusluk faaliyetlerinden mi bahsediyorsun?"

"Öyle de diyebilirsin. Onun iyilerin yanında olması memnuniyet verici. Önce seni otele bırakırım, daha sonra Levi'yi arkadaşlarıyla buluşacağı yere götürürüm."

İsis kaygılı görünerek, "Michael, dikkatli olmanı istiyorum," dedi yumuşak bir sesle.

Murphy kısa bir duraksamadan sonra masanın diğer tarafına İsis'in eline uzandı. Neredeyse bu konuyla ilgili bir şaka yapacakken bakışlarından bunun uygun olmayacağını anladı.

105

106

Gülümseyerek nazik bir ifadeyle, "İyi olacağım. Çok dikkatli olacağım. Seninle birlikte daha birçok sohbetimiz olsun istiyorum."

İsis gülümsedi ama bunun yanında derin bir korkunun içini burktuğunu hissetti.

YİRMİ ÜÇ

Murphy arabayı kuzeye doğru sürdü ve daha sonra 62. caddeden sola FDR Drive'a döndü.

"Michael, Randall Island Park üzerindeki paralı köprüye doğru yol al. Daha sonra 278 otobanından Bronx'a ilerle. Bağlantımla Hunts Point yakınlarında buluşacağım."

Murphy daha önce arkadaşlarıyla birlikte hayvanat bahçesine giderken Hunts Point'e de uğramıştı. Arkadaşları onun Amerika'da bulunan en geniş dağıtım merkezlerinden olan marketi görmesini istemişlerdi. Her gün burasının 15 milyon insana mahsul ve et sağladığını söylediklerini hatırlıyordu. Verimli markette her gün tonlarca yiyecek depolanıp boşaltılıyordu. Düzensiz bir mekândı. Markette çalışan birçok tip adamla karanlık bir sokakta karşılaşmak istemeyeceğiniz kesindi. Murphy birçok farklı ulustan insanın yan yana çalıştığını hatırlayabiliyordu. Bir teröristin burada saklanması büyük olasılık, diye düşündü.

Abrams düşüncelerini bölerek:

"Birçok ünlü insanın Bronx'tan çıktığını biliyor muydun?"

"Yankee Stadyumu'nun orada olduğunu biliyorum. Birkaç oyuna gitmiştim."

"Ah evet, fakat Bronx'ta yetişen insanlar: Regis Philbin, Cari Reiner ve Colin Powell. Onunla İsrail'de tanıştım."

"Bu ne zaman oldu?" diye sordu Murphy.

107

"O Joint Chief of Staff'ın başkanı olduğu sıralardı. Duyduğuma göre aktör James Caan ve Tony Curtis, bunun yanında şarkıcı Bobby Darin, moda ve parfüm adamı Ralph Lauren orada yaşamış. Sanırım Al Pacino ve Neil Simon da Bronx'tan çıkma."

"Bütün bilgiler sende, Levi. Peşinde olduğun iş bağlantısı ile ilgili herhangi bir bilgin var mı?" Abrams bir süre duraksadıktan sonra:

"Michael, ilk köşeden dön."

Murphy arkadaşının konuyu değiştirmek istediğini sezdi.

"Michael, yavaşla şimdi. Farları söndür ve kaldırıma paralel park et."

Murphy Abrams'ın ricasını soru sormadan yerine getirdi.

"Bir sonraki binanın önündeki arabayı görüyor musun?"

"Eski binanın önündeki mi?"

"Evet, oradaki Jacob. Farları aç ve kapat."

Murphy istenileni yaptı ve bekledi. Otuz saniye sonra arabanın arka ışıkları yandı ve söndü.

"Yaklaşabiliriz," diye açıkladı Abrams. "Ne olduğunu anladıktan sonra sen otele geri dönebilirsin, Michael."

Birlikte binanın önündeki eski arabaya doğru yürüdüler ve arka koltuğuna oturdular.

"Bu kim, Levi?"

"Arkadaşım Michael Murphy. Yanında rahatça konuşabilirsin. Güvenilebilir. Ne öğrendin?"

"Yedi kişi kadarlar," dedi Jacob. "İlk üçünün ismi elimizde, şu an diğer dördünü araştırıyoruz. Siyah bıyıklı, kısa boylu ve tıknaz olanı Asim. Saddam'm kısa boylu versiyonu. Biz onun grup lideri olduğunu düşünüyoruz. Uzun boylu zayıf olanı, Fa-

108

dıl. Sinirli bir tipe benziyor. Diğeri ise İbrahim. Adam kısa dalga, şiddet dolu, tam bir partizan."

"Planları hakkında bilgi edindiniz mi?"

"Asim'a gelen bir e-postayı yakaladık. Abdul Rachid Ma-kar'dan."

"Makar!"

"Evet, hareketin iki numaralı adamı. Çok güçlü. Kayıtsız şart sız sadakat istiyor. Muhabirlerimizin aktardığına göre Makar eşi için bir parti düzenlemiş ve arkadaşlarını davet etmiş. Katılanlardan biri ondan bir süre önce küçük miktarda para çalmıştır."

"Tahmin edeyim, adamın elini keser."

"Hayır, herkesin önünde adamın kafasını kesmiş. Çok şeytani bir adam."

"E-posta ne diyor?"

"Biz hâlâ deşifre etmeye çalışıyoruz. Fakat emin olduğumuz nokta, onlara belirlenmiş bir saldırı için hazır olmalarının emredildiği. Ne zaman ve nerede bilmiyoruz ama yakın bir zamanda olacak gibi. New York'u işaret ediyor."

Bu anlamlı. Güvenlik sistemine ikinci defa girebilirlerse ey lemleri için büyük patlama olur. Matthevv nerede?"

"Köşedeki bir arabada arka girişi kontrol ediyor."

"Hadi yanına gidelim."

Abrams, Jacob ve Murphy yaklaştıklarında arabanın önündeki bir şeye odaklanmış bir adam gördüler. Abrams sürücü camına vurduğunda adam kıpırdamadı.

"Doğru olmayan bir şeyler var," dedi Abrams kapıyı sonuna kadar açarken. Abrams-anında onun ölü olduğunu anladı. Fakat neden dik oturuyordu.

109

Jacob arka kapıyı açtı:

"Levi, bıçaklanmış."

Murphy Jacob'un omzu üzerinden baktı. Arka koltukta saklanan biri uzun bir bıçağı koltuğun içinden geçirip adamın sırtına batırmıştı. Bıçak adamın dik durmasına neden oluyordu.

Abrams ve Jacob kapıları kapatıp kapı kolları üzerindeki parmak izlerini sildiler.

"Onu bu şekilde mi bırakıyorsunuz?" diye sordu Murphy.

"Michael, bu işimizin sıkıcı yanı," diye açıkladı Abrams üzüntüyle. "Arkadaşımızı orada öylece bırakmak zorundayız. O bir gizli ajan ve üzerinde herhangi bir kimlik yok. Burada polisin ya da herhangi bir ajanın bizi bulmasını istemeyiz. Biz işe başladığımızda ödememiz gereken bedeli biliyorduk."

"Hızlı hareket etmeliyiz!" dedi Jacob. "Bir saldırı başlatmalarını bekleyemeyiz. Eyleme geçmeden önce onları durdurmalıyız."

"Nerede olduklarını biliyor musun?"

"Işıkların açık olduğu başıncı katta yaşıyorlar."

Abrams Murphy'e dönerek:

"Sen şimdi buradan ayrılmalısın. Bizimle görünmen çok tehlikeli."

"Siz iki kişi, onlarsa yedi kişiler ve sen benden ayrılmamı istiyorsun. Hiç şansın yok. Sizinle geliyorum."

"Silahlı değilsin."

"Şansımı deneyeceğim."

Böyle söylerken bile Murphy İsis'in yüzündeki kaygılı ifadeyi hatırlayabiliyordu. Ona dikkatli olacağına dair söz vermişti.

Beşinci kata varmaları birkaç dakikalarını aldı. Kapıya yavaşça yaklaştılar. Sonra bekleyip dinlemeye başladılar. Televiz-

110

vonun sesi duyuluyordu. Jacob cebinden set halinde maymun-cuk çıkardı. Yavaşça onları kilidin içerisine soktu. Birkaç saniye sonra kapıdan gelen klik sesiyle adamlar oldukları yerde mihlandılar.

Abrams silahını çıkararak fısıldadı:

"Duyduklarını sanmıyorum. Bir dakika bekleyip içeri girelim."

Jacob başını sallayarak maymuncukları ortadan kaldırıp silahını doğrulttu. Her ikisi de susturucuları taktılar. Murphy onların daha önce de birlikte çalıştıklarını görebiliyordu. İyi yağlanmış makineyi andırıyorlardı.

Abrams başını sallayınca Jacobs yavaşça kapı kolunu aşağı indirdi ve kapıyı açtı. Karşılıklı iki kapısı olan bir koridora girdiler. Kapılardan biri açık diğeri ise kapalıydı. Açık olan kapıdan televizyon sesi ile birlikte titreşen mavi bir ışık geliyordu. Koridoru küçük adımlarla geçerek açık olan kapıya yaklaştılar. Abrams Jacob'a bakarak gözünün kapalı kapıda olması için sinyal verdi. Jacob onu başıyla onayladı. Murphy onları birkaç adım arkadan takip ediyordu.

Abrams elinde silahı kapıdan içeri girdi, biraz durakladı ve odaya bir göz gezdirdi. Tekrar Jacob'a geri dönerek bir parmağını salladı. Jacob başıyla onu onayladı. Televizyonun önündeki divanda bir adam uyumaktaydı.

Abrams hemen divana ulaştı ve eliyle adamın ağzını kapatarak Arapça "Kıprdama," diye fısıldadı. Fakat şaşırmış adam hareket etti. Kurtulmaya çabalarırken de Abrams ona silahıyla vurdu.

Bu onu biraz yavaşlatır.

Adamın üzerini aradı ve 32Tik bir silah ile çok etkileyici bir silah buldu. Özel bıçağın hem başı hem de sonu keskin uçluydu. Bu adam eğitilmiş bir katil olmalıydı.

111

Abrams Jacob'a kapalı kapıya gitmesi için işaret verdi. Kapı kolu klik sesiyle açıldı. Odadaki herhangi bir kimse bu sesi duymuş olmalıydı. Bir dakika bekledi ve yavaşça kapıyı açtı.

Kapıyı yarısına kadar açmıştı ki içeriden Arapça bir çığlık ve silah sesi duyuldu. Murphy kurşunu görememişti ama Jacob'un bağırarak büküldüğünü gördü. Koridorda duvara doğru geri düştü ve yere yıkıldı. Elinden silahı düşerken kasıklarından kan akıyordu.

Abrams iki ayağı üzerinde çömelere kapının ağzından uzlaştı.

Arap odadan çıkarken bağıırıyordu. Jacob'u yerde görünce işini bitirmek için silahına uzandı. Bu sırada Murphy öne doğru sıçrayıp bağıırmaya başladı. Arap silahını Murphy'e yöneltmeye çalıştıysa da geç kalmıştı.

Sol eliyle silahı bloke eden Murphy, sağ koluyla Arabın şakağının sol yanına burgulu bir karate yumruğu geçirdi. Adam bilincini kaybederek yere düştü. Murphy açık kapıdan geçerek ilerledi.

Aniden meydana gelen sessizlik şoke ediciydi. Abrams ve Murphy başka bir teröristin varlığını belirleyecek bir sese kulak verdiler. Jacob da dişlerini gıcırdatarak ses yapmamaya çalışıyordu.

Abrams ilk konuşan oldu:

"Michael, iyi misin?"

"Ben iyiyim, ama Jacob'u vurdular."

"Ben düzelirim," dedi Jacob çetin bir ifadeyle. "Bak bakalım, içeride başka biri var mı?"

Abrams ve Murphy daireyi araştırdılar ve kimseyi bulamadılar.

Koridora geri geldiklerinde Jacob konuştu.

112

"Bunlar yalnızdılar. Diğerleri tahminen yakınlardaki bir bardadır. Bu Müslümanlar diğerlerine benzemiyor. İçki ve kadın seviyorlar."

Murphy Jacob'un oturma odasına geçmesine yardımcı oldu.

Jacob divanda yatan adama bakarak:

"Sana neden karşı koyduğu belli. Bu, İbrahim. Tutucu, partizan olan. Ona çok sert vurmuşsun."

Abrams ve Murphy Jacob'un ayağındaki kanamayı durdur-dular ve daha sonra daireyi aradılar. Telefonun yanında boş bir not defteri vardı. Abrams eline alıp farklı açılardan bakarak lamba ışığı altında inceledi.

"Birisi bunun üzerinde bir şey yazdıktan sonra kâğıdı almış."

Bir kalem alarak not defterini öne arkaya karalamaya başladı. Bir süre sonra daha önce yazılmış olan nota ait kabartılar ortaya çıktı. Sadece bir kelime içeriyordu.

"Presidio," diye okudu Abrams.

"Presidio? Bu San Francisco'da Presidio adında bir üs. Golden Gate köprüsünün bitişiğinde," dedi Jacob.

Murphy şöyle dedi, "Ayrıca Texas'ta küçük uykucu bir kasaba var Presidio adında. Texas ve Mexica sınırında yer alıyor. Rio Grande Amerika'da Presidio sınırında, Mexica bölümünde ise Ojinada arasında akıyor. Kayıt dışı göçmenlere uygulanan af programı dolayısı ile Presidio'nun nüfusu beş ya da altı bine yükseldi. Mexica devrimi sırasında General Pancho Villa Ojina-ga'yı operasyonlarının merkezi olarak kullanmıştı. Sınırdan ileri sızmak için mükemmel bir yer.

Murphy konuşmasının tam ortasındaiken divandaki adam kendine gelerek Abrams'm sırtına atlayıp onu boğmaya çalıştı. İçgüdüsel olarak Abrams sağ eliyle bir yumruk yapıp aynı anda

113

sol elini yumruğun üzerine koydu. Biraz bükülerek İbrahim'in midesine darbe vurdu. Acı ve nefes alma zorluğu adamı öne doğru eğdi. Kafası aşağıdayken Abrams arkasına dönüp diziyile teröristin suratını duvara yapıştırıp düşürecek şekilde vurdu. Adamın burnu kırılmış ve kan kaybetmekteydi.

Jacob otomatiğine doğru emeklerken Murphy silahı alıp masaya koydu. Abrams da sol omuz askısındaki silaha uzandı, İbrahim kan kaybederken umutsuz bir şekilde kaçmaya çalışan tuzağa düşmüş bir hayvanı anımsatıyordu. Gözleri sırayla Ab-rams'ı, sonra Murphy'i, daha sonra da Jacob'ı dolaşıyordu.

Abrams Arapça konuşarak:

"Bize Presidio'dan bahset."

İbrahim çığlık atarak, "Asla sizi imansız şeytanlar," dedi ve dönüp koşmaya başladı. Abrams ve Murphy öne doğru sıçradılar ama Arap onların uzağında kalıyordu. Pencereden kendini atarken, "Allah hamd olsun," dedi.

İbrahim pencerenin tam dışında olan yangın çıkışına düştü. Şimdi kırık burnunun yanında kırılan camın neden olduğu kesikler vardı vücudunda. Kan kaybediyordu. Çatıya doğru merdivenleri üçer beşer çıkmaya başladı.

"Michael, Jacob'la ilgilen. Ben Arap'ın arkasından gidiyorum," diye bağırdı.

Murphy masadaki silahı alarak Jacob'u divana dayadı. Ve "Al," dedi, "silah sende kalsın. Belki gelen olur. Ben Abrams'a yardım etmeye gidiyorum."

114

YİRMİ DÖRT

Aslanların aniden kükremesi Daniel'i dalmış olduğu düşüncelerden uzaklaştırdı. İki tanesi birbirine hırlayıp kavga ediyorlardı. Diş tangırtılarını ve kürke vuran pençe darbelerini duyabiliyordu. Yanında uzanmış olan aslan, iki aslan onlara doğru yuvarlanmaya başlayınca irkilerek homurdanmaya başladı.

Daniel hareket etmeye çalıştı ama yeterince hızlı değildi. Eklemleri aslan kafesinin soğuk taş tabanı dolayısıyla tutulup acımaya başlamıştı. Yaşlı bir adamdı o; hareket esnekliği geçmişe ait bir şeydi artık.

Kavga eden iki aslan onun üzerine doğru yuvarlanarak nefesini kestiler. Bu kadar ağır olabileceklerine inanamıyordu. Aslan kafesinde ezilerek ölmek ne kadar komik, diye düşündü Daniel. Fakat bu özetle bir çatışmaydı. Daniel herhangi bir yerinde kanama var mı diye vücudunu kontrol etti. Aslanların taze kan kokusunu almalarını istemiyordu.

Kavga Daniel'in dua etmesine izin vermeyecek kadar hızlı olmuştu. Şokta olduğu için tepki gösterememişti. Fakat şimdi Tanrıya, vahşi hayvanlar tarafından yaralanmadığı için dua edip şükrediyordu.

Arkadaşlarım beni hayatta görseler şaşırırlar, diye düşündü. Bunun benim başıma gediğine inanamıyorum.

Garip gece Daniel'i uyku ile uyanıklık arasında tutuyordu. Aslan kafesi gerçeğini Babil'de köle olarak yaşamış olduğu altmış yaş gerçeğinden ayırmakta zorluk çekiyordu. Kral Nebuchadnezzar'ın sözlerini sanki dünmüş gibi hatırlıyordu.

115

"Daniel, süphesiz sana burada neden bulunduğunu açıklamama gerek yok."

"Gördüğünüz bir rüya sizi rahatsız etmiş, kralım. Ruhunuzu sarsan korkunç bir rüya... Ve uyandığınızda küçük bir parçası bile kalmamıştı. Sadece yabancı bir dilde söylenen söz gibi boş bir yankı."

Söylediklerinin kralı nasıl etkilediğini hatırladı.

"Büyük bir imaj gördünüz, kralım. Heykelin kafası altından ve alev gibi muhteşem parlaklıkta, göğsü ve kolları dolunayı andıran parlak gümüşlendi. Karnı ve baldırları bronzdan, bacakları demirden, ayakları ise alçı ve demir karışımıydı."

Daniel krala karşılaacağı yıkımdan bahsetmesine rağmen kral onu Babil'in baş idarecisi yaparak ödüllendirmiştir.

Nebuchadnezzar'ın yıllar geçtikçe ne kadar acımasızlaştığını hatırladı. Cennetin Tanrısı Jehovah'ı tanııyordu. Tanrıya krallığı kurmasına yardım ettiği için saygı göstermiyordu. Kibirle, kendi onuruna 90 fit yüksekliğinde bir heykel diktirdi. Süper insan güçleri varmış gibi hareket etti... O kader gecesine kadar. O gece kral onun akıl sağlığını elinden aldı.

"Efendim, efendim! Uyanın!"

Daniel yardımcısının onu sarstığını hissetti.

"Ne var? Saat kaç?"

"Efendim, kraliyet nöbetçileri kapıdalar. Çabuk gelmelisiniz. Kral'a bir şeyler oldu."

Aceleyle giyinip askeri araçları bekleyen nöbetçilere katıldı. Saraya rüzgâr gibi hızla gittiler.

Nebuchadnezzar'a ne olmuş olabilir? Çok sağlıklı bir adamdı. Saldırıya mı uğradı?

Sarayın girişine doğru yaklaşıncı, Daniel askerlerin, kralın hizmetlileriyle birlikte aşağıya aceleyle indiklerini gördü. Her-

116

kes bağırp çığlık atıyordu. Daniel emirler veren nöbetçi birliği başkanına doğru aceleyle yaklaştı.

"Tarub, neler oluyor? Kral nerede?"

"Çıldırdı. Akşam yemeğini yerken, birden, yemeği ve tabakları fırlatmaya başladı. Vahşi bir hayvan gibi hırıldıyor. Durdurmaya çalıştık fakat inanılmayacak kadar güçlü. Sanki on adamın

gücüne sahip. Odasına kilitledik ve astrologları ve bilge kivileri çağırıldık. Birkaç dakika önce kaçtı ve Euphrates'in kaşısının-daki tarlalara doğru koştu. Adamlar şu an onu arıyorlar. Bir şey yapabilir misin?"

Daniel dönerek kapıya ve onun ilerisindeki tarlalara doğru baktı. Uzaktan fener ışıklarını seçebiliyordu.

Daniel sessizce Tanrıya onu bilge kılmaması için dua ederken bir nöbetçi kaptana doğru yaklaştı.

"Efendim. Birkaç adam kralı hanüz buldular. İncir ağaçlarını sulayan kanalın yanında. Orada fenerlerin toplandığı sol tarafta..."

Askeri araçtan inen Daniel uzağında kalmaya çalışan askerlerin çevrelediği kralı gördü. Tekrar kaçmasına neden olmak istemiyorlardı. Nebuchadnezzar elleri ve ayakları yerde toprağı eşeliyordu.

Askerler Daniel'in geçmesi için yol açtılar. Herkes onun büyük ve Tanrı'nın erdemine sahip biri olduğunu biliyordu.

Krala doğru yaklaşıncı onun ne yaptığını görebildi. Bitkileri kazarak köklerini yiyordu. Bakışları vahşiceydi. Ağzından kirle birlikte salya akıyordu. Daniel yaklaşıncı hırıldamaya başladı.

Daniel durdu ve daha az tehditkâr görünmek için yere çö-meldi. Sakin ve yatıştırıcı bir sesle konuşmaya başladı. "Kral Nebuchadnezzar. Sizi rahatsız eden nedir? Hizmetliniz ben Daniel sizi rahatlatmaya geldim. Konuşmama izin verir misiniz?"

Yüksek sesle hırıldayarak, közlemiş olduğu bitkiyi Daniel'e fırlatarak arkaya doğru düşmesine neden oldu. Daniel Tanrı izin vermedikçe kralın düzelmeyeceğini biliyordu.

Buna rağmen Daniel krala sadık kaldı. Yedi yıl boyunca her hafta tarlaya gidip Nebuchadnezzar ile konuşmaya çalıştı. Ba-zen tarla işçilerinin saçları ve tırnakları uzamış krala taş attıklarını görüyordu. Bağırıp onu farklı isimlerle çağırıyorlardı. Daniel onları uzaklaştırıyordu. Hayvan gibi yaşayan kral için üzüntü duyuyordu.

Tanrı yedi sene boyunca Nebuchadnezzar'ı kendi sarayının gölgesinde süründürerek aşağılamıştı. Onun başına gelenler, rüzgâr gibi her yerde duyulmuştu. Bu dönemde krallığı nere-. deyse parçalanacaktı. Her şey çok ince bir iple bağlıydı. Komşu- lar onu tahttan indirmek için komplolar kuruyorlardı. Tanrı akıl sağlığını geri verinceye kadar.

"Tanrım. Lütfen beni alçakgönüllü kıl. Kibrin beni ele geçir- mesine izin verme. İnsanları yüceltenin ve Nebuchadnezzar gibi alçaltanın sen, sadece sen olduğunu bana unutturma," diye dua etti Daniel.

118

Abrams kırık camdan geçerek tırmanırken yukarı doğru kikti, İbrahim'in bir kat yukarıdaki ilk yardım merdivenlerine tırmandığını az çok görebiliyordu. Abrams işe yaramayacağını bildiği halde adama durması için bağırırdı.

Ayakkabıları çelikten ilk yardım merdivenlerinde çok ses çıkarıyordu. Abrams İbrahim'in Arapça ölüm tehditleri savurduğunu duyabiliyordu.

Eski bina sekiz katlıydı. Abrams çatıya vardığında nefes nefese kalmıştı. Kafasını uzatıp bakmadan önce duraksadı. Gizlice yukarı bakarken silah sesi duyuldu. Yüzüne yakın uçuşan tuğla parçalarını hissetti, içgüdüsel olarak kafasını geri çekti. Çatıda bir yerde silah saklamış olmalı.

Abrams silahını çıkarıp yukarı doğru üç el ateş etti. Daha sonra İbrahim'in çatıdaki çakıl taşları üzerinde yürüdüğünü duydu.

Duvarın üzerinden tekrar kafasını yukarı uzattığında Ara-bın asansör boşluğundan kaybolduğunu gördü. Ateş etti ve İbrahim'in omuzu üzerindeki bir tuğlanın parçalandığını duydu. Abrams çatıya zıpladı ve küçük binaya doğru koşmaya başladı. Vardığında İbrahim ortadan kaybolmuştu.

Abrams kafasını içeri sokup karanlığa yoğunlaştı. Tam bu sırada partizan ateş etti. Abrams da çok sayıda el ateş etti. Bunu sessizlik izledi.

119

Murphy ilk yardım merdivenlerine tırmanmıştı ki ilk silah sesini duydu. Belki de daha fazla sayıda Arap var!

Gecenin içinde silah sesleri yankılanırken merdivenleri çok hızlı tırmanmaya başladı. Bir çarpışma oluyordu ve Murphy'nin kimin kazanıyor olduğuyla ilgili hiçbir fikri yoktu.

Çatıya vardığında ortam sessizleşmişti. Duvarın üzerinden çevreye bir göz gezdirdiğinde küçük bir bina dışında hiçbir şey göremedi. Dikkatle duvarın üzerinden o binaya doğru ilerledi. Tam binaya yaklaşmıştı ki susturucuyla atılmış iki el silah sesi duydu. Çatıdan değil binadan gelmişti.

Murphy küçük binaya vardı ve içeri bir göz attı. Abrams elleri yukarıda ayakta dik duruyordu. Partizan İbrahim ona doğru bağırarak:

"Öleceksin, seni Yahudi domuz."

Murphy bağırdı.

İbrahim sese doğru döndü ve ateş etti. Murphy ve Abrams kendilerini yere attı. İbrahim daha sonra geri dönüp Abrams'ın ayakta durmuş olduğu yöne ateş etti ama silah boştu. Abrams yukarı sıçradı ve öne doğru bir hamle yaptı. Sağ eli, adamın silah tutan elinin iç bilek kısmına vururken, sol eliyle de silah elinin içine darbe indirdi. Silah havaya uçarak fırladı.

Abrams'ın ağırlığı üzerine doğru gelirken İbrahim çömeldi. O da dövüş eğitimi almıştı.

Daha sonra partizan kalktı ve Abrams'ın sırtına nefesini kesecek bir şekilde vurdu.

Murphy kavganın olduğu bölgeye doğru koşmaya başlamıştı bile. İbrahim onun geldiğini görünce arkasında Murphy koşmaya başladı. Nefesini toplayan Abrams da teröristin peşine düştü.

120

İbrahim'in binanın uç noktasına ulaşması birkaç dakikasını aldı. Dış duvar üzerinde sekmeye başladı. Daha sonra çekinerek durdu.. Kaçmak için tek şansı karşıya zıplamaktı.

Murphy bağırarak:

"Yapma! Asla başaramazsın!"

İbrahim çömelerek zıpladı. Elleri yukarıda bütün vücudu es-nemişti karşıya zıplarken. "Allah'ım sana şükürler olsun!" diye çığlık attı.

Abrams çatının kenarına ulaştığında partizanın karşı binanın tuğlalarına tutunarak aşağı sallandığını gördü. Daha sonra vücudunun geri kalanı duvara çarptı. Çarpmanın etkisiyle elleri çözüldü ve düşmeye başladı.

Murphy ve Abrams ellerini ve kollarını açmış sekiz kat düşen İbrahim'i umutsuzca seyrettiler. Vücudu aşağıdaki dar sokağa hasta edici bir gürültüyle düştü.

Abrams ve Murphy birbirlerine baktılar. Saniyenin yarısı kadar süren bir sessizlikten sonra aynı düşünce ikisini de kendine getirdi: Jacob!

Çatıyı koşarak geçtiler ve yangın merdivenlerinden indiler. Pencereden içeri girmeye çalışırken Jacob'u elinde silah, yerde uzanmış bir halde gördüler.

Sesle birlikte Jacob gözlerini açtı ve onlara silahı gösterdi.

"Hayattasın!" diye bağırdı Abrams.

"Evet, siz gittikten sonra silah sesleri duydum. Daha sonra koridordan gürültüler geldi. Diğer Arap uyanmış olmalıydı. Onu duyabiliyordum ama göremiyordum. Aniden kapıdan içeri girdi. İki el ateş ettim ama vurduğumu sanmıyorum."

"Seni buradan alıp güvenli bir yere götürmeliyiz," dedi Abrams. Aşağı doğru uzanıp ortağını kaldırdı. Kapalı kapılar arkasından gelen sesleri duyabiliyorlardı. Binadaki diğer kiracılar

121

muhtemelen polisi çağırıyorlardı. Fakat bildikleri gibi hiçbir dairelerinden ayrılıp neler olup bittiğine bakamazdı. -Bu bölgede olamazdı. Vurulma şansın çok büyüktü.

"Üzgünüm, Michael seni de olayların içine soktuk. Bu tür problemlere ihtiyacın yoktu," dedi pişmanlık duyan Abrams.

"Ben burada olup yardım edebildiğim için mutluyum. Teröristlerin sevgili ülkeme zarar vereceklerini bildiğim halde nasıl bir şey yapmam?"

"Murphy, bizi güvenli bir yere bıraktıktan sonra otele geri dön. Hiçbir şey olmamış gibi davran. Gruba bilgi ulaştırmalı-yız. Seni daha sonra aramaya çalışacağım. Yardımın için teşekkür ederim. -Özellikle çatıdaki."

"Yukarıda ne oldu?"

"Sanırım kaydım. Kavga sırasında İbrahim vurulmuş numarası yaparak bağırdı ve kendini yere attı. Yaralandığını düşünerek ona doğru koştum. Sadece rol yapıyordu. Üzerime atladı. Eğer o zaman bağırmasaydı olsaydı, şu an burada yürüyor olamayacaktım."

Abrams ellerinde eldivenler olduğu halde ölmüş olan partizanın ceplerini ipucu bulmak için araştırdı. Elinde el feneri olan Murphy cesede bakarak:
"Boynundaki nedir?"

Abrams hafifçe ölünün yakasını açtı. "Yıldızlı bir hilal ay. Birçok Müslüman ülkenin bayrağı üzerinde görebilirsiniz bu işaretleri."

Murphy daha da yaklaşarak ışığı dövmeye doğru tuttu.

"Hayır bu farklı. Yakından bak, Levi. Bütün Müslüman sembollerinde hilal ayın üzerindeki noktalar yukarı sağa doğru beş ya da daha fazla yıldız işaret eder. Bu hilal ay aşağı bölgedeki iki üçgen şekilli altı noktayı işaret ediyor. Davut'un yıldızında olduğu gibi. Her noktadan üç kısa çizgi geliyor."

122

"Evet, görebiliyorum. Davut'un yıldızında olduğu gibi kapalı pençelere benziyorlar."

"Kedi pençesi gibi değil; daha çok bir kuşun pençelerini andırıyorlar."

Abrams Murphy'e bakarak:

"Sen de benim düşündüğüm şeyi mi düşünüyorsun?"

Murphy Abrams'a dönerek, "Talón'un onun adına çalışan Arap teröristleri olabilir mi? Presidio bağlantısının bununla alakası nedir?"

"Bilmiyorum, Michael. Fakat kesin olan tek şey Texas'a gidiyor olmam."

YİRMİ ALTI

Murphy o gece uyumakta oldukça zorlandı. Adrenalin hâlâ vücudunda dolaşıyordu. Bu akşam olanları zihninden tekrar geçirdi. Matthew'in dudaklarından kan damlarken koltuğunda oturup boşluğa baktığını görebiliyordu.

Jacob'un bacağını parçalayan kurşunla nasıl bağırdığı gözünde canlandı, İbrahim'in Levi'yi boğmaya çalışmasını hatırladı. Arabın altına indirdiği yumruğu hissetti.

Bu gerçekten acıttı, diye düşündü suratını buruşturup parmaklarını esnetirken.

Daha sonra İsis'in yüzü ve onun dikkatli ol uyarısı hayalinde canlandı. Ölümüne ne kadar yaklaşmış olduğunu bir bilseydi. İbrahim'in boşlukta ölümüne sıçramasıyla hissettiği duyguları hatırladı... ve pençeleri olan hilal ay. Sonunda rahatsız bir uykuya daldı, sadece tek bir kelimeyi düşünerek: Presidio.

Çalan telefonun sesi Murphy'i şaşırttı. Nerede olduğunu hatırlaması bir dakikasını aldı. Ahizeyi eline aldı, mırıldanarak, "Alo," dedi. Karşısında sabah saat yedi olduğunu hatırlatan otomatik uyandırma servisi vardı.

Harika! diyerek ahizeyi vurup yerine koydu. Birden hatırladı: Saat sekizde İsis'le kahvaltı.

Murphy bir gece önce Abrams'la birlikte yaşadıklarını şu an için İsis'e anlatmanın doğru olmayacağını düşündü. Doğru za-

124

manı beklemeliydi. Bugün yapacak çok şeyleri vardı. Onun telaşlanmasını istemiyordu. Kahvaltıdan sonra Federated Bank & Trust'a Dr. Anderson'un kasasındaki içerikleri almaya gittiler.

Bankada Murphy müdürle konuşarak, durumu ona açıkladı ve noter imzalı resmi mektubu gösterdi.

"Ah, evet" dedi müdür. "Mektubun bir kopyası elime geçti. Ayrıca Quiet River huzureviden Bay Lenny Harris beni arayarak her şeyi açıkladı. Biz de sizi bekliyorduk." Müdür anahtarı Murphy'den alıp Dr. Anderson'un kutusunu bulup getirdi ve ikisini özel kasaların bulunduğu müşteri odasında yalnız bıraktı.

Murphy yaşlı adamın ölmeden almasını istediği kilide baktı. Kutunun içindekiler Dr. Anderson'un yaşamına mal olacak kadar önemli olabilir miydi?

Murphy İsis'e baktı. Heyecanlı olduğunu görebiliyordu. Macerayı seviyordu. Yavaşça geniş kasayı açtı. İçinde dosyalar ve bir günlük vardı. Kutudan çıkarırken tek tek başlıklarını okudu.

"İlk dosya başlığı Madame Petrovna Blavatsky - Teosofi derneği. Annie Besant - Lucifer Dergisi. Zigana Aversa - şimdi bu önemli. Alfred Meinrad -onu duymuştum; bilim adamı. Car-

mine Anguis. Cqalinda Anguis. J.M. Talpish. Yeni Dünya Sistemi Arkadaşları. Yeniçağ. Ve bir el yazısı günlük. Bir seyir defterini andırıyor."

"Bunların ne anlama geldiğini merak ediyorum."

"Emin değilim. Fakat benim bildiğim kadarıyla Dr. An-derson benimle konuşurken dünyanın sonundan ve tek bir dünya liderinden bahsetti. Burada anlattıkları ile ilgili ipuçları bulabiliriz."

"Michael, caddenin karşısında bir kütüphane var. Hadi oraya gidelim. Bunları orada yayıp okuyabiliriz. İkimiz birlikte okursak süreci kısaltırız."

125

"Harika bir fikir." Murphy dosyaları ve günlüğü çantasına koydu ve birlikte bankadan ayrıldılar.

Caddeyi geçerlerken İsis dört katlı eski kütüphaneye baktı. Önde altı uzun Roma kolonları ve set halinde mermer merdivenler vardı. Yılların etkisiyle mermer iç sıkıcı gri bir renge dönüşmüştü. Güvercinler çatıda ve basmalarda ötüyorlardı. Kolonların üzerindeki mermerin üzerine şu yazı işlenmişti:

"BU BİNA BÜYÜ BİR BİLGELİKLE İNŞA EDİLDİ, YAPISINA SAYGIYLA."

Atasözü 24:3

Kütüphaneye bakarken İsis'in içi ürperdi. Yanlış olan bir şey vardı. Ne olduğunu çıkaramıyordu. Binanın kendisi miydi? Binanın içindeki bir şey miydi? Ya da başka bir şey miydi? Rahatsızlığını üzerinden atamadı. Birisinin onları izlediğine emindi. Çevresine bakındığında onların yönüne doğru bakan kimseyi yakalayamadı. Her şey normal görünüyordu -duyguları dışında.

Bu aptalca, dedi kendi kendine. Michael'ın bulduklarını kadınlık içgüdüleriyle mahvetme.

Eski binaya girince, masaların, meşeden yapılmış kitap kart kataloglarının ve eski bir danışma masasının bulunduğu salonda buldular kendilerini. Masadaki bayan derbeder, tombul, beyaz puanlı bir elbise giymiş bir insandı.

İsis yukarı baktığında merkez salonu kuşatan kütüphane kartlarını gördü. Yukarıda duran herhangi biri merkez salonu rahatlıkla izleyebilirdi. İsis yukarıda parmaklıkların arkasında insanların koşuşturduğu kitaplarla dolu kütüphane raflarını

126

gördü. İçindeki kendisini rahatsız eden bu duygu olmasa kütüphaneden büyük zevk alabilirdi. Düşüncelerini bir kenara itip bütün günü kitapların arasında geçirebileceği bir yerdi. Ki-tapların oluşturduğu arkadaşça atmosferden yararlanmayı çok isterdi ama içindeki kötü hissi üzerinden bir türlü atamıyordu.

Murphy ve İsis mermer merdivenlerden tırmanarak kütüphanenin üçüncü katında arka bölüme geçtiler. Orada kâğıtlarını yayabilecekleri ayrı bir masa buldular.

Çevrelerindeki binlerce kitap sesleri yutuyor gibiydi. Burada kimseyi rahatsız etmeden sessizce konuşabilirlerdi. Sanki onlara ait küçük bir dünya gibiydi. Sadece ikisinin bulunması biraz romantikti de.

İçimde bu kötü his olmasa, diye düşündü İsis. Belki bundan Michael'a bahsetmeliyim.

127

YÎRMÎ YEDÎ

Stephanie Kovacs, Shane Barrington'u cep telefonundan aradı. Sekreteri Barrington'un toplantıda olduğunu ve saat 16:00'da geleceğini söyledi. İyi, diye düşündü Kovacs. Bu bana o eve gelmeden iki saat sağlar. Hemen Barrington Towers'a doğru sürdü arabasını, garaja park etti ve en üst ka.ta çıkmak için asansöre bindi.

Kendi dairesi olmasına rağmen zamanının çoğunu Barrington'un penthousunda geçiriyordu. İlk taşındığı günlerdeki heyecanını ve büyük aşkını hatırladı.

Ne kadar aptalmışım, dedi kendi kendine.

İlk birkaç ay çok güzel geçmişti. Daha sonra sorunlar çıkmaya başladı. Barrington'un buz gibi sözlerini hatırladı: "Bana söz ver, senden kurtulmamı gerektirecek bir şey yapmayacağına dair... Sana çok alıştım Stephanie. İlişkimizin trajediyle bitmesi beni çok üzer."

O gece korku zihnini sardı ve tohum gibi büyümeye başladı. O an Shane Barrington'u gerçekten sevmediğini, sadece onun gücüne ve parasına âşık olduğunu anladı.

Araştırmacı muhabir olarak rüşveti ve gizli iş bağlantılarının kokusunu çok çabuk alırdı. Barrington İletişim kokuşmaya başlamıştı. İlk birkaç aydan sonra işiyle ilgili çok fazla soru sorması Shane'in hiç hoşuna gitmedi. Bu sırada bağırımlar, duvarları ve kapıları yumruklamalar başladı. Onu sakinleştirmek için bütün müzakere yeteneklerini kullanması gerekmişti.

128

Sonunda korkusu o kadar büyüdü ki, artık ne bir soru so-rabiliyor ne de hassas konulara değinebiliyordu. Korkusu güvensizlik yaratmış, eksikliği de küskünlüğe dönüşmüştü. Bu ilişkiye bir son vermesi gerektiğini biliyordu; şimdi bunu gerçekleştirmek için elinde bir şans vardı. Eşyalarını toplayıp kendi dairesine taşınmalıydı. En azından aynı yatağı paylaşıyor olmayacaklardı. İçinde duygusal kargaşa yaşarken her şey normalmiş gibi rol yapamazdı artık. Artık saygı duymadığı birisiyle sevişmesi olanaksızdı; ne para ne de güç bu çektiği acıyı azaltabilirdi.

Kapıda kilit sesini duyduğunda son valizini de kapamıştı. Panik yaparak, bütün eşyalarını dolaba koydu ve kapısını kapattı. Daha sonra banyoya koşarak ruj sürüyormuş gibi yaptı. Belki eve erken geldiğini düşünür.

"Stephanie?" Barrington'un sesi oturma odasından geldi.

"Buradayım." Sesinin sakin çıkmasını umdu.

Aynadan yatak odasına girdiğini gördü.

"Toplantıdan erken çıktım ve ofise geri dönmemeye karar verdim," dedi gülümseyerek.

"Arabayı garajda gördüm. Burada ne yapıyorsun."

"Ben de biraz erken bitirdim işlerimi."

Barrington kollarını beline dolayarak aynadan ona baktı. Onu gördüğüne sevinmiş gibi görünmesine rağmen dokunuşlarını itici bulmuştu. Barrington onu kendine doğru çevirip öptü. Uzaklaştığında korkudan titriyordu.

"Akşam yemeğinde bifteğe ne dersin. Acıktım," dedi. Sözü bitirdikten sonra dolaba doğru ilerledi.

"Nereye gitmek istersin?" dedi onu durdurmayı umarak.

Kapı koluna ulaşmadan bir süre düşündü. "Önemli değil. Sen seç."

129

Dolabı açıp içeri adımını atarken hâlâ Stephanie'ye bakıyordu. Parmak uçlarıyla ilk bavula bastı. Neredeyse diğer ikisinin üzerine düşüyordu.

"Neler olu...?" durdu ve durumu anlamaya çalıştı. Daha sonra geri adım atarak birden rengi atan Stephanie'ye baktı.

"Bu düşündüğüm şey mi?"

"Shane, seninle bu konuyu konuşacaktım."

"Konuşmak. Ne zaman? Kaçtıktan sonra mı?"

Stephanie yüzünün öfkeden karardığını görebiliyordu.

"Sana güvendim!" diye bağırdı. "Senin sadık olduğunu sanmıştım. Biliyorsun ihanetten nasıl nefret ederim."

"Shane, biliyorsun kavgalarımız gittikçe artmıştı. Ben... Ben bir süre ayrı kalmamızın ilişkimize iyi geleceğini düşünüyorum."

Kovacs üzerine doğru yürüyen Barrington'dan kaçınmak için oturma odasına doğru geriledi.

"Böylece kaçıp gideceksin'diye bağırdı. "Kimse beni terk edemez!" Yumruklarını sıktı. Boynundaki damarlar seçilebili-yordu.

Stephanie dönüp kaçmaya çalıştıysa da Barrington onu sol eliyle yakaladı ve döndürmeye başladı. Aynı zamanda tokat atarak odanın diğer tarafına uymasına neden oldu.

Kendine gelmesi birkaç saniyesini aldı. Sol kulağı çınlıyordu ve bütün yüzü sızlıyordu. Ani bir baş ağrısı hissetti.

Barrington çok öfkeliydi. Onu yakalayıp sarsmaya başladı.

"Shane Barrington'u kimse terk edemez!" diyerek ona bir daha vurdu. Darbenin etkisiyle bir lambayı düşürmüş ve büyük duvar aynasını kırmıştı.

Bu sefer Stephanie kırıdamakta zorluk çekti. Sersemlemiş-ti. Ağzını dolduran kanın kokusunu alabiliyor ve yine ağzının

130

İçinde derinin yırtıldığı bölgelerin acısını hissedebiliyordu. Oturduğunda başı hızla dönmeye başladı. Ağlayamayacak kadar şoka girmişti. Tanrım, lütfen bana yardım et.

Barrington bir süre yok olduktan sonra ellerinde onun valiz-leriyle yaklaştı. Hepsini ona doğru fırlattı. İlk yere zıplayıp göğsüne çarptı. Neredeyse kalan nefesini de alıp götürmüştü. İkinci valiz birincisine, oradan da yüzüne çarptı. Kafası arkaya uçup duvara çarptı. Ve birden her şey karardı.

Stephanie kendine geldiğinde üşümüş ve çok rahatsızdı. Barrington Towers'ın altındaki garajda BMWsinde olduğunu fark etmesi bir dakikasını aldı. Bütün vücudu acıyordu. Yavaşça oturdu ve çevresine bakındı. Birkaç araba dışında garaj boştu. Yüzünün acısı çok şiddetliydi. Farları açarak sürücü aynasından baktı. Gördüğü manzaraya inanamadı. Elbisesinin üzerinde ve matlaşmış saçlarında kan vardı. Yüzünün sol tarafı morarmış ve şişti. Gözü simsiyah olmaya başlamıştı bile. Araba ezmiş gibiydi görünümü. Diliyle dişlerine dokundu. Bir tanesi kırılmıştı.

Arka koltukta valizlerini görebiliyordu. Barrington onu ve valizleri arabaya taşımış olmalıydı. Derin birkaç nefes aldıktan sonra cüzdanından anahtarlarını çıkardı. Tek gözünü kullanabiliyordu.

Beni öldüreceğini sandım. Hâlâ hayatta olduğuma inanamıyorum.

Kilidi kontağa yerleştirip arabayı çalıştıracakken ön camdaki bir yazı dikkatini çekti. Okumaya çalıştı ama dışarıdan okunacak şekilde ve tersinden yazılmıştı. Sağ gözüyle yazıya yoğunlaşmaya çalıştı. Dudak boyası ile yazılmıştı. Sonunda çözdü. Şöyle diyordu: KİMSE BENİ TERK EDEMEZ!

131

Stephanie eve vardığında saatin sabahın dördü olmasına çok sevinmişti. Herkes yataklarındaydı. Bu durumdayken kimseyle karşılaşmak istemiyordu.

Valizleri arabada bırakıp doğrudan banyoya koştu. Banyo almak için suyu açtı, birkaç aspirin aldı ve emekleyerek küvetin içine girdi. Ilık su rahatlatıcı ve iyileştiriciydi. Sonunda gevşediğinde ağlamaya başladı.

Stephanie'nin telefonu çaldığında saat öğleden sonra üçtü.

"Stephanie, benim Melissa. İyi misin?" Barrington'un sekreteri fısıldıyordu.

"Bugün kendimi iyi hissetmiyorum. Bugün için hastalık izni alacağım."

"Stephanie, iyi olduğuna emin misin?"

"Neden fısıldıyorsun, Melissa?"

"Masamdan uzak başka bir telefodayım."

"Niçin?"

"Korkuyorum. Bay Barrington'u bu kadar öfkeli hiç görmemiştim. Senin masanı temizlememi ve sana ait özel eşyaları bir kutuya yerleştirmemi istedi. Nedenini sorduğumda bana bağırarak şöyle dedi: 'İşini kaybetmek istemiyorsan, dediğimi yap!' Hiç böyle davranmamıştı.

İnsan kaynakları direktörü Lovvell Adrian'ı arayıp seni işten hemen atmasını söylediğini işittim. Daha sonra şöyle dediğini duydum, 'Bir daha asla hiçbir haber organizasyonunda çalışamayacak. İşi bitti!'"

Kovacs'ın morali daha da bozuldu. Metresi olarak sadece kendine saygısını yitirmemiş, aynı zamanda ilişkiye son verdiği için dayak da yemişti. Şimdi de haber medyasında çalışması önleniyordu. Olası bütün gelir kaynakları kuruyordu.

132

Gözyaşlarına hâkim olmaya çalışarak şöyle dedi:

"Melissa, beni aramanı takdir ediyorum, fakat telefonda hemen uzaklaşmalısın. Shane aradığını duyarsa işini kaybedersin. Buna vicdanım el vermez. Git ve beni bir daha arama. Bu çok tehlikeli."

Stephanie ağlamaya başladı. Hayatının düzeni tamamen bozulmuştu. Suçluluk duygusu, korku, engellenmişlik ve öfke içinde yüzüyordu. Duyguları onu dev dalgalar gibi yutuyordu. Hayatı karmaşa içindeydi ve onun yapabileceği hiçbir şey yoktu. Büzülerek bir saat boyunca ağladı. Gözyaşları gitmiş, yerini depresyon almıştı. Umutsuzluk her yerini sarmıştı.

Gece geç saatlerde yatağında kıvrılmış yatarken, ilk umut ışıkları üzerine inmiş kara depresyon bulutlarını delip geçti. Zihninde bir kelime belirdi: Mutluluk.

Dr. Murphy'nin ona mutlu musun diye sormasını hatırlıyordu. Eşini kaybettiğinde onunla yapmış olduğu röportajı hatırladı. O zaman mutlu olmadığı kesindi fakat huzurlu görünüyordu. Kargaşanın içinde huzuru sadece Tanrıda bulabileceğimizi söylemişti.

Ben kesinlikle kargaşa içindeyim fakat hiç huzurum yok. Bu Tanrıyla ilgili konuşma bana ne verdi merak ediyorum.

Zihninde Dr. Murphy'nin uçurtma hakkında söyledikleri canlandı.

"Stephanie, uçurtma gözden kaybolduğunda hâlâ orada olduğunu nasıl anlarsın?"

"Sanırım ipi çekerek. Bu rüzgârın hâlâ onu uçurduğu anlamına gelir."

"Doğru. Aynı durum Tanrı seninle konuştuğu zaman da gerçekleşir. Onu göremezsin. Ve sesini duyamazsın, çünkü o çok uzaktadır. Fakat onun sevgi dolu çekişini kalbindeki iplerle

anlarsın... Bugün Tanrının asılısını kalbinin ipinde hissediyor musun?"

Gözyaşları ince ince süzölmeye başladı. Sevgili Tanrım, diye dua etmeye başladı. Canım acıyor ve yalnızım. Sanırım benim dikkatimi çekebilmek için çok şiddetli çekiyorsun... Ve basardın. Ne yapacağımı bilemiyorum. Senin yardımına ihtiyacım var. Gerçekten çok kötü seçimler yaptım ve bunlar benim bütün hayatımı etkiledi. Her şey karışık. Eğer yukarıda bir yerde beni dinliyorsan, senin yardımına ihtiyacım var.

Biliyorum günahkârım ve senin hayatımı değiştirmeni istiyorum. Kendi başıma başaramam. Bunu birçok defa denedim. İnanıyorum ki sen oğlun İsa'yı çarmıhta benim günahlarımı aklaması için gönderdin. Lütfen beni affet. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama kalbimin kapısını çaldığını hissedebiliyorum. Ve bugün onu sana açmak istiyorum. Lütfen gel ve huzurlu olmamı sağla, diyerek, Stephanie uykuya dalıncaya kadar ağladı.

134

YİRMİ SEKİZ

Murphy günlüğün ilk sayfasını açtığında "Harly B. Ander-son'un günlüğü" yazısı ile karşılaştı. Isis, Helena Petrovna Bla-vatsky'nin yaşamını okumaya başladı. Murphy işaret kalemini kullanarak arada sırada bir şeyin üzerini çizerek belirginleştirdi. Duyulan tek ses sayfaların hisirtisiydi. Kırk beş dakika kadar sonra Murphy konuştu.

"İsis şunu bir dinle. Günlükteki bazı tarih ve yorumların altını çizdim. İçeriği hakkında bir ön bilgi veriyorlar.

Nisan 17,1967

Bugün J.M. ve ben kendilerini Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları diye tanıtan bir grupta bağlantıya geçtik. Onlar için yapay yolla bir kızı döllenmemizi istiyorlar.

Mayıs 22

Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları grubu J.M. ve benimle tekrar bağlantıya geçip döllenecek kızı seçtiklerini söylediler.

Haziran 12

Tekrar Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları ile buluştuk. Bize tam donanımlı bir laboratuvar sağlayacaklarına dair söz verdiler. Bu çok büyük miktarda para eder. Bebeğin doğumundan

135

sonra laboratuvarın ve içindeki aletlerin bizde kalabileceğini söylediler. Tek bir koşullan var: Bütün olayı gizlilik içinde gerçekleştirmek. Çok garip insanlar.

Temmuz 3

J.M. ve ben döllenecek kızla tanıştık. Hoş birine benziyor ama biraz korkmuş. İsmi Calinda Anguis. Romanyalı. J.M. ve ben ona prosedürü tercüme edip açıklamak zorunda kaldık.

Temmuz 10

Bugün Yeni Dünya Düzeni Arkadaşlarının sağladığı sperm ve yumurta elimize geçti.

Temmuz 13

J.M. ve ben kızı döllenmiş yumurtayı yerleştirme işini tamamladık.

Temmuz 20

Calinda Anguis'i muayene ettik. Her şey herhangi bir karışıklık olmadan düzgün bir şekilde ilerliyor.

Ağustos 10

Bugün J.M. ve ben Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları üyeleriyle buluştuk. Tekrar Bayan Anguis ve bütün prosedürün gizli kalması gerektiğini vurguladılar. Oldukça sinirli ve ısrarcı göründüler. J.M. ve ben çok meraklandık.

Eylül 4

J.M. ve ben öğle yemeğinde buluştuk. Yaptığımız şey ve bütün bu gizlilik hakkındaki yorumlarını benimle paylaştı. Yasa-

136

dışı bir olaya karışmış olabileceğimizi düşünüyor. Biz tanıştığımız bu insanları önemsemiyoruz. Kötü olduklarını sanıyoruz.

Eylül 29

Calinda Anguis'in anne ve babası hakkındaki detayları bulabildim. Baba Carmine Anguis ve annenin kızlık ismi Kala Matrinka.

Ekim 14

Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları bugün beni aradılar. Olayın gizli kalması konusunda oldukça ısrarlı ve kesindiler. J.M.'e ben de katılıyorum. Yasadışı bir şeye karışmış olabiliriz.

Ekim 17

Biraz araştırma yaptım ve yumurtayı bağışlayanın Keres Mazikken olduğunu buldum.

Kasım 30

Keres Mazikken'i bulmayı başardım. Mariana Yakov adında bir bayan. Annesinin isminin Zigana Aversa olduğunu söyledi. Sinirli ve rahatsız hissetmeye başladım. J.M. takip edildiğini söylüyor.

Aralık 28

Tatil dönemi olaysız geçti.

Ocak 15,1968

Harika bir keşifte bulundum: spermi bağışlayan ünlü bilim adamı Alfred Meinrad. Çok şüpheli bir durum.

137

Şubat 7

Büyük-büyük annesi hakkında bazı şeyler öğrendim. Alice Bailey adında bir bayana hizmet ediyordu.

Şubat 20

Yeni Dünya Düzeni Arkadaşlarından bir grup kliniğimizi ziyaret edip Calinda Anguis ile konuştu. J.M. ve ben konuşma esnasında orada bulundurulmadık. Ayrıldıklarında çok rahatsız görünüyordu.

Mart 14

J.M. yeni Dünya Düzeni Arkadaşları hakkında bilgi edindi. Bana çok korktuğunu söyledi. Yanlış olduklarına inandığında bu konuda konuşabileceğini söyledi.

Mart 31

Calinda akşam saat sekizde sancılanmaya başladı.

Nisan 1

Bir oğlan doğdu. Anne ve çocuk iyiler. Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları üyeleri hastaneye geldiler. Çocuğa çok iyi bakılması konusunda ısrarcıydılar. Bize neredeyse kabalık bile etmişlerdi.

Nisan 29

J.M.'in grupla yaptığımız anlaşma konusunda endişeleri var. Acele konuşmamız gerektiğini belirtti. Çok korkmuş görünüyordu.

138

Mayıs 12

Korkunç trajedi -J.M. otomobil kazasında can verdi. Polisin belirttiğine göre, çok hızlı yol alıyormuş ve dağdaki bir dönemeci rahatça alamayınca bir uçuruma yuvarlanmış. Çok

korkuyorum, J.M. dağlardan fazla hoşlanmazdı. Asla sürat yapmazdı... neredeyse hız sınırının altında sürerdi. Kendimi korumam gerektiğine inanıyorum. Kaza olduğunu sanmıyorum. Öldürül-ölüşüne inanıyorum. Bütün notlarımı ve dosyalarımı Ameri-ka'daki kızıma göndermeye karar verdim. Ona hepsini bilinmeyen bir bölgedeki bir kasaya koymasını istedim.

"Bunlar çok garip, Michael," dedi İsis düşünceli bir ifadeyle. "Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları sence kim?"

"Emin değilim. Öldürülmeden önce Dr. Anderson ile yaptığım görüşmede bana bu insanların şeytani olup bir tür şeytani plana sahip olduklarını söylemişti. İsa karşıtının doğumuna yardım bile etmiş olabileceklerini düşünüyordu."

"Senin her zaman bahsettiğin İncil'de geçen İsa karşıtı mı?"

"Evet o," dedi Murphy ciddi bir ifadeyle.

İsis mitlerin ve dinlerin neredeyse somut bir yeri olduğu bir evde yetişmişti. Arkeolojisi olan babası antik dünyanın tanrılarına büyük ilgi duyuyordu. İsis'e bir değil iki tanrı ismi birden vermişti. (İkinci ismi Proserpina'ydı.)

Ailesi gibi İsis de herhangi bir Hristiyan inancı olmadan büyümüştü.

Fakat Murphy tanıştığı diğer Hristiyanlardan daha farklıydı. Onda dürüst, entelektüel ve çekici bir şeyler vardı. Ağrı Dağı macerası İncil ve din hakkındaki bütün fikirlerini altüst etmişti. Gerçekten Nuh'un Gemisi üzerinde yürümüştü -şüpheye yer yoktu. Ayrıca Musa'nın piring yılanını ve Nebuchadnezzar-

139

zar'ın altın heykelini bulmasına yardım etmişti. Onlar gerçektir ve dokunabilirdi. Murphy'nin imanının ve İncil'in gerçek olduğuna inanmaya başlamıştı. Bu da onu korkutuyordu. Artık tanrının varlığı konusunda bir karar vermeliydi.

Açık düşünceli olmalıyım. Ya gerçekten İsa karşıtı varsa? Bu düşünce onu ürpertmişti.

140

YIRMI DOKUZ

"Michael, şunu bir dinle, Dosyalardan birkaçını okuyordum."

Murphy yukarı baktı.

"Bu Madam Helena Petrovna Blavatsky çok ilginç," diye başladı. "1831'de doğmuş ve 1891'de ölmüş." 1875'te Teozofi Derneğini kurmuş. Logosu kuyruğunu yiyen bir çemberden oluşan simya sembolü. Yılan çemberinin içinde cennet ve ce hennemin birleşmesini temsil eden birbirine geçmiş iki pira mit var. Piramitlerin merkezinde Mısır anki var. Piramitin en üstünde bir çember içinde ters yüz edilmiş svastika var. Bildiğin gibi svastika Hindistan'da ortaya çıkmış çok bilinen gizli bir sembol. Yılanı çevreleyen kelimeler şu: GERÇEKTEN DA HA YÜKSEK BİR DİN YOKTUR. Gizli Doktrin adlı bir kitap yazdığı söyleniyor.

"O kitabı duydum," dedi Murphy heyecanla. "Adolf Hitler iyi bir kopyasını yatağının yanında tutarmış. Madam Blavatsky'nin takipçilerindenmiş. Svastikayı askeri üniformaların üzerinde kullanma fikrini ondan almış olabilir."

"Dr. Anderson Devrim El Kitabı diye bir kitap daha yazdığını belirtiyor."

"Ya! Bu önemli. Kitabı ben de duydum. Robert Kennedy'i öldürmek suçundan hapis yatarken Sirhan'da aynı kitabı istemiş. Bu Blavatsky kadınının gerçekten enteresan takipçileri olmuş."

"Dr. Anderson onunla ilgili oldukça araştırma yapmış gibi," dedi düşünceli bir ifadeyle İsis. "Çocuk gibi bir liste yapmış."

141

Blavatsky yerinde duramayan, coşkulu, cesaretli, vurdumduymaz ve korku dolu bir mizacı varmış. Bilinmeyene, garip ve fantastik olana karşı tutkulu bir merakı varmış. Oyun

arkadaşlarını evlerinin altında kamburlar tarafından korunan gizli koridorlar olduğunu söyleyerek korkutmuş. Söylenene göre oyun arkadaşlarının halüsinasyon görmesine neden olmuş. Beyaz türbanlı bir Hintli gördüğünü iddia edermiş. Onun ruhsal koru-yucusuymuş. Ondandır telepati yoluyla bilgi aldığını söylemiş. Ruhsal rehberi olmuş."

"Shirley MacLaine gibi," dedi sırtarak Murphy.

"Dr. Anderson'un anlattıklarına göre transa geçer ve medyumluk yaparmış. Ayrıca masa vuruşları, maddeleştirmek, seans gibi konularla ilgili olup medyumluk güçleriyle eşyaları yerlerinden oynatabilirmiş."

Murphy yüksek sesle gülerek, "Çok yetenekli biriymiş."

"Buradaki bir makaleye göre çılgın bir yaşam tarzı varmış. Dünyayı on yıl boyunca dolaşmış. Yunanistan'dan Mısır'a giderken gemisi batınca Stepsai adasında mahsur kalmış. Bir defasında yurtdışında erkek kılığına girerek Garibaldi adına savaşmış. Yaralanmış ve Rusya'da Mentana savaşında ölü diye terk edilmiş. Ve Teozofi derneğini kurarak bahsettiğim kitapları yazmış. Dr. Anderson yazılarından şu alıntıyı sunuyor: 'Lucifer kutsal ve dünyevi ışıktır, Kutsal Ruh ve Şeytan aynı şeylerdir.'"

"Sanırım onun teolojisi biraz karışmış."

"Dr. Anderson iki kadının ondan çok etkilendiğini belirtiyor: Annie Besant ve Ann Bailey. Besant feminist hareketinde aktif rol oynamış; özellikle doğum kontrolü ile ilgilenmiş. Sosyopolitik radikal olarak görülüyormuş. On yıl boyunca o ve Ann Bailey, Lucifer adlı bir dergi çıkarmışlar.

142

Murphy yüzüne komik bir ifade vererek:

"Bugün yaşasalar mı televizyon dizileri için magazin programı ya da cumartesi sabahı çizgi filmlerini hazırlardı."

"19 yaşında Frank Besant ile evlenmiş. Muhafazakâr görüşleri olan bir din adamıymış. Bu görüşler onun özgür ruhuyla ça-tışınca kocasını terk etmiş. İlerleyen zaman içinde Hristiyanlığı reddederek ateist ve özgür düşünen biri olmuş. Yeniçağ Hareketi kurumunun gelişiminde rol almış."

İsis bir sayfa çevirerek devam etti. "Alice Ann Bailey birkaç tane organizasyonu başlattı. Bunlar arasında Lucis Trust, World Goodwill, Triangles, Ariane Okulu, New Group World Servers. 10.469 sayfadan oluşan yirmi bir kitap derledi. Bunları trans halinde yazdığını iddia etti. Ruhsal rehberi Tibetli Djwhal Khul tarafından ona dikte edildiğine inanıyordu. Onun yazıları sayesinde 'reenkarnasyon', 'astroloji', 'meditasyon', 'karma' ve 'nirvana' kelimeleri popüler oldu."

"Bu ruhsal rehberler edebiyatla yakından ilgiliymiş, değil mi?"

"Burada yazılanlara göre Lucis Trust -LUCİFER YAYINCILIK ŞİRKETİ adı altında 1922 yılında kurulmuş. Hey, Michael, Lucis Trust'a üye şu ünlüleri bir dinle: Robert McNamara, Ronald Reagan, Henry Kissinger, David Rockefeller, Paul Volcker ve George Schultz."

"İsis, bu adamların Dışişleri Konsül Üyesi olduklarını biliyor muydun? Lucis Trust'ın merkez ofisinin yıllarca United Nations Plaza'da olduğunu biliyor muydun? Şimdi Wall Street yakınlarında bir yerde olduklarını sanıyorum."

"Bunlar hakkındaki düşüncen nedir?"

"Anlaşılan, Madam Blavatsky mistik olup Alice Bailey'i etkilemiş. Alice Bailey ona ait işleri alıp genişletmiş. Lucifer der-

143

144

gisini ve diğer organizasyonları başlatarak gizemli öğretilere devam etmiş. İşleri ve organizasyonları Birleşmiş Milletler'i kuran adamları etkisi altında bırakmış. Çok hoş bir resim değil."

Murphy başka bir dosya aldı. "Bu çekici kızlar üçlü tehdit oluşturmuş gibi. Dr. Anderson'la nasıl bağlantılı olabilirler?"

"Henüz emin değilim. Daha okumam gereken şeyler var."

OTUZ

John Bartolomew kendi kendine söylendi. Kimse bizi taramaz. Dünyanın en kalabalık şehirlerinden birisi.

Şatoda buluşmaktan bıkmıştı ve isviçre çok soğuktu. Güneşlen yararlanmak istiyordu. Bunun yanında, Senyor Mendez herkesin farklı uçaklarda Rio de Janeiro'ya varması için gerekli işlemleri yapmıştı. Rodrigo de Freitas gölüne yakın Copacabana sahili üzerinde geniş bir villa kiralamıştı. Yalnız olabilecekleri ve güneşlenebilecekleri herkesten uzak bir noktaydı.

Ne kadar uygun, diye düşündü. Üzerinde kurtarıcı İsa'nın anıtının bulunduğu Corcovada Dağının gölgesinde Hristiyanlığı ve kanunları yok etme planları yapıp İsa karşıtının yolunu açmak. Senyor Mendez'in iyi bir mizah anlayışı var.

Toplantı saat 10'da gölgeli verandada başladı. İlk konuşan yoğun Alman aksanıyla Jakoba Werner oldu. Sarı saçları her zamanki gibi arkadan topuz yapılmıştı.

"Senyor Mendez'in yer seçimi hakkında yorum yapmak isterim. Kalacak yer ve dün akşamki yemek süperdi. "

"Ben de size katılıyorum," dedi Ganesh Shesha. "Bu bana Calcutta'nın elli kilometre dışındaki başkanlık sarayını hatırlattı. Çok sık ziyaret ederdim. "

"Eminim güneşi kara tercih edeceğiz," dedi Bartholomew. "Toplantıya başlamama izin verin. Son toplantımızdan hatırla-

145

yacağımız gibi, hepinize dünya hükümetini kurmak için kulla nacağımız yedi basamaklı plan için görevler verilmişti. İlk basamak hakkında rapor vermeye başlıyorum."

Bartholomew herkese basamak biri detaylı açıklayan altı çizilerek vurgulanmış belgeler dağıttı.

"Basamak bire ışık tutmama izin verin: Birleşmiş Milletler'in yerinin değişmesi. Anahtar konumundaki BM milletler liderlerinin zihinlerinde Birleşmiş Milletler organizasyonunu Amerika Birleşik Devletleri'nden Irak'a taşımaları konusundaki önerilerimiz yeşermeye başladı. Biz bu hareketin çok şey sağlayacağını biliyoruz. İlk olarak Amerika'nın etkisini kaybetmesi Avrupalıları mutlu edecek. Daha şimdiden birçok Avrupa ülkesi ABD'nin tavrına ve politikasına kızgın. Amerikalıların dünyayı kontrol etmeye çabaladıkları için hak ettikleri cezaya çarptırıldıklarına inanacaklar. Herkes 'büyük köpeğin' ego dolu havasının sönməsinden zevk alacaktır. Amerika'yı diğer devletlerden soyutlayacaktır. İkinci olarak Irak'a taşımak Arapların birleşmesine yardımcı olacağı için onları da mutlu edecektir. Onlara prestij sağlayacaktır. Güçlendiklerine ve geleceği kontrol edeceklerine inanmaya başlayacaklardır. Çatışma içinde olan birçok farklı grubu da uzlaştıracaktır. Babil'i tekrar inşa etmek Arapların gurur duymalarını ve enerjilerini bu yöne akıtmalarını sağlayacaktır. Özellikle Babil BM'in merkezi olursa."

Viorica Enesco kızıl saçlarını sallamaya başladı. Yoğun Romen aksanıyla şöyle sordu:

"Avrupalılar BM'in Irak gibi Avrupa dışında olmasına karşı çıkmayacaklar mı?"

Bartholomew gülümsedi:

"Bazıları karşı çıkabilir. Fakat lider koltuğunda oturanlar pek önemsemeyeceklerdir. BM'in sadece bir görüntü olduğunu

146

biliyorlar zaten -son analiz de eylem olmadan bol konuşma.

BM, AB ve Amerika yardımlarını kestiği takdirde çökecektir. Avrupa'da anahtar konumundaki liderler Arap devletlerini kontrol edebilmek için gerekli paraya ve uzmanlığa sahip ol-duklarını biliyorlar. Arapları destekleyerek petrol fiyatlarını dü-şürebilirler. Amerika Birleşik Devletleri BM'i desteklemeye de-vam edecek ya da Arap-fobisine sahip olmakla suçlanacaktır. Politik baskıyı keseceklerdir. Bu da ABD'nin ekonomisini çöker-tip doları zayıflatacaktır. Bu basamağı çabuklaştıracak bir kriz yakında ortaya çıkacaktır."

Bartholomew hafifçe gülümseyen Ganesh Shesha'ya doğru jest yaptı. Shesha' nın beyaz dişleri siyah derisi ile karşıtlık yaratıyordu.

'İkinci basamak savaş tehditlerini artırmak. Pakistan ve

Hindistan arasında bir kriz yaratmak için planlara başladık bile.

Nükleer savaş tehditi ABD'de politik kargaşa yaratacaktır. Liderlerini zaman kaybı olacak görüşmelere sürükleyecektir. Daha sonra Afrika'daki önemli savaş lordlarına yardım sağlayacağız. Şu anda egomanyak olan bu adamlar güçlerine güç katacaklardır. Ruwanda'da yüz binlercesinin yok edilmesi ya da Somalia'deki ve Kongo'daki çatışmalar gibi düşmanlarını ortadan kaldıracaklar. Bazı Müslüman ayrıcalıklara sağlanacak fon, öfkelerini kendi ülkelerinde yaşayan Hristiyanlara yönlendirmelerini sağlayacaktır. Birçok cephede barış sağlamaya çalışan ABD'yi görmek mutluluk verecektir."

Diğer altısı onu başıyla onayladı.

"Kuzey Kore'lileri nükleer konularda karıştırmaya başladık bile," diye açıkladı Shesha. "Kargaşayı artırarak ABD'nin bu bölgeye daha fazla gemi ve askeri personel mevzilendirmesine neden olacağız. Bu arada Çin'in Tayvan'ı almak istediğini ya-

147

yacağız. ABD'nin kaynakları tükenmeye başlayacak, İran'ın nükleer tehditini karıştırmaya başladık bile. Amerikalılar burada olası savaş senaryoları hazırlamaya başladılar. Doğru zamanda Amerikalı konsoloslara karşı ortak saldırıları teşvik edeceğiz. Buna bağlı olarak teröristlere Long Beach, California ve New York City gibi önemli deniz limanlarına saldırıda bulunmaları için destek vereceğiz. Amerikalıların bu bölgelerde daha şimdiden güvenliği sağlama sorunları var."

Bartholomew Senyor Mendez'e bakarak, "Sanırım bundan sonra sıra sizde."

"Evet. Bundan sonraki basamak ABD ticaretini boykot etmek. Bizim planımız Amerika Birleşik Devletleri'ndeki petrol akışını durdurmak. Bu benzin fiyatını artırıp insanları öfkeli kılacak. İç çatışmalar baş gösterecek ve kendi pozisyonlarını korumaya çalışan politikacılar suçlanacaktır. Kargaşalık olacaktır. Umarız böyle bir durum Amerikalıların petrol rezervlerini kullanmalarına neden olur. Alaska'da petrol arama çalışmaları artacaktır. Çevreciler korunma altındaki ormanları ve su yollarını tehlike altına aldıkları için kongreyi suçlayacaklardır. Milyarlarca dolar petrol aramak ve rafinerilere pompalamak için kullanılacaktır. Dünyayı kontrol etmemizi engelleyen bu ulusun ekonomik gücünü yok etmeye çalışıyoruz."

Herkes aklıladı. John Bartholomew ve Sir William Merton şöyle bağırdılar: "Burası, burası..."

"Daha sonra AB'nin Güney Amerika, Kanada, Asya, Hindistan ve Afrika ülkeleri ile açık liberal ticaret görüşmeleri yapmalarına yardım edeceğiz." Mendez şöyle devam etti: "AB'ye destek için yaklaşacaklar. Dünya üzerindeki devletler Avrupa'ya tapmaya başlayacaklar. Aynı zamanda Amerikan mallarına kısıtlamalar getireceğiz. Amerikalı üreticiler uluslararası

148

boykotlar nedeniyle insanları işten çıkaracaklardır. İşsizlik sigortalarında ve yardım çeklerinde artış Amerikan hazinesini kurutacaktır. Tüketici harcamaları işsizlerin ellerindeki parayı sadece hayatta kalmak için kullanacaklarından dolayı düşecekler. Birçok insan talep ve tedariğin olmadığı bir girdapta işsiz kalacaktır. Vatandaşlar yerinde duramayacak ve kendi demokratik hükümetlerine karşı düşmanlık duyacaktır. Bazı bölgelerde sivil ayaklanmalar çıkmasına yardımcı olacağız. Örneğin işsizliğin, ırkçılık ve farklı din anlayışlarından ortaya çıktığına dair dedikoduları yayacağız. Kaos olacak."

"Şu ana kadar her şey iyi/' dedi Viorica Enesco gülümseyerek. "Şimdi dördüncü adım. Tıbbi olağanüstü durumlar yaratacağız. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki uyku hücrelerine maddi destekte bulunuyoruz. Belirlenmiş bir noktada çiçek hastalığını yayacaklar. Hastalık birçok sayıda tıbbi personeli meşgul edip dolar harcamalarına neden olacak. Diğer uyku hücreleri yerel, eyalet ve federal hükümet liderlerine şarbon paketleri gönderecekler. Küçükten orta boy topluluklara da. Curcuna olacak! Amerika'daki güvenlik mensuplarını, polisi ve ilk yardım servislerini meşgul edecek. Daha fazla enerji ve para harcanacak. Kriz en yüksek sınırına ulaştığında geri kalan uyku hücrelerimiz önemli büyük hastaneleri bombalayacaklar. Amerikalıların hastaları ve yardıma muhtaç olanları koruma gibi bir zaafı vardır. Yardımlarına koşacaklar ve kendi kaynaklarını bu insanları korumak için kullanacaklar."

"Bu harika değil mi?" dedi Jakoba VVerner, ağırlığını sandalyesinde Öne doğru vererek. "Beşinci adımda, Amerikan borsasını zayıflatmak için Arap şeyhlerinin paralarını ABD'den dışarı Avrupa Birliği'ne doğru çekmelerini sağlayacağız. Bu euroyu güçlendirip ABD dolarını zayıflatacağıdır. Yabancı büyük hisse sahiplerine hisseleri marjin ile almalarını sağlayıp hatalı yukarı eğilim yaratmayı

149

planlıyoruz, insanlar yatırım yapacaklar ve daha sonra marjindon ödeyemeyince düşüş olacaktır. Borsada hızlı yükseliş ve düşüş hareketleri sağlayacağız. Yatırımcılar tedirgin olup yatırım yapmayı kesecekler. Bu durum birkaç defa daha tekrar edince Amerikalılar daha sabit olan Avrupa borsalarına yatırım yapacaklar» Amerika'da para dışarıya akacak. Borsayı çökertemeyebiliriz aı müthiş bir şekilde zayıflatabiliriz."

"Çok iyi," dedi John Bartholomew hevesle.

Werner devam etti:

"Amerika'nın bundan sonraki başkanlık seçimine finansal; destek olacağız. Bizim planımız daha liberal ve sosyalist düşün-: ce yapısı olan adaylara destek olmak. İşe başlayıp politik baskı arttığı zaman diğer ülkelerin talepleri altında ezilecekler. Global toplulukta nefret edilmek değil kabul görmek isteyecekler. Barışı sağlamak için her şeyi yapabilecekler. Bağımsızlıkları dünyadaki diğer gruplara uyum sağladıkları için azalacaktır."

Herkes başıyla onaylayan General Li'ye doğru dönüp baktı. "Altıncı basamak eşsiz. Yangın planı diye adlandırılıyor. Savaş tehditleri, terörist bombaları, ABD ticaretini boykot, petrol fiyatlarındaki artış, Wall Street'in zayıflaması ve tıbbi ilk yardımlar -bunların hepsi Amerika'nın kaynaklarını kırıma noktasına getirecektir. Belirlenmiş uyku hücreleri bundan sonra büyük şehirlere yakm gerçek yangınlar çıkaracaklar. Yangınla savaşırken öncelik insanları, daha sonra yapıları ve ormanları kurtarmak. Yangınlar şehirleri sardığında diğer uyku hücreleri elektrik şebekelerinin bulunduğu ormanları ateşleyip enerji akımını durdurmaya çalışacaklar. Daha sonra barajları çevreleyen ormanlarda yangın başlatacaklar. Bu plan, erozyona neden olarak akışı, çamur kaymalarını ve selleri artırmak. Umut ediyoruz ki bu da ürünleri, yapıları ve ulaşımı mahveder."

150

Herkes aynı görüşte olduğunu belli etmek için başını salladı. Plan herkese muhteşem görünmüştü.

"Amerika şimdiden Irak savaşı, kasırgalar, fırtınalar ve sel yardımları dolayısıyla finansal olarak tükenmiş durumda. Afganistan ve Türkiye'deki gelgit dalgaları kurbanlarına yardım göndermektedir. Amerikan ekonomisinin zayıflaması bütün dünyayı etkileyecektir. Avrupa ekonomisi istenildiği gibi güçlenecektir. Amerika Birleşik Devletleri gibi büyük bir ülkeyi ele geçirmek için onu bölmek gerekir. Birçok cephede savaşması sağlanırsa Amerika sonunda dünyanın geri kalanı ile uğraşmaktan vazgeçecek ve kendisini korumaya çalışacaktır. Tehlike sayılamayacak kadar zayıflayacaktır. Özellikle daha bahsetme diğimiz İsrail'de. ABD'nin İsrail'e yardımını keserek belayı yeryüzünden silmiş oluruz. Dünya karmaşa içimde olup, bir dünya liderinin ortaya çıkıp kontrolü ele almasını isteyecektir."

Sir William Merton enerji dolu başını salladı. Yakası biraz sıkılmış gibiydi.

"Yedinci adım dini bir hareket başlatmak," diye açıkladı.

"Dünya umutsuz bir finansal krizdeyken, insanlar destek için dine döneceklerdir. Unutmayın, 'din kitlelerin uyku ilacıdır.' Birçok dini lidere maddi yardımda bulunup, bütün inançların birleşmesi için çağrıda bulunacağız. Evrensel kardeşliğin sağlanması için baskı yapacağız. Homoseksüel kesimlere destek vereceğiz. Onlara karşı gelenler aşağılanacak, tehdit edilecek ve suçlanacaktır. Bunu yeni bir yasama sistemi geliştirerek kilise lerden ve dini organizasyonlardan kritik vergi avantajlarını kaldırarak yapabiliriz. Planımıza karşı çıkanlar nefret dolu konuş

malarından dolayı uyumsuzluk yasasına göre hapse atılacaktır. Bu karşı görüşleri susturacaktır. İnsanlar üzerinde çok geniş etkisi olan yeni bir dünya dini yerleştireceğiz." Konuşurken gözleri parlıyordu.

151

John Bartholomew boğazını temizleyerek konuşmaya başladı

"Planın bazı bölümleri işleme girdi bile. Gerisi de yakında gerçekleşecek. Planımız bir araya gelmiş durumda. Talon göre vini tamamlarsa, programımızın doğru yerinde olmuş oluruz Sanırım buna kadeh kaldırılır."

152

OTUZ BİR

Murphy okumakta olan İsis'e göz attı. Şüphesiz çok güzeldi. Işıltılı yeşil gözleri ve kızıl saçları çarpıcı olmasına rağmen daha da fazlası vardı. Zekiydi, iyi okumuştı ve her türlü tartışmada kendini gösterebiliyordu. Onunla olmak çok eğlenceliydi ve yeni olanı denemekten korkmuyordu. Bağımsızdı ama yine de onun gücüne ihtiyacı varmış gibiydi. Onu korumayı çok arzulu-yordu. Laura'nın ölümünden sonra çektiği acıların yeni yeni azaldığını biliyordu. Taze bir aşkın içinde filizlendiğini biliyordu ve bu onu çok iyi ve rahat hissettiriyordu.

Isis yukarı bakınca gözleri buluştu. Gülümseyince, Murphy uzanıp onu kucaklamamak için kendini zor tuttu. Bir dakika sonra bakışlarını tekrar okuduğu şeye yöneltti. Murphy derin bir nefes alarak yeni bir dosya açtı.

Dosyayı alırken henüz masaya koyduğu günlükte bir şey fark etti. Arka sayfalarından bir parça kâğıt dışarı sarkıyordu. Murphy tekrar günlüğü eline aldı ve iki sayfalık bir kâğıdı çekip çıkardı. Birinci sayfada Dr. Anderson ve ortağının yaratılışına yardım ettiği çocuğun soy kütüğü vardı.

"Şuna bir bak!" dedi Murphy heyecanla. "Dr. Anderson bizim için önemli araştırma sonuçları bırakmış gibi. Bu insanlar hakkında neler bulacağız bakalım."

153

Çocuğun Soy Ağacı

Zigana Avera
Kares Mazikeen'in
Büyük-Büyükannesi

Mariana Yakov
Kares Mazikeen'in
Büyükannesi

Keres Mazikeen
Çocuğun yumurta
sağlayıcısı

Alfred Meinrad Çocuğun sperm sağlayıcısı
Carmina Anguis'in annesi
Kala Matrinka'nın Annesi

ÇALINDA ANGUIS Çocuğu doğuran kişi

154

Birçok farklı Kült

Teozofi Topluluğu
Farmasonlar / İlluminati
Gül Haçlılar
Tapınak Şövalyeleri
Gnostisizm
Kabalizm
Antik Gizem Dinleri
Nimrod-Babil Kulesi

155

Murphy devam ederek, "Anderson'a göre çocuğun taşıyıcı annesi Carmine Anguis'in babası Rom kabilesinde bir çingene reisiymiş. Falcılıkla ün salmışlar. Duyduğuma göre bazıları kiliseye benzer evler inşa etmişler. Sokakta dilenerek -dışarıdan katedrale benzeyen binaların fotoğraflarını göstererek, kiliselerini inşa etmek için para istemişler. Halbuki bu binalar kendi evle-riymiş. Bu tür dolandırıcılık günümüzde de var. Romanya'da bu tür pek çok ev gördüm."

"İnsanların duygularıyla oynamak gibi. Anne, Kala Matrin-ka'dan bahsediyor mu?"

"Dr. Anderson'a göre Carmine'in karısı olmadan önce orospu olabilirmiş. " .

"Ya Alfred Meinrad?"

"Bilim adamıymış. Astrofizik ve mikrobiyoloji dalında doktorası varmış. Açık sözlü bir ateist ve evrimciymiş. Evlendiğini sanmıyorum. Gazete haberlerine göre gizemli bir trafik kazasında can vermiş. Dağda arabasını kullanırken aniden yön değiştirmiş ve kanyona düşmüş. Bu senaryo sana tanıdık geldi mi?"

"Dr. Talpish'in başına da aynı şey gelmişti!" İsis düşünceli bir ifadeyle belirtti. "Michael, sen bana nasıl olup da Madam Blavatsky'nin, Annie Besant'ın ve Alice Ann Bailey'nin Dr. Anderson'la ilişkisi olduğunu sordun? Sanırım buldum. Oğlanın soy ağacına bir bak. Zigana Averno, Keres Mazikken'in büyük büyük annesiymiş. Zigana bu kadının da yanında asistan olarak çalışmış. İlk Blavatsky, sonra Besant ve en son da Bailey için. 1940'larm başında ölmüş. Marian Yakov adlı gayrimeşru bir çocuğun annesiymiş. Babası Stalingrad'tan İvan Yakov'muş. İvan Yakov daha sonra adam öldürmekten hapse atılmış. Mariana Yakov Aaron Mazikken ile evleneceği otuzlu yaşlarına kadar

156

orospuluk yapmış. Dr. Anderson'un söylediğine göre bu yeni evlendiği adam uyuşturucu kaçakçısıymış ve İstanbul'da öldürülmüş. Mariana Yakov Kers Mazikken adlı bir çocuk dünyaya getirmiş. Daha sonra alkolik olan Yakov ölmüş. Mazikken oğlanın doğumu için gerekli yumurtayı sağlayan kişi. Alfred Mein-rad spermi sağlamış. Calinda Anguis döllen yumurtayı taşıyan annemiş."

"Ya!" dedi Murphy. "Dr. Anderson bunları açığa çıkarabilmek için oldukça araştırma yapmış."

"Evet," diyerek onayladı İsis. "Açıklamalarına göre Zigana masada ruh çağırmada, seansta, falcılıkta ve ruhlarla iletişim kurmada uzmanmış. Blavatsky'i gösterdiği mucize ve alametle-riyle geçmiş bile. Şeytana tapmaya başlayıp her türlü ahlaksızlığa karışmış."

"Ben öyle birisinin torunlarıyla ilgilenmesini istemezdim."

"Michael, Michael! Dinle!" dedi İsis soy ağacına bakarak. "Biliyorsun birçok farklı dili okuyup konuşabiliyorum."

"Tabii ki biliyorum."

"Şu isimlere bir bak. Zigana Averno: Zigana Macarcada 'çingene' demek ve Averno Latince 'yeraltı kraliçesi' demek.

Mariana Yakov: Mariana Rusçada 'asi' demek ve Yakov Rusçada 'yerine geçmek' -birbirinin yerine kullanılmak demek.

Keres Mazikeen: Keres Yunancada 'şeytani ruhlar' demek ve Mazikeen İbranicede 'şekil değiştirebilen elfler' demek.

Carmine Anguis: Carmine Latince 'koyu kırmızı' ve Anguis Latince 'ejderha' demek.

Kala Matrinka: Kala Mısır dilinde 'siyah' ve Matrinka yine Mısır dilinde 'kutsal anne' demek.

Ve son olarak Calinda Anguis: Calinda Latince 'ateşli' ve Anguis yine Latince 'ejderha' demek."

157

"Bunlar oldukça ürkütücü/" dedi Isis hafifçe. "Michael, diğer kâğıdın üzerindeki ne anlama geliyor acaba?"

Murphy başlığı "Yeniçağ Hareketi" olan kâğıda baktı. "Benim tahminim Dr. Anderson araştırmalarını biraz daha genişletmiş," dedi düşünceli bir ifadeyle. "İncil'de Nimrod, Tanrıya karşı olan bütün mezheplerin babası olarak biliniyor. Babil kulesinin Tanrıya karşı gelmek için kullanılmasını teşvik ettiği söylenir. Birçok gizemli antik dinler onunla bağlantılıdır. Ve Kabalizm'in gelişmesinde rol oynamışlardır. -Bugün haberlerde duyduğun gibi. Ayrıca Gnostizm ve Tapınak Şövalyeleri, Gül Haçlılar, Farmasonlar ve İlluminati gibi gizli dernekler de bundan türemiştir. Anderson Madam Blavatsky ve Teozofi derneği ile başlamış ve köklerinin Nimrod'a kadar ilerlediğini araştırmalarında ortaya çıkarmıştır. Suçluluk duyması ve hatalarını düzeltmek istemesi anlaşılabilir. "

"İsa'ya ihanet eden Yahuda'nın hikâyesini çağırıştırıyor. Gördüğün gibi biraz İncil bilgim var," dedi Isis gülümseyerek.

"Haklısın Isis. Bana kısa bir şiiri hatırlattı:

Eskiymiş gibi

İnsanoğlu kendine paha biçti. Otuz kuruşa Yahuda sattı Kendini, İsa'yı değil."

"Michael, durum korkutucu bir hal alıyor."

158

OTUZ İKİ

Rashad büyük salona girdi ve sakalını sıvazlarken bir süre duraksadı. Böyle büyük bir binayı baştan sona aramak zaman alacaktı. Kart kataloglarına doğru ilerledi ve bakıyormuş gibi yaptı.

Birkaç dakika sonra Asim kapıdan içeri girdi. Magazin raflarına gitti ve bir tane seçerek boş bir masaya oturdu. Magazini açarak okuyormuş gibi rol yaptı. Fakat gözleri dergiye değil dışarıya odaklanmıştı.

Bundan sonra Fadil içeri yürüdü. Dışarıdan onları izleyen biri önce gelen iki Arap'ta dikkati çekecek herhangi bir farklılık göremezdi. Oldukça normal hareket ediyorlardı. Fadil ise kendini ele veriyordu -uzun, zayıf vücuduyla değil, sinirli hareketleriyle. Telaşlı görünüyordu ve hızlı hareketlerde bulunuyordu. Bakışları ileri geri dolaşıyor, ter alınandan ve lekeli tişörtünden akıyordu. Kitaplığa doğru gitti ve aceleyle bir kitap seçti. Ne olduğuna bakmamıştı bile. Eline alıp odayı araştırmaya başladı.

Alvena Smidth bir ses duyduğunda iki kelime arasındaki farkı sözlükte inceliyordu.

"Afedersiniz, madam. Bana yardım edebilir misiniz?" Sesi duyunca gözleri parladı. Dikkatli kesilmiş bıyığı olan

palto ve eldiven giymiş açık tenli adama doğru baktı. Uzun boy-

159

lu ve kaslıydı. Duygudan uzak bakışları birçok insanın kanım donduracak gibiydi. Alvena Smidth etkilenmemişti.

"Bir kelime daha etmeyin," dedi. "Tahmin edeyim. Cape Town'lusunuz ve Afrikaan dilini konuşuyorsunuz. "

"Haklısınız," dedi Talon şaşırarak. "Nasıl anladınız?"

Smidth gözlüklerini çıkarıp ayağa kalktı. Mavi puanlı elbisesini düzelterek gülümsedi ve masaya yaklaştı.

"Biliyordum. Çok iyi biliyordum! Ben Cape Town'da doğdum ve yetiştim. Annem ve babam kökleri 1700'lere kadar giden Hollanda tüccarlarından. Güney Afrikalı birini kolaylıkla tanıyabilirim. Evde ailem Afrikaan konuşurlardı ve sesiniz babaminkini andırıyor. Evden birilerini görmek mutluluk verici. Kolejden sonra ABD'ye taşındım ve o süreden beri buradayım."

"Bunların hepsi çok güzel, şimdi bana yardımcı olabilir misiniz?"

"Ah, evet. Zevk duyarım. Kitap mı, makale mi arıyorsunuz? Kitap okumayı seven birine benziyorsunuz. Klasikleri sevdiğinize iddiaya girerim. Ben klasik müzik seviyorum. Canlandırıcı. Siz ..."

Sözünü keserek, "Birkaç arkadaşımı arıyorum. Bir adam ve bir kadın. Onlar..."

"Onlar da Güney Afrikalı mı? Onlarla tanışmak isterim. Ailemi tanıyorlar mı acaba?"

"Hayır, Güney Afrikalı değiller!" dedi kesin bir ifadeyle. "Adam benim boylarımda, sağlam görünümlü. Kadın kızıl saçlı. Buraya geldiler mi?"

"Ah, evet. Kızıl saçlı o bayanı kim unutabilir? Modele benziyordu. Onunla birlikte olan adam da çok çekiciydi. Etkileyici bir çiftti. Kendi kendime bak işte mutlu bir çift diye düşündüm. Kaç çocukları var acaba? Çocukları çok severim. Ya siz?"

160

"Hâlâ buradalar mı?" dedi dişlerinin arasından.

"Bilmiyorum. Fakat buradalarsa getirin tanışalım."

"Yardımlarınız için minnettarım. Oldukça meraklısınız."

Smidth gülümserken yanakları da kızarmıştı. Bu kadar nazik ve ingilizce'ye hâkim biriyle pek sık karşılaşmıyordu. Birçok nisan sadece 'Yardımlarınız için teşekkür ederim' derdi. Tamam olmasına rağmen çok olağandı. Uzaklaşmasını izledi. Eğitimli birisiyle konuşmak çok zevkli. Ve Güney Afrikalı da.

Kart kataloğunun yanındaki kısa boylu, siyah bıyıklı adama doğru yürümesini seyretti. İki Arap görünümlü adam da onlara katıldı.

Diplomat ya da ona benzer bir şey olmalı. Arapça da biliyor mu acaba.

Smidth gözlüklerini takmak üzereydi ki adamın ona doğru gülümseyerek başını salladığını gördü, yüzü kızardı. Sadece iyi eğitimli değil, aynı zamanda çok da yakışıklıydı ve uzun süredir hayatına erkek girmemişti.

"Michael, Bir dakika sonra burdayım," dedi İsis ayağa kalkarken. "Tuvaleti kullanmam gerek."

İsis'in uzaklaşmasını izlerken Dr. Anderson'un notlarından İsa karşıtının kim olabileceğini ortaya çıkarabileceklerini düşündü. Yazılanlar doğruysa, muhtemelen gerçek bir tehlikeyle karşı karşıyaydılar.

Bu Yeni Dünya Düzeni Arkadaşları her kimse çok güçlü ol malılar ve şeytani bir planlan olmalı. Dr. Anderson'u öldürme- r yi başardılar. Biz bir sonraki miyiz?

Kendi kendine gülümseyen İsis tuvaleti aramaya giderken Murphy'e baktı. Bir şeyle meşgulken dikkatini çekmek için bir deprem gerekli.

161

Birçok kitap rafını geçtikten sonra tuvaletin ikinci katta ol duğunu gösteren işareti gördü. Bir kat aşağı inerken alttaki büyük salona bakmadı. Arapların konuştuklarını görmedi. Ta-lon'u da fark etmedi.

"Rashad, sen ve Fadıl ana katın sağ bölümünü araştırın. Asim ve ben sol tarafı araştırırız. Kütüphaneye gelmiş herhangi biriymiş gibi davranın. Biriniz o bölgede kalıp diğeri beni bulsun. Her katı tek tek araştıracağız. Asim ve ben yukarı çıkarken asansörü kullanacağız; ikiniz merdivenleri kullanın. Böylece bizden kaçamazlar."

Talon devam edecekken Asim sözünü kesti.

"Onları öldüremez miyiz? İbrahim'in intikamını almak istiyorum."

Ölecekler ama dikkatli olmalıyız. Burası kamu alanı ve insanların bizi tanımasını istemiyoruz. Biliyorum onları ölü istiyorsun fakat burada iki insanın hayatından daha fazla kaybedilecek şey var. Bu iki insanın ölümünün binlercesini öldürmemizi engellemesine izin veremeyiz."

162

OTUZ ÜÇ

Shari öğrenci merkezinde kahvesini yudumlarken Paul VVallach onun yanına geldi. Nasıl başlayacağını bilmiyordu. O ve Shari yaklaşık bir haftadır birbirlerini görmemişlerdi ve son konuşmaları pek iyi gitmemişti.

"Merhaba, Paul. Geldiğin için teşekkür ederim, içecek bir şeyler almak ister misin?"

"Hayır, istemiyorum, biraz önce öğle yemeğindeydim. Nasılsın?"

Shari bir süre duraksadı. "Pek iyi değilim," dedi doğruyu söyleyerek. "Son zamanlarda çok sık ağlıyorum, Paul ve sonunda böyle hissetmeye devam edemeyeceğimi anladım."

VVallach tek kelime etmedi. Konuşma istemediği bir yöne kayıyordu.

"Paul," Shari devam etti, "din hakkında yaptığımız tartışmaları hatırlıyor musun?"

"Bombalanmadan önce mi?"

"Evet. O sıralar Hristiyanlık inancıyla çok yalandan ilgiliydin. Bombalanmadan sonra bile seni hastanede ziyaret ettiğimde ve dışarı çıktığında sana baktığım zamanlarda da ilgiliydin. Fakat şimdi bir şeyler değişti. Artık hayatında istiyor gibi değilsin."

"Sanırım benim düşündüğüm gibi çıkmadı. İlgi alanlarımda değiştiğini fark ediyorum," dedi Wallach aceleyle.

163

"Değişiyor mu?"

"Evet. Enerjimi geleceğe odakladım," diye açıkladı. "Benim pillerimi kiliseden daha iyi şarj ettiği kesin. Beni yanlış anlama; kilise bazı insanlar için uygun -senin gibi- fakat bana göre değil."

"Sana ne uygun, Paul?"

VVallach kendini rahatsız hissetmeye başladı. Düşüncelerini sözlere dökmemişti şimdiye kadar. "Anlatmak istediğim, okulu bitirip iş hayatına atılmak istiyorum."

"Barrington Network İletişimde mi?"

"Evet, medya heyecanlı bir alan."

"Sanırım o dünya hakkında yanlış bir görüş geliştirmişsin. Barrington'un şirketi televizyon ve radyo için ucuz ve adi programlar üretiyor. Toplumun ahlak anlayışına karşı. Nasıl böyle bir şeyin parçası olabilirsin?"

"Barrington birçok iyi şey de yapıyor. Birçok pozitif ve coşturucu program da var," diyerek karşı çıktı VVallach.

"Paul, bildiğin gibi sana ve duygularıma karşı her zaman dürüst oldum. Sanırım sen kullanılıyorsun. "

VVallach diken diken oldu ve savunmaya geçti. "Kimse beni kullanmıyor!" dedi.

"Sence bütün bu kazançlar, yemekler ve Shane Barrington'un jetiyle New York seyahatleri sadece senden hoşlandığı için mi?"

"Evet, sanırım öyle. Oğlunu kaybetmiş ve beni onun yerine evlat edinmiş gibi bir şey."

"Sana eğitim yardımı yaptığını ve bir iş sözü verdiğini biliyorum."

"Doğru, ayrıca ona gönderdiğim makaleler için de bana para gönderiyor."

164

"Makaleleri yayınlıyor mu?"

"Hayır."

"Ne hakkında yazıyorsun?"

"Dr. Murphy'nin seminerlerinde öğrendiklerimi."

"Ve neden Barrington bunları yazmanı istiyor?"

"Benim yazı tekniğimi değerlendirip mezun olduğumda doğru bir bölüme yerleştirebilmek için."

"Sanırım bunun arkasında başka şeyler var," dedi Shari kesin bir ifadeyle.

"Ne demek istiyorsun?" diye kızarak tepki gösterdi Wallach.

"Egomanyak olarak bilinen bir milyarder neden daha önceden tanımadığı bir öğrencinin okul masraflarını karşılasın? Arkeoloji gibi konularda asla basmayacağı makaleler için neden para ödesin? Başka konularda senin yazı tarzını görmek istemiyor değil mi? Sadece Dr. Murphy'nin dersinde görünenler mi? Sanırım seni özel casusu olarak işe almış."

"Sen çok değerli Dr. Murphy'ye derslerde bazen meydan okuduğum için kırgınsın. Bildiğin gibi herkes yaratılışa inanmıyor," dedi VVallach kızarak.

"Sadece bunlar değil, Paul. Senin hayatta değer verdiğin şeyler de beni kaygılandırıyor. Listende Tanrı pek üstlerde değil. Para, güç ve kibir senin ilgi odağın. Bunlar ilk önceleri çok çekici gelebilir ama daha sonraları insanı mahveder. Doğru bir memnuniyet getirmezler. İsa şöyle demiş: 'Bütün dünyayı kazanıp da ruhunu kaybetmen ne yarar sağlayacak?' Senin ruhundan değerli başka bir şey var mı?"

"Benim ruhum iyi durumda, sağ ol. Tek istediğim mezun olmak ve para kazanmaya başlamak."

"Niçin, Paul?"

165

"Bu çok çılgın bir soru, Shari," dedi canı sıkılmış Wallach, "Parayı bir şeyler alabilmek için istiyorum."

"Bir şeyler?"

"Evet. Araba, ev, yat, ya da plazma televizyon gibi... Bir şeyler!"

"Daha sonra?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Bütün bunları aldıktan sonra ne yapacaksın?"

"Eğleneceğim!"

"Seni anlamış mıyım bir bakalım," dedi Shari yavaşça. "İş sana bir şeyler alman ve eğlenmen için para sağlıyor. Haklı mıyım?"

"Haklısın." • "Paul, bunlar sana uzun süreli mutluluk sağlamaz. Araba eskiyebilir. Ev yanabilir. Gemi bataabilir. Ve plazma televizyon bozulabilir. Böyle olunca senin mutluluğun nerede olacak?"

"Herkes hayatta kalabilmek için çalışmak zorunda!"

"Aileyi geçindirebilmek için çalışmaya karşı değilim. Fakat sen hiçbir konuşmamızda aileyi, ya da ulusa yapacağın katkırı, ya da ahlaki değerleri olan çocuklar yetiştirmeyi planlarına dahil etmedin. Ve en önemlisi benimle paylaştığın senaryolarda Tanrıya hiç yer vermedin. Konuşmalarının çoğu bencilce ve ben odaklıydı. Başkalarına yardım etmekten bahsetmiyorsun."

VWallach sessiz kaldı. Nasıl yanıt vereceğini bilemiyordu. Kalbinde, Shari'nin içinden geçenleri tanımladığını biliyordu.

"Paul, İkinci Korintliler'den sana üzerinde düşünmen için bir bölüm okuyorum. Şöyle diyor: İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir? Mesihle Beliyal uyum içinde ola-

166

bilir mi? iman edenle etmeyenin ortak yanı olabilir mi? Tanrının tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrının tapınağıyız."

Wallach bir dakika kadar sessiz kalarak Shari'nin dediklerini kavramaya çalıştı. "Bana karanlıkta şeytanın tarafında olduğumu mu söylüyorsun?" dedi kızgın bir tavırla.

"Sana açıklamaya çalışayım. Sen ve ben Tanrı, sonsuzluk değerleri, bir insanın yaşamını nasıl yönlendireceği ve hayatta nelerin olduğu hakkında farklı görüşlere sahibiz. Su ve yağ gibi. Bunlar birbirine karıştırılamaz. Ne kadar çok denesen bir işe yaramaz. Eğer ilişkimize devam edersek ne sen benden ne de ben senden memnun kalacağız." Shari'nin gözlerinden yaşlar akmaya başlamıştı.

"Sanırım en iyisi birbirimizi görmeyi kesmemiz," diye devam etti. "İkimizin ayrı yollarda ilerlediği kesin. Sana ne kadar değer versem de inançlarımı bir kenara atamam. Böyle bir şey felaketle sonuçlanır. Böyle bitmesini istemezdim ama uzun aşamada bu ikimizin de iyiliği için." Shari cümlesini bitirir bitirmez ayağa kalktı. Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu.

167

OTUZ DÖRT

İsis tuvaletten çıktığında Rashad ve Fadıl'ın ikinci kata vardıklarından habersizdi. Kitaplıkların arasında yavaşça dolaşp koridor aralarında durarak kimse var mı diye kontrol ediyorlardı.

Fadıl Rashid'in bir adım arkasındaydı. İş hayatında muhasebeci olan Fadıl uyku hücrelerine yeni katılmıştı. Bu amaca yardım etmek istemesine rağmen diğerleri gibi dövüş ve öldürme eğitimi almamıştı. Bunların hepsi ona yeniydi ve korkmaya başlamıştı. Evdeki eşini ve çocuklarını düşünüyordu sürekli. Geri dönmezse onların hali ne olurdu -ya da yakalanıp hapse atılırsa? Ailesi de hapse mi atılırdı? Kafasında bu düşünceler dönüp dolaşırken önündeki işe yoğunlaşamıyordu.

İsis cebine ulaşp bir parça kâğıt çıkardı. Üzerinde daha önce kart katalogunda yazmış olduğu notlar vardı.

Gizli Doktrin

Yazan Helena Petrovna Blavatsky

İkinci kat -B bölümü # B12743 Hp. 142

Numaralara dikkat ederek B bölümünü aramaya başladı. Madam Blavatsky'nin yazdıklarını görmek için sabırsızlanıyordu. Kadın büyüleyiciydi.

İsis iki sıra kitap rafının önünde durdu ve numaralarına baktı. Daha sonra elindeki kâğıtla karşılaştırdı.

168

işte burada.

İsis kitap numaralarına bakmayı bıraktığı sırada Rashid ve Fadıl koridorun diğer tarafında aşağıyı inceliyorlardı. Kitap rafları onu bloke ettiği için göremediler. O Blavatsky'nin kitabına bakarken onlar da karşı yöne doğru ilerlediler.

İsis kitabı bulduktan sonra merdivenlere doğru yöneldi. Aynı anda Rashad ve Fadıl arkasından başka bir koridora girdiler. İsis elindeki kitabı açmış incelerken mermer merdivenlerden yukarı çıktı. Kütüphanenin diğer bölümünde raflara göz atan Talon ve Asim vardı. Onu görmemişlerdi.

İsis üçüncü kata vardığında aşağıya büyük salona baktı. Bir süre duraklayarak eski binayı ve avizeleri hayranlıkla izledi. Tam koridora Murphy'nin oturduğu yere yönelmişken onu gördü: Talon!

Terör her yanını sardı. İçgüdüsel koridorlardan birine saklandı. Adrenalin bütün vücudunu sarmış, kalbi hızla çarpmaya, derin nefes almaya başladı. Zihninde Karadeniz'de gemide Talon'la karşılaştığı zamanı hatırladı. Onu öldüreceği kesinken Murphy gelmiş, Talon ve piring tabaklar denizin dibini boyla-mıştı. Fakat onları nasıl bulmuştu? Ve yanındakiler kimdi?

İsis Talon'un başını sallayıp asansöre girdiğini gördü. Asansörün altın okunun üçüncü katı işaret ettiğini görebiliyordu. Murphy'e doğru yönelmişti ki iki adamın mermer merdivenlerden çıktığını fark etti. Onlar da Araba benziyordu. Onlar da Talon'la birlikte miydi? Başıyla onayladığı kişiler onlar mıydı? Panik her yanını sarmaya başladı.

İsis merdivenlerden çıkan iki adamın hemen Murphy'i göremeyeceklerini biliyordu. Masaları uzak bir köşede kitap rafları ile bloke olmuştu. Murphy'e doğru sessizce ilerlerken seslerini duydu. Aniden dönüp koridorun köşesinde donup kaldı. Kalbi

169

çok hızlı çarpıyordu. Adamlar Arapça konuşuyorlardı. Diyalekti anlayabiliyordu.

"Kütüphaneden ayrılmış olabilirler."

"Olabilir. Fakat biz hangi otelde kaldıklarını bulduk. Sadece biraz zaman..."

Sesler uzaklaştıklarını belirtir bir şekilde kaybolmaya başladı. İsis biraz sonra koridorun diğer tarafındaki Murphy'e ulaşacaklarını biliyordu. Ayrıca dikkatlerini çekecek hiçbir ses yapmaması gerektiğini de biliyordu.

Koridorda Murphy'i görebileceği bir yöne doğru ilerledi. Hareket etmeden ve onunla konuşmadan dikkatim nasıl çekebilirdi?

İsis Madam Blavatsky'nin kitabını açtı ve yazısız ilk sayfayı kopardı. Üzerine bir kelime yazdı: Talon. Daha sonra kâğıdı uçak gibi yapıp Murphy'e fırlattı.

Murphy Dr. Anderson'un kitabını okumaya dalmıştı ki havada hafif bir hareket hissetti ve masaya inen kâğıttan bir uçak gördü. Yukarı baktığında koridorda panik içindeki İsis'i gördü. Parmağını dudaklarına götürmüştü. Diğer eliyle de kâğıttan uçağı işaret ediyordu.

Çok kötü bir şeylerin olduğunu anladı. Kâğıdı açıp okudu ve yarı ayağa kalktı. Hızla İsis'e baktı. Hâlâ parmağı dudaklarında ona doğru gelmesini işaret ediyordu.

Masadan ayrıldı, notlarını cebine tıkıp ona doğru parmak ucunda ilerlemeye başladı. Kollarında şiddetle titriyordu. Konuşmaya başlayacakken İsis eliyle ağzını kapadı. Yavaşça onu koridorun sonuna çevreyi izleyebileceği bir bölüme ilerletti. Araplardan hiçbirini göremedi. Koridorun sonuna gitmiş olmalıydılar; bu da birazdan onlara doğru gelecekler demektir!

İsis Murphy'nin elinden yakaladı ve mermer merdivenlere doğru yöneltti. Çevreyi dikkatle inceledikten sonra merdivenlerden dördüncü kata çıktılar. Kaçmak için bir yol bulmalıydılar.

170

OTUZ BEŞ

Dördüncü kata vardıktan sonra İsis ve Murphy kitap rafları arasında yok oldular.

"Michael, çok korkuyorum. En azından dört kişiler," diye fısıldadı İsis.

"Bana gördüklerini anlat."

İsis, Talon ve Arabi asansöre binerken ilk gördüğü anı ve kulak misafiri olduğu Arapça konuşmayı aktardı. "Birazdan burada olurlar, Michael. Ne yapacağız?"

"Bilmiyorum. Çevreye bir bakayım." İsis ona seslenmeden sadece birkaç dakika çevresine bakınabildi.

"Merdivenlerden çıktıklarını görüyorum."

"Rafların kesiştiği bu yöne doğru gel. Bizi hemen bulacaklarını sanmıyorum."

Merdivenleri çıkınca Rashad ve Fadıl ayrıldılar.

Rashad büyük salona bakan kenarlara yakın kitap raflarından başladı. Fadıl koridora girip İsis'e ve Murphy'e yöneldi.

Murphy fısıldayarak, "Yaklaştığında koridora gir ve Arapça bir şeyler söyle." Daha sonra Murphy ortadan yok oldu.

Koridorun sonuna yaklaştığında Fadıl hazırlıksız yakalandı. Aniden kızıl saçlı güzel bir kadın seksi bir pozda ona gülümsemişti.

"Ah, ama sen çok yakışıklısın," diye fısıldadı. "İddiaya girerim, bütün kadınlar seninle çıkmak istiyordur."

171

Çok yakınmdaydı. Olağanüstü çekiciydi. Ve Arapça konuşuyordu. Fadıl nasıl cevap vereceğini bilemedi. İletişim kurmaması, sadece İsis ve Murphy'i bulması söylenmişti. Ne yapacağına karar veremedi. Eğitim almamıştı. Onu yakalamalı mıydı? Bağırmalı mıydı? Ona bir yabana gibi mi davranmalıydı? Uzaklaşmak için döndüğünde Murphy'nin yaklaştığını fark etmemişti.

Murphy, Arabın midesine hızlı bir ters yumruk attı. Sürpriz gibi gelen darbe adamın nefesini kesti ve arkaya doğru yalpalamasına neden oldu. Fadıl'ın gözleri Murphy'nin alnına elinin içiyle vurduğu darbeye büyüdü. O anda yere bilinçsizce düştü.

Murphy Arabın vücudunu bir masaya çekti. Fadıl'ı bir sandalyeye yerleştirdi ve masaya doğru uyuyormuş gibi eğdi.

"Bu onun icabına bakar. Çabuk benimle gel. Çatıya çıkan küçük bir merdiven buldum. Bizim nereye gittiğimizi bulmaları biraz zamanlarını alır."

. Çatıda binanın yan bölümüne giden bir yangın çıkışı buldular. "Büyük bir olasılıkla bizim yangın çıkışı kullanıp aşağı indiğimizi sanacaklar. Ve bizi takip etmeye çalışacaklar."

İsis onu asansör shaftının bulunduğu küçük binaya doğru takip etti. Murphy kapıyı zorla açıp aşağı baktı. "Şafttan aşağı inen bir merdiven var," diye açıkladı Murphy. "Aşağıya inip asansörün üzerine çıkmaya çalışacağız. Belki birinci kata iner, daha sonra içine girip kalabalık olan ana lobiden dışarı çıkarız. Orada izimizi kaybettirebiliriz."

Rashad'ın Fadıl'ı bulması pek uzun sürmedi. Önce öldüğünü sanmış ama daha sonra kalp atışlarını duyabilmişti. Büyük salona giden koridorda koşmaya başladı. Çevresine bakınca Talon ve Asım'ı kütüphanenin sol tarafında dördüncü katta fark etti. Kısa keskin bir ısıklık çalıp onlara doğru el salladı. İki adam koşarak yanına geldiler.

172

Rashad Fadıl'ın başına gelenleri anlattı ve şöyle dedi:

"Çevreyi araştırdım. Sanırım köşedeki küçük merdivenden yukarı çatıya çıktılar."

"Aferin," dedi Talon. "Asım ve ben çatıya çıkıyoruz. Sen merdivenlerden birinci kata in. Hâlâ binada saklanıyor olabilirler."

Mandy, Scott Willard ve büyükanneleri üçüncü katta asansöre henüz binmişlerdi. Çocuk bölümünde bulunmuşlar ve hepsinin elinde bir kitap vardı. Birinci kata inmek için düğmeye basacakları sırada asansörün tepesinde bir gümbürtü duydular. Hepsini yukarı baktı.

Asansörün tepesindeki boşluk açılınca şaşkınlık yaşadılar. Aşağıya bakan bir adamın yüzünü görebiliyorlardı. Çocuklar gözleri kocaman olmuş izlerken büyükannenin nefesi kesildi.

Murphy asansörün içine atlayarak gülümsedi:

"Arkadaşlar bugün nasılsınız?"

Murphy daha sonra kollarını yukarı uzatıp İsis'i aşağı indirdi. İsis kafasını sallayıp saçlarına parmaklarıyla şekil verdi.

"Merhaba," dedi gülümseyerek.

"Sen kimsin?" dedi şaşırان çocuk.

Murphy öne doğru eğilip parmağını oğlanın dudaklarına koydu. "Şşşş, sır tutabilir misin?"

Çocukların ikisi de başını salladı. Büyükanenin ağzı açık kalmıştı.

"Biz çok gizli bilgilerin peşinde olan dedektifleriz. Bazı kötü adamlar peşimizde."

"Etkileyici," dedi oğlan.

"Bizim nerede olduğumuzu onlara söylemeyeceğinize dair söz verir misiniz?"

173

iki çocuk da hararetle başını salladı.

"Şimdi, ellerinizi kaldırın ve şöyle söyleyin: 'Kötü adamlara hiçbir şey söylemeyeceğime dair söz veririm.'" dedi Murphy ciddi bir ifadeyle.

"Söz veriyorum," dedi ikisi de boşta kalan ellerini kaldırarak.

O ana kadar asansörün kapısı açılmıştı. Murphy ve İsis dışarı çıktılar. İki çocuk ellerini sallayarak hoşça kal derken büyükanne hâlâ şokta, sesi çıkmıyordu.

Çıkış kapısına yaklaşmışlardı ki Rashad onları fark etti. Büyük salon boyunca merdivenleri yuvarlayarak onlara doğru koştu.

Alvena Smidth kargaşadan dolayı kafasını salladı. "Kütüphanede koşmak yok!" Yüksek sesle fısıldayarak seslendi: "Sessiz olun!"

Rashad onu duymamıştı bile. Duysa bile hiçbir şey fark etmezdi. Onların kaçmasına izin veremezdi!

İsis ön kapıdan çıkarlarken adamın onlara doğru koştuğunu gördü:

"Michael, onlardan bir tanesi bizi gördü."

Murphy onu elinden yakalayıp kalabalık cadde boyunca arabaları atlatarak dar bir sokağa girdiler.

Murphy İsis'i Bir Dumpser'in arkasına sakladı. Yerleri kirleten bir şişe aldı ve kutuların arkasına gizledi.

Rashad dar sokak boyunca herhangi bir hareket göremedi. Silahını kaldırdı ve sağa sola bakınarak tedbirli bir şekilde ilerledi. Rashad kutuları geçer geçmez Murphy şişeyi fırlattı, sokağın karşısındaki duvara çarpıp parçalandı. Rashad içgüdüsel olarak sesin geldiği yöne döndü ve ateş etti.

Murphy bir şans yakalamıştı. Aceleyle öne ilerleyip arabayı arkasından vurdu. Darbe silahın havada uçmasına, Rashad'm

174

da yere düşmesine neden oldu. Kendini hemen toparlayıp yuvarlanarak ayağa kalktı.

Murphy eğitimli bir dövüşçü ile karşı karşıya olduğunu anlamıştı. Daire çizerek birbirlerini süzdüler. Daha sonra Arap aceleyle, çömelerek Murphy'nin ayaklarına yapıştı. Murphy d izleri üzerinde yere çakıldı. Murphy yuvarlanarak ayağa kalkınca karnına bir yumruk daha yedi. Arkaya doğru acı içinde düştü.

Ona sarhoş adam dövüşünü öğreten genç Kantonlu öğrencinin yüzü gözünün önünde canlandı:

"Profesör Murphy, sarhoş birisinin vücudu bir bez parçası gibi yumuşak düşer. Canı acımaz. Ayağa kalktığı anda rüzgârdaki bir dal gibi olduğundan ona vurması kolay olmaz. Ve o saldırdığında kimse ondan bunu ummaz."

Murphy darbeden yara almış gibi sendelemeye başladı. Her an yere düşecekmiş gibi görünüyordu.

Rashad gülümsedi ve öldürmek için adım attı. Kaplan pençesi atağını kullanıp Murphy'nin boynunu kıracaktı. Murphy'nin kafası aşağı düşüyordu; kaldırmaya bile gücü yokmuş gibi davranıyordu.

Rashad sağ kolu uzanmış halde saldırıya geçti. Öne doğru hareket edince Murphy sağa doğru kaydı ve ayağını sağlama aldı. Aynı anda da sağ yumruğu orta parmağı önde, Rashad'm nefes borusunun hemen altına boynunun sol bölgesine indi. Arap anında paralize olmuş bir halde yere yıkıldı.

Murphy eğilip adama baktı. İyileşmesi iki ay alır, diye düşündü acımasızca.

Murphy ve İsis kıyafetlerine çekidüzen verip kütüphaneye dönmeden önce kalabalık bir kafeteryanın arka bölümünde saklandılar. Dr. Anderson'un dosyalarını ve günlüğünü geri alma-

175

lıydılar ama daha önce yolun açık olduğundan emin olmalıydılar. Kütphaneye tedbirle girip Talon ve dostlarını görebilmek için çevreye bakındılar. Kimseyi görmeyince, üçüncü kata tırmanıp daha önce çalıştıkları masaya geri döndüler. Masa boştu ve Murphy'nin çantası ortada yoktu.

"Kütüphane çalışanlarının mı aldığını düşünüyorsun, Mic-hael?" İsis sesinde bir umut dalgasıyla sordu.

"Öyle olduğunu umarım.

Alvena Smidth, Murphy ve İsis masasına yaklaştığında "pri-mogenitor" ve "primogeiture" arasındaki farkı araştırıyordu.

"Afedersiniz/" dedi Murphy. "Üçüncü katta masanın üzerinde bazı kâğıtlar bırakmıştık. Kütüphane çalışanları almış olabilir mi?"

Smidth Murphy ve İsis'e bakarak gülümsedi. "Neden, sanırım siz Güney Afrikalı beyin aradığı kişilersiniz. Onunla nasıl tanıştınız? Güney Afrika'da okula mı gittiniz?"

"Güney Afrika?"

"Ah, evet. Tanıştığım anda onun Güney Afrikalı olduğunu anlamıştım. Afrikan konuştuğunu tahmin ettim. O da haklı olduğumu belirtti. Çok iyi konuşan ve iyi eğitim almış biriydi. Ve o..."

"Afedersiniz," diyerek konuşmasını böldü Murphy. "Kâğıtlar?"

"Ah, evet. Arkadaşınız onları sizin için aldı. Sizin çantanızı burada unuttuğunuzu ve size vermek üzere aldığını söyledi. Çok hoş bir beydi. Çok yumuşak ve nazik konuşuyordu. Üç saat önce buradan ayrıldı. Size başka bir yardımım dokunabilir mi?"

"Hayır, teşekkür ederim," diye cevapladı masadan ayrılırken.

176

Murphy ve İsis kütüphanenin merdivenlerinde bir süre du-raksadılar.

"İsa karşıtı ile ilgili bütün ipuçlarımız gitti," dedi Murphy rahatsız olmuş bir tonla.

İsis bir şey söylemedi. Söyleyeceği hiçbir şey Dr. Ander-son'un notlarını geri getiremezdi. Murphy parmaklarını saçlarında dolaştırmaya başladı. "Güney Afrika," diye mırıldandı. "Bu çok enteresan. En azından Talon hakkında bir şeyler öğrendik. Güney Afrikalı ve Afrikan konuşuyor. Onunla ilgili daha fazla bilgi edinebiliriz."

İsis Murphy ona bakınca bakışlarının değiştiğini fark etti. "Senin güvende olman mutluluk verici," dedi ciddi bir ifadeyle.

177

OTUZ ALTI

Saldırı gecesi, Babil, İÖ 539.

Süleyman yavaşça kralın banket solonuna çıkan merdivenleri tırmanmaya başladı. Gece ılık ve dolunay vardı. Fenerler merdivenin iki tarafını da aydınlattığı için görmesi kolay oluyordu. Yasemin kokusu havayı sarmıştı. Çevreye bakıp gölgeler arasından çıkabilecek tehlikeye karşı kendini hazırlıyordu. Etrafa bakındığında tehlikeli herhangi bir şey göremedi. Sadece şarapla yeni sarhoş olmuş çiftler.

Kraliyet muhafızların şefinin görevi adamlarının görev başında olduğunu kontrol etmek ve eğlenceye dalmalarını önlemektir. Genç subaylar için sadece oturup eğlenenleri izlemek, görevleri olan kralı ve asilleri korumak zor oluyordu.

Kral Belshazzarin arkadaşlarını davet ettiği bu çılgınca parti ilk değildi. Doğrusu bu partiler gittikçe sıklaşıyordu. Fakat bu Süleyman'ın gördüğü en büyük partiydi. Binlerce misafirler arasında şarap su gibi akıyordu ve bu geceki eğlenceler sadece sarayla sınırlı değildi. Bütün Babil'i heyecan dalgası sarmıştı.

"General Azzam" dedi Genç kaptan Hakeem selam vererek. "Sağlayabildiğiniz başka asker var mı? General Jawhar yardım için yalvarıyor. Söylediğine göre kazılmış hendeğe bir saat içinde varmalıyız. Euprate'i asıp şehrin üzerindeki bataklığa ulaşabileceğimize inanıyor. Ulaşmalarına çok az kalmış."

178

"Ona iki bin adamımı verebileceğimi söyle." Yardımcısına işaret ederek gereken emirleri verdi. Kaptan karanlığın içinde kayboldu.

General Javvhar, desteğe memnun olmuştu. General Az-zam'a bir mesaj gönderdi. Askerler hazır olacaktı. Su bataklıktan çekilir çekilmez duvardan bir merdiven sarkıtılacaktı. Serseri,

Gobrya ve Gadatas'a göre Babil'e giden gizli bir geçit vardı. Askeri g içeri girer girmez ona kapıyı açıp diğerklerine de yol açacaklardı.

Süleyman büyük salona girince kraliyet muhafızlarından biri koşarak yanına geldi. "Efendim kral sizi istiyor!"

Süleyman koşarak kralı aramaya başladı. Aklıma çok iyi bir fikir geldi diye açıkladı kral. Kral Nebuchadnezzar'm ben küçük bir çocukken marduk toprağının hazinesine beni gtrşn hatırlıyorum. Bana savaşlarda kazanılmış birçok ganimet gösterdi, birçok altın ve gümüş kupalar. Hepsi Kudüs'teki Jeho-vah toprağından alınmıştı. Hazineye in ve bütün kupaları buraya büyük salona getir. Misafirlerime bu kadehlerde servis yapmak istiyorum."

"Tamam kralım" dedi Süleyman, başıyla selam verip ayrılırken. On beş dakika içinde elleri kollar kupalarla dolu hizmetlilerle geri döndü. Kısa bir sürede temizlenip ileri şaraplarla dolduruldu.

Kupalar prenlere, eşlerine ve metreslerine dağıtıldı. Sarhoş bir şekilde birbirlerine ve tanrılarına kadeh kaldırdılar. Kahkaha yükselmeye, kadeh kaldırmaları kabalaşmaya başladı.

Aniden büyük salonun gürültülü bölgesinde yüksek sesli-bir çığlık duyuldu. Herkes dönerek baktı. Al duvarın üzerinde bir adamın parmaklarının bir şeyler yazdığı görülebiliyordu. Kollar ya da vücut yoktu. Sadece el ve parmaklar vardı.

179

Belshazzar öne doğru kendini iterek bir şeyler görmeye a lıştı. Kendi iradesi ile eli ve parmakları görünce yüzündeki kan çekildi. Korkarak yere düştü ve şöyle bağırđı: "Sihirbazları ağırın! Astrologları getirin. Büyücüleri ve duru grcleri bir araya toplayın. Chaldean'ları getirin! Duvardaki yazıyı okuyabilecek bir insan bulun. Bu yazıyı okuyabilen kişiye krallığın en güçlü yöneticisi yapacağım. Mor kaftan giydirip ona kraliyet onur belgesi vereceğim. Boynuna altın bir zincir takacağım. Ne dediğini bulmalıyım!"

Kadınlar salondan çığlık atarak kağtılar. Arkalarında onları kocaları ya da sevgilileri takip ediyordu.

Slayman ve kraliyet muhafızları kılıçları hazır halde savaşı beklemeye başladılar. Kralı korumak için siper aldılar. Yöneticilerinin yüzündeki terör ifadesi hepsinin sinirlerini bozdu.

Biraz sonra bağırşlar ve çığlıklar ana kraliçenin odasına kadar ulaştı. Banket salonuna acele ile ulaştı ve oğlunu cenin pozisyonunda ağlar buldu.

"Sakin olun majesteleri" dedi net bir ifade ile ve Belthazzar'ı oturur bir pozisyona soktu. "Kraliyetinizde üzerinde tanrıların kutsal ruhunun bulunduğ bir adam var. Babanızın saltanatında bu Daniel erdem dolu ve tanrısal anlayışı olduğnu kanıtlamıştı. Babil'deki bütün sihirbazların, astrologların, chaldeanla-rın ve duru görücülerin şefi olmuştu. Daniel rüyaları yorumla-yabiliyor ve bilmeceleri açıklayabiliyordu. Yazının ne anlama geldiğini sana söyleyecektir."

180

OTUZ YEDİ

Abrams Presidio, Texas'a gitmenin hiç de kolay olmadığının anladı. nce Dallas'a uçakla gitti. Daha sonra da araba kiraladığđ El Paso'ya dolmuş uçakla geçti. Arabayla 250 km. Rio Grand'ın paraleli gneydoğya doğru ilerleyince Esperonz'a vardı. Oradan da doğya Van Horn'dan aşağıya doğru dönen Sierra Viejas'a girdi. Marfa'dan doğya dönerek Rio Grand'ın ucunda bulunan sakın küçük kasaba Presidio'ya vardı. Nehrin diğerk yanında Meksika sınır kasabası Ojinak'a vardı.

Benzin almak ve yn sormak için durduktan sonra küçük kasabanın kalabalık iş merkezinden fakir bir bölgesine doğru arabayla ilerledi. Eski Pancho Villa motelini bulması uzun sürmedi. Tabelalı işyerleri yıkık dökük evlerle ve küçük tahta barakalarla çevriliydi.

İzleyen var mı diye çevresine bakındı. Çok az trafik vardı ve siesta saati olduğ için yürüyen kimse yoktu. Sadece hurda iki araba vardı. Motelin önünde park etti, on yedi numaralı odaya doğru ilerledi ve kapıyı çaldı. Perde hafifçe hareket ettikten sonra kapıda klik sesi duyuldu.

şışman, uzun saçlı ve gr sakallı bir adam kapıyı açtı. T-shirt kollarındaki kasları teşhir ediyordu ve eski solmuş ve yırtık jeans vardı altında. Parlak kahverengi gözleri kıyafetine hiç uymuyordu. "Levi, seni tekrar görmek çok güzel. abuk içeri gir."

Abrams odaya girdi ve arkasından kapıyı kapattı.

"Bu harika bir kılık gizlenmek için, David' dedi sırtarak "eşin ve çocukların dahi seni tanıyamaz."

"Levi seni görmediklerine memnun oldum. Bu iş çok sıkın."

"Hepsi öyle değil mi?"

"Doğru, bu pozisyonda yirmi gündür kalıyorum. Gündüz çöpleri dolaşıp teneke kutu ve çöpleri topluyorum. Yerliler birkaç peni daha kazanmaya çalışan bir yabancı sanıyorlar beni, Sonra nehre yakın eski bir barakaya taşınan dört Arap gördüm. Suları bile yok. Barakanın dışındaki bir bölme sadece. Sınırı gece geçmiş olmalılar. Pek dikkat çekmeden, kimselere karışmadan geceleri yiyecek almaya çalışıyorlar. Dıştan herkes gibi fakir, yırtık pırtık görünüyorlar... Cep telefonlarını çıkarana dek.

"Başka bir şey öğrenebildin mi?"

"İki gün önce ikisini takip ettim. Kullanılmış araba pazarına gittiler ve iki minibüs aldılar. Uzaktan seyrediyordum. Bir tomar para çıkarıp satıcıya verdiklerini gördüm. Bunun üzerine ofisi aradım, sanırım harekete hazırlar."

"Baskın yapmak için bana yeşil ışık yakıldı," dedi Abrams. "Bir yolunu bulup daha fazla bilgi edinmeliyiz. Onlardan birisini yalnız yakalayabilir miyiz?"

"Sanırım" diye yanıtladı David. "Her gün akşam sekize doğru hava kararmaya başlarken bir tanesi minibüse biniyor ve markete gidiyor." Dışarıdaki eski Chevy ile onları takip ediyorum. O sırada yakalayabiliriz."

Abrams ve David minibüs park ettikten sonra arabalarını marketin önüne çektiler.

"Levi, dışarı çıkmadan önce sen arabada kal. Buraya pek uymuyorsun. Alışverişini bitirdikten sonra ben adamı yakalarım ve daha sonra bir yere gider adamı sorgularız."

Küçük marketin içinde David Arabi arka taraftaki rafların olduğu bölmede gördü. David küçük bir paket müsli alarak ku-tunun üzerindeki okuyormuş gibi yaptı. Bir dakika sonra yukarı baktığında Arabın onu izlediğini gördü. Çok kısa bir göz teması olmasına rağmen Arabın rahatsız olduğunu hissetmişti.

Ah! Hayır! Beni fark etmiş olabilir! David döndü ve uzaklaştı. İlgisizmiş gibi davrandı.

Abrams yukarı baktığında Arabm koşarak marketten çıktığını ve minibüse koştüğünü gördü. Neler oluyor?

Bir dakika sonra David marketten koşarak çıktı. "Beni fark etti" diye bağırdı. "Çabuk, hadi gidelim, onu kaybetme!"

Minibüs gürültü ile park yerinden çıkarken David arabaya bindi ve kapıyı kapattı. Abrams gaza bastı.

Bir köşede minibüs neredeyse yuvarlanıyordu. Ve şoför neredeyse zorla sağlıyordu kontrolü. Park edili bir arabaya sürterek geçtikten sonra devam etti. Bir süre sonra kasabadan uzak bir bölgeye varmışlardı. Abrams minibüsün yanından sürerek yoldan çıkarmaya çalışıyordu.

Levi, cep telefonundan birileri ile konuşuyor diye bağırdı David.

Kelimeler David'in ağzından tam çıkmıştı ki Arap minibüsü aniden döndürdü. Abrams frene basmak zorunda kaldı.

"Bak Levi, tren yolundaki ışıklar yanmaya başladı"

İki adam trenin yaklaştığını haber veren ışıkları görebiliyorlardı. Fakat trenin ne hızla geldiği belli değildi.

"Sanırım tren gelmeden geçmeye çalışacak, öyle yaparsa onu kaybederiz." Abrams gaz pedalına bastı.

Minibüs tren yoluna girdiğinde tren ona tam ortadan çarptı. Korkunç bir çarpışmadan sonra arabanın petrol tankı patladı.

Abrams sert bir fren yaptı, iki adam arada bir dakika boyunca yangın topunun raylar boyunca yılan gibi ilerlemesini seyrettiler!

Trenin yarım mil sonra durmaya başladığını gördüler.

"Levi barakaya geri dönmeliyiz," diye bağırdı.

David:

"Onları arayarak uyarmış olabilir. Presidio'dan kaçmalarına izin veremeyiz."

Barakaya vardıklarında, üç adamın minibüse eşya yüklediklerini gördüler. Arabanın ışıklarıyla Araplar saklanacak yer aramaya başladılar. Abrams barakadan 50 metre uzaklıkta durdu ve daha sonra David'le dışarı fırladılar, farları açık bırakarak.

Araplardan bir tanesi barakadan roket atarla çıktı. Sarı ışık dalgası ile araba alev topu halinde havaya uçtu. David ve Abrams silahlarını çıkararak barakaya doğru ateş ettiler. Kısa bir sessizlik oldu.

Abrams eski bir şişe alıp fırlattı. Yere çarpar çarpmaz Araplar sese doğru ateş attılar. David ve Abrams da yoğun yayılım ateşi ile cevap verdiler. Adamlardan biri acıyla bağırmaya başladı.

David fısıltı ile "Sence vurduk mu? Birisini yakaladık," dedi. Abrams kesin bir ifadeyle "Ya da bizim ortaya çıkmamız için numara yapıyorlar, hadi emekleyerek yandan onlara yaklaşalım."

Adamların barakaya arkadan ulaşmaları yedi dakikalarını aldı. Tam pozisyonlarına alışmışlardı ki bir motor sesi duydular. Ayağa fırlayıp koşmaya başladılar. Baraka silahla ateş açmalarına engel oluyordu. Binayı dolaşarak öne ulaştıklarında çok geç kalmışlardı. Minibüs hızla uzaklaşıyordu.

"Çabuk David," diye bağırdı Abrams. "Fazla zamanımız yok, uzaktan siren sesleri duyuyorum. Birisi siren seslerini ve patlamayı haber vermiş olabilir. Barakayı kontrol etmeliyiz."

184

İki adam küçük fenerlerini çıkararak içeri girdiler. Araplar-dan ikisi yerde ölmüşlerdi. Etrafta silahlar RPG el bombaları, kı-yafet ve yiyecekler vardı.

"Her şeyi minibüse yüklemiş olmalılar/" dedi acı bir ifadeyle David.

"Dışarıdaki eve baktıktan sonra gidebiliriz. Dışarıda kal ve çevreye göz at."

Abrams dışarıdaki küçük evin kapısını açtı ve ışığı içeri yan-sıttı. Koku çok keskindi. "Bunlardan nefret ediyorum!" diye düşündü tiksintiyle.

Ashap tabana basarak çevresine bakındı. Tam dönmüştü ki ayağının altında bir boşluk hissetti. Işığı o yöne çevirince tahtalardan birinin çivilerinin olmadığını gördü. Aşağıya eğilip tahtayı yukarı kaldırdı. Altta metal bir kutu vardı. Kutuyu kulbun-dan tutarak şöyle düşündü. (Burada elimizde ne var? Umarım nereye saldıracaklarına dair bir ipucu vardır!)

"Gitmeliyiz, Levi!" diye seslendi David, "sirenler yaklaşıyor!"

Bir süre sonra her ikisi de Rio Grand'da, Abrams'm elinde metal kutu, Meksika sınırına doğru yürüyorlardı.

185

OTUZ SEKİZ

Abrams ve David nehrin diğer tarafından, yanan arabadan geriye kalanlara baktılar. Polis arabasıyla birlikte itfaiyenin de yaklaştığını görebiliyorlardı.

"Barakadan girip Arap ve RPG'leri buluncaya kadar bekle, bu küçük eski Presio da ortalığı karıştıracak" diye sııttı David.

"Şu an ben kutunun içindekileri daha çok merak ediyorum/" diye cevapladı Abrams. "İçinkilere bakabileceğimiz bir yer bulalım."

"Bu yönden senyör" dedi yerin sahibi Abrams ve David'in kıyafetlerine bakarak, "bu köşede kimse sizi rahatsız etmez."

"Burası uygun" dedi. Abrams oturarak "siz beyler için başka bir şey yapabilir miyim? "Şu an değil birkaç dakika sonra sipariş vereceğiz."

Abrams kutuyu masaya koymak üzereyken adamın yanlarından ayrılmadığını fark etti. İkisi de ona bakmaya başladılar. Gülümseyerek şöyle dedi:

"Müşterilerimden çoğu kuru, ayrılırken ıslak olurlar."

Eliyle hareket yaparak devam etti. "Böyle kuru sıralar ve üzerinde ıslak Amerikalıların oturması masraflarımı artırabilir. Sizin üşütmenizi engellemek istiyorum, senyorlar. Hiçbir müşterimin de üşütmesini istemem. Biraz ekstra para karşılığında üşütmeyeceğinize ve sizi kimsenin rahatsız etmeyeceğine dair teminat veririm."

186

"Bu çok iyi bir fikir senyör," diye yanıtladı Abrams. "Biz de üşütmek istemeyiz. Bizim için yapacağınız ekstra işler için biraz katkıda bulunabilir miyim?"

Abram cebinden cüzdanını çıkardı, iki yüz doları katlayarak sağ elinin içine aldı. Daha sonra uzanarak adamın elini sıktı. Abrams yumruğunu sıkınca Meksikalının gülümsemesi acıya dönüştü.

"Ekstra servisleriniz için size minnettarız senyör, eminim kimse üşütmeyecek öyle değil mi?"

"Evet, evet, senyör. Eminim kimse üşütmeyecek," dedi adam aceleyle uzaklaşırken.

"Hadi Levi, aç," dedi David. Kutu Abram'ın ortaya çıkardığı gibi kilitli değildi. Yandaki düğmeye bastı ve kapağı açtı. Kutunun içinde tomarla yirmi dolar vardı. Plastik sandviç torbası üzerinde mühürlenmiş bir dolarlık banknot vardı. Abrams, David parayı sayarken bir dolarlık banknotu incelemeye başladı.

"Şuna bir bak David," dedi Abrams düşünceli bir ifadeyle, "banknotun üzerindeki işaretlere bir bak."

David banknotu eline aldı ve iyice bir göz attı. "Çok garip, bu işaretler ne anlama geliyor?"

"Emin değilim, ama yardım edebilecek bir arkadaşım var." Abrams su geçirmez cep telefonuna uzandı ve birkaç numaraya bastı.

Murphy cep telefonunun müzik tonunu duyduğunda gece saat birdi. Sızlanarak açma düğmesine bastı. "Saatin kaç olduğundan haberin var mı?" diye homurdandı.

"Evet, Michael biliyorum," dedi Abrams gülümseyerek. "Uyandırdığım için üzgünüm, fakat bu çok önemli."

"Umarım öyledir Levi, tatlı rüyalar görmeye başlamıştım."

"Rüyalarına daha sonra geri dönebilirsin" dedi Abrams kahkaha atarak.

187

Bundan sonra birkaç dakika boyunca Abrams Presidio'dan olanları aktardı. Bitirdiğinde Murphy hemen uyanmıştı.

"Micheal, sen her zaman kodları kırmayı, gizemleri anlamayı başarmışsındır. Bir dolarlık banknot üzerindeki yazı hakkında yardım etmeni istiyorum."

"En iyi şekilde yardım etmeye çalışacağım. Ne görüyorsun?"

"Paranın ön yüzüne baktığında George bir mühür var. Mü-hürün içinde bir kalkan var. Kalkanın tam üzerinde bir terazi var. Altında bir anahtar var. Birisi anahtarı tükenmez kalemle daire içine almış. Mührün yanındaki boş alanda aşağıya işaret eden bir hilal ay çizilmiş. Hilal aydan üç tane şahin pençesine benzer şekil çıkıyor. Ayın altında iki piramite altı köşeli yıldız şekli verilmiş, ara sokağa düşen Arabin vücudundaki dövmenin aynısı."

Tolan bu işede karışmış gibi.

"Bu yüzden seni aradım Michael. Yeşil mührün altında üç harf var. RDD," diye devam etti Abrams.

"Hım, bana henüz bir şey çağrıştırmıyor, Levi," dedi Murphy.

Washington'un sonunda siyah bir mühür var. Mührün merkezinde 'L' harfi var. Mührün üzerinde şöyle bir yazı var. Bu yazı ile siyah mühür arasında birisinin ismi var. Lenni, Lanepe, Lenini. Şöyle heceleniyor: L-E-N-N-İ.

"Hâlâ uykum var sanırım Levi, hiçbir anlam çıkaramadım." Bütün kaynaklardan ve interpol'den bu ismin araştırılmasını istedim. Hiçbir sonuç alamadım. Seni aramadan onları aramıştım."

"Tamam, açıkça görülenden başlayalım: Levi, anahtar daire içine alınmış bu bir dolarlık banknotun anahtar ya da mesajın kodu olduğu anlamına gelir. Kişinin ismi de diğer bir ipucu."

188

"Şüphesiz, Michael, o kadarını anladık. Lenni Lanepe isminde takıldık. Bu kim ve Texas'taki Araplarla bağlantısı nedir?"

Murphy saçlarını karıştırdı. Yataktan kalktı ve odada yürümeye başladı.

"Bu isim tanıdık geliyor Levi. Lenni çok rastlanır bir isim, fakat senin hecelediğin değil, Lenepe de olağandı."

"Lenni Lenage adında suç işlemiş ya da terörist gruplarla ilişkisi olan birini bulamadık. "

"Levi!" dedi Murphy, "Tarih derslerimi hatırladım birden. Lenni Lanepe bir kişi değil, bir grup insan."

"Sen ne diyorsun?"

"Lenni Lanape Amerikan Kızılderili kabile ismi. Delawere, New Jersey ve New York bölgelerinin ormanlık kısımlarında yaşadılar. Amerika Birleşik Devletlerinin en sivil ve ilerlemiş Kızılderili kabilesiydi. Algonguin kızılderilileri, Lenape için "büyükbaba" diyordu. Çünkü uzun zaman o bölgedeydiler."

"Fakat bir dolarlık banknotla nasıl bir bağlantısı olabilir?"

"Emin değilim Levi, sadece bir tahmin yürütebilirim. Lenni Lenape kızılderilerin New Jersey Plisades'in tam üzerinde kamp yaptıklarını biliyorum. Hidson River'a bakıyordu kamp."

"Üzgünüm Michael, fakat söylediklerin pek mantıklı değil. Lenni Lenape Kızılderili bir kabile miydi?"

"Bekle, oraya geliyorum. Orijinal Lenni Lenape kamp bölgesi şimdi Fort Lee diye adlandırılıyor. Plisades'in en üstünde bulunan Fort Lee'den George Washington köprüsüne geçiliyor. 1-95 motor yolunu kullanarak New Jerseyden yukarı Manhattan'da bulunan Washington Heights'a varıyorsun."

"İşte bu! İşte bu Michael. George Washington köprüsü! Hedefleri o olmalı!"

189

"Bu bizim için felaket bir hedef olur. Dünyadaki en- yoğun köprülerden biri. Her gün üç yüz bin araç köprünün ayaklarından geçiyor. Dünyadaki tek on dört yönlü asma köprü ve dünyanın on üçüncü uzun asma köprüsü. Köprü Milli tarihi sivil mühendislik baş yapıtı."

"Yapacağını biliyordum, Michael," dedi Abrams. "Bazı şeyleri kontrol etmem gerek. Daha sonra içişlerin güvenliğinden sorumlu bütün ajanları arayacağım. Yatağa geri dön ve tekrar uyumayı dene."

"Teşekkür ederim Levi, doğrusu bana pek uyku ilacı vermedin."

190

OTUZ DOKUZ

David Murphy'le konuşması biten Abrams'a baktı.

"Görüşmenizin bir kısmını anlamış durumdayım. Teröristlerin George Washington köprüsüne saldırı planladıklarını düşünüyoruz. Nasıl ve ne zaman olacağı hakkında bir fikriniz var mı?"

"Bu hâlâ bir sır. Presio'daki dört adam planın bir parçasıydı. Aralarından sadece biri kaçtı. Bunun operasyonlarını nasıl etkileyeceğini bilmiyorum."

"Murph yeşil mührün altındaki üç harf için ne dedi?"

"Ah David! Köprü seneryosuna öyle kendimizi kaptırdık ki bununla ilgilenemedik."

"RDD. Acaba bir insan isminin baş harfleri mi?"

"Lenni Lanape bir insan değil. Belki de harfler başka bir şeyi temsil ediyor, dedi David düşünceli bir ifadeyle!

"Hadi bulduklarımızı bir araya toplayalım. George Washington köprüsünün Fort Lee'de başlayıp Manhattan'a ilerlediğini bulduk. Operasyon Talon ve boyunlarında bir hilal ve bir yıldız olan dövmeye sahip Arap arkadaşları tarafından gerçekleştiriliyor. Amaçları köprüye bir şey yapmak."

"Belki de RDD yapacakları şeyi temsil ediyor?"

"Olabilir, R ile başlayalım. "R" hız ya da radyo, radikal, tatbikat ya da karşılık veya silah veya intikam veya..."

191

"Radyasyona ne dersin?" dedi David.

"Şimdi kötü bir "R" harfinden bahsediyorsun."

"Nükleer aygıtları olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Roket atarlarına sahip olduklarını biliyorum. O da "R" ile başlıyor. Ah, hayır!"

"Ne?"

"Kirli bomba atmaya mı düşünüyorlar? Bu bombalara radyolojik yayılım aygıtı deniyor" dedi Abrams.

"Levi, ben uzun senedir Mossad'a çalışmama rağmen hâlâ kirli bombanın olağan nükleer bombadan farklı olduğunu anlayamadım."

"David, kirli bombalar nükleer santral değil. Sana açıklamaya çalışayım," dedi Abrams. "Bir nükleer aygıt atom bombası gibi korkunç hasar verir. Patladığında binaları, eşyaları ve

insanları büyük ateş toplan ile yok eder ve bir millik çevreye yayılan ısı ve basınç şok dalgaları yayar. Patlama bütün bir şehre radyasyon yayar. Bomba patladığında çevredeki insanlar ortadan kalkar. Biraz daha uzaktakiler radyasyonla yanarlar; patlamaya uzaklıkları ile daha fazla dayanma güçleri olacaktır."

"İkinci dünya savaşında Japonya'nın Hiroşima şehrini tahrip ettiği gibi mi?"

"Kesinlikle evet" diyerek onayladı Abrams.

Amerika Birleşik Devletleri ve İsrail taşınabilir nükleer aygıtlar için telaşlanmakta -valiz atom bombaları. Olağan bir valize sığabilirler. Kütle Platonyum ya da U-233 ile dolular. Tek bir valiz atom bombası on ya da yirmi bin tonluk görülebilir bir patlamaya neden olabilir. "Diğer bir mucize de geliştirilmiş rad-yosyon bombası olan nötron bombası ya da ERW. Termonükleer bombadan biraz farklı. Savaş ajanının üzerinde ya da şehir saldırıya uğradığında detone oluyor. Yıpratıcı patlama birkaç

192

metre ile sınırlı. Fakat yüksek dalgalı radyasyon dağılımı daha geniş çaplı binaları ve aletleri yok etmeden, tank ya da binaların içindeki insanları öldürüyor. Termonükleer bombadan yayılan çok ama çok uzun süre dayanmasına rağmen, nötron bombasından yayılan çok çabuk dağılıp yok oluyor. Savaşçıları öldürüyor. Ama ülkenin altyapısına zarar vermiyor."

"Geleceğin favori bombası gibi görülüyor," dedi David telaşa.

"Korkarım ki öyle. Başkan Jimmy Carter nötron aygıtlarının yapımını durdurmuştu. Üretim 1981'de tekrar başladı. Çinlilerin bomba ile ilgili sırları çalıp 1986'da kendi nötron bombalarını yaptıklarına inanılıyor."

"Bunların kirli bombalarla ilgisi ne?" diye sordu David.

"Senin anlamın için temeli kurmalıydım. Kirli bombaya gelmeden önce küçük bir hatırlatma daha: 'Kırmızı merkürü'yi duydun mu?"

"Evet duydum. Bir bomba mı?"

"Tam değil. Antimon Oksit denilen bir metaryal. Kırmızıya kaçan koyu kahverengi ya da mor toz. Ağır hidrojenler karışım olarak yakıt olarak kullanılıyor. Alışlagelmiş termonükleer bombada uranyum ya da potanyum kullanılıyor. Fakat kırmızı merkürü nötron bombası yapmak çok etkin ve ucuz bir yol. Nükleer patlama kuvvetini ağırlıktan azaltarak daha etkili ve ucuz hale getiriyor."

"Bu ne demek oluyor?"

"Bu şu demek; golf topu büyüklüğünde bir nötron bombası yapmak olası. Tabii ki ilk patlama küçük olacak ama radyasyon alanı çok geniş olacaktır. Ruslar kırmızı merkürü geliştirdiler. Rusya'nın şef dışı gizli servisi Yevgeny Primokov'a göre kırmızı merkürü açık pazarda kilosu 350.000 dolara satılıyor. Bugün

193

Amerika Birleşik Devletleri'nde kullanılan tarayıcılar bu tür elle tutulur bir bomba tespit etmemiştir."

"Peki, kirli bombanın özelliği nedir?"

"Farklı, çünkü nükleer bir patlamayla işlemiyor," diye açıkladı David. Alışlagelmiş patlayıcılar kullanılıyor. Radyoaktif materyellerle karıştırılan dinamit ya da kimyevi maddeler kullanılıyor. Patlama nükleer tahrip kadar büyük olmuyor. Fakat radyasyon her tarafa yayılıyor. Ve bu tür radyasyon hemen ortadan kalkmıyor. Yıllarca, hatta asırlarca yayılma devam edebiliyor."

"Ve teröristler bu tür silahı tercih ediyorlar?" diye sordu David.

"Evet, birçok nedenden dolayı. İlk olarak kirli bomba yapmak çok kolay. İkincisi, bu tür bombalar için gerekli olan radyoaktif materyeller birçok üniversitede, hastanede, hatta yiyecek üretilen bitkilerde bulunuyor. Üçüncüsü, bu bombalar genel kamu alanlarında büyük teröre neden oluyor. İnsanlar radyasyona mağruz kalmaktan çok korkuyorlar. Son olarak, uzun süre dayanan radyoaktif materyal betona, metale ve ne varsa bulaşabiliyor. Eğer bir şehir kirli bomba saldırısına uğramışsa çok fazla sayıda bina yıkılmak zorundadır."

"Kirli bombalar büyük tahribat değil de, büyük karışıklık çıkarıyorlar demek," diye tamamladı David.

"Her ikisi de. Patlayıcılar tahribat yapıyor, radyasyon da kargaşaya neden oluyor. Bana sorarsan, bence teröristler bunu kullanacaklar. -Bir kirli bomba!" dedi Abrams ciddi bir ifadeyle.

194

KIRK

Elvena Smidth her zamanki favori tatlıcı dükkânından alışveriş yapmayı bitirdi. Sahibi Cari'dan paketlerini alıp iyi geceler diledi ve dışarı yürüdü. Saat akşamın dokuzunu geçmişti ve soğuk sokaklarda pek kimseler yoktu. Smidth gecenin havasından zevk alarak yürürken tanıdığı bir adamın ona doğru yürüdüğünü gördü. Adam yaklaştığında Smidth konuştu:

"Afedersiniz, siz Cape Town'lu bey değil misiniz?" dedi heyecanla. Talon yukarı baktı ve şaşırılmış gibi davrandı. "Neden, evet?"

"Beni hatırladınız mı? Ben Alvena Smidth'im. Kütüphaneci, bugün tanıştık. Bazı arkadaşlarınızı arıyordunuz. Onları buldunuz mu? Umarım öyle olmuştur. Onlarla konuştum ve çok hoş insanlar gibi göründüler bana. Bu bölgede işiniz ne?"

"Bazı arkadaşlarımı ziyaret ediyorum. Buralarda mı yaşıyorsunuz?"

"Evet, sizin geldiğiniz yönde iki blok ileride."

"Sizin gibi hoş bir bayan gecenin bu saatinde yalnız yürü-memeli. Tehlikeli olabilir."

"Benim için önemli değil. İşten yeni çıktım. Buralarda uzun yıllardır yaşıyorum ve çok güvenli."

"Her neyse, çantalarınızı taşımama ve size eşlik etmeme izin-verir misiniz?"

"Neden?... Ben... Sanırım olabilir. Çok naziksınız."

195

"Benim için büyük bir zevk. Gece bu saatlerde yürümeyi her zaman severim," dedi. Talon ve Smidth'in kollarından paketleri aldı.

Apartmanına varmaları birkaç dakika sürdü. "İşte geldik" dedi Smidth. "Çok teşekkür ederim, sizinle ikinci defa karşılaşmak kesinlikle bir sürpriz oldu," dedi bunun son olmamasını dileyerek.

"Benim için zevkti. Bu saatlerde buralarda açık restoran var mı acaba? Yatağa girmeden sıcak bir çay içmek isterim."

"Korkarım yok," dedi Alvena Smidth kaşlarını çatarak. "Fakat, ben size çay yapmaktan mutluluk duyarım. Beşinci katta oturuyorum. Ayrıca yanımda müthiş çikolatalı kurabiyeler var," dedi Talon'un elindeki paketleri işaret ederek.

"Nezaketinizi kullanmış olmak istemem," dedi Talon ciddi bir ifadeyle.

"Hayır, benim için büyük bir zevk olur."

Talon, Smidth çay ve kurabiyeleri hazırlarken oturma odasındaki resimlere baktı. Mutfaktan çıktığında Talon paltosunu çıkardı. Oturdular ve çayla birlikte sohbet ettiler. Eldivenlerini çıkarmasına şaşırılmıştı Smidth. Elleri üşümüş olmalı.

"Şimdi girmeliyim," dedi Talon ayağa kalkıp paltosunu giyerken. "Çok incesiniz."

"Bu bölgede olmanıza sevindim. Bana eşlik etmenize sevindim. Bu akşam biraz yalnızım. Televizyon seyretmek böyle canlandırıcı bir konuşma gibi olmuyor değil mi?"

"Aynen öyle düşünüyorum."

Smidth Talon'u kapıya kadar geçirdi.

"Geldiğiniz için teşekkür ederim."

196

"Benim için düşünebildiğinizden daha bir büyük zevkti." Köyle diyerek, Talon'un kolları kapandı ve Smidth'in boynuna yapıştı, boğazına baskıyı artırmaya devam etti. Ölen kurbanına bakmaktan zevk aldı.

"Alvena, beni tanıdığını kimsenin bilmesini istemem. Benim tanımım ve nereden geldiğim bir sır olarak kalmalı. Açık kapı bırakmayı sevmem."

Alvena Smidth'in gözleri kocaman olmuştu. Başına gelenlere inanamıyordu. O bir beyefendiydi. -Kendi ülkesinden bir beyefendi! Kurtulmaya çalıştı ama çok kuvvetliydi. Bütün vücudu hava almak için çırpınıyordu. Boğazındaki acı dayanılmazdı. Bilincini kaybettiğini hissetti. Son gördüğü günahkâr bir gülümseme idi.

Talon öldüğüne emin oluncaya kadar onu ellerinde tuttu. Daha sonra vücudunun yere düşmesine izin verdi. Onun el çantasına ulaştı, bütün parayı ve kredi kartlarını alarak içindekileri yere fırlattı. Daha sonra bütün dolapları çekmeceleri açtı, her şeyi ortaya saçarak olaya hırsızlık süsü vermeye çalıştı.

Ayrılmadan apartmanı ikinci bir defa daha kontrol etti. Bir şeyi unutmuştu. Aceleyle çay taslarını ve kurabiye tabaklarını yıkadı ve yerlerine kaldırdı. Yalnızmış gibi görünmesini istiyordu. Gitmeden önce Smidth'e son bir kere baktı: Büyük puantiye-lerden hiç hoşlanmamışım.

197

KIRK BİR

Murphy'nin cep telefonu bir müzik melodisi halinde çalmaya başladı. Murphy sol eliyle direksiyonu tutarken, sağ eliyle telefonu aldı, kapağını açtı ve "Ben Murphy," dedi.

Hattın diğer ucundan Abrams'ın, "Murphy, neredesin?" diye soran sesi duyuldu.

"Şu anda La Guardia Havaalanı otoparkından çıkıyorum. Biraz önce İsis'i bıraktım, Washington'a uçuyor. Ben de Rale-igh'e dönüp biraz yalnız kalmak ve düşünmek istedim. Bir şey mi var?"

"Teröristlerle ilgili bir haber geldi. Bugün George Washington Köprüsü'ne saldırı planları hakkında uyan gelmiş, köprüyü uçurmaya çalışabilirler."

"Bugün ha! Ben şu anda köprüye sadece yedi mil mesafedeyim."

"Onun için aradım seni işte Michael. Senin oralarda olacağını umuyordum, ben hâlâ Presidio'dayım. Bize yardım edebilir misin?"

"Elbette."

Abrams ciddi bir ses tonuyla, "Michael," diye devam etti. "Şey, işler yolunda gitmezse... hayatını kaybedebilirsiniz."

"Ben Tanrıyla barış imzaladım Levi. Eğer Tanrı beni almak isterse buna hazırım. Şu anda kuzeye, 1-278'e döndüm. Trafik şimdiden felaket buralarda. Bana ayrıntıları ver, onları durdurmak için her şeyi yapmak zorundayız."

198

"Bizimkilerden biri Jacob'u vuran teröristi yakaladı ve işbir-iğine ikna etti... ne demek istediğimi anladın, değil mi? Her neyse, anladığımız kadarıyla buradaki uyuyan hücrelerden biri köprüye iki bomba koyacaktı."

"İki bomba mı?"

"Evet, onların köprü'nün her iki katına da New- Jersey yönünden girmeye çalışacaklarını sanıyoruz. Böyle bir patlama köprüyü ortasından ikiye ayırabilir."

"Patlama zamanı hakkında bilgi var mı peki?"

"Yakalanan Arap'tan öğrenebildiğimiz kadarıyla yoğun sabah trafiği saatinde patlayacakmış bombalar. Sen şu anda onun içindesin."

"Ne yapabilirim peki?"

"Öğrendiğimize göre teröristler Rapid U-Haul (Nakliyenin Hızlı ve Kendin Yap) kamyonu kiralamışlar. Bilirsin işte, üzerinde Rapid U-Haul yazan ve yazının altında da şoför mahalline doğru uzayan mavi bir ok bulunan sarı kamyonlardan."

"Biliyorum onları."

"Köprüye girerken bunlardan görürsen büyük olasılıkla teröristlerdir. Michael oraya mümkün olduğunca çabuk git. Yeni haber olursa seni ararım, şansın açık olsun."

Murphy arabaların arasından sağ sol yaparak yol almaya çalışırken sinirlerinin iyice gerildiğini hissediyordu. Ama bir süre sonra trafik tamamen tıkanıp, ilerlemek olanaksızdı.

Trafiğin durumu ona ağır ağır muhtemel ölümlerine yaklaşan salyangozları hatırlattı. Bir an başını arabadan çıkarıp arabalarında bekleyen insanlara bağırmağı düşündü, onlara kaçmalarını söylemek istiyordu, sabırsızlığı ve öfkesi gittikçe artıyordu. Bir süre sonra kendisi patlayacak hale geldi, ne yapacağını bilemiyordu.

199

Derin bir nefes aldı ve dua etmeye başladı.

Norm Huffman ve Jim Daniels polis teşkilatında iki samimi arkadaşları, ikisinin de babaları ve dedeleri New York Polis Teşkilatında görev yapmış eski polislerdi. Polislik onların aile

mesleğiydi, babadan oğula geçiyordu. Akrabalarından çoğu polisti ve polis olmayanlar da itfaiyeci olmuştu.

11 Eylül olaylarından sonra aileleri onların güvenliklerinden endişelenmeye başladılar. İkisi de emeklilik yaşına yaklaşmıştı ve eşleri tehlikeli görevler almamaları için yalvarıyorlardı onlara. Zaten onlar da uzun yıllar aktif görevde bulunduktan sonra artık daha rahat bir görevi hak ettiklerine inanıyorlardı. Suçluları yakalamak, çılgın sürücülerle uğraşmak ve tehlikeli olaylara müdahale etmek hiç de kolay bir iş değildi. 11 Eylül olayları hayatlarının en zor görevi olmuştu. O korkunç olayda akrabalarını ve dostlarını kaybetmişlerdi ve acıları büyüktü. Bu nedenle George Washington Köprüsü için güvenlik görevlileri arandığını duyunca hemen göreve talip oldular.

İkisi de gündüz vardiyasındaydılar ve hoşlarına gitmişti bu. Artık her akşam vardiya sonunda evlerine gidip aileleriyle bir arada olabileceklerdi. Norm ve Jim genellikle hafta sonları bir araya gelir ve mangal partisi yaparlardı.

Manhattan tarafında Hudson Nehri'ne paralel giden yaya trafiğini kontrol etmek de görevleri içindeydi. Güney ucundan başlayıp kuzeye doğru yürüdüler ve sonra ağır adımlarla geriye döndüler. Açık havada çalışıyorlar, etrafın manzarasını seyrediyor, trafikle uğraşmıyorlardı. Kimseyle kavgaya etmek, vurulmak tehlikesi yoktu, etrafta yürüyüş yapan bir süre insan vardı ve harika bir görevdi bu.

Arada bir duruyor, nehirde balık tutan ve köprü altında piknik yapan insanlarla konuşuyorlardı. Köprü'nün başındaki Kü-

200

rük Kırmızı Fener Kulesini görmek için şehir dışından gelmiş bir sürü insan vardı çevrede. Fener Kulesi önce Sandy Hook, New Jersey'de inşa edilip oraya konmuş, daha sonra, 1800'lü yıllarda sökülerek Jeffrey's Hook'a getirilmişti. Resim çekmek için ideal bir yerdi.

Jim arkadaşına bakarak sırttı ve "Cennette bir gün daha, Norm," dedi.

"Biliyorum. Açık havada, güneş gökyüzünde parlarken nehir kenarında tur atmak zor bir görev ama birinin yapması gerek bunu elbette."

"Bugün fazla kalabalık yok buralarda."

"Evet öyle, şurada onarım ekibi var, çalışıyorlar, fenerin orada da tekerlekli paten yapan gençler var işte."

"Tamircilerin işi fazla olmalı, epey kalabalık bir ekip."

Norm tamircilere bakarken Jim birden, "Hey Norm!" diye bağırdı. "İki patenci çarpışıp yere düştüler, canları yanmış gibi görünüyorlar."

Patencilere doğru koşar adımlarla yürürken Jim orada garip bir şeyler olduğunu hissetti. Yere düşen iki adam Araba benziyordu. Daha önce paten yapan Arap hiç görmemişlerdi, garipti bu.

Norm da o anda arkadaşına tamircilerle ilgili bir şey söylemek istedi. Onarım ekibindekileri tanırdı, onların içinde Arap olduğunu hiç bilmiyordu. Tam o anda telsizlerinden bir cızırtı yükseldi.

"Merkezden tüm ekiplere! Kod T! Tekrarlıyorum, Kod T!"

Murphy'nin cep telefonu tekrar çaldı, arayan Levi Ab-rams'tı.

"Michael radyonu aç, haberlerde köprüyle ilgili olası bombalama olayından söz ediyorlar. Bunu FBI'dan biri habercilere

201

sızdırmış olmalı. Sanırım büyük bir panik başlayacak. Hiç kimse 11 Eylül olayı gibi bir şey yaşamak istemez elbette."

Murphy elini uzatıp arabanın radyosunu açtı.

Abrams endişeli bir ses tonuyla, "Michael, sana ne söyleyeceğimi bilemiyorum," diye devam etti. "Köprü koruma polislerine haber verildi, köprüyü boşaltıp trafiğe kapamaya çalışacaklar. Büyük bir operasyon bu, ihbar doğru çıkabilir diye FBI, diğer polis teşkilatları ve ordu da karıştı bu operasyona. Ama yoğun trafik sorunu var ortada. Acil durum ekiplerinin oraya hemen ve hızlı bir şekilde varmaları imkânsız. Sende telsiz olmadığına göre ne yapacağına kendin karar vereceksin. Başkalarının neler yaptıklarını öğrenemeyeceksin. Keşke yanında olup sana yardım edebilseydim."

"Seninle cep telefonundan temas kurmaya çalışacağım."

Fadıl saatine baktı, elleri fena titriyordu. Birkaç dakika içinde düğmeye basarak köprüye güç veren hatları patlatacak ve kapalı devre televizyon kameralarını kapatacaktı. Onun işi kolaydı, tehlikeli değildi. Saklandığı yeri kimse göremezdi, yakalanma ihtimali yoktu ama yine de çok korkuyordu.

Herkese cihata inandığını söylemişti ama sıra gerçekten bir şeyler yapmaya geldiğinde bunun konuşmak kadar kolay olmadığını görmüştü. Amerikalı dinsizlerin ölmesini istiyor ama çok korkuyordu. Saldırının etkisinden kurtulmayı başarabilecek miydi acaba? Ailesini tekrar görebilecek miydi, yoksa 11 Eylül kahramanları gibi şehit mi olacaktı? Ölmeyi hiç istemiyordu aslında.

Carla Martin kulenin New Jersey tarafından geçmiş, Washington Heights'a doğru ağır ağır giderken trafik bir süre sonra iyice tıkanıp durdu.

202

Carla sinirlendi ve "Yine ne oldu?" diye söylendi. "Neden herkes köprünün üstünde duruyor böyle? Doktor randevuma geç kalacağım."

CD çalarına bir CD koydu ve müzikle birlikte şarkı söylemeye başladı. Doğacak ilk bebeğini düşünüyordu. Kocasını Stan ve kendisi bebeğin cinsiyetini öğrenme konusunda önce tereddüt etmişler ama daha sonra meraklarına yenilmişlerdi. Tony üç ay sonra doğacaktı.

Doktordan sonra gidip bebek karyolasını alacağım. Tanrım, neden durdu bu trafik?

Şeref köprünün Manhattan'taki kule bekçisini zararsız hale getirmişti. Asansör şirketinden geldiğini ve bildirilen bir sorunu onarmak için orada bulunduğunu söylemiş, ikna etmişti adamı.

Kule bekçisi onun kimliğini görmek için dışarı çıkar çıkmaz Şeref susturuculu silahıyla vurdu onu. Sonra da adamı içeriye, nöbet yerine sürükledi ve getirdiği servis aracından füyeleri çıkardı.

Onun görevi asansörü köprünün altına, toprak seviyesine indirmektir. Orada tamir işçisi gibi giyinmiş olan terörist arkadaşları patlayıcıları asansöre yükleyeceklerdi.

203

KIRK İKİ

Asım ve Najjar köprüye yaklaşma zamanını iyi ayarlamışlardı. Asım köprünün üst katına, Najjar da alt katına gireceklerdi. Her ikisi de patlayıcı ve radyoaktif madde dolu kamyonları sürüyorlardı. Bunun bir intihar görevi olduğunu biliyorlardı ama amaçları uğruna ölmeye bile razıydılar. Allah onlardan razı olacaktı, yakınları ve arkadaşları onların ölümüne üzülmecekler, bundan mutluluk duyacaklardı. Şahadetleri hakkında şarkılar bile yazılabilirdi.

Talon onlara talimatı tam olarak vermişti. Kamyonları köprünün tam ortasına sürecekti ve kabloların araç trafiğinin üstüne en yakın düştüğü noktada duracaklardı. Sonra kamyonlardan inecek ve arıza varmış gibi motor kaputlarını kaldıracaklardı. Ondan sonra, kamyonların götürülmesi güçleşsin diye lastikleri yaracaklar ve kontak anahtarlarını da suya atacaklardı.

Köprüde elektrik akımı kesilecek, televizyon kameraları olanları görüntüleyemeyecek ve kaydedemeyecekti. Karmaşa ve yoğun trafik yüzünden köprü polisi de onların yanına hemen gelemezdi. Polisler kamyonların yanına ulaşabilse bile onları oradan götüremeyeceklerdi. İki katlı köprünün her iki katında da aynı olayların yaşandığını ilk anda bilemeyeceklerdi. Aynı anda iki büyük patlama olacak, köprünün güney tarafında doksan santim kalınlığındaki iki kablo hemen kopacaktı.

Kablolar kopunca patlama noktasından itibaren köprü aşağıya doğru eğilecek ve o anda kule asansöründeki patlayıcılar

204

ateşlenecekti. Kule ve köprü de nehre doğru sarkmaya başlayacaktı. Talon, kabloların kopması, köprünün desteksiz kalması ve ağırlığı ile ortadan kırılma olasılığının büyük olduğunu söylemişti. Korkunç bir saldırı olacaktı bu.

Sadece köprü çökmeyecek, aynı zamanda yayılacak olan radyasyon paniğe kapılan binlerce insanı öldürecekti. New York City'nin ana damarlarından biri kesilmiş olacaktı. Böyle bir hasarın onarılması için milyarlarca dolar harcamak gerekecekti.

Talon Araplardan oluşan terörist grubuna, bu saldırının 11 Eylül uçak saldırılarını bile gölgede bırakacağını, tarihin en büyük terörist saldırısı olacağını söylemişti. Arapların çok hoşuna

gitmişti onun bu sözleri. Teröristlerin her birine aile desteği olarak verilen 500.000'er dolar da çok mutlu etti onları.

Asım ve Najjar'ın ikisinde de füyeler vardı. Kamyonlarda-ki patlayıcıları her ikisi de patlatabilirdi, onların destek sistemiydi bu. Eğer onların füyeleri çalışmazsa, Şeref asansördeki patlayıcılardan önce kamyonları patlatacaktı.

Asım kamyonu köprü'nün ortasına yaklaştı, kalp atışları hızlanmıştı. Fren yaptı, kamyonu durdurdu ve flaş lambalarını yaktı. Arkasından gelen araçların kornalarını duyuyordu. Yoğun sabah trafiğinde araçlar tampon tampona ilerlemeye çalışıyorlardı.

Asım kamyondan inerek motor kaputunu açtı ve kontak anahtarını hemen suya fırlattı, sonra bıçağını çıkardı ve lastikleri yarı. Her şey yolunda gidiyordu.

Füneyi elinde tutarken saatine baktı.

"Hey! Sen! Kaldır şu kamyonunu oradan!"

Asım bu sözleri duyunca irkildi, döndü ve arkasında arabasından inmiş, ona bakan sinirli sürücüye baktı. Sonra bozuk

205

aksanlı bir İngilizceyle, "Motor arıza yaptı, çalıştırıyım," dedi.

Sürücü küfretti ve yumruğunu ona doğru sallayarak, "Kal dır şu kamyonu oradan!" diye bağırdı.

Asım cep telefonunu gösterdi ve "Yardım çağırıyorum hemen," diye cevap verdi.

Adam tekrar küfretti, eliyle ona bir işaret yaptı ve sonra arabasına girdi.

Asım telefonda bir numara tuşladı ve "Najjar, yerinde misin?" diye sordu.

"Hayır, alt katta trafik biraz daha yoğun ve ağır olmalı. Yaklaşık dört dakika içinde orada olacağım. Biraz sabırlı ol ve düşün Asım. Bizler büyük şehitler olacağız. Allah yüceltecek bizleri."

206

KIRK ÜÇ

Kara Setter erken geldi işyerine. Meclis toplantısı için hazırlık yapması gerekiyordu. Birleşmiş Milletler'deki işini seviyordu Kara, bu iş sayesinde dünyanın çeşitli ülkelerinden gelmiş önemli ve ilginç insanlarla tanışıyordu. Not defterlerini ve gündem belgelerini hazırlarken düşünceliydi.

"Günaydın Kara. Hazırlığımız tamam mı?"

Kara döndü ve Genel Sekreter Mısırlı Musa Serapis'in yüzüne baktı. "Evet Bay Serapis. Sadece kahve ve çörekler hazır mı, ona bakacağım. Uzun uçuşun etkisini atlattınız mı?"

"Eh, kendimi toparladım sanırım."

"Bunu nasıl yapıyorsunuz anlamıyorum doğrusu. Mısır'dan New York'a uçuş kaç saat sürüyor?"

Genel Sekreter cevap vermek üzereyken güvenlik şefi yanına geldi.

"Efendim, FBI'dan bir terörist saldırısı uyarısı geldi. Birleşmiş Milletler (BM) binasını hemen boşaltmamızı istiyorlar."

Genel Sekreter Serapis ve Güvenlik Konseyi üyeleri hemen güvenli odaya geçtiler. Herkes bir araya toplandığında olayla ilgili raporlar da gelmeye başlamıştı. Muhtemel bir radyasyon bulutu haberi herkesi endişelendirmişti. Kısa bir toplantıdan sonra binayı boşaltmaya ve herkesi evlerine ya da güvenli yerlere göndermeye karar verdiler. Ayrıca en kısa zamanda Newark Uluslararası Havaalanının bir toplantı odasında toplanacaklardı.

207

Birleşmiş Milletler'de çalışan herkes hâlâ 11 Eylül olayının etkisinde olduğu için binada bir paniği engellemek son derece-güçtü. Resmi bilgileri alabilen yetkililer binayı sakin ve düzenli bir şekilde terk ederken, memurlar ve ziyaretçiler korku için deydiler. Herkes New York'ta bir terörist saldırısı uyarısı veril diğini duymuştu ama başka bir şey bilmiyorlardı.

BM binasında binlerce insan panik içinde, birbirini iterek, korku içinde bağıarak çıkmaya çalışırken ortalık bir anda karıştı. Kara Setter insanların itmesiyle yere düştü ve birkaç kişi üzerine basarak geçti. Herkes kendini kurtarmaya çalışıyor, başkasını düşünmüyordu.

Şehre gelmiş olanlar şimdi de oradan kaçmak için çırpınıyorlardı. Herkes sinirliydi, insanlar korku içindeydi. Trafik içinden çıkılmaz hale geldi.

Taksi şirketleri artık telefonlara cevap vermiyorlardı. Tüm taksiler tutulmuş, insanları mümkün olan en yüksek hızlarla Washington Heights bölgesinin dışına kaçırmaya çalışıyorlardı. İnsanlar caddelere, sokaklara fırlamış, gelen geçen arabalardan yardım istemeye başlamışlardı.

208

KIRK DÖRT

Komiser Harlan Griffin ve polis memuru Chris Goodale, Cross Bronx Otoyolunun üzerinde, 1.550 fit irtifada trafik akışını gözetliyorlardı. Alarm geldiğinde polis helikopteriyle normal kontrol uçuşu için doğuya doğru uçuyorlardı.

"Hava Kontrol Merkezinden 17'ye George Washington Köp-rüsü'nde Kod T alarmı var, tamam. Lütfen cevap verin, Kod Üç."

Griffin, "Sıkı dur," diyerek lövyeyi sağa yatırdı ve dönüşe girdi, helikopter batıya doğru keskin bir dönüş yaptı.

Goodale, "Gaz ver!" diye bağırdı.

Birkaç dakika sonra köprünün Manhattan tarafında trafiğin iyice sıkışmış olduğunu gördüler. Köprüye doğru gitmek isteyen araçlar oldukları yerde kalmışlardı, kimse yerinden kımlıdayamıyor, geriye dönemiyordu. Trafik Henry Hudson Park-way istikametinde ilerliyordu. 1-95 ve 1-87'den giderek köprüden uzaklaşmak isteyen araçlar da Washington Heights bölgesinden kaçmak isteyenler tarafından engelleniyordu.

Griffin, "Şu rezalete baksana!" diye bağırdı.

"Tam bir panik olayı bu."

Norm Huffman ve Jim Daniels telsizde terörist saldırısı için KOD T uyarısını alır almaz Glock tabancalarına sarıldılar. İlerdeki Arap işçilerle tekerlekli paten yaparken yere düşen iki Arap da yanlış giden bir şeyler olduğunu o anda anlamıştı.

209

Ama onlar tabancalarını çekerken yere düşen iki Arap da ha önce davrandılar ve onlara ateş ettiler. Kurşun geçirmez çelik yeleklerine isabet eden mermilerle ikisi de geriye doğru sendeledi.

Huffman ve Daniels güçlü ve tecrübeli polislerdi, ilk kez ateş edilmiyordu onlara. Sadece bu kez gafil avlanmışlar, böyle bir şey beklemedikleri için şaşkına dönmüşlerdi. O anda birbirlerinden ayrıldılar, adamlara nişan alıp ateş ettiler. İki pateni i Arapta çelik yelek yoktu, biri başına ve göğüs kemiğine iki kurşun yedi, hemen öldü. Diğer de yerden kalkmaya çalışırken kalbine giren ve ciğerini parçalayan iki kurşunla orada kaldı, o da hemen öldü.

Silah sesleri yaklaşık iki yüz metre mesafede olan tamircileri uyardı. Onlar da silahlarını çekerek ateşe başladılar. Daniels omzuna bir isabet aldı ve elinde tabancasıyla beraber yere düştü.

Huffman kendini yere attı, ölen teröristlerden birini kendine kalkan yaptı ve bir servis aracı yakınında duran teröristlere ateş açtı. Araçta patlayıcı dolu olduğunu bilmiyordu elbette. Daniels de sürünerek diğer teröristin cesedine yaklaştı, tabancasını sol eline aldı ve cesedin arkasına gizlenerek ateşe başladı.

Yerdeki silahlı çatışmayı ilk fark eden Goodale oldu.

"Harlan! Solda, saat on bir yönünde... nehir yakınında... aşağıda silahlı çatışmaya girmiş iki polis memuru var."

Griffin lövyeyi sola yatırarak sol dönüşe girerken, yerden büyük bir alev bulutunun yükseldiğini gördüler.

Huffman'ın kurşunlarından biri kamyonun benzin deposuna isabet etmiş ve kamyon anında bir alev topuna dönüşmüştü. Oradaki dört terörist ve kamyon alevlerin arasında gözden kayboldular.

210

Servis aracının arka kısmı metal değildi, sadece çadır beziyle kaplı olduğundan içindeki patlayıcılar aynı anda infilak etti, her yer alevler ve simsiyah duman bulutu içinde kaldı, kamyonun dağılan parçaları etrafa saçıldı.

Griffin ve Goodale şaşkına döndüler, aşağıdan yükselen şok dalgaları helikopteri salladı ve Griffin kontrolü yitirmemek için tüm gücüyle lövye ve gaz koluna sarıldı.

Patlamanın etkisiyle Daniels ve Huffman geriye doğru fırlatıldılar. Patlamanın çıkardığı enerji yukarı doğru gitmişti ve iki polis memuru teröristlerin cesetleri arkasına saklanmış oldukları için patlamadan fazla zarar görmedi. İkisi de şoke oldular ve kulaklarındaki çınlamadan kurtulmak için başlarını hızla iki yana salladılar.

Fadıl titriyordu, ter için kalmıştı ve köprüdeki kameralara gelen elektrik akımını kesmek için az miktardaki patlatıcıyı patlatacak olan düğmeye bastı.

Görevini yaptıktan sonra kumanda kutusunu yere bıraktı, saklandığı çalıların arkasından çıktı ve trafik akışının aksi yönüne doğru yürüyerek köprüden uzaklaşmaya başladı. Heyecan ve korkusunu belli etmemek için elinden geleni yapıyordu ama davranışlarındaki anormallik gözden kaçacak gibi değildi.

Kevin Gerber arabasının radyosunda müzik dinliyordu. Ge-orge VWashington'da gördüğüm en berbat trafik keşmekeşi bu, diye düşündü.

Bir ara gözcüyle sağ tarafta, biraz uzakta bir hareket gördü. Dönerek baktı, iriyarı, atletik yapılı bir adam, duran arabaların arasından köprüye doğru koşuyordu.

Ne garip iş bu! Burası araç yolu, burada yayalara izin verildiğini hiç bilmiyordum.

211

Gerber parmaklarıyla direksiyonda tempo tutarak müzik dinlerken şarkı söylemeye başladı. Biraz sonra tekrar ileriye bakınca, bu kez köprüden uzaklaşan ve onun bulunduğu araç sırasına doğru yürüyen başka bir adam gördü.

Bu adam da ne arıyor orada? Belki de arabasının benzini bitti ve benzin almaya gidiyordu. Önce koşan, şimdi de yürüyen bir adam... her ikisi de sokak kıyafetinde. Garip iş!

Gerber parmaklarıyla yeniden tempo tutmaya başladı ama o anda radyodan bir bip sesi duyuldu:

"Acil bir durum bildiriyoruz sayın dinleyiciler. George Washington Köprüsü'ne bir terörist saldırısı uyarısı aldık. Köprü akşama kadar trafiğe kapatılacak. Lütfen alternatif yollara sapın ve köprüden uzak durun."

Oh, işte bu harika bir haber. Nerdeyse varmıştım köprüye. Gerber etrafına bakındı ve araçların arasında çıkabileceği bir yol aradı.

O anda köprü'nün güney tarafında korkunç bir patlama oldu, Gerber kulenin diğer tarafında gökyüzüne yükselen duman bulutunu rahatça görebiliyordu.

Aynı zamanda uzun boylu, zayıf ve Araba benzeyen adamın koşmaya başladığını fark etti. Hey, bu da ne!...

Birden her şeyi anlar gibi oldu. Bu adam da o teröristlerden biri olmalıydı.

Gerber motoru susturdu, arabadan atladı ve teröristin arkasından koşmaya başladı. Çok geçmeden adamla aralarındaki mesafeyi kısaltmayı başarmıştı.

Fadıl izlendiğinin farkında değildi ve sadece oradan en kısa zamanda uzaklaşmayı düşünüyordu, etrafına bakınmıyordu bile.

Gerber ona birkaç adım yaklaşana kadar Fadıl farkına varmadı onun; farkına vardığında da çok geç kaldığını anladı. Gerber birden havaya sıçradı ve onun üzerine atladı.

212

Radyoda aynı terörist uyarısı haberini duymuş olan diğer sürücüler de iki adamın koştuğunu görünce neler olduğunu tahmin etmişlerdi. Çoğu arabasından atladı ve onlara doğru koşmaya başladı. Amerika'yı tahrip etmek isteyenlere karşı kimse yerinde oturup olanları izleyemezdi elbette.

Gerber Fadıl'ın beline sarıldı ve ikisi birden yere düştüler. Fadıl çılgın gibi direniyor, düşmanını ısırtıyor, tekmeler atıyor, ondan kurtulmaya çalışıyordu. Ama çok geçmeden iriyan bir taksi şoförü Gerber'in yardımına yetişti. Birkaç saniye sonra başkaları geldiler olay yerine ve Fadıl yakalandı, ama hiç durmadan çırpınıyor, Arapça bir dille bağırıp duruyordu.

Bir köprü güvenlik ekibi Manhattan kulesinin güneş ucuna varmayı başardı. Simsiyah SWAT (özel tim) kıyafetleriyle korkunç bir görünüşleri vardı polislerin. Asansör odasının anahtarını da almışlardı.

Şeref kapıdaki gürültüyü duyduğu zaman torbadaki fünüye kontrol kutusunu çıkarmak üzereydi. Birden durdu ve otomatik silahını çıkardı.

Şeref silahını eline henüz almıştı ki ilk SWAT polisi odaya hızla daldı. Şeref tabancasını kaldırdı ve aniden üç el ateş etti. İlk mermi polisin göğsüne isabet etti ve adam sırtüstü yere devrildi. Daha sonra gelen iki kurşun ise arkasındaki duvara saplandı.

İçeri giren ikinci SWAT polisi Şerefe beş el ateş etti ve terörist bu beş kurşuna rağmen üç dakika kadar yaşadı ve öldü.

213

KIRK BEŞ

George Washington Köprüsü'nün alt katındaki trafik çok ağır ilerliyordu. Bazen tamamen duruyor ve yaklaşık iki dakika hiçbir araç yerinden kımıldamıyordu.

Najjar endişelenmeye başlamıştı, köprü'nün ortasından elli altmış metre kadar mesafedeydi. Patlamanın etkili olabilmesi için köprü'nün üst katında bulunan Asım'ın hemen altında bulunması gerektiğini biliyordu. İşini doğru yapmalıydı. Arkasından bu yaptığıyla anacaklardı onu. Bugün yaptığı görevle hatırlayacaktı herkes onu.

Hadi yürüyün pis Amerikalılar! Bugün tarih yazacağız.

Ona sekiz yaşından beri cihat için ölmenin bir insanın hayatta yapacağı en onurlu şey olduğunu öğretmişlerdi. Büyükleri, halkı için hayatını verdiği zaman onunla gurur duyacaklarını söylemişlerdi ona. Ölümden korkmuyor, tam aksine bekliyordu onu. Ödülünü almak için sabırsızlanıyordu. Birkaç dakika sonra cennette olacaktı.

Buck VWilson yirmi yıldan fazla bir zamandan beri ağır vasıta şoförlüğü yapıyor, on sekiz tekerlekli TIR kamyonu ile ülkenin bir ucundan diğerine mal taşıyordu. Koca kamyonu ile her hava koşulunda taşıyıcılık yapmış, ABD'nin büyük şehirlerinden çoğuna girip çıkmıştı.

Şehir dışındaki açık trafiği şehir trafiğine yeğliyordu elbette. Trafikğin yoğun olduğu saatlerde yollarda kalmamak için elin-

214

den geleni yapardı. Ama böyle zorunlu zamanlarda ağır yürüyen trafikte çok sevdiği folklor müziğini dinlemekten de büyük zevk alırdı.

O gün, yoğun trafiğe dayanabilirim ama böylesi de saçma-lık, diye düşündü Wilson, Köprü'nün Washington Heights tarafında çok büyük bir kaza oldu herhalde.

Radyosunu karıştırarak bir haber bülteni bulmaya çalıştı, trafik haberlerinden bir şeyler öğrenebilirdi belki. Sonunda haber okuyan bir istasyon buldu, spiker, "George Washington Köprüsü'nde bir terörist saldırı ihbarı yapıldı," diyordu. "FBI ajanları iki tane Rapid U-Haul kamyonu aradıklarını söylediler. Kamyonların plakaları JRZ738 ve KLM211. Kamyonlar sarı renkte ve üzerlerinde yazıyla birlikte mavi renkli büyük bir ok işareti var. Eğer Washington Köprüsü yakınlarında ya da üstünde böyle bir araç görürseniz lütfen yetkililere haber verin."

Ciğeri beş para etmez korkaklar. Sadece masum kadınlara ve çocuklara saldırıyorlar! Wilson radyonun uyarısı üzerine, durmuş olan trafikte önündeki araçlara dikkatle bakıyordu ki, çok geçmeden sarı bir kamyon gördü. FBI'ın aradığı kamyonlardan biri olabilir mi bu, diye düşündü.

Yolda bütün şeritler doluydu, trafik tamamen durmuştu. Wilson çok sinirlenmişti, motoru susturmadı, el frenini çekti ve yola atladı. O anda ne yapabileceğini pek bilemiyordu ama hiçbir şey yapmadan da duramazdı elbette.

Duran arabaların arasından sadece iki araç önde bulunan sarı kamyonu doğru yürüdü. Kamyonun plakasına bakarken kalp atışlarının birden hızlandığını hissetti. Plakayı görüyor ve okuyabiliyordu ama son iki numara çamurla kaplanmıştı, görünmüyordu.

KLM2... O kamyonlardan biri bu!

215

Wilson dikiz aynasından geriye, kendisine bakan kamyon sürücüsünü görebiliyordu. Adam ondan kuşkulmuş ve onu bekliyor gibi görünüyordu. VWilson can sıkıntısından dolaşıyor-muş gibi birkaç adım attı, kamyon sürücüsüne bakmıyordu. Önündeki iki aracı geçti ve durdu, trafiğin neden durduğunu merak etmiş gibi davranıyordu. Birden kollarını can sıkıntısıyla havaya kaldırdı ve yanında duran arabanın camına hafifçe vurdu. Arabanın sürücüsü camını indirdi ve iki adam bir süre konuştular. Sarı kamyon onun duran trafikten sinirlenmiş bir sürücü olduğunu düşünmeliydi, bunun için elinden geleni yapıyordu Wilson.

Wilson daha sonra döndü ve başını iki yana sallayarak sarı kamyonu doğru yürüdü. Kamyonun sürücü mahalli kapısına geldiğinde durdu ve kapiya hafifçe vurdu. Najjar camını aşağı indirdi.

Wilson başını kaldırıp ona baktı ve yumuşak bir sesle, "Neden durdu bu trafik acaba dostum?" diye sordu.

Ama etrafta çalışan araç motorlarının gürültüsü çok fazlaydı ve Najjar duymadı onu. "Ne dedin?"

Wilson yavaşça kapı basamağına çıktı ve, "Trafığı durduran nedir acaba diye sordum," dedi. Sonra kolunu aniden kamyonun içine uzattı ve Najjar'ın boynuna sarıldı. Arabın boynunu sıkarken bir yandan da yukarı doğru kaldırıyordu. Wilson güçlü bir adamdı. Najjar'ı camdan dışarı doğru çekiyordu. Bu mücadele o kadar kısa sürdü ki, terörist ne yan tarafında duran silahını, ne de onun yanında duran fünüye kontrol kutusunu alabildi.

Wilson onu kamyonun aşağı indirdiğinde Najjar bacağındaki kılıfta duran 32'lik tabancasını çekmek istedi. Wilson onun

216

bu hareketini gördü ve şakağına müthiş bir yumruk indirdi. Bu korkunç yumruk Arap teröristin çene kemiğini kırdı.

Trafik tamamen durduğunda Murphy de köprüye yaklaşmıştı. Radyonun sarı kamyonlardan söz ettiğini ve plakaları verdiğini o da duymuştu. Ya kamyonlar köprü üstündeyse şu anda, diye düşündü. Burada oturup patlamayı bekleyemem herhalde!

Murphy arabasından indi ve yolun kenarından köprüye doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı. İki dakika sonra köprü girişindeydi. Köprü'nün üst katında sarı kamyon arayarak hızlı adımlarla yürümeye devam etti. Biraz sonra koşmaya başladı, aynı zamanda içinden, kamyonların köprüye varmamış olmalarını diliyordu. Belki de yanlış alarm verilmişti, ama kamyonlar gerçekten köprüye girmişlerse felaket yakındı, o zaman Tanrının kendisine onları durdurabilecek kadar güç vermesini dilemekten başka yapacağı bir şey yok demekti.

Murphy köprü'nün ortasına yaklaştığında sarı Rapid U-Ha-ul kamyonunu ilerde gördü, sürücü motor kaputunu kaldırmıştı. Duran arabaların arasından geçerek kamyonu doğru koşmaya başladı ve çok geçmeden köprüyü ikiye ayıran aralığa geldi.

Kamyonun kimse yoktu ama adamın biri motora doğru eğilmiş, cep telefonunda biriyle konuşuyordu. Murphy kamyonu doğru yaklaşırken arabalarında oturan sürücülerin meraklı gözlerle kendisini izlediğinin farkındaydı. Onun bu trafik keşmekeşine sinirlenmiş bir sürücü olduğunu düşünüyor olmalıydılar.

Murphy sarı kamyonun iki araç kadar uzaktı ki tamir işçilerinin aracı infilak etti. Patlamanın şokuyla sarsılan Murphy bir araca dayandı. Sol tarafa bakınca gökyüzüne doğru yükselen alevleri ve siyah duman bulutunu gördü. Etrafta müthiş bir gürültü ve karmaşa vardı.

217

Patlama sırasında Asım kendi kamyonunun önünde duruyordu ve o da şaşırıldı. Hemen köprü'nün kenarına koştu ve aşağıya baktı. Yolunda gitmeyen bir şeyler vardı! Onun en azından tam altına yakın bir noktaya gelmiş olmasını umut ediyordu, kabloların kopması ve köprü'nün ortadan ayrılması için iki patlamanın birden olması gerekiyordu.

Asım fününin düşmesine basmak üzereydi ki Murphy yetişti ve müthiş yumruğunu onun suraüne indirdi. Fünüyü patlatacak olan kontrol kutusu yere düştü ve öndeki arabanın altına kayd.

Asım sersemledi, köprü parmaklığına dayandı ve hasmının yüzüne baktı. Dinsiz bir Amerikalının misyonunu engellemesine izin veremezdi. Bir ölüm kalım savaşıydı bu. Patlamayı gerçekleştirmesi gerekiyordu... ama önce Murphy'yi saf dışı bırakmalıydı.

Asım elini cebine atarak sustalını çıkardı. Murphy ve elinde bıçağı parlayan Asım kamyonun önünde birbirlerine bakarak sürekli hareket ederlerken etraftaki arabalarda bulunan insanlar korkulu gözlerle onları izliyorlar, Murphy Asım'ın bıçak darbelerini çevik hareketlerle savuşturuyordu.

Bir ara Asım bıçağını öne uzatarak Murphy'nin midesine doğru aniden bir hamle yaptı. Murphy kollarıyla onu engelledi, yıldırım gibi bir hareketle bileğinden yakaladı ve kendine doğru hızla çekti. Bunu yaparken yine çok hızlı bir hareketle aniden yan tarafa kayd ve Asım'ın bıçak tutan eli arkadaki gümüş renkli Mercedes arabasının kapısına çarptı, bıçak yere düştü.

Şimdi dövüşte şartlar ikisi için de eşitti. Asım aniden havaya fırladı, iki ayağını birden Murphy'nin göğsüne indirdi ve onu köprünün parmaklığına doğru fırlattı. Murphy kendini toparlamaya çalışırken, Asım onun yüzüne müthiş bir yumruk attı ve Murphy kendi etrafında döndü.

218

Toparla kendini! Nefes al! Düşün! Murphy kendi kendine söylendi. Çok sinirlenmişti.

Asım son kozunu oynamak üzereydi, hasmını öldürmeye geliyordu bu kez. Murphy onun atıldığını görünce son anda bir dizini yere koydu ve ona doğru eğildi. Asım hızla geldi ama kendini tutamadı ve Murphy'nin üzerinden aşarak onun arkasındaki arabaya çarptı, Murphy derin bir nefes alacak zaman bulmuştu şimdi.

Asım başını öne eğdi ve kollarını uzatarak tekrar saldırdı ona. Murphy hafifçe sıçradı, sağ kolunu uzatarak Asım'ın ensesine sardı, sonra onun ayaklarını yerden kesti ve tüm ağırlığını onun başının arkasına vererek onu hızla yere yapıştırdı. Terörist yüzükoyun yere kapandı ve Murphy'nin altında kaldı.

Kavga sona ermişti.

Murphy doğruldu ve öndeki arabanın altına kaçan fünye kontrol kutusunu aldı, ayağa kalkıp döndü ve onu köprünün parmaklığından yaklaşık altmış metre aşağıda akan Hudson Nehri'nin sularına fırlattı.

Carla Martin yandaki dikiz aynasından arkaya doğru bakmış ve Murphy'nin Asım'a vurduğu ilk darbeyi görmüştü. İkisi arasındaki dövüşü sonuna kadar seyretti ama korkudan tir tir titriyordu. Sonra polisin geldiğini gördü ve biraz rahatladı.

Çok şükür gelebildiniz polis efendiler! Yetişkinlerin böyle trafik yüzünden dövüşmesi ne acı! Umarım ikisini de tutuklarsınız.

Kadın kendi kendine gülümsedi ve arabasının CD çalarına yeni bir CD koydu.

SWAT timi biraz sonra geldi. Polis ne olduğunu anlamaya çalışırken Asım'la beraber Murphy'ye de kelepçe vurmuştu.

219

Etraftaki arabaların sürücülerinden ifadeler alındı ve dalı.ı sonra terörist saldırısının engellenmesinde ne rol oynadığını öğrenmek için Murphy'i de polis merkezine götürdüler. Öğle den sonra saat 3.30'da her şey açığa çıktı ve Murphy'yi serbest bıraktılar.

Murphy'nin vücudunda bereler, çürükler vardı, çok yor gundu ve kendini berbat hissediyordu. Ama teröristlerin başa rılı olmaması onu çok mutlu etmişti, durmadan Tanrıya şükre diyordu.

220

KIRK ALTI

Saldırı gecesi, Babil, M.Ö. 539.

Yüzbaşı Hâkim General Azzam'm çadırına koşarken nefes nefese kaldı. Muhafız onu çadıra sokmadı ama General Azzam dışarı çıktı ve onu içeri aldı.

"Efendim General Jawhar'dan haber getirdim. On beş dakika kadar sonra nehri geçecekler. Okçuları hazırlamanın zamanı geldiğini size bildirmem için beni gönderdi. Su bir süre sonra bataklığa akacak. Bir saat kadar sonra kale hendeği yeterince kuruyacak ve askerler surların altına kadar gelebilecekler."

General Azzam başını salladı ve gülümsedi.

Daniel büyük salona çıkan merdiveni tırmanırken saat sabahın bir buçuğuna geliyordu. Daniel yaşının izin verdiği kadar hızlı yürüyordu ve müzik sesi duymadığı için şaşırılmıştı. Dış avluda sarhoş erkek ve kadınlar görmemek daha da şaşırtmıştı onu. Bu ziyafet değişik bir şeydi.

Daniel büyük salona girdiğinde kralın yerde oturduğunu gördü, etrafında muhafızlar ve yardımcıları vardı. Herkes sanki hayalet görmüş gibi dehşet içindeydi.

Kral korkulu bir sesle, "İhtiyar İbrani dedikleri sen misin -Daniel?" diye sordu. "Büyükannem sende tanrıların ruhu olduğunu söyledi. Sen ilim, irfan ve akıl doluymuşsun."

"Evet, ben Daniel'im."

221

"Şu karşıya bak! Duvarı ne yazılı olduğunu gör! Ben alıl adamlarımı, astrologlarımı çağırdım ve onlara bunun ne anlama geldiğini sordum, ama onlar bunu okuyamadılar."

Daniel duvara baktı. Sıvaya kazınmış sözcükleri görebiliyordu:

MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN

Kral, "Senin gizemleri çözen bir uzman olduğun söylendi bana," diye devam etti. "Bunun anlamını bana söylersen sana pembe giysiler veririm. Boynuna altın yetki zinciri takar ve seni bu ülkenin üçüncü en büyük yetkilisi yaparım."

Daniel gülümsedi ve nazikçe başını eğerek onu selamladı. "Ben güç istemiyorum, bütün hediyeler sizde kalsın. Yünlü giysim bana yetiyor. Hediyeleri başkasına verebilirsiniz. Gençliğimde babanıza yardım ettiğim gibi size de yardım edeceğim. Cevap benim ustalığımdan ya da ilim irfanımdan gelmeyecek. Bu yazının ne anlama geldiğini size söyleyebilmem için gerekli akli bana Yehova verecek."

Belshazzar gözlerini açarak oturdu ve Daniel'in her sözcüğünü dikkatle dinledi.

"Önce Kral Nebuchadnezzar'ın hayatını anlatayım sizlere... Dünyanın tüm ülkeleri onun adını duyunca titrerdi. Kendisine karşı gelen herkesi öldürür, her ülkeyi mahvederdi o. Gücü ve etkisi sonsuz olan bir kraldı, ama büyük bir hata yaptı. Her şeyi ve tüm büyüklüğü kendisine Tanrının verdiği şükretmedi. Kibirli ve küstah bir adam oldu.

Nebuchadnezzar kibri yüzünden Tanrıya sırt çevirdi ve Tanrı da onu sarayından kovarak kırlara sürdü. Kral yedi yıl boyunca vahşi bir hayvan gibi dünyayı dolaştı, yaban eşekleriyle yaşadı, inekler gibi ot yedi. Vücudu her sabah çile ıslandı ve bu hali Tan-

222

mun her şeyi yarattığına ve kontrol ettiğine inandığı güne kadar sürdü. Kralları tahta oturtan ve isterse düşüren güç Tanrıdır.

Sana bilmediğin bir şey söylemiyorum ey Kral Belshazzar. Sen bu hikâyeyi daha önce de duydun. Babanın izinden gidiyorsun, sen de kibirli oldun, mütevazı değilsin. Tapınağından kutsal kupaları alarak Tanrıya meydan okudun, sonra onları saçma tanrıların şerefine kadeh olarak kaldırdın. Bu kupaları soylularına, onların karılarına ve metreslerine vererek kirlettin. Cennetin Tanrısına değil de tahtadan, taştan, gümüş ve altından yapılmış tanrılara ibadet ettin. İşte bu yüzden Tanrı senin duvarına bir mesaj yazdı. Şimdi onun anlamını söyleyeceğim sana.

MENE 'sınırlandı' demektir. Tanrı senin saltanatını sınırladı, aslında saltanatın sona erdi senin.

TEKEL'in anlamı 'tartıldı' demektir. Tanrı seni kendi terazisinde tarttı ve sen onun testinde başarısız oldun.

UPHARSIN 'bölündü' anlamına gelir. Tanrı senin krallığını böldü, ve parçalarını Medes ve İranlılara verecek."

Belshazzar şaşkındı, böyle bir felaket haberi beklemiyordu o. Salonda herkes sessiz ve hareketsizdi. Daha önce hiç kimse bu kadar açık konuşmamıştı kralla. Oradakiler kralın Daniel'in idamını emretmesini bekliyorlardı.

Ama başına daha kötü şeyler gelmesinden korkan kral Da-niel'e pembe giysi verilmesini emretti. Daniel'in boynuna altın zincir takıldı ve kral onun, ülkenin üçüncü en yetkili adamı olduğunu ilan etti.

Saatler sonra saraydan çıkan Daniel endişeliydi. Tanrının Belshazzar'ın krallığını mahvedeceğini biliyordu ama bunun nasıl olacağını kestiremiyordu.

Hiç kimse kale duvarlarını çeviren hendekteki bataklığı geçerek surların altına kadar gelen askerlerden haberdar değildi. Askerler şehre girince saraydaki ziyafete davetli olduklarını

223

söylediler ve sarayın kapısına doğru yürüdüler. Etrafta öyle çok gürültü ve sarhoş narası vardı ki, ölen muhafızların bağırıışları nı hiç kimse duymadı. Büyük kapının açıldığını sadece halktan birkaç kişi gördü.

Cyrus ve Darius the Mede'in emirleriyle gelen General Az-zam ve General Jawhar'm orduları, büyük Babil şehrini büyük bir direnişle karşılaşmadan fethettiler.

Belshazzar asilleriyle konuşurken düşman askerleri büyük salona girdiler. Onları ilk gören Süleyman oldu, muhafızlara seslendi. Son nefeslerine kadar savaştılar krallarını korumak için, ama hepsi öldüler.

Askerler Belshazzar ve soylularını esir alıp generalleri beklediler. Generaller geldiler ve şarap içerek esirleri seyrettiler. O sırada salonun arka tarafında, büyük ve çok güzel bir duvar halısının altında iki adam konuşuyorlardı.

Adamlardan biri, "Gadates, altın paralarını hâlâ saymadın," dedi.

"Parada gözüm yok benim. Bunu intikam için yapıyorum."

"İntikam mı?"

"Evet Gobrya. İki ay önce kral bütün sarayı alıp ava götürdü. Ama onlar ava çıkmadan önce benim bir saray arkadaşım bir sülün vurup getirdi ve Belshazzar çok kızdı buna. Kılıcını çekti ve herkesin gözü önünde öldürdü onu. Geçen hafta soylulardan biri bir adam için yakışıklı dediği için kral o adamı da öldürdü. Deli bu adam! Birinin onu durdurması gerekiyor. Umarım Cyrus'un askerleri öldürür onu!"

General Jawhar kral ve soylularının idamını emredince Gadates gülümsedi. Askerler hepsini teker teker öldürdüler ve en sona Belshazzar'ı bıraktılar. Onun acı çekmesini istiyorlardı.

224

KIRK YEDİ

Musa Serapis adamları saydı. Beş daimi üye gibi, Güvenlik Konseyinin on iki geçici üyesinden sekizi gelmişti Newark Havaalanına ama aylık başkanı henüz ortada yoktu.

Serapis, "Bu koşullar altında ve başkan da burada olmadığına göre ben geçici başkanlık için sizlerin onayını alabilir miyim acaba?" diye konuştu.

Herkes başını salladı.

Serapis bir yıldan fazla bir zamandır Genel Sekreterdi ve özellikle Üçüncü Dünya ülkeleri tarafından çok iyi karşılanmıştı. Onun ABD dış politikasından hoşlanmadığını herkes biliyordu.

Toplantının ilk saatinde, BM'in devam eden operasyonu için gereken acil durum planını ve memurların korunması konusunu görüştüler. Fransa Daimi Üyesi Jacques Verney konuştuğu zaman konu değişmeye başladı.

"Bu şekilde yaşamaya devam edemeyiz. New York halkı dehşet içinde. George Washington Köprüsü havaya uçsaydı neler olacaktı? Kaç masum insan ölecekti? BM üyelerinin güvenliklerini düşünmek zorundayız. Sanırım plan 7216'yı düşünmenin zamanı geldi. Hepinizin bildiği gibi BM'nin ABD sınırları dışına çıkarılması konusunda epey tartışma yaşadık. ABD'nin küresel kontrol felsefesi yüzünden küçük ve güçsüz ülkeler seslerini duyurmak için terörizme başvuruyorlar. Bu tür terörist saldırıları tüm BM çalışanlarının yaşamlarını tehdit ediyor. Sanırım ABD dünyayı kontrol etme sevdasından vazgeçmedikçe bu tür saldırılar hep sürecektir."

225

ABD daimi üyesi Warren VVatson ve İngiltere daimi üyesi Carlton Thorndike birbirlerine baktılar. BM'nin başka bir ülkeye götürülmesi fikri ilk kez tartışılmıyordu. Ortadoğu, Avrupa, Hindistan, Afrika ve Güney Amerika'da ABD'ye karşı düşmanlıklar gittikçe artıyordu. ABD'yi destekleyen İngiltere de payını alıyordu bu düşmanca davranışlardan.

Rusya Federasyonu daimi üyesi Vladimir Karkoff, "ABD kendi ülkesinde teröristlerle başa çıkabilecek gibi görünmüyor," diye konuştu. ABD kendi halkını bile koruyamıyor, bunu görüyoruz. ABD'nin bu tür saldırıları engelleme konusunda başarısız olması Rusya Federasyonu halkının güvenliğini de etkiliyor. Ben bu konunun genel kurulda oylanmasından yanayım."

Hindistan geçici üyesi Salmalin Rajak, "Ben birçok küçük ülkenin başkanıyla ABD'nin emperyalist davranışları konusunda görüştüm," dedi. "Bana söylediklerine göre bazı ülkeler Amerikan ürünlerini boykot etmeye karar verebilirler."

VVarren VVatson buna hemen itiraz etti. "İhtiyaçlarını nereden karşılamayı düşünüyor bu ülkeler peki, Bay Rajak? Biz yıllardan beri bu ülkelere gıda yardımları yapıyoruz. Bu fakir ve gelişmekte olan ülkelere milyarlarca dolarlık destek verdik. Bakın çalışmak için sizin ülkenize giden pek çok Amerikalı var. Yıllardan beri dünyanın pek çok ülkesine yardım ediyoruz. Sizin bu tutumunuza aklım ermiyor doğrusu! Size ABD kadar çok yardım eden başka bir ülke söyleyebilir misiniz bana?"

Rajak, "Avrupa Birliği bu ülkelerle ticareti geliştirmek istiyor ve onlara destek verecek," diye cevap verdi. "Dünyanın pek çok ülkesi ABD desteği yerine AB desteğini yeğliyor. Bana sorarsanız güç sizin başınızı döndürdü. Dünyada herkesin Amerikan demokrasi tarzı gibi

düşünmesini istiyorsunuz. Ama sizin yolunuzun en iyisi olduğunu kim söyleyecek? Siz politika ve
226

yöntemlerinizi bize zorla kabul ettirmek istiyorsunuz, böylece ticari yollardan da bizi kullanacaksınız. ABD tüm dünya ülkelerinin zenginliğini kendine çekmek istiyor!"

Rajak burada sustu ve derin bir nefes aldı. Belki de fazla sert konuştuğunu anlamıştı. Sesini biraz yumuşatarak, "ABD'nin BM üyesi olmasının istenmediği anlamına gelmez bu elbette," diye devam etti, "ABD güçlü bir ülke ve hiç kuşkusuz BM'de olmalıdır. Ama bu kadar mütehakkim olmamalıdır. Amerikalıların biraz daha... nasıl diyeyim, hoşgörülü ve diplomatik olmaları gerekir."

Watson çok kızmıştı, cevap vermek istedi ama Zet Lu Qu-ang ondan önce söz aldı:

"Güvenlik Konseyinin daimi üyesi olarak Çin Halk Cumhuriyeti adına konuşmak istiyorum. BM'nin ABD'de ve özellikle de New York'ta kalması konusunda bizim de endişelerimiz var. İsviçre'de, Cenevre'de zaten bir şubemiz var ve orada bir BM binası inşa edilmesi söz konusu oldu. Düşünülen başka yerler var mı acaba? Çin Halk Cumhuriyeti kendi başkentinde böyle bir yer için arazi tahsis edebilir."

Verney, "Plan 7216 BM'nin ABD dışına çıkarılmasını öngörüyor, ama nereye gitmesi gerektiğini belirtmiyor," diye konuştu. "Bu konu ancak tüm BM camiasının oylarıyla belirlenebilir. Ben pek çok üye ülke temsilcisiyle görüştüm, çoğu Birleşmiş Milletler (BM) merkezinin Irak'a götürülmesi konusunda hemfikir gibi görünüyor. Hem de Babil gibi eski bir tarihi olan bir şehri istiyorlar. Alman büyükelçisi Helmut VVeber de ülkesinin bu fikri desteklediğini söyledi."

Serapis masada oturanlara baktı, iyi bir fırsattı bu. "Ben Avrupa Birliği (AB) liderlerinden bazılarıyla konuştum," diye konuştu. "Onlar da Babil'e gitme fikrine sıcak bakıyorlar. AB ayrı-
227

ca, BM'nin yıllardan beri birikmiş olan borçlarının ödenmesini' de yardım edebilir. Yeni merkez binasının inşaatı için gerekli parayı da verebilecekler."

Herkes gülümseyerek baş sallarken Watson ve Thorndiko sinirli görünüyorlardı. Herkesin heyecanlı olduğu böyle bir anda konuşmanın doğru olmadığını ikisi de çok iyi biliyordu.

Serapis, "AB liderleri bana bu paraların isimsiz bir gruptan bağış olarak geldiğini de söylediler," diye devam etti. "Temsilcileri yeni bir BM merkez binası inşaatı için gereken tüm paraları verebileceklerini belirtti."

Üyeler kendi aralarında fısıldaşırken Serapis gülümsedi. Jacques Verney ile bir an için göz göze geldiler ve birbirlerini anıyormuş gibi çok hafif gülümsediler.

Watson onların bakışmasını fark etti. Serapis ve Verney'in bu konuyu daha önce tartıştıklarından emindi. BM'yi ABD dışına çıkarmak için bu son terörist tehdidini bahane olarak kullanıyorlar, diye düşündü.

Serapis, "Sorumluluğumuzun bir parçası da dünya barışını sağlamak ve devam ettirmek," dedi. "Genel prensipler konusunda fikir birliği içinde olmak ve anlaşmazlıkları çözmek görevimiz. Öyle sanıyorum ki BM merkezini Amerika dışına çıkarmanın dünya barışına yaran olacaktır. Seslerini duyuramadıklarını düşünen küçük devletlere karşı da bir iyi niyet gösterisi olacaktır bu. Arap dünyası ve Avrupa'da pek çok insan bu hareketi, Müslüman toplumu ile iletişim kurma çabası olarak görecektir."

Üyelerden çoğunun baş salladığı görüldü. Serapis onların bu konuda olumlu düşündüğünü görebiliyordu. "Böyle bir hareket dünyadaki gerginliği azaltacaktır. Aradığımız sürekli dünya barışını bile getirebilir. Çocuklannuz ve torunlarımız
228

bizden doğru kararı vermemizi bekliyor. Dünyada binlerce insanın yaşamını kurtaracak bir karar olacaktır bu."

Serapis çok net ve güzel konuşuyordu ama Watson o anda onu dinlemek değil, yumruklamak ister gibiydi.

Serapis birkaç saniye susarak sözlerinin sindirilmesini bekledi ve sonra, "Evet, liderler olarak bizler uluslararasıdaki anlaşmazlıkları çözmek için olumlu yollar bulmak zorundayız," diye

devam etti. "Bu konunun önümüzdeki Genel Kurula getirilmesini isteyenlerin kimler olduğunu görebilir miyim acaba?"
İkisi dışında tüm eller havaya kalktı.
229

KIRK SEKİZ

Murphy için Raleigh'ye dönüş gereğinden uzun sürdü sanki, yol bir türlü bitmiyordu. Aslında yolun uzunluğunu düşünmüyordu o, ama eğer George Washington Köprüsü havaya uçurulsaydı neler olurdu acaba sorusu kafasından bir türlü çıkmıyordu. O pis bombaların vereceği hasar, öldürecek insan sayısı ne olurdu o zaman?

Eminim patlama ve radyasyon sonucu otuz ya da kırk bin kişi ölürdü.

O anda, Preston Community Kilisesi'ndeki patlama sonucu yaşanan trajik olayları hatırladı. Patlamanın sesi hâlâ kulaklarındaydı, yangında çıkan dumanların kokusunu hâlâ duyuyordu sanki. Külleri ağzının içinde hissedebiliyor, kanlar içinde yerlerde yatanlar, parçalanmış cesetleri görebiliyordu. Yavaşça son nefesini veren Laura'nın tatlı yüzü geldi gözlerinin önüne. Onun ölümünün verdiği acıyı ve onu öldüren adamlara karşı hissettiği öfkeyi, lanet duygusunu tekrar yaşadı.

Bunları düşünürken gözleri tekrar yaşardı ve görüşü bulan-dığı için yine yolun kenarına çekti arabayı. O büyük acıyı unutmaması mümkün değildi. O akşam evine geldiğinde kendini bitkin hissediyordu.

Murphy arabasında Preston Üniversitesi kampüsüne doğru yol alırken içindeki duygu karmaşasını hissedebiliyordu; teröristlere karşı hissettiği öfke ve nefretle, sükûnet arayışı çatışma halindeydi içinde.

230

Hayat bazen ne kadar da garipleşiyor. Dünyada pek çok acının yanında pek çok da güzellik var.

O anda kral Süleyman'ın sözlerini hatırladı Murphy. Başkan Ronald Reagan da çok severdi bunu.

Her şeyin bir mevsimi vardır,
Gökkubbe altında her amacın zamanı,
Doğmanın zamanı
Ve ölmenin zamanı,
Çiçek ekmenin zamanı,
Yetişen çiçeğin koparılması zamanı,
Öldürmenin zamanı
Ve iyileştirmenin zamanı,
Kırıp dökmenin zamanı,
Ve yapmanın zamanı
Ağlamanın zamanı,
Ve gülmenin zamanı
Yas tutmanın zamanı,
Ve dans etmenin zamanı
Taş atmanın zamanı,
Ve taş toplamanın zamanı
Kucaklamanın zamanı
Ve kucaklamaktan kaçınmanın zamanı,
Kazanmanın zamanı,
Ve kaybetmenin zamanı
Tutmanın zamanı,
Fırlatıp atmanın zamanı,
Sökmenin zamanı

231

Ve dikmenin zamanı,
Susmanın zamanı
Ve konuşmanın zamanı,

Sevmenin zamanı
Ve nefret etmenin zamanı,
Savaş zamanı
Ve barış zamanı...

Murphy içinden gelen bir sesin, savaş zamanı dediğini duyar gibiydi -ama karanlık güçlere karşı ruhani bir savaştı bu.

"Dr. Murphy, seni gördüğüme sevindim. New York'ta olduğunu ve şu terörist saldırısı girişimine katılıp katılmadığını merak ediyordum." Shari'nin her zaman parlayan yeşil gözlerinde endişe ifadesi vardı.

"İyiymiş Shari. Haberi aldığımında New York'tan ayrılmak üzereydim."

"İsis nasıl peki?"

"Çok şükür, terörist uyarısından önce La Guardia'da uçağa bindi o. Şu anda VWashington'da, güvende."

İsis daha sonraki bir uçağa binecek olsaydı belki de terörist saldırısı girişiminin tam ortasında kalabilecekti. Murphy bunu düşünmek bile istemiyordu. İsis'le ilgili duygularının normal bir arkadaşlıktan farklı olduğunu biliyordu.

Murphy saldırı girişimi sırasında yaşadıklarını anlatırken Shari gözlerini ona dikti ve tek kelime etmeden dinledi onu. Murphy sonunda, "Ee, sen nasılsın bakalım Shari?" dedi. "Paul ile konuşacaktın, ne oldu o konu?"

"Hem iyi hem de kötü. Kötü, çünkü tartıştık ve ayrıldık, onun için canım sıkılıyor, birkaç gündür pek iyi değilim. İyi, çünkü sonunda mesele halledildi. Sevdığım halde, değer yargı-

232

/

lan benden farklı olan biriyle ilişkiyi sürdüremezdim. Bu ilişkinin fazla uzun sürmeyeceği belliydi zaten."

"Peki, Paul nasıl karşıladı bunu?"

"Onun pek şaşırdığını sanmıyorum. Daha önce de bu konuyu birkaç kez tartışmıştık zaten. Bu kez bitirdik işte. Ama alışmak kolay değil elbet."

Murphy bir süre sesini çıkarmadı, ne söylerse söylesin bu kadının acısını dindiremeyeceğinin bilincindeydi. "Shari. bu zor günlerde sana yardımcı olması için Tanrıya dua edeceğim."

Shari dolan gözlerle onun yüzüne baktı. "Sağ ol, buna ihtiyacım var."

Murphy hattın diğer ucunda İsis'in sesini beklerken parmaklarıyla tempo tutuyordu. İçinde tam olarak isim koyamayacağı bir duygu karmaşası vardı.

İsis heyecanlı bir sesle, "Michael, iyi misin? Nerden arıyorsun?" diye sordu.

"Dün gece Raleigh'ye döndüm. Vakit geç olduğu için dün gece arayıp uyandırmak istemedim seni."

Murphy ona George Washington Köprüsü'ndeki bombalama girişimini ve olayda yaşadıklarını anlattı. Sonunda konuşma konusu Duvardaki El Yazması'na geldi.

Murphy, "Durum çok karışık olduğunu için şimdi Irak'a gitmek kolay olmayabilir," dedi.

"Ama izin verilerse yine de gidebiliriz. Hâlâ var mısın bu işe?"

"Elbette varım, ama yine de biraz endişeliyim diyebilirim."

"Ben de öyle, ama en azından birlikte olacağız ki, bu da çok güzel bir şey."

İsis kendi kendine gülümsedi. O da Murphy ile beraber olmaktan hoşlanıyordu.

233

Murphy, "Özgürlük Parşömenleri Vakfı'ndan bir haber al dm mı peki?" diye sordu. "Bu araştırma seferinin giderlerini karşılayacaklar mı acaba?"

"Evet, bizim başkan Harvey Compton'la konuştum, projeye onay veriyorlar. Ama ben Dr. Wilfred Bingman'ı yanımıza almak istiyorum."

"Kimdir o?"

"Vakfa yeni katıldı, Florida Üniversitesi'nde arkeoloji profesörü. Sanırım hoşlanacaksın ondan, konusunu çok iyi bilen bir bilim adamıdır. Onunla iyi anlaşacağından emirim."

"Kalabalık bir grup daha neşeli olur elbette. Ekte bir arkeolog daha olması iyi olur. Ben de Jassim Amram'ı arayıp ne durumda olduğunu soracağım. Sen eski dilleri okuyabilen bir

kadınsın ve hepimiz deneyimli olduğumuz için bu el yazmasını bulursak onu kolayca açıklayabiliriz sanıyorum."

"Kuşkuların mı var Michael?"

"Hayır, onun orada olduğuna eminim. Orada olmasaydı Methuselah o kadar zahmete girip bana ondan söz etmezdi. Ben sadece onu ararken neler yaşayacağımızı düşünerek endişeleniyorum. Diğer eserleri kolay bulmadık biliyorsun. Çalışırken hep bir şeyler gelir başımıza. Methuselah da böyle eğleniyor işte."

Isis içini çekti. "Bunda tamamen haklısın. Ama en azından sıkıcı bir yaşamımız yok, heyecan yaşıyoruz."

Murphy bir kahkaha attı. "Levi'yi arayıp Irak seyahati konusunda neler yaptı öğrenelim bakalım. Ayrıca Deniz Piyade Albayı Davis'i de görecekti, bakalım orada bize koruma sağlayabilecekler mi? Özellikle de yolculuklar sırasında."

"O zaman kendimi çok daha güvende hissedirim elbette," dedi Isis.

Murphy, "Olumlu haber alır almaz arayacağım. Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum Isis," diye mırıldandı.

234

KIRK DOKUZ

"Tamam, tamam, kabul ediyorum."

Masada oturan Murphy başını kaldırdı ve soran gözlerle ona baktı. Shari üzerinde birkaç zarf olan bir kutuyla kapıda duruyordu.

"Neyi kabul ediyorsun? Neden söz ediyorsun sen?"

"Senin postan."

"Ne var benim postamda?"

"Koca bir kutu geldi."

"Ee, ne var bunda?"

"Ne var bunda olur mu? Merak ediyorum işte. Aç şunu da görelim içinde ne var."

Murphy başını iki yana salladı ve gülümsedi. Shari'nin merakı hoşuna gidiyordu. Mektuplar ve kutu umurunda değilmiş gibi önündeki kâğıtlara bakmaya devam etti ve sonra canı sıkılmış gibi, "Kutuyu o kadar merak ediyorsan kendin aç," dedi.

Shari sırttı ve elindeki kutu sanki Noel armağanıymış gibi hafifçe salladı, içinde ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

"İçinde sallanan bir şey var ve kutunun üzerinde gönderici adresi de yok. Hem de sanki parçalanacak kadar yıpranmış bu kutu."

Murphy onun bu sözlerini gülümseyerek dinledi. Shari eline bir bıçak alıp kutuyu açarken ona baktı.

"Dikkat et, bomba olabilir içinde."

235

Kadın bir an durdu, tereddüt içindeydi, sonra kızmış gibi baktı Murphy'ye. Kutunun kapağını açtı ve şaşkın bir ifadeyle, "Taş parçası dolu bunun içi," diye söylendi.

"Oh, harika! Ne zaman geleceğini merak ediyordum."

Shari canı sıkılmış gibi burnunu kırıştırdı ve, "Ne yapacaksın bu taşlarla?" diye sordu.

"Şaka yaptım Shari. Ben kimseden taş istemedim."

Kadın çapları sekiz on santim kadar olan birkaç taşı masanın üstüne koydu ve "Bunlar pürüzsüz, cilalı gibi, sanki nehirden çıkmışa benziyorlar," dedi. "Bak, kutuda bir de not var."

Murphy yüzünü buruşturdu ve "Belki de Dekan Fallworth gönderdi bunları," dedi. "Adam beni taşıyarak öldürmek istiyor olabilir."

Shari gülümsedi: "Notta imza yok. Senin postanın bir garipliği daha!"

"Ne diyor notta?"

Altın bir fırsat bekliyor

Cabarrus Müzakerelerini takdir edenleri

Ve toplantıyı terk eden Hessian'ı arayanları...

Ve daha sonra hırs otları tohumu ekeni.

Murphy derin bir iç çekti. Shari şaşkın gözlerle onun yüzüne baktı.

"Neler oluyor?"

"Eminim Methuselah gönderdi bunu."

"Garip işler yapmaktan büyük zevk alıyor, değil mi? Ne anlama geliyor şimdi bu?"

236

Murphy notu aldı, kalktı ve parmaklarını saçlarının arasından geçirerek odanın içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaya başladı.

"Cabarrus anahtar sözcük olmalı."

Shari dalga geçmek ister gibi, "Elbette, herkes bilir bunu!" dedi.

Murphy onun alaycı ses tonunu umursamadı. "Şu anda aklıma ilk gelen şey Cabarrus İlçesi. Kuzey Carolina tarihine göre Cabarrus İlçesi adını Avam Kamarası üyesi Stephen Cabar-rus'tan almış; Müzakere sözcüğü de bunu ifade ediyor olmalı."

Shari, "Toplantıyı terk eden Hessian ne demek peki?" diye sordu.

Murphy, "Birinci bölüm basit," diye açıkladı. "Hessian bir Alman anlamına geliyor. Fakat toplantıyı terk etme sözü garip. Tohum burada gerçek tohum ya da davranış biçimi anlamına gelebilir. 'Hırs otları' sanki bir davranış ya da hareket gibi geliyor bana."

"Peki ama tüm bunların nehir kayalarıyla ilişkisi ne?"

Murphy düşünceli bir ifadeyle, "Cabarrus İlçesi... nehir taşları. .. bir Alman... bir şey eken... hırs tohumu... altın fırsat," diye mırıldanıp duruyordu. "İç savaştan sonra Almanlar Cabarrus İlçesine yerleştiler. Çoğu İngilizlerin getirdiği birlikte savaştilar. Daha sonra çoğu orada çiftçilik yaptılar. Tohum ekme sözü bu anlama gelmeli."

"Peki ama bunun hırsla ne ilgisi olabilir ki?"

Murphy yürümeye devam etti ve bir süre konuşmadı. Sonunda, "Pekâlâ, bir de şunu dinle bakalım Shari," dedi. "Cabarrus İlçesine yerleşmiş John Reed adında bir Alman vardı, İngiliz ordusundan kaçtı ve aşağı Piedmont'ta yaşadı. Evlendi, çiftlik sahibi oldu. 1799 yılının bir pazar günü öğleden sonra on iki

237

yaşındaki oğlu çiftlikten geçen Little Meadovv Deresinde balık tutuyordu. Çocuk suda parlak bir şey görerek aldı onu, eve gö türüp babasına gösterdi ama babası ne olduğunu anlayamadı onun. O taş üç ay boyunca kapı taşı olarak kullandılar."

"Tamam, tamam, neydi o taş?"

"O taş, ağırlığı sekiz kiloya yakın olan bir altın külçesiydi. John Reed bir gün kuşkulanıp onu kasabaya götürdü ve kuyumcu hemen anladı taşın altın olduğunu. Ama değeri binlerce dolar olan o külçeye sanki basit bir metalmiş gibi üç buçuk dolar değer biçti. Reed daha sonra onun altın olduğunu anladı ve kuyumcudan daha çok para istedi ve aldı."

"İyi yapmış tabii."

"Ondan sonra Reed ve birkaç ortağı derede altın aramaya başlamışlar. 1824 yılına kadar 100.000 dolar değerinde altın buldular ki doların değeri o zaman daha yüksekti. ABD'de kayda geçmiş ilk altın arama ve bulma olayıdır bu. Ailenin Peter adındaki kölesinin 12 kilo ağırlığında bir altın külçesi bulduğu da söylenir. 1845'te California'ya altın arayıcıların hücumu başlamadan önce Kuzey Carolina altın arama merkeziydi."

"Nerden öğreniyorsun bu tür bilgileri sen?"

"Elbette çok okuyarak, Shari. Sanırım Methuselah da bize Reed Altın Madeninde bizi bekleyen altın bir fırsat olduğunu söylemek istiyor. Orası Charlotte'a yaklaşık otuz beş kilometrelik bir mesafede."

Murphy ertesi gün Reed Altın Madenine öğleden sonra gitti ve bilet alarak rehberli turlardan birine katıldı. Kendi başına bir araştırma yapabileceğini düşünmüş ve yanına bir de el feneri almıştı.

238

Rehber, grubu alarak halka açık dehlizlerden birine soktu. Madenin içinde yürürlerken Murphy, yan taraflarda halka kapalı olan birçok dehliz daha gördü ve bir süre sonra adımlarını yavaşlatarak grubun gerisinde kaldı.

Biraz yürüdükten sonra tahta perdelerden birine fenerinin ışığında baktı ve garip bir şey gördü. Eski tahtanın üzerine kısa bir süre önce Conrad adı kazınmıştı. Tahta perdeye yaklaştı ve eliyle yoklayınca pek sağlam olmadığını anladı, tahtalar iyice gevşemişti. Birisi onları bir

süre önce yerinden çıkarmış olmalıydı. Fenerini dehlizin içine tutunca zeminde ayak izleri fark etti.

Bu ayak izlerinin Methuselah'a ait olduğuna bahse girerim. Ama Conrad ne demek acaba?

Murphy grubun kendinden iyice uzaklaşmasını, gözden kaybolmasını bekledi, onun sesini duymalarını istemiyordu.

Tekrar Condar, diye düşündü. Conrad, Reed'in derede sekiz kiloluk altın külçesini bulan oğlunun adıydı.

Murphy tahtaları aralayarak kapalı dehlize girdi ve toz içindeki koridorda yürümeye başladı. Ayak izlerine bakılırsa birisi buraya gelmiş ve sonra geri dönmüştü.

Peki ama ne vardı bu mağarada? Ya da ne bırakıldı buraya?

Murphy büyük bir dikkatle yürüyordu, çünkü Methuselah onu daha önce de böyle bir mağaraya sokmuş ve Murphy orada boğulmaktan zor kurtulmuştu. Mağarada bubi tuzakları bile olabilirdi, çok dikkatli olmalıydı. Ama ayak izleri bir süre sonra birden kesildi. Orada mağaranın duvarında eski bir levha asılıydı. Murphy el fenerini levhaya doğrultarak bakınca, üzerinde soluk bazı sözcükler ve sağ tarafı gösteren bir ok gördü.

Kuyu No. 23

Tehlikeli Gazlara Dikkat Edin

?

239

Bu da ne demek oluyor şimdi?

Ayak izleri duvarın dibine kadar geldikten sonra geri dönmüş ve çıkış yönünde devam etmişti.

Çok garip.

Murphy levhayı dikkatle inceledi ve parmağıyla hafifçe vurarak kontrol etti. Arkasında bir boşluk var gibi ses veriyordu. Murphy levhaya yine dikkatle dokundu ve sonra yerdeki tozlara baktı. Tozun üstünde de levhayla aynı boyda bir çizgi vardı.

Methuselah levhayı duvardan alıp yere koymuş ve sonra tekrar yerine asmış. Peki ama neden?

Murphy o anda, birkaç kez kendisini görmeden söylediklerinin peşinden gittiği bu adamı düşündü. Kim bu esrarengiz adam peki? Onun hakkında nasıl bilgi edinebilirim acaba? Belki buralarda parmak izleri bırakmıştır.

Parmak izleri bulabilirse onları alıp uzmanlara inceletebilir-di. Evet ama bulsam bile nasıl alacağım o parmak izlerini?

Ceplerini aradı ve birinde bir yara bandı buldu. Eski tahta levhanın köşesinden dikkatle tuttu ve feneriyle ön ve arka tarafına baktı, tozlu bir parmak izi aradı. Evet, levhanın sağ tarafında bir parmak izi vardı. Yara bandının yapışkanlı tarafını tozlu parmak izinin üstüne bastırıp kaldırdı ve sonra onu yine zarfının içine koyarak cebine attı. Umarım iyi bir parmak izi çıkar.

Murphy haklıydı, levhanın arkasında eni boyu yaklaşık yirmi beş santim olan bir delik vardı. Fenerini deliğin içine tutarak baktı ve sonra içini çekerek geriledi, derin bir nefes aldı ve el feneriyle tekrar aydınlatmış deliği.

Delikte bir altın kupa vardı ama kupanın etrafında birkaç çingiraklı yılan kıpırdanıp duruyordu. Murphy'nin levhayı çıkarıp deliği aydınlatmasından rahatsız olmuştu yılanlar.

240

Murphy kendi kalp atışlarının arasında yılanların kuyruklarından çıkan takırtı seslerini de duyabiliyordu.

Methuselah benim işimi güçleştirmek için elinden geleni yapıyor!

Etrafına bakmıp bir değnek aradı ama bulamadı. Elini deliğin içine sokarak yılanların tam ortasında duran kupayı alamazdı herhalde. Kolunu ne kadar yavaş sokarsa soksun, yılanlar onun vücut ısınısını hemen alacaklardı. Onlara av olmak istemiyordu.

Levhaya tekrar bakınca onun üç tahta parçasından yapılmış olduğunu gördü. Tahtaları birbirinden ayırdı ve ikisini deliğin içine kupanın iki yan tarafına uzattı. Yılanlar ağır hareketlerle tahta parçalarından uzaklaştılar. Birkaçi tahtalara saldırdı ve sonra geriye çekildi. Onların ani saldırıları üzerine Murphy korktu ve irkilerek geriledi. Yılanlardan nefret ediyordu. Tahtaları kupanın iki yanına dayadıktan sonra onları maşa gibi kullanarak yavaşça kendine doğru çekti ama yılanlardan birkaç kupayı izlediler. Murphy o anda kupanın arkasından gelen

elektronik tıkırtı sesini duydu, Methuselah kupanın arkasına bir şey gizlemiş ve Murphy fark etmemişti onu. Durdu ve dinledi, ama çingiraklı yılanların kuyruklarından gelen takırtı seslerinden başka bir şey duymadı.

Murphy içini çekti ve kupayı tutan iki tahta parçasını delikten dışarı doğru çekmeye devam etti. Ama çok geçmeden bir tıkırtı daha duydu, ses bu kez başının üst tarafından bir yerden gelmişti.

Zaman ayarlı Ur şalter olmalı bu.

Tam o anda ani bir hava akımı oldu ve Murphy'nin üzerine bir şeyler döküldü. Bunun bir çingiraklı yılan yağmuru olduğunu anlaması sadece birkaç saniye sürdü. Methuselah tavanda bir yere içi çingiraklı yılan dolu bir kutu koymuş ve iyi gizlemiş-

241

ti onu. Murphy donup kaldı, ama iki eliyle tuttuğu tahta parçalarını bırakmadı.

Yukarıdan düşen yılanlar da Murphy kadar şaşırılmış olmalıydılar. Ani düşüşleri sırasında hiçbirisi saldırmadı ona, ama yere düştükten sonra bir süre kaldılar orada.

Birkaç yılan Murphy'nin ayakkaabıları üzerinden süzüldü, birkaçı yerde çöreklenildi. Murphy bir an için kupayı bırakması gerektiğini düşündü. Kupayı bıraktı ve onun iki yanından tutan tahta parçalarını geri çekti.

Sonra eğildi ve tahtalardan biriyle ayağının üzerindeki yılanı iterek ileri fırlattı. Tahtaları kullanarak yılanları ayaklarının dibinden uzaklaştırdı ve kendine güvenli bir alan açtı.

Methuselah denen bu adam nerden buluyor böyle şeyleri?

Murphy iki elindeki iki tahta parçasını tekrar deliğe soktu ve onları maşa gibi kullanarak kupayı yavaşça dışarı doğru çekti. Sonunda kupayı eline aldı ve bakınca içinde bir not olduğunu gördü. Notta şöyle diyordu Methuselah:

"Yılanlar ısırmadıysa ve hâlâ yaşıyorsan iyi iş çıkardın derim. Gösteriyi izlemek için kalamadım, özür dilerim. Daha önemli bazı işlerim vardı. Senin bu kadar başarılı olabileceğini hiç düşünmemiştim. Önünde sadece birkaç tane daha test var."

Adam hâlâ birkaç test daha var diyor! Ne demek şimdi bu?

"Vay canına! Müthiş bir şey bu. Şuna baksana, bu kupa çok eski."

242

Murphy Preston'daki odasında masaya oturmuş kupayı incelerken Shari içeri girdi. Murphy ona madende yaşadığı macerayı anlattı ve "Bana öyle geliyor ki bu kupa da, yakında aramaya gideceğimiz Duvar Yazısı kadar eski," dedi.

"Nerden çıkardın şimdi bunu?"

"Daniel'in beşinci bölümünde Belshazzar'ın büyük ziyafeti anlatılır. Adam misafirlerine büyük bir sürpriz yapmak ister ve Kudüs tapınağından alınan altın kapları kullanır. Davetlilerine bu kutsal kupalar ve kâselerle şarap sunar, ikramda bulunur. İşte o zaman Tanrı duvara Belshazzar'ın lanetlendiğini yazar. Sanırım bu altın kupa da orada sözü edilenlerden biri."

Shari şaşkın gözlerle ona baktı ve "Methuselah bu çok değerli antikaları nerden buluyor peki?" diye sordu.

"Buna cevap veremem, bu beni aşıyor. Böyle şeylerin varlığından ve nerede olduklarından haberdar olması bile adamın İncil hakkında çok şey bildiğini gösteriyor."

"Methuselah bunu neden sana bıraktı acaba? Böyle bir şey tonla para ediyordur."

"Bilmiyorum ama bir nedenle Duvar Yazısı'nı bulmamızı çok istiyor gibi görünüyor. Adamın para düşündüğü yok, hiç değer vermiyor paraya. O madende bana hazırladığı tuzaklar bile pahalıya mal olmuş olmalı. Çok garip bir adam bu. Ama sanırım bu kez onun bir parmak izini alabildim ve incelemeye gönderdim. Belki de onun kim olduğunu anlayabileceğiz."

243

ELLİ

Murphy Dr. Bingman'la buluşmak üzere Raleigh'den Rich-mond, Virginia'ya giderken yolda, son haftalarda yaşadığı olayları düşünme zamanı buldu. İki saat süren araba yolculuğu sırasında Levi Abrams ve Araplarla yaşadığı macerayı, Dr. Ander-son'un Anti-İsa konusunda bulduğu bilgiyi ve Talon'un onu ve Isis'i kütüphanede izlemesini hatırladı. Ama üzerinde en çok düşündüğü olay, George Washington Köprüsü'nde engel oldukları terörist saldırısı oldu.

Patlama gerçekleşseydi, o bölgede binlerce insan patlamadan, binlercesi de radyasyon etkisiyle ölecekti.

Irak'ta durum çok karışıktı, oraya gidip çalışabilmeleri hiç de kolay olmayacaktı ama Murphy her şeye rağmen Babil'e gitmek istiyordu. Duvardaki El Yazısı'nı bulurlarsa çok daha büyük bir resmi doğrulamış olacaktı. Eğer Tanrı Belshazzar ve krallığı hakkında hüküm verseyse, bir gün dünyayı da yargılayabilecekti. Murphy yaşamakta olan dünya olaylarının bir ölüm kalım savaşıma doğru gitmeye başladığını hissedebiliyordu.

Capitol Meydanına girdiğinde hâlâ düşünceliydi Murphy. Yoğun trafik iyice yavaşladı ve bir ara birkaç dakika için durdu. Murphy, planı başkan olmadan önce Thomas Jefferson'un tarafından çizilmiş olan Capitol binasına baktı. Jefferson bu planı Nimes, Fransa'daki eski bir Roma tapınağından kopya etmişti. Washington'un at üstünde bronz heykeliyle, Stonewall Jack-son'un, Robert E. Lee'nin ve diğer konfederasyon liderlerinin

244

heykelleri Monument Caddesi kenarına sıralanmışlardı. Murphy saatine baktı.

İyi geldim, en azından geç kalmadım.

Murphy kafede bir masaya oturdu ve Dr. Bingham'ı beklemeye başladı. Özellikle tehlikeli olabilecek bir araştırma gezisine çıkacakları zaman yeni yüzler tanımak ve onlarla konuşmak hoşuna giderdi Murphy'nin.

Uzun süre beklemesine gerek kalmadı ve Bingman'ı görünce gülümsedi. Adam kendisini tarif ederken söylediği gibi, kırışmış saçları ve parlak yeşil gözleriyle gerçekten de Theodore Roosevelt'in gençliğini andırıyordu. Eski başkan gibi bıyıkları bile vardı. Murphy ayağa kalktı ve elini sıktı adamın.

Masaya oturup yemeklerini ısmarladıktan sonra Murphy, "Will, nasıl oldu da arkeolojiyle ilgilenmeye başladın?" diye sordu.

"Çocukluğumda da çok severdim tarihi. İç Savaş ve batılı kahramanların hikâyelerini okurdum hep. Daha sonra eski tarihe merak sardım. Ama ilk Basra Körfezi Savaşı'ndan sonra eski eserlere, antikalara ilgim arttı."

Murphy meraklı bir ifadeyle ona baktı ve "Kuveyt'te miydin?" diye sordu.

"Evet, neden sordun?"

"Ben de oradaydım. Ocak 1991'de gittim oraya ve General Norman Schwarzkopf emrinde, Çöl Fırtınası harekâtında görev yaptım."

"Ben senden önce oradaydım, Çöl Kalkanına katıldım. Heyecanlı ve ilginç günlerdi onlar, değil mi?"

Murphy hafifçe başını salladı. "Heyecanlı ve ilginç demek az bile. Biz daha büyük bir direnç bekliyorduk, sadece birkaç kanlı çatışmaya girdik."

245

Will Bingman, "O bölgedeyken Irak eski hazinelerinden bir zı parçalar görme fırsatı buldum," dedi. "Ondan sonra ülkeye dönünce bir arkeoloji ekibine katılmaya karar verdim. Onları epey ilginç kazılar yaptım."

"Bir şey bulabildiniz mi peki?"

"Evet. Bir gün bir kral mezarlığım kazarken yerde iki delik gördük. Tahminimize göre deliklerin olduğu yerlerde tahtadan bir şeyler vardı ve zaman içinde çürümüşlerdi. Deliklerden içeri alçı döktük, kurumasını bekledik, sonra alçının çevresinden dikkatle kazdık ve bir müzik aleti, bir harp çıkardık oradan. Harika bir bulguydu!"

"Vay canına! Ben de görmek isterdim onu doğrusu, Will."

"Ondan sonra Amerika'ya döndüm ve arkeoloji eğitimi almaya başladım. Benim uzmanlık dalım dayanıklılık araştırmasıdır. Toprağın elektrik direncini ölçmek için zemine elektrik akımı veririz, toprak direnci neme bağlıdır. Bildiğin gibi, eski taş binaların rutubeti çevredeki topraktan daha azdır. Mezarlar ve insan atıkları içeren çukurlar topraktaki fosfat nedeniyle kolay bulunurlar. Senin uzmanlık dalın ne?"

"Şey, İsis sana benim hakkımda neler söyledi bilmiyorum, ama ben eski kutsal kitaplar, İndiler konusunda araştırma yapıyorum. Raleigh'deki Preston Üniversitesi'nde ders veriyorum."

Bingman, "O halde Hz. İsa'nın izinden gidenlerden birisin herhalde, öyle mi?" diye sordu.

"Evet öyle."

"Ben de öyle, ne rastlantı, değil mi?" Bingman bir an durup düşündü ve sonra, "Çöl Kalkanı Harekatı sırasında Hz. İsa'ya dönmeye karar verdim," dedi. "Çatışmaya gitmeden önce bizim takım komutanı başçavuş da bizimle birlikte dua ederdi. Bir süre inceledim onu ve savaş ortasında bile huzur içinde olduğunu

246

gördüm. Ona bunu sorduğumda bana huzurun Hz. İsa kanalıyla Tanrıdan geldiğini söyledi. O zaman ben de dindar oldum. O zamandan sonra değiştim."

Murphy hafifçe gülümsedi ve "Sanırım Irak'ta seninle iyi anlaşacağız Will," dedi.

"Biz gerçekte ne arıyoruz Michael?"

"Babil'deki Duvar El Yazması'nı arayacağız."

"Ciddi misin sen? Onun nerde olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Var sayılır. Sen BM yetkililerinin teklifleriyle ilgili haberleri duydun mu acaba?"

"Yani BM merkezini Babil'e taşıma konusunu mu? Bunu terörist saldırılarından korunmak için yapmak istediklerini söylüyorlar ama bana kalırsa bunun arkasında yine bazılarının bir amacı var. Bana sorarsan bunu isteyenler petrol peşinde koşanlar..."

Murphy, "Haklı olabilirsin," dedi. "Petrolün kontrolünü elinde bulunduranlar ona ihtiyacı olan ülkelerin kaderini de ellerinde tutuyor demektir. Her şey petrole bağlı, en büyük koz o. Ülkeler kendilerini savunmak için petrole ihtiyaç duyuyorlar. Sanırım büyük bir savaşa neden olabilir bu."

"Yani Megiddo Vadisi'ndeki son savaştan mı söz ediyorsun?"

"Evet. Petrol kaynaklarının kontrol altında tutulabilmesi için her şeyi yapacak ülkeler var. Bir süre önce okuduğum bir habere göre dünya yüzünde bilinen petrol kaynaklarında 1.000 ile 1.200 milyar varil ham petrol varmış. Suudi Arabistan kaynakları yaklaşık 260 milyar varil, Irak 113 milyar, İran 100 milyar ve Kuveyt 97 milyar varile sahipmiş. Bu dört ülke birlikte dünya ham petrol rezervlerinin yaklaşık yüzde elli altısına sa-

247

hipler. Ortadoğu gelecekte herkesin ilgisini fazlasıyla çekecek bir bölge olacak."

"Peki ama tüm bunların Babil ile olan ilişkisi ne Michael?"

"İncil'de Kudüs'ten sonra adından en çok söz edilen şehir Babil'dir. Vahiy Kitabında Babil'in son günlerde harabeye döneceğinden söz edilir. Ama yok olmadan önce gelişip büyüyecektir bu şehir. Eğer Duvardaki El Yazısı'nı bulursak bu da İncil'in doğruluğunu gösteren bir başka kanıt olacaktır."

Murphy Anti-İsa konusunda bildiklerini Bingman'a anlatmayı düşündü ama daha sonra vazgeçti, bunu ilerdeki günlerde yapabiliirdi. Onunla iyi bir işbirliği yapabileceğini anlamıştı, iyi bir dost olacaktı Bingman, ona güvenebileceğini biliyordu. Bingman her zaman, her koşulda kendini kurtarabilecek biri gibi görünüyordu.

Bingman, "Saddam Babil'i yeniden inşa etmeye başlamıştı ama Irak savaşı son verdi buna," dedi. "Babil büyük bir şehir olabilir mi, nasıl olur bu? Bunun için yıllarca çalışmak gerek."

"Sanırım bu iş kısa zamanda yapılabilir Will. Hatırlasana, Oak Ridge, Tennessee'de eskiden çok az insan yaşardı, ama hükümet atom bombası yapımında kullanılan Uranyum-235 izotopları çıkarmaya karar verince ne oldu? Amerikan ordusu orada on sekiz ay içinde yüz bin nüfuslu bir şehir kuruverdi. Birleşik Arap Emirlikleri'ndeki (BAE) Dubai İnternet City'ye ne diyorsun? İnşaatlara 2001'de başladılar ve on iki ayda tamamladılar binaları. Bu işler sandığından çok daha hızlı yapılabiliyor."

"Pekâlâ Michael, beni heyecanlandırdın, gitmeye hazırım. Ne zaman çıkarız yola?"

"Son ayrıntılarla uğraşıyorum. Birkaç gün içinde haber veririm sana."

248

Murphy'nin telefonu .gece saat 9.30'da çaldı. Arayan Levi Abrams'tı, ona yeni bir iş çıktığını söyledi, teröristin bilgisayarında bir şeyler bulmuşlardı. Abrams, "Talun'un bu işte parmağı olup olmadığını, varsa ne derece olduğunu ve onu parasal olarak destekleyenleri öğrenmek mümkün olabilir," dedi.

"Nereye gideceksin?"

"Şu anda sana sadece İsrail'de Et Taiyiba adlı küçük bir kasaba olduğunu söyleyebilirim. Köprüyü bombalama emrinin oradan geldiğini sanıyoruz. Nüfusu yarı Yahudi, yarı Arap olan bir kasaba bu. Yıllardan beri terörist yuvası olarak bilinen bir yer. Hamas'ın da orada bir merkezi var ve Kudüs'e intihar bombacılarını oradan gönderiyor. Hamas lideri Şeyh Yasin'in Et Taiyiba hücresi ve Usame bin Ladin'le ilişkisi olduğu söyleniyor. Adam Afganistan'da bin Ladin'e bağlı kamplarda terörizm eğitimi almış. Sonra da Batı Şeria ve Gaza'da terörist hücreleri kurmuş. Hamas liderlerine dışardan da destek gidiyormuş. Bu kaynak Talon olabilir."

"Senin için dua edeceğim Levi, çok dikkatli olmalısın dostum. Talon'da vicdan denen şeyden eser yoktur. Adam birini öldürürken kim olduğuna bakmaz bile... tam anlamıyla ahlaksız bir herif o."

"Bunu söylediğin için sağ ol Michael. Ben senin kadar dindar değilim, sadece kendimi koruyabilirim. Haa, Irak seyahati için her şey tamam Michael. Albay Davis araştırmalarınız sırasında size yardımcı olacak. Onun adamlarından birkaçı sizi Bağdat Havaalanı'nda karşılayacaklar. Birkaç gün sizi Bağdat'ta tutacak ve sonra sizinle birlikte Babil'e gidecekler. Siz de çok dikkatli olun... İsis'e de iyi bak. Sanırım kaybetmek istemezsin onu."

249

ELLÎ BİR

Çok seyahat eden bir adam olduğu için adet edindiği bir işi yapmaya başladı Murphy, götüreceği her şeyi tek tek kontrol ediyordu. Elindeki listeye bakarak gördüğü sözcükleri işaret ediyordu; pasaport, vize, pasaport ve vize fotokopileri, uçak biletleri, nakit para, eurolar, kredi kartları, haritalar, temas edilecek telefon numaraları, tıraş, tuvalet malzemesi, elbiseler, ekipman... neyi unuttun? Her zaman bir şey unutursun çünkü!

Elbise çıkarmak için dolaba doğru yürürken telefon çaldı, arayan Preston Üniversitesi santralindeki Cindy idi. Stephanie Kovacs telefon etmiş ve hemen Murphy ile konuşmak istediğini söylemişti. Cindy, "Ev telefon numaralarını vermediğimizi, ama mesajını size iletteceğimi söyledim ona efendim," dedi.

Murphy kızdan Stephanie Kovacs'ın telefon numarasını aldı ve teşekkür etti.

Neden aradı beni acaba?

Murphy bavulunu hazırlayıp arabasının bagajına koyduktan sonra Stephanie Kovacs'ı aradı. Kadın ona teşekkür etti ve "Biraz konuşabilir miyiz?" diye sordu.

"Elbette, ne vardı?"

Kadın bir an tereddüt etti, sonra, "Özür dilerim," dedi. "Genelde konuşurken hiç tereddüt etmem, ama şu anda söze ner-den başlayacağımı bilemiyorum... Bana mutlu olup olmadığımı sormuştun, hatırladın mı?"

250

"Evet."

"Senin bu sorunu unutamadım. Hassas bir konuya dokundun, çünkü bir süredir mutsuzdum. Her neyse, bu düşünce ve senin uçurtmayla Hz. İsa'nın kapıyı vurma örneği üzerine uzun süre düşündüm."

Murphy dua etmeye başladı. Tanrım, Stephanie'nin yaşamını etkiliyorsun. Tanrım, lütfen bana söyleyeceğim doğru sözleri bildir.

"Son günlerde çok zorluk çektim ve kariyerimi etkileyecek bazı güç kararlar almak zorunda kaldım. Bana teklif ettiğin şeyi yaptım."

"Neydi o Stephanie?"

"Tanrıya dua ettim ve şu zor günlerimde bana yardımcı olmasını diledim."

"Çok iyi yapmışsın Stephanie."

"Bunu nasıl açıklayacağımı bilemiyorum, ama bir şeyler değişti. Sorunlarım henüz bitmiş değil... ama eskisi kadar kötü hissetmiyorum kendimi. Tüm o stresli günlerden sonra biraz daha huzurlu gibiyim."

"Tanrının özelliğidir bu. Tanrı birinin yaşamını değiştirdiği zaman o kişi yeniden doğmuş gibi olur. Zihnimize yeni bir düşünce tarzı yerleştirir Tanrı. Bize yeni bir davranış biçimi, yeni bir yaşama bakış açısı verir. Tanrı senin yaşamına girmiş, inancın devam ettiği sürece sana yardıma devam edecektir."

"Sanırım haklısın. Her şey farklı görünüyor bana şimdi. Yani en azından pek çok şey."

"Pek çok şey demekle neyi kastediyorsun?"

"Seni aramamın başka bir nedeni daha vardı Dr. Murphy. Sanırım sen tehlikede olabilirsin."
Murphy, "Tehlike mi?" diye tekrarladı.
251

"Evet. Biliyorsun, ben Barrington Komünikasyon'da sadece basit bir muhabir değildim... şey, Bay Barrington'la özel bir ilişkim de vardı."

"Evet, biliyorum bunu."

"Bir süredir aramız iyi değildi ve onun işleri nasıl yürüttüğünü dikkatle izliyordum. Bir süre önce kuşkulananmaya başladım ondan. Son birkaç aydır yurtdışına kısa seyahatler yaptı. Ben de bazen aynı jet uçağını haber işlerinde kullanırım. Bir gün uçarken pilot bana Bay Barrington'un sık sık İsviçre'ye uçtuğunu söyledi. Shane de bir gün konuşurken bana, Barrington Komünikasyon şirketinin bir grup büyük işadamından destek aldığını, daha doğrusu onlar için çalıştığını söyledi."

"Bir grup işadamı mı?"

"Evet, onların kimler olduğunu ya da grupta kaç kişi olduğunu bilmiyorum, bildiğim tek şey çok güçlü insanlar oldukları. Shane Barrington gibi bir adamı kontrol ettiklerine göre gerçekten güçlü olmalılar."

"Bunun benimle ilgisi ne peki?"

"Shane bir gece bana, 'Şu benim patronum olan, bana bile sahip olan o insanlar var ya,' dedi. 'Onların hedefi bir dünya imparatorluğu kurmak. Ve dünyada bir tek din olsun istiyorlar. Ve Murphy gibi adamlar bunun geleceğini İncil'den tahmin edebiliyorlar. Onun için, onun gibilerin durdurulması gerekiyor. Onlar başkalarını da ikna etmeden yok edilmeli.' Sanırım seni ortadan kaldırmak istiyorlar. Çok dikkatli olmalısın."

Murphy onun söylediklerini düşündü ve "Stephanie, beni uyardığın için minnettarım sana," dedi. "Dikkatli olacağım elbette... ama beni düşündüren bir şey var. Ya Barrington öğrenirse benimle konuştuğunu? Ne kadar büyük bir tehlikede olduğunu anlıyor musun?"

252

"Bunu bilemiyorum, ama uzun zamandır vicdanımı dinlemiyordum. Artık doğru olduğunu bildiğim şeyleri yapmak istiyorum. George Washington Körpüsü'nün havaya uçurulmak istenmesi, beni, her türlü kötülüğe karşı olanların safına geçmem konusunda uyardı. Umarım Tanrı bana gereken gücü verecektir."

"Vereceğinden eminim. Bugün buradan ayrılmak zorundayım, ama sana biraz cesaret vermek isterim. İncil var mı sende?"

"Hayır."

"İlk fırsatta dinsel kitaplar satan bir kitapçıya git ve bir İncil satın al. Okumaya Gospel of John'dan başlayabilirsin. Bunu yaparsan Hz. İsa'nın kim olduğunu daha iyi anlayabilirsin. Ondan sonra kendine bir kilise bul ve oraya giderek inancını güçlendir. Her zaman dua et. Dua etmek zor günlerinde sana huzur verecektir."

"Teşekkür ederim Dr. Murphy. Beni sabırla dinlediğin için minnettarım sana. Hz. İsa hakkındaki bilgileri de benimle paylaştığın için ayrıca teşekkür ederim. Bunlar yaşamımı değiştirdi."

"Stephanie, çok dikkatli olmalısın. Geri döndüğümde yine görüşelim seninle, sohbet ederiz."

253

ELLİ İKİ

Murphy güvenlik kontrol noktasına yaklaşırken çeşitli duygular içindeydi. George Washington Köprüsü bombalama girişiminden sonra Dulles Uluslararası Havaalanında güvenlik kontrolleri iyice sıkışmıştı. Havaalanındaki güvenlik personeli sayısı artırılmış ve silahlı ulusal muhafız askerleri her köşeyi tutmuştu.

11 Eylül'den sonra güvenliğin kötü olduğunu düşünüyordum. Uçuş saatinden üç saat önce burada olmamız gerektiğine inanamıyorum doğrusu.

Murphy İsis'in endişeli olduğunu görünce, "İyi misin sen?" diye sordu.

"Sanırım iyiyim. Ama üzerimin yabancı eller tarafından aranması canımı sıkıyor, böyle bir şey olmamasını dilerdim. Beni bir kez böyle aradılar, çok sıkıcı ve aşağılayıcı bir davranış bu. Üst arama işini elektronik tarama cihazlarıyla yapmaları yetmiyor mu yani? Bir kadın olarak taciz edildiğini hissediyor insan. Bir erkeğin bunu anlaması güç tabii. Berbat bir şey bu."

Murphy havaalanındaki kalabalığı gözleriyle tararken, bir güvenlik görevlisi olsaydım nasıl çalışırdım acaba? diye düşünüyordu. Elinde örme bir torba olan şu yaşlı kadından mı kuşkulanırdı, yoksa Ortadoğulu birine mi yönelirdi acaba? Köprüyü bombalama girişiminden sonra ırkçılık eylemleri artmıştı elbette. Herkes sinirliydi ve pek çok masum insan sorgulanıyordu.

254

Murphy, "Potansiyel terörist olarak görülen şu yabancılara acıyorum doğrusu," dedi. "Ama sanırım bunu durdurmak olanaksız. Bize bak, masum yolcularız ama bize de potansiyel teröristmişiz gibi davranıyor, kuyruklarda bekletiyorlar. Burada herkes aynı teknede, buna alışmaktan başka çaremiz yok. Hayat hiçbir zaman 11 Eylül öncesi gibi olmayacak artık."

Bunu söyledikten sonra geriye doğru bakınca kuyruğun sonlarında bir yerde VVilfred Bingman'ı gördü, ona başını hafifçe salladı ve gülümsedi. Bu adamla daha samimi arkadaş olacağız herhalde.

Murphy valizlerini baş üstündeki dolaplara yerleştirirken İsis pencere tarafındaki koltuğa oturdu ve rahatlamaya çalıştı. Pencereden dışarı baktı ve kargo kompartmanına bavulları yükleyen meydan işçilerini seyretmeye başladı. Murphy onun yanına, koridor koltuğuna oturdu, pencere kenarından hoşlanmazdı zaten. O koltukta kendini köşeye sıkışmış gibi hissedirdi. Arada bir koltuğundan kalkıp uçağın koridorunda dolaşmak isterdi o, kalkarken de kimseyi rahatsız etmemeliydi. Yabancı ülkelere gitmek, yeni yüzler tanımak hoşuna gidiyordu ama saatlerce uçmak canını sıkıyordu Murphy'nin. Birkaç dakika sonra Bingman da geldi ve karşı sıradaki koridor koltuğuna oturdu.

"Bu işler çok uzun sürüyor Michael. Şuraya bak, saat on bir oldu bile, nerdeyse gece yarısı. Umarım uzun uçuşta rahat bir uyku çekebiliriz."

İsis gözlerini kapayarak uyumaya hazırlandı ama birden Murphy'ye döndü ve "Michael, Nuh'un Gemisi'ni düşünüyor musun hiç?" diye sordu.

"Evet, düşünüyorum elbette. Onu görmek ve incelemek hayatımın en büyük hayaliydi. Talon bir heyelan oluşturup onu

255

toprak altına gömdüğü ve bir sürü masum insanı da öldürdüğü için unutamıyorum o olayı, rahatça öldürebilirim o adamı."

İsis onu dinledikten sonra mağarada yaşadıkları olayı hatırladı, onu kurtarmak için elinden geleni yapmıştı.

Murphy, "Vakit ve para desteği bulup tekrar oralara gitmek ve yeniden araştırma yapmak isterim doğrusu," diye devam etti. "O bronz plakalar ve kristaller büyük bir ucuz enerji kaynağı olabilir."

İsis başını salladı ve "Ben de düşünüyorum bunu," dedi. "Çocukken Nuh'un Gemisi hikâyesini bir masal sanırdım. Onun bir gerçek olduğundan haberim yoktu. Onu görmek ve güvertesinde yürümek tarif edilemeyecek bir mutluluktan o. Beni korkutan şey Tanrının insanların kötülükleri hakkındaki hükmü. İncil'in doğruluğu konusunda ne diyorsun peki?"

"Nuh'un Gemisi onun gerçekliğini doğruluyor, Duvar Yazısı da doğrulayacaktır."

İsis bir süre konuşmadı. Murphy onun bir şeyler düşündüğünü biliyordu.

"Michael, bu korkunç terörist saldırılarının sonu gelecek mi bir gün, ne diyorsun? Washington Köprüsü'nde binlerce insan ölebilirdi, değil mi? Bunu düşündükçe kötü oluyorum."

"Bu tür saldırıların son bulacağını söylemek isterdim sana, ama ne yazık ki söyleyemem. Bence bunlar daha da artacak gibi görünüyor."

"Neden böyle düşünüyorsun?"

Murphy içini çekti ve "Bunun çeşitli nedenleri var," diye cevap verdi. "İnsanoğlu doğuştan bencil ve zalimdir. Bunun doğru olduğunu görmek için tarihe bakman yeter. Tarih sayfaları savaşlarla doludur. Bir yerde okumuştum: uzun insanlık tarihinde savaşız geçen sadece üç yüz yirmi yıl varmış."

256

Diğer insanları kontrol etmek isteyen erkek ve kadınlar her zaman çıkıyor."

"Barış görüşmeleri bir işe yaramayacak mı sence?"

"Belki. Bu görüşmeler kısa süreli barış getiriyor ama bir süre sonra çatışmalar tekrar başlıyor. İncil'e göre, son günlere yaklaştıkça sorunlar da artacaktır."

İsis meraklı gözlerle onun yüzüne baktı. "Son günler de ne demek oluyor?"

"Hz. İsa'nın müritleriyle yaptığı bir konuşmaya dayanır bu. Peygamber müritlerine, bir gün günahlar için hüküm verileceğini ve geri gelip dünyayı yöneteceğini söylemiştir. Eğer ilgini çekiyorsa sana İncil'de bu konuyla ilgili bir bölüm gösterebilirim."

"Evet Michael, son günler konusunda bir şeyler öğrenmek istiyorum."

Murphy çantasını açtı ve bir İncil çıkardı. "O konuşmayı göstereyim sana. Matthew Kitabındadır bu. Bölüm Yirmi Dört. Şöyle diyor:

Zeytin Dağı'nda otururken müritleri Ona özel olarak geldiler ve şöyle dediler: 'Söyle bize, bunlar ne zaman olacak? Senin gelişinin ve çağın sonunun işareti ne olacak?'

Hz. İsa onlara cevap verdi ve dedi ki: 'Dikkat edin de kimse aldatmasın sizi. Çünkü çok insan gelecek ve Benim adıma konuşarak, Ben İsa'yım diyecek, insanları aldatacak. Ve siz savaşlar, savaş rivayetleri duyacaksınız. Dikkat edin de başınız derde girmesin; çünkü bunların hepsi geçecek, ama son henüz uzakta. Çünkü uluslar uluslara, krallar krallara karşı gelecek. Pek çok yerde açlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacak. Tüm bunlar üzüntülerin başlangıcıdır.

Sonra sizin başınıza dertler açacak, öldürecekler sizi ve Benim adımdan dolayı bütün milletler nefret edecek sizden. Sonra insanlar birbirle-

257

rine küsecekler, birbirlerine ihanet edecekler, birbirlerinden nefret edecekler. Sonra birçok sahte peygamber çıkacak ortaya ve insanları aldatacaklar. Yasadışı yaşamlar artacak, pek çok insanın sevgisi yok olacak, Ama sonuca dayanabilen kurtulacak. Ve krallığın bu gerçeği tüm uluslara tanık olarak tüm dünyada vaaz edilecek ve sonra da son gelecek."

İsis, "Kasvetli bir şey bu," dedi.

"Hem evet, hem hayır. Savaşlar, açlıklar, salgın hastalıklar ve depremler güzel şeyler değil elbette. İnsanların birbirine ihanet ve birbirlerinden nefret etmeleri de öyle. Burada esas olan şey, bir gün dünyadaki tüm kötülüklerin sonunun geleceği. Tanrıyı görmeye hazır olanlar için büyük bir gün olacak o gün. Görüyorsun ya, karmaşa içindeki bir dünyada da huzur bulmak, umutlanmak mümkün."

"Michael, Tanrının hükmünden söz edip duruyorsun. Ağrı Dağı'nda Nuh'un Gemisi'ni ararken de böyle konuşuyordun. Tufanın insanların kötülüğüne karşı Tanrı tarafından gönderildiğini söyledin. Belshazzar'ın kötülüğüne karşı Tanrının hüküm olarak Duvar Yazısı'nı yazdığını da anlattın. Bunlar insanı korkutucu şeyler."

"Evet öyle, İsis. Biliyorsun, insanların çoğu savaşın kötü bir şey olduğunu düşünür ve söyler. Teröristlerin bomba atmasının korkunç bir şey olduğunu söylerler... öyledir de. Savaşa giren ülkelerde açlık da baş gösterir. Gelişmekte olan pek çok ülkenin halkları açlık çekiyor. Kaynaklara göre dünyada yarım milyar insan yeterli beslenemiyor. Tayfunlar, hortumlar, salgın hastalıklar, bitki hastalıkları ve hatta tsunamiler bile açlığa neden olabiliyor. Bunu Hint Okyanusu'nda gördük, deprem sonrası otuz metrelik dalgalar oluştu. Bunun 9.3 büyüklüğünde bir deprem olduğu söylendi."

258

İsis, "Korkunç bir şeydi o!" diyerek onun sözünü kesti. "O olaydan sonra haftalarca TV'de haberleri dinleyemedim. İnsanı perişan eden haberlerdi onlar. Tahminlere göre 310.000 insan öldüğünü söylediler."

"Doğru, depremlerde çok insan ölüyor. M.S. 1201 yılında Suriye depreminde bir milyondan fazla insan ölmüş. Çin'de 1556 depreminde ölenlerin sayısı 850.000. Şili depreminin büyüklüğü 9.5'ti. Yıllar boyunca meydana gelen en büyük 25 depremin öldürdüğü toplam insan sayısı altı milyonu geçiyor. Bilim adamlarının söylediğine göre, depremlerin yüzde seksen biri Ateş Çemberi denen tektonik plakada meydana geliyormuş."

İsis, "Peki ama bunları bana neden söylüyorsun şimdi?" diye sordu.

"Bunu söyleyeceğim sana, ama önce anlatmak istediğim bir şey daha var. İncil savaşlardan, savaş söylentilerinden, açlıktan, salgın hastalıklardan ve depremden söz eder. Aslında tüm hastalıklardan bahseder. Günümüzde en korkunç hastalık nedir, biliyor musun?"

"HIV / AİDS."

"Doğru, bu hastalık özellikle Afrika'da milyonlarca insan öldürdü. Söylentilere göre Malavvi'de nüfusun yaklaşık yüzde yirmisi HIV / AİDS taşıyıcısıymış. Pekâlâ, AİDS'in 'süper türü' denen 3-DCRHIV'i duydun mu sen? Bu virüs bir süre önce kırk yaşlarında bir uyuşturucu bağımlısı adamda bulundu ve bu adamın son aylarda temas ettiği yüzlerce kişi varmış. Bu tür daha önce hiç bilinmiyormuş, son derece saldırganmış ve tüm tedavi türlerine karşı dirençliymiş. Günümüzde AİDS'e karşı kullanılan yirmi ilaçtan on dokuzu bu yeni tür karşısında etkisiz kalmış. Ama şunu dinle; daha önceki HIV enfeksiyonlarının çoğu ancak dokuz on yıl sonra AİDS'e dönüşürken bu son tür ade-

259

ta ışık hızıyla ilerliyormuş. HIV enfeksiyonu görüldükten iki ya da en çok üç ay sonra AİDS vakası haline geliyormuş. San Die-go'da da bunu taşıyan bir adam bulunmuş. Bu haber eşcinseller arasında panik yaratmış."

"Bu durumda bu çok doğal."

"Sana bunları neden anlattığımı sordun. Bunlar korkunç şeyler elbette, insanların hayatlarını mahvediyorlar. Burada sorulması gereken soru şu; eğer bu korkunç olaylardan etkileniyorsak, insan ruhunu mahveden ve bizleri Kutsal Tanrıdan uzaklaştıran günahları daha çok düşünmemiz gerekmez mi? Hz. İsa Matthevv Bölüm On'da şöyle diyor: 'Bedeni öldüren ama ruhu öldüremeyenlerden korkmayın. Ama cehennemde hem bedeni hem de ruhu mahvedebilecek olan Tanrıdan korkun.'"

İsis, "Bunları düşünmem lazım Michael," diye mırıldandı. "Bildiğin gibi ben pek dindar bir insan sayılmam. Bu anlattıkların benim için yeni şeyler."

Murphy başını salladı. Bu kadına âşık oluyordu ama İsis henüz inancı tam olan bir kadın değildi. Onu kaybetmek ve özellikle de Hz. İsa öğretilerini hayatına sokmadan önce Tanrı ile karşılaşmasını istemiyordu onun.

İsis gözlerini kapadı ve başını Murphy'nin omzuna dayadı. Kendini Murphy'nin yanında güvende, rahat ve koruma altında hissediyordu. Daha önce hiçbir erkeğe bu kadar yakınlık duymamıştı.

Ya zamanın sonuyla ilgili anlattıkları doğruysa? Ya Tanrı hükmü gerçekten olacaksa? Buna hazır olduğumu hiç sanmıyorum.

İsis uyumaya çalışırken Murphy de gözlerin kapadı ve dua etmeye başladı.

260

Murphy uykuya dalmak üzereydi ki Bingman'ın sesini duydu.

"Michael, daha önce hiç gittin mi Bağdat'a?"

Murphy biden irkildi ve "Sadece bir kez gittim," diye cevap verdi.

"Nasıl bir yer orası?"

"Beş altı milyon nüfuslu büyük bir kent. Ülkenin nakliye merkezi, o bölgenin en zengin ve ekonomik açıdan en güçlü şehri olduğunu söyleyebilirim. Irak'ın her konuda başkenti, ticaret ve finans merkezi aynı zamanda, Irak Merkez Bankası da orada tabii."

"Bizim için tehlike söz konusu olabilir mi acaba?"

"Tehlike her zaman vardır ama askerler koruyacak bizi."

"Evet ama bizi korurken hedef haline de getirebilirler, bunu Çöl Kalkanı hareketinden biliyorum."

Murphy, "Bu da olabilir tabii," dedi. "Fakat askeri koruma timinin bizi şehrin tehlikeli yerlerine götüreceğini sanmam. Orada caddelerin oldukça geniş olduklarını göreceksin. Trafik sıkışıklığı pek olmuyor o caddelerde."

Bingman konuyu değiştirdi ve "Dulles'daki Ulusal Muhafızların bolluğu neydi öyle? Her yerde silahlı asker doluydu," dedi.

"Evet, insanı etkileyen bir görünüşleri vardı."

"Başkan Ulusal Muhafızları göreve çağırıp tüm sınırları kapamakla iyi etti herhalde. Ama bana sorarsan bunu çok daha önceden yapmalıydı, geç kaldı. İnekler kaçtıktan sonra ahırın kapısını kapamaya benziyor bu."

"Sanırım bu önlem geçici olmayacak Will. Ülkeye giriş çıkışların bu şekilde sıkı kontrol altında tutulması ve kapanması sanırım gelecekte yönetimin yeni bir politikası olacak, insanlar korunma istiyor ve politikacılar da bunun gereğini yapmak zorunda."

261

"Ben her zaman teröristleri düşünmektense, ülke giriş çıkışlarının bu şekilde sıkı denetlenmesinden yanayım Michael. Kötü bir şey mi bu yani?"

"Elbette değil. Sıkı kontrol altında olan bir sınır insanlara güven verir. Bunun hiç kötü bir yanı yok bence."

Bingman birkaç saniye düşündü ve sonra, "Ama ülkemizi gezip görmek isteyen turistler bundan pek mutlu olmayacaklardır sanıyorum, öyle değil mi?" dedi. "Bizi sevmeyenlerin sayısı artacaktır."

"Kapılarımız açıkken de bizi sevmeyen çoktu. Yabancılar paramızı ve ülkemizdeki özgürlük anlayışını seviyorlar, burada yaşamak istiyorlar ama yine de bizden nefret ediyorlar. Garip bir durum bu."

"Ne demek istediğini anlıyorum. Başka bir ülkeye, örneğin Romanya'ya gidip yerleşsem belki vatandaş olabilirim ama asla bir Romanyalı, ya da Rumen olamam. Ama başka ülkelere bize gelen yabancılar bir süre sonra Amerikalı oluveriyor. Amerika'ya gelip Amerikan vatandaşı, yani Amerikalı olmuş yüzlerce değişik ülke insanı var. Amerika gerçekten de özgürlükler ülkesi oldu. Özgürlük Anıtı da bunu anlatıyor zaten. Ben Amerikalı olmaktan gurur duyuyorum."

"Haklısın Will. Bizi güçlü kılan da kültürlerin karışımı bir ülke olmamız. Başka ülke insanları buraya gelip kendi ülkelerini bizim topraklarımızda yeniden yaratmaya kalkarsa işte o zaman işler kötüye gider. Bu tür çok kültürlü olmak parçalanma getirir. Başkan Roosevelt, 'Bu ülkede birbirlerine pamuk ipliğiyle bağlanmış insanlar istemiyorum. Burada Amerikalı olarak yaşayan çeşitli ülke insanları birbirleriyle kavgaya tutuşursa işte o zaman parçalanırsınız,' derken bunu kastediyordu."

262

Bingman başını salladı ve "Kültürel bölünme gerginliği tırmandırır," dedi. "Gittiğimiz yere bir baksana. Irak'taki karmaşaya, kavgaya bir bak. Kürtler, Sünniler ve Şiiler birbirlerine girdiler. Eğer o ülkede demokrasi istiyorlarsa, güç kazanmak için savaşan üç ayrı kültür olduklarını düşünmeyi bırakmak ve kendilerini bir tek ulus olarak görmeye başlamak zorundalar. BM merkezini Babil'e taşımak onları bir araya getirir mi acaba, ne dersin?"

"Kısa dönemde mümkün bu. Ama uzun vadede böyle bir hareket, Anti-İsa taraftarlarının istediği tek hükümetli dünya oluşumuna doğru bir gidiş olur. Dünya, ülkeleri savaşlardan ve terörizmden kurtaracak bir lider arayışına girecektir. Barış konusunda söylenecek sözler herkese çekici gelecektir. Açlığı, fakirliği azaltacak, çevreyi koruyacak, yolsuzluğu minimuma indirecek ve insanlar arasına ruhani beraberlik tohumlarını atacak önlemleri de alabilecek, bunları söyleyecek biri dünya liderliğine soyunabilir."

"Sanırım haklısın Michael. Bu konuda biz ne yapabiliriz acaba?"

"Sanırım biz de insanları gelecek ve hüküm günü hakkında uyarabiliriz, insanların sorunları için Tanrının Hz. İsa'yı dünyaya gönderdiğini söyleyebiliriz. Hz. İsa öğretileri bize huzuru getirir, diğer insanlarla uyum içinde yaşamamızı sağlar. Onun öğretilerine karşı çıkmak iyi bir şey değil. Kötü günler yaşıyoruz Will. Ve sanırım Onun dönüşü yaklaştıkça kötülükler daha da artacak gibi görünüyor."

Bir süre ikisi de konuşmadılar ve derin düşüncelere daldılar. Sonunda ilk konuşan yine Murphy oldu.

"Bana biraz kendinden söz etsene Wül. Çocuğun var mı?"

263

"Evet, iki kızım ve bir oğlum var. En büyükleri Amber Üniversite son sınıfta. Amy lise ikide ve psikoloji okumak istiyor. Adam da lise son sınıfta. Şu anda futboldan başka bir şey düşünmüyor. Ama düşünüyorum da, ben de liseyi bitirdiğim zaman ne yapmak istediğimi bilmiyordum."

"Harika bir ailen olmalı, resimleri var mı yanında?"

Bingman cüzdanından çıkardığı resimleri ona uzattı ve gülümseyerek, "Bu, eşim Arlene," dedi.

Murphy resimlere baktı ve sonra, "Tanrı seni kutsamış gibi," dedi.

"Evet, insan her şeyden önce Tanrıyı ve ailesini düşünmeli bence. Onlardan uzaklarda uzun süre kalmak hoşuma gitmiyor ama eşim benim maceradan çok hoşlandığını bildiği için pek sesini çıkarmıyor gezilerime. Hele bu seyahat benim hayatımın macerası olacak."

"Şey, Bağdat'ta biraz heyecan yaşayabiliriz gibi geliyor bana da. Bence elimizden geldiğince yararlanmalıyız bu seyahatten."

Bingman başını salladı ve sonra gözlerini kapadı.

Murphy de uyumak istiyordu ama gözlerini kapar kapamaz uykunun gelmeyeceğinden emindi. İçinde nedenini bilmediği garip bir sıkıntı vardı, endişeli gibiydi.

264

ELLİ UÇ

Kaptan pilotun hoparlörden gelen sesi İsis'i uyandırdı. Genç kadın başını çevirdi ve İncil okuyan Murphy'ye baktı.

Murphy gülümsedi ve "İyi bir uyku çektin galiba," dedi. "Evet, uyudum ama yine de yorgun hissediyorum kendimi." "Elbette, oturarak uyumak dinlendirmez ki insanı." İsis yorgun olduğuna aldırımıyordu, çünkü yanında Micha-el vardı ve birkaç hafta boyunca hep yanında olacaktı. Onun yanında kalp atışlarının arttığını hissediyordu. Acaba o da benim için aynı şeyleri hissediyor mu, diye düşündü.

Uçak piste inip terminale doğru giderken İsis de gerçek dünyaya döndü. Başını çevirip pencereden dışarı baktı, her yerde ABD Hava Kuvvetleri uçakları ve askeri araçlar görünüyordu.

Bağdat Havaalanı'ndaki kalabalık üçünü de şaşırttı, muazzam bir yolcu kalabalığı vardı terminalde.

Bingman, "Vay canına, burası da ABD havaalanları kadar kalabalık," dedi.

İsis, "Evet ama burada her taraf asker dolu," diye cevap verdi ona. "Bu kadar çok güvenlik önlemi beni rahatlatmıyor, tam aksine korkutuyor sanki. Garip, değil mi?"

O sırada üzerinde kamuflaj kıyafeti olan bir deniz piyade yüzbaşı yaklaştı yanlarına. İki omzunda da tabanca kılıfları asılıydı ve iki yanındaki iki asker de tüfekliydi.

265

"Özür dilerim, siz Dr. Murphy misiniz acaba?"

"Evet, bu hanım Dr. İsis McDonald ve bu bay da Dr. VVilfred Bingman."

Yüzbaşı onların elini sıktı ve "Ben Yüzbaşı Michael Drake," dedi. "Babil'de görev yapan Albay Davis'in yardımcısıyım. Gümrükten çıkarken size yardımcı olacağım, sonra da bavullarınızı alacağız. Umarım çabuk çıkarız buradan."

Size Yeşil Bölgedeki bir otelde rezervasyon yaptırdım. Orası güvenli bir yerdir, gazetecilerin çoğu ve önemli kişiler orada kalırlar. Babil'e birkaç gün sonra, bir konvoyla birlikte gideceğiz, yolculuk bu şekilde daha güvenli olacaktır."

Murphy, "Yüzbaşım, burada Mısırlı bir arkadaşla, Jassim Amram'la buluşacaktık, o da bizimle beraber Babil'e gelecek," dedi. "Yeşil Bölgeye girebilecek mi acaba o? Giremezse onunla dışarıda da buluşabiliriz."

"Girebileceğini sanmıyorum efendim. Son günlerde bombalama olayları arttı ve tabii güvenlik önlemleri de artırıldı. Bizimle beraber gelecekse gideceğimiz zaman onu bölge dışından alabiliriz."

Yalnız şunu söylemek isterim size, Yeşil Bölge dışına çıkarsanız Amerikan askeri güvenlik timi sizi bölge dışında koruyamaz. Amerikalılar kalabalık arasında hemen fark edilir ve bazı bölgelerde tehlike içinde olabilirsiniz."

"Bu uyarınız için teşekkür ederim Yüzbaşım. Bunu dikkate alacağız."

Murphy, İsis ve Bingman Yeşil Bölge kontrol noktasının hemen dışında beklerken güneş de ufka doğru alçalıyordu. Hava çok sıcaktı. Öğleden sonra dinlenip otelin havuzunda yüzerek serinlemişlerdi. Çok geçmeden eski bir Mercedes geldi yanlarına ve Jassim Amram arabadan indi.

266

"Michael, seni gördüğüme sevindim!"

Amram'ın üzerinde yine o, bedenine bol gelen beyaz takım elbisesi vardı. Murphy'nin elini kuvvetle sıkarken her zamanki kahkahalarından birini patlattı.

Sonra döndü ve gülümseyerek İsis'e baktı. "Ve sevimli Dr. McDonald." İsis'in elini sıktı ve nazikçe öptü.

Bingman elini ona doğru uzatarak, "Ben VVilfred Bingman," dedi, "tanıştığımıza sevindim."

"Pekâlâ arkadaşlar, burada durmayalım, hadi gelin. Akşam yemeği için size güzel bir restoran buldum, hem yemek yer hem de yeni maceramızdan söz ederiz."

Murphy endişeli görünüyordu. "Yeşil Bölgeden uzaklaşmamız doğru olur mu Jassim? Yabancı olduğumuz hemen belli oluyor, özellikle de kızıl saçlı İsis."

Amram elini kaldırıp hafifçe salladı. "Sorun yok, Michael. Gideceğimiz yer güvenlidir ve yemekleri de çok güzeldir."

Erkekler Duvar Yazısı hakkında tartışırken İsis etrafına bakındı. Kendini hiç de rahat hissetmiyordu. Restorandaki erkeklerin çoğunun kendisine baktığının farkındaydı. Uzun kollu bir elbise giymiş ve başına da bir eşarp bağlamıştı ama adamların gözleri hep onun üzerindeydi. Hatta restorandaki birkaç kadın bile ona bakarak fısıldaşıyorlardı. Sinir bozucu bir durumdu bu.

Sakin olmalıyım, Jassim bu yerin güvenli olduğunu söyledi, diye düşündü.

Başını biraz çevirince bir masada yalnız başına yemeğini yiyen bir Arapla göz göze geldi. Hemen çevirdi başını. Ama o anda adamın boynunda bir dövme görür gibi olmuştu.

Doğru mu gördüm acaba? Adamın boynundaki dövme ters bir hilal ve onun altında bir yıldız mıydı?

267

İsis elini masanın altına uzattı ve Murphy'nin elini sıktı. Murphy onun birden heyecanlandığını anlamıştı ama hiçbir şey olmamış gibi davrandı.

Bingman ve Amram konuşmalarına devam ederken Murphy başını çevirip İsis'e baktı. İsis biraz önce göz göze geldiği adama tekrar bakarken adam masadan kalktı ve gitmeye hazırlandı.

İsis hafifçe eğildi ve "Adamın dövmesini gördün mü?" diye fısıldadı. "Boynunun yan tarafında ters bir hilal ve onun altında bir yıldız var."

Murphy şaşırdı. "Emin misin? Talon'un adamlarından biri burada nasıl bulur bizi?"

O sırada Amram, "Evet, vakit epey geç oldu," dedi. "Sizi Yeşil Bölgeye kadar götüreyim. Askerler çok sinirli ve gece saat ondan sonra bölgeye yaklaşanlara ateş etmek için bahane arıyorlar."

Restorandan çıkarlarken Amram hâlâ Duvar Yazısı'ndan söz ediyordu. Konuşmaya öyle dalmışlardı ki onlara doğru yavaşça yaklaşan koyu renkli otomobili fark etmediler.

Murphy ilk silah sesini duyar duymaz İsis'i kolundan tutarak yere düşürdü ve üzerine yatarak vücuduyla ona siper oldu. Amram ve Bingman da kendilerini yere atınca kurşunlar arkalarındaki tuğla duvarı ve restoranın camlarını parçaladılar.

Murphy çok beklemedi, hemen fırlayıp kalktı ve İsis'i de kaldırdı yerden. "Koşun!" diye bağırarak restoranın yan tarafındaki karanlık dar sokağa doğru koştu, İsis'i elinden tutmuş adeta sürüklüyordu. Amram ve Bingman da yerlerinden fırlayıp onu izlediler. Hiçbiri yaralanmamıştı.

Murphy arkalarında acı bir fren gıcirtısı duydu. Onlara arabadan ateş eden kişi geri dönüyordu. Dar ve karanlık sokakta

268

koşarlarken Murphy yan tarafta bir avlu gördü. Sokak çok dardı ve oraya araba giremezdi. Saldırganlar arabadan inerek onları yaya olarak izlemek zorundaydılar. Murphy diğerlerine kendisini izlemelerini işaret ederek avluya daldı ve oradan başka bir yan sokağa çıktılar. Sonra da başka avlulara, bahçelere dalıp çıkarak izlerini kaybettirmeye çalıştılar. Bir süre sonra üzerinde dükkânlar ve restoranlar bulunan bir sokağa çıktılar.

Amram, "Bu tarafa gelin!" diye bağırdı.

Sokağın karşı tarafına geçtiler ve küçük bir restorana daldılar, hepsi nefes nefeseydi. Onlar sakın olmaya çalışarak arka taraftaki bir masaya doğru yürürken içerdeki herkes onlara

bakıyordu. Esmer Iraklılar gözlerini bu üç beyaz yüzlü insana dikmişti. Amerikalılar, hele kızıl saçlı beyaz tenli bir kadın bu küçük lokantaya asla girmezdi.

Yemek yiyen Iraklılar onların başlarının dertte olduğunu anlamışlardı. Burada güvenecekleri birini bulabilecek miydi bu yabancılar acaba?

Murphy, İsis, Bingman ve Amram kendilerine bakan adamlara baktılar. O sırada tıknaz bir adam Amram'm yanına geldi ve Arapça bir şeyler söyledi ona. Amram arkadaşlarına, "Adam kendisini izlememizi söyledi," dedi.

Tıknaz adam onları mutfaktan geçirdi, dar arka sokağa çıkardı ve eliyle ileriye işaret etti. Onlara bir kaçış yolu gösterdiği belliydi. Restoranda yemek yiyenler belki onları izleyenlere bir şey söylemezdi, şanslarını denemek zorundaydılar.

Oradan çıktılar ve bir süre daha koşar adımlarla giderek sonunda dinlenebilecekleri bir yer buldular.

Amram ağlamaklı bir sesle, "Olanlar için sizden af diliyorum!" dedi. "Bizi nasıl bulduklarını bir türlü anlamıyorum! Burada bekleyin, gidip arabamı alacak ve gelip sizi götüreceğim buradan."

269

Murphy, "Dikkatli ol Jassim," dedi. "O adamlar buralarda bir yerdeler. Sen dönene kadar gölgede bekleyeceğiz, bizi merak etme."

On dakika kadar sonra dar sokakta bazı konuşmalar duydular, onlara doğru gelenler vardı. Bir kapı eşiğine sığınıp karanlıkta beklemeye başladılar. İsis Murphy'nin koluna yapıştı, titriyordu.

Dört adam ağır adımlarla yaklaştılar ve onların saklandığı kapının önünde durdular. Adamlardan biri bir sigara çıkarıp yaktı. Murphy kibrit ışığında adamlardan birinde bir tabanca, ikisinde bıçak ve birinde de sopaya benzer bir şey olduğunu gördü. Ama kibrit ışığında Araplar da onları görmüşlerdi.

Tabancalı adam bağırdı ve onlara kapı eşiğinden çıkmalarını işaret etti. Murphy, İsis ve Bingman öne doğru çıktılar.

Dört Arap öfkeli seslerle tartışırken İsis onların söylediklerini tercüme etmeye başladı.

"Bıçaklı iriyarı adam bizi hemen burada öldürmeleri gerektiğini söylüyor. Ama tabancalı adam buna itiraz etti. O bizi alıp liderlerine götürmek ve kararı ona bırakmak istiyor. Diğer bıçaklı da hemen kafalarımızı kesme taraftarı. Kısa boylu olan da beni öldürmeden önce biraz eğlenmelerinin iyi olacağını söylüyor."

Murphy Bingman'a baktı, göz göze geldiler ve Bingman hafifçe başını salladı. Arapların tartışmasından yararlanmaları gerekiyordu. Murphy tabancalı adama doğru hamle yapınca adam silahını yukarı kaldırdı, ateş etmeye başlarken Murphy onun eline vurarak kurşunları başka yöne gönderdi.

Murphy olduğu yerde aniden döndü ve sağ dirseğini kaldırıp tabancalı adamın sağ şakağına indirdi. Adam anında yere düştü ve bayıldı.

270

Bingman bıçaklı iri adama saldırdı, kenara kaçtı, ceketini çıkardı ve korunmak için sol koluna sardı. Arap tekrar saldırdı, bu kez bıçağı Bingman'ın suratına doğru salladı.

Bingman koluna sardığı ceketten bıçağı çıkardı ve sağ eliyle adamın diyaframına korkunç bir yumruk attı. Sonra dizini kaldırıp adamın burnunu kırdı ve çene kemiğini çatlattı. O da bayıldı.

İsis de öldürmeden önce kendisiyle eğlenmek isteyen kısa boylu adama saldırdı. Adam elindeki sopayı havaya kaldırdı ve "Beyaz fahişe!" diye bağırdı. İsis birden yere çöktü ve sol dizini onun bacak arasına vurdu. Adam elindeki sopayı bırakarak yere yuvarlandı ve acı içinde bağırmağa başladı.

İsis sopayı aldı ve Araba vurmak üzereydi ki Bingman onun kolunu tutarak, "Bana bırak," dedi ve saldırganın yüzüne müt-hiş.bir yumruk indirdi.

Murphy o sırada bıçaklı ve uzun boylu Arapla karşı karşıyaydı. Birden yere çöktü ve bacağını hasmının ayaklarına doğru savurarak onu sırtüstü yere devirdi. Sonra bir yay gibi gerildi, ayağa fırladı ve onun bıçaklı eline topuğuyla bastı. Parmakları kırılan Arap acı içinde bağırırken Murphy onun elinden düşen bıçağı aldı, bir dizi üzerine çöktü ve bıçağın ucunu onun boğazına dayadı. Arabın boynundaki ters hilal dövmesini net olarak görebiliyordu şimdi.

Murphy Arabın yüzüne doğru eğildi ve "Sizi kim gönderdi?" diye bağırdı.

İsis onun söylediğini Arapça'ya çevirince Arap kırıltan parmaklarını tutarak inledi.

Murphy bıçağın ucunu biraz bastırıp adamın boynunu çizdi ve birkaç damla kan yere sızarken sorusunu tekrarladi ve İsis yine tercümanlık görevim yerine getirdi.

271

Arap sonunda konuştu ve İsis onun söylediğini, "Ustura parmaklı adam ölmenizi istiyor," diye tercüme etti, "Patronları seni ortadan kaldırmak istiyormuş."

Murphy dizini adamın göğsüne bastırarak, "Patronları da kimmiş, söylesin bakalım?" diye bağırdı.

İsis onun söylediğini Araba çevirdi ve cevap olarak, "Yediler," sözcüğü geldi.

"Yediler mi? Kimmiş bu Yediler peki?"

İsis son soruyu tercüme edince Arabın yüzünde müthiş bir korku ifadesi belirdi. Murphy onun konuşmadan öleceğini anlamıştı. Elindeki bıçağı attı ve adamın yüzüne korkunç bir yumruk atarak bayılttı onu.

Bingman tabancanın şarjörünü çıkarıp silahı ve bıçakları duvarın üstünden uzaklara fırlattı ve sonra şarjörü de tam aksi yöne attı.

İsis zorlukla nefes alıyordu, gözleri korkuyla açılmıştı, Murphy hemen onun yanına koştu. Ama İsis kendini çabuk toparladı. Etrafına bakınırken yeni avını arayan bir dişi kaplanı andırıyordu. Murphy onu kucakladı ve "İyi misin sen?" diye sordu.

İsis ona sıkıca sarıldı ve "Şimdi çok daha iyiyim," diye fısıldadı.

Murphy o anda adamın söylediklerini düşünüyordu. Ustura parmaklı adam - bu hiç kuşkusuz Talon'du - Yediler denen bir grup insanın hizmetinde. ..ve bu insanlar benim ölmemi istiyorlar. Neden?

Jassim Amram arabasıyla onların beklediği yere geldiğinde yerde yatan adamları görünce birden şoke oldu, ama arkadaşları ayakta idi. Murphy ve yanındakiler arabanın farlarını görünce döndüler ve ona baktılar. Jassim Amerikalı arkadaşlarının sağ salim orada durduklarını görünce birden rahatladı ve gülümsedi.

272

ELLİ DÖRT

Stephanie Kovacs kapıyı açmadan önce derin bir nefes aldı. Muhtemelen yine o abes, sonuçsuz kalacak iş talebi konuşmalarından birini yapacaktı. Hadi bitir şu işi kızım. Başını dik tut ve gülümse.

Belki bu kez daha iyi bir iş çıkarabilirdi. Ne de olsa Carlton Morris'i yıllardan beri tanıyordu.

Eline bir Nezsveek dergisi aldı ve beklemeye başladı. Derginin kapağına baktı, suratını astı ve bu hafta beş kez geri çevrildim. Başka seçeneğim de yok zaten, diye düşündü.

Terörizmle ilgili bir yazının yarısına gelmişti ki büronun kapısı açıldı.

Morris içerden, "Stephanie Kovacs, nasılsın bakalım?" diye seslendi. Burnunun ucunda duran çerçevesiz gözlüğü, kıvrıkcık ve dağınık ak saçları ve gülüşüyle sakalsız Noel Babaya benziyordu.

Kovacs hafifçe gülümsedi ve "Benimle görüşmeyi kabul ettiğini için teşekkür ederim Carlton," dedi.

Tipik sohbetleri fazla uzun sürmedi. Morris karşısındaki kadının endişeli ve can sıkıntısı içinde olduğunu fark etmişti.

Kovacs, "Carlton, yardıma ihtiyacım var," dedi. "Ben işten ayrıldım, acaba burada, Fox News'da eleman ihtiyacın var mı diye bir sorayım dedim?"

273

"Evet, Barrington Communications'dan ayrıldığını duydum. Bu söylentiler" -Morris birden durdu, acı bir ifadeyle güldü ve Kovacs'ın gözlerine baktı. "Stephanie, biz kaç yıllık arkadaşız?" "Yaklaşık on üç yıllık."

"Tamam, o halde dostun olarak seninle açık konuşacağım. Barrington'la aranın bozulduğunu artık herkes duydu. Geçen hafta yönetim kurulu başkanı beni aradı ve sen buraya gelip iş istersen hayır dememi istedi. Anlarsın işte, beni aşıyor bu iş, ellerim bağlı. Sen artık ne doğuda, ne de batıda kolayca iş bulabilirsin. Belki küçük bir ortabatı kasabasında hava raporları sunabilirsin ama bundan bile kuşkuluyum. Shane Barrington seni mahvetmeye kararlı, çok üzgünüm."

Kovacs bir süre hiç konuşmadan bekledi. Barrington'dan ayrıldığı zaman başına böyle bir şey geleceğini zaten tahmin etmişti. Ama yine de, iyi yaptığı bir iş alanında kendine küçük de olsa bir iş bulabileceğini sanmıştı.

"Senin çaresiz olduğunu biliyorum Calton, üzülme, alıştım artık buna. Ama sinir bozucu bir durum bu. Yolun yarısında işyeri değiştirmenin doğru olmadığını ben de biliyordum."
"Üzgünüm hayatım, keşke bir şeyler yapabilseydim."

Kovacs o gece rahat uyuyamadı. Uykuya dalmadan önce saatlerce yatağında sağa sola dönüp durdu ve geleceğini düşündü. Durumu hiç de parlak görünmüyordu. Sonunda daldı ve kısa bir süre uyudu.

Bir ara aniden uyandı ve nefesini tuttu. Dikkatle etrafı dinledi. Neydi bu ses? Ne kadar uyudum acaba? Nefes almaya bile korkarak tekrar etrafı dinledi. Her yerde derin bir sessizlik vardı. Yan taraftaki dijital saat sabahın 2.30'unu gösteriyordu.

274

Uykusunda salondan geldiğini sandığı ses tahta parke gıcırtısını andırıyordu. Ama şimdi her yer sessizdi. Orada biri olabilir mi? Ama yatarken kapıyı ve pencereleri kapayıp kilitlediğini iyi biliyorum.'

Yatağında doğrulup oturdu ve on dakika kadar etrafı dikkatle dinledi. Ama hiçbir şey duymadı, derin sessizlik sürüyordu. Kalkıp bir bakmam gerekiyor, yoksa yine uyuyamayacağım. Yavaşça doğrulup kalktı ve yatağın yanındaki komodinin çekmecesini sessizce açarak, 32'lik otomatik tabancasını eline aldı.

Açık olan yatak odası kapısına gitti ve hafifçe öne eğilerek salona baktı. Ayaklarının ucuna basarak caddeye bakan pencereye gitti, panjuru araladı ve gecenin karanlığında parlayan sokak ışıklarını seyretti bir süre. Caddenin karşısındaki apartman binasında birkaç dairede hafif ışıklar vardı. Caddede araç görülmüyordu, her taraf sessizdi.

Bir fincan sıcak kakaolu süt içersem belki daha rahat uyurum.

Mutfağa girdi ve etrafa bakındı, her şey yerli yerinde görünüyordu. Kendi kendine, saçmaladın yine, diye söylendi.

Tabancasını masaya bırakıp kilere gitti, ama kiler kapısını açmadan durdu, geri döndü ve tabancasını masadan aldı. Sonra kapıyı açtı, orada karşısına ne çıkacağını bilemiyordu, karanlık kilerde biri saklanmış olabilir miydi?

Kiler kapısını açar açmaz bir süpürge yere düştü ve Kovacs az kalsın ateşleyecekti tabancasını, sonra gülmeye başladı. Kakao kutusunu raftan aldı, tabancasını mutfak tezgâhının üstüne bıraktı ve elektrikli su kaynatanın düğmesine bastı. Sonra masaya oturdu ve düşündü. Nasıl iş bulacağım ben?

Hiçbir ses duymadı, sadece eldivenli bir elin ağzını kapadığını görünce çırpındı ama adam kolunu onun boynuna sararak sıktı. Adamın dudakları Kovacs'in sağ kulağının dibindeydi.

275

Bir erkek sesi kulağına, "Salonda ya da mutfakta değildim Stephanie," diye mırıldandı. "Sen uyanmadan önce girmiştin yatak odana. Karanlıkta yanımdan geçtin, ama elbette göremedin beni. Şaşırdın, değil mi?"

Kovacs dehşet içindeydi. Kim bu adam? Ne istiyor benden?

"Bağırmayacağma söz verersen bırakırım seni. Aksi takdirde sıkırım boğazını, anladın mı?"

Kovacs adamın sesini tanıyamadı, başını salladı ve adam onun boğazını bıraktı. Adam tamamen sakın görünüyordu. Genç kadın başını hafifçe çevirerek mutfak tezgâhının üstünde duran tabancasına baktı. Onun dikkatini başka yana çevirerek silahı alabilir miyim acaba?

Adam, "Arkana dön," dedi.

Kovacs dönüp zayıf, beyaz tenli adamın yüzüne baktı, düzgün bir bıyığı vardı ve boş bakan gözleri insanın içini ürpertiyordu. Zayıftı ama çok güçlü olduğu belliydi.

Kovacs, "Kimsin sen? Ne istiyorsun benden?" diye sordu.

Adamın zayıf yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. "Çok cesursun, değil mi? Benim adım Talon'dur."

Adam bu ünlü haberci kadının yüzüne bakarken onu ilk kez TV ekranında gördüğünü hatırladı. Kadın o zaman Queens, New York'tan yaptığı yayında, BM binası saldırı planını yapanlardan birinin evinin bulunduğunu anlatıyordu.

Talon onu ekranda izlerken güldüğünü hatırladı. O zaman, bu kadın gerçekten iyi bir muhabir, diye düşünmüştü. Bu konuda patronu Barrington'dan çok daha iyi ve serinkanlı olmalı.

Ve şimdi bu kadınla karşı karşıyaydı.

"Muhabir olarak çok cesur olduğunu söyleyebilirim ama pek o kadar da zeki değilsin. Patronlarım senin Dr. Michael Murphy ile biraz fazla samimi olduğunu düşünüyorlar. Sha-ne Barrington'dan ayrıldıktan sonra senin telefonunu dinlemeye aldık."

276

"Dr. Murphy'nin ne ilgisi var bu işle?"

"Sen olayları ayrıntılı olarak anlatmayı seviyorsun. Bu kez dinle de ben sana neler olduğunu anlatayım. Sen Bay Barrington'un güvenlik çemberini aştın, bilgi sızdırdın. Biz sadakatsizliğe hoşgörülü bakamayız. Dr. Murphy ile son konuşmanı yaptın."

Stephanie başının büyük dertte olduğunu anlamıştı.

"Biliyor musun Bayan Kovacs, insanların arkasında durup onları boğarak öldürmek zevkli bir iş sayılmaz. Ama bu işi bir ayna önünde yapar ve ölenlerin yüzündeki ifadeyi görürsen zevk alırsın. Onların yüzlerindeki dehşet, acı ifadesini görmek güzeldir. Yaptığın işe, gayretine değer bu zevk."

Kovacs daha önce de TV muhabiri olarak pek çok kez zor durumlar yaşamıştı ama bu kez her şey farklıydı. Adamın çok ciddi olduğu belliydi, kendini kurtarmak istiyorsa silahına erişmek zorundaydı. Ancak bunu yapabilirse hayatta kalabilecekti.

Talon onun harekete geçmeyi düşündüğünü hissetti ve boğazını tekrar sıkı. Onun ayaklarını yerden kesti ve biraz daha sıkı boğazını. Kovacs kurtulmak için çırpınıyor, Talon da parmaklarını daha çok sıkıyordu. Kovacs artık ölmek üzere olduğunu anladı, kendini bıraktı ama o anda boğazını sıkın parmaklar gevşedi ve genç kadın öksürmeye başladı.

Talon onun saçlarını kavradı ve başını arkaya doğru eğdi. Bunu yaparken dişleriyle sağ elinin eldivenini çıkardı ve ucu ustura gibi keskin olan takma parmağını kullanmaya hazırlandı. Boğazını kesmeden önce Stephanie'nin gözlerini açmasını bekleyecekti.

Melissa, "Bay Barrington, Bay Barrington!" diye bağırarak odaya daldı. "Son haberleri dinlediniz mi?"

Barrington sabah çalışma gündemini hazırlarken rahatsız edilmekten hiç hoşlanmazdı. Birden başını kaldırdı ve sinirli bir sesle, "Neden bahsediyorsun sen Melissa?" diye sordu.

277

Melissa koştu ve TV'yi açtı. "Haberleri izleyin."

"Ben BNN'den Mark Hadley sayın izleyiciler. Şu anda Bar-rington Communications ve Nervvork News eski muhabiri Step-hanie Kovacs'ın dairesinin olduğu binanın önündeyiz. Aldığımız habere göre Kovacs bu sabah bilinmeyen bir kişi tarafından öldürülmüş olarak bulunmuş. Ayrıntılar henüz elimize geçmedi ama öğrendiğimize göre boğazı kesilmiş. Polis binada yaşayan herkesi sorguya çekiyor. Ayrıntıları size saat altı haberlerinde vereceğiz. Ben Mark Hadley, BNN'deki eski iş arkadaşlarımızdan birinin ölümünü bildirmekten büyük üzüntü duyuyorum."

Barrington şoktaydı ve sekreteri onun halini görünce hiç konuşmamanın daha doğru olacağını düşündü. TV'yi sessizce kapadı ve dışarı çıktı.

Barrington bir süre boş gözlerle karşı duvara baktı, kafası çok karıştı. İçinde bir suçluluk duygusu vardı, Stephanie ile geçirdiği güzel günleri hatırladı. Öldüğünü duyunca ondan gerçekten hoşlandığını daha iyi anlamıştı... belki de âşıktı ona. Son görüşmelerini düşününce içinde büyük bir acı hissetti, ona vurmuş ve bavulları fırlatmıştı onun üzerine. Elleriyle yüzünü kapadı, onun televizyon dünyasındaki güzel işini mahvetmiş, onu beş parasız bırakmıştı. Gerçekten çok hoşlandığı ve belki de âşık olduğu kadının öldürülmüş olduğunu öğrenmek müthiş öfkelenmişti onu.

Haberde ne diyordu? Boğazının kesildiğini söyledi, değil mi?

Böyle bir cinayeti ancak bir kişinin işleyebileceğini düşünmesi ancak birkaç saniye sürdü: Talon'du bu! Ve o adam emirlerini Yediler'den alıyor.

Barrington o anda aklına gelen bir planı geliştirmeye çalıştı, bir şeyler düşünüyordu.

278

ELLİ BEŞ

Yüzbaşı Drake ertesi sabah erkenden otele geldi. Herkese kamuflaj kıyafeti, kurşun geçirmez çelik yelek ve miğfer getirmişti. Onlar kıyafet değiştirirken yüzbaşı da onların valizlerini bir Hummer aracına yerleştirdi.

Murphy koridorda asker kıyafeti içindeki İsis'le karşılaşınca, genç kadın gülerek onun önünde döndü ve "Ee, nasıl/buluyorsun bu kıyafetle beni bakalım?" diye sordu.

"Senin üzerinde her şey harika görünüyor isis."

Murphy o anda onu kollarının arasına alarak öpmek için dayanılmaz bir arzu duydu içinde. Onunla ilişkilerini daha ileriye götürmek için sabırsızlanıyor ve İsis'in de kendisi gibi düşündüğünü sanıyordu. Ama onu bundan alıkoyan bir şey vardı; dinsel konularda düşünceleri oldukça farklıydı.

İsis onun yüzüne bakarak gülümsedi ve "Bu sabah çalar saatle uyandığımda ne kadar yorgun olduğumu anladım," dedi. "Her yerim sızlıyordu."

Murphy başını salladı. "Gece geç saatlerde karanlık yan sokaklarda bir sürü adamla boğuşmak insanı yoruyor elbette, çok doğal halimiz. Benim de her tarafım ağrıyor bu sabah. Dün gece senin nasıl dövüştüğünü görünce şaşırdım doğrusu. Şükür ki daha uzun sürmedi kavga, yaralanabilirdik. Seni kaybetmek istemiyorum İsis."

İsis onun yüzüne baktı ve gülümsedi. Her erkeğin içini eritebilecek bir gülümsemeydi bu.

279

Uç Hummer aracı Yeşil Bölge kontrol noktasını geçtiği zaman, Murphy ilerdeki köşede, bavulunun yanında onları bekleyen Jassim Amram'ı hemen gördü.

"Drake yüzbaşı, şu ilerde bekleyen beyaz elbiseli adam size sözünü ettiğim dostum bay Amram."

"Onun için de kamuflaj kıyafeti ve koruyucu malzeme getirmiştim. O da Babil'e giden konvoyu katıldığımız zaman kıyafetini değiştirebilir. Bütün araçlar bir Buffalo'yı izleyecekler."

İsis, "Nasıl yani, dediğiniz buffalo bildiğimiz yaban sığır mı?" diye sordu.

Yüzbaşı Drake güldü ve başını iki yana salladı. "Hayır hanımefendi. Benim söylediğim şey bir EOD."

"EOD mu, o da ne?"

"Özür dilerim hanımefendi, bunlar askeri terimler hep. EOD bir patlayıcılardan korunma aracıdır. Her türlü patlamaya dayanıklı zırhlı bir araçtır, yola döşenmiş patlayıcılara karşı bir korunma aracı."

İsis endişeli gibiydi ve kendini tutamadı. "Yolda bombalarla karşılaşacak mıyız yani?"

"Umarım karşılaşmayız. Buffalo tüm araçların önünden gidecek ve yolu temizleyecektir. Aracın boyu yaklaşık sekiz metre, yüksekliği de üç metreye yakındır. Altı, üstü ve yan tarafları, yani her yanı kalın çelik zırlarla kaplıdır. Altı lastiği vardır ve bunlar patlasa bile araç yoluna devam edebilir."

İsis, "Patlayan bir bomba sürücüyü zarar vermez mi yani?" diye sordu.

"Buffalo sürücünden başka on asker de taşıyabilir. Onun içinde şimdiye kadar hiç kimse yaralanmadı. Aracın altı yerden çok yüksek olduğu için yolda infilak eden bir bombanın etkisi yan taraflardan dışarı kaçır. Bazen öyle güçlü patlamalar olur ki

280

aracın burnu havaya kalkar. Bu araca binenler, patlayıcılarla dolu yollarda onunla yolculuk yapmak zevkli olur derler."

Murphy, "Bu araçları duymuştum ben de," dedi. "Hatta yolu kazabilen bir de kolları var galiba, değil mi?"

"Evet efendim, spork denir o kola. Uzaktan kontrollü hidrolik bir koldur. Ucunda kepçe gibi bir kazıcı ek ve bir de video kamera vardır. Aracın içindeki küçük bir lövyeye ile istenen noktaya yöneltilebilir. Uçtaki bu kepçe bazen patlamada parçalanır ama iki ya da üç gün içinde onarılabilir."

"Yani içindeki adamlara bir şey olmuyor, bu güzel işte." "Evet efendim, işte bakın, Buffalo şu anda konvoyun önüne geçmek üzere. Babil'e vardığımız zaman size onunla bir tur yaptırırım."

Murphy Bingman'm derin düşüncelere dalmış olduğunu görünce, "Neler düşünüyorsun Will?" diye sordu.

"Irak'ı ve İslam dininin insanların günlük yaşamını ve politikayı nasıl etkilediğini düşünüyordum. Sen ne diyorsun bu konuda?"

Murphy, "Sanırım inancın büyük rolü var bu konuda. Tahminlere göre dünya nüfusunun beşte biri Müslüman'mış," diye cevap verdi ona. "Dünyada en hızlı büyüyen din İslam dini. Onlar Allah'a ve Onun Peygamberi Hz. Muhammet'e inanırlar. Camilerini Mekke'ye yönelik olarak inşa ederken birlik olurlar. Ama daha sonra homojen değildirler. Günlük ibadet yöntemleri ve inançları dünyanın çeşitli bölgelerine göre değişik olabiliyor."

Bingman, "Peki şu 'cihat' dedikleri şey nedir? Bunu söyleyebilir misin bana?"

"Arap dilinde gayret, güç sarf -etme gibi bir anlamı var bu sözcüğün. İnsanın kendini iyiye yönlendirmesi için harcanan

281

güç demek. Ama gerektiğinde düşmana karşı savaşmak anlamına da geliyor. Sözcüğün bu ikinci anlamı daha etkili oldu elbette. Sadece istilacılara karşı değil, haksızlıkla ve inanca karşı gelenlerle savaşmak oluyor bu. Hz. Muhammet Müslümanlara, 'kâfirlere -yani gerçeği inkâr edenlere- inanmayın ve onlara karşı Kuran'la beraber cihat ilan edin,' demiştir. Batılıları endişelendiren de işte bu kavramdır."

"Yani şimdi ben onların inancını kabul etmezsem beni öldürürler anlamına mı geliyor bu?"

"Bazı Müslüman mezhepleri böyle düşünüyor olabilir. Kendilerini Allah'a inanmayanlara karşı savaşta farz ediyor onlar. Pek çok Müslüman'ın cihat çağrısına cevap verdiği hakkında raporlar var. Örneğin evini bırakıp Afganistan, Irak ve başka İslam ülkeleri için çarpışan pek çok Müslüman genci var."

"Tüm Müslümanlar böyle mi düşünüyorlar yani?"

Murphy, "Hayır, ama aşırı dinciler ve teröristler cihat sözcüğünü, onların inançlarını paylaşmayanlara karşı verilen savaş anlamında kullanıyorlar," diye cevap verdi.

"Masum insanları, çocukları terörizm saldırılarıyla öldürürken 'sadece size saldıranlarla savaşın' demek olan cihat sözcüğünü çarpıtıyorlar. Bu sözcüğü alıp kendi korkunç emellerine uygun biçimde değiştiriyorlar."

"Korkunç bir şey bu Michael, böyle düşünen çok mu acaba?"

"Bunu kimse bilmiyor, ama Müslüman liderler teröristlere karşı çıkmadığı sürece bu sorun da gittikçe büyüyor. Onlar susunca başkaları da onların bu terör eylemlerini onayladığını düşünüyor elbette. Aslında hiç kimsenin yararına değil böyle düşünmek ve onların inançlarına da aykırı."

"Evet, ben de birkaç kez onların camilerinin yanından arabayla geçerken, 'acaba içerde ABD'yi çökertme planları mı yapıyorlar?' diye düşünmekten alamadım kendimi."

282

Murphy, "Müslümanların çoğu böyle düşünmüyor Will," dedi. "Amerika'da yaşayan Müslümanlar ülkeyi seviyor ama normal bir Batılı bilmiyor bunu. Batılılar da kime güveneceklerini bilemiyorlar elbette ve bu güven noksanlığı insanlar arasında ayırım doğuruyor. Müslümanlar kendilerinden olmayanlardan uzaklaşıyor. Aynı şey Müslüman olmayanlar için de geçerli. Bu devam ederse kültürler ve dinler arasında bir çatışma çıkabilir. Baksana Irak'ta farklı mezheplerden olan Müslümanlar bile birbiriyle savaşmaya başladılar."

O sırada müthiş bir patlama duyuldu ve arkasından gökyüzüne yükselen alevler ve dumanlar onların konuşmasına son verdi. Hummer aracı o anda durdu. Konvoyun önündeki Buffa-lo denen zırhlı koruma aracı olduğu yerde birkaç kez zıpladı ve sonra hareketsiz kaldı.

Askerler ellerinde silahlarıyla araçlardan dışarı fırladılar. Herkes bağıırıyordu. Araçlar, çıkması muhtemel bir silahlı çatışmaya göre pozisyonlarını aldılar.

İlk konuşan yüzbaşı Drake oldu. "İşte, Buffalo'nun ne yapabileceğini gösteren bir örnek bu. Onun önünden giden araçta bir bomba vardı mutlaka."

Yüzbaşı bunları söylerken gayet sakindi, sanki her gün yaşıyordu bu tür olayları. Buffalo biraz geriledi, patlama bölgesinden çıktı, bir an durdu ve ateş açarak önündeki terörist aracını havaya uçurdu. Sonra yanan otomobili yolun kenarına itti ve tekrar Babil'e doğru ilerlemeye başladı.

Askerler tekrar araçlarına bindiler ve konvoy yoluna devam etti.

Murphy, "Buffalo gibi bir aracı kullanmak için özel bir eğitim gerekiyordur mutlaka," dedi.

283

"Evet efendim, bunlar özel eğitim almış deniz piyade komandolarıdır. Bu adamlar işlerini çok sever ve her gün yeni macera ararlar. Bizler onlara kahraman gözüyle bakarız. Onlar bizim hayatımızı kurtarmak için kendi hayatlarını riske atarlar."

284

ELLİ ALTI

Aslanlardan biri geldi ve pençesini Daniel'in bacağına koydu. Da-niel birden uyandı ve uykulu gözlerle çevresine bakındı. Bir aslan ininde olduğunu nerdeyse unutmuştu. Bacağına dokunan aslan pençesi onu tekrar gerçek dünyaya döndürdü.

Daniel aslanın pençesini yavaşça bacağından çekti ve gülümsedi. Bu hikâyeye hiç kimse inanmayacaktı. Şimdiye kadar bir aslan inine atıldıktan sonra sağ kalmış ve hikâyesini anlatmış hiç kimse yoktu.

Yine böyle aniden uyandığı başka bir zamanı hatırladı Daniel:

Babil'in Azzam ve Jawhar ordularının saldırısına uğradığı ve teslim olduğu zaman da böyle uyanmıştı. Duvar Yazısı'nı Belshazzar'a okuyup yorumladıktan sonra evine dönmüş ve bitkin bir halde yatağına yatmıştı.

Ama ellerinde meşaleler ve kılıçlar olan askerler evini basmıştı. Daniel korkuyla yatağında doğrulmuş, askerlerden biri kılıcının ucunu onun göğsüne uzatmış, biri de meşalesini onun yüzüne tutmuştu. Daniel bir şey söyleyince asker kılıcını geri çekmiş, sonra onun evini aramış ve gitmişlerdi. Daniel onların ne aradığını anlamıştı. Belki onun çok yaşlı olduğunu ve kendilerine zarar veremeyeceğini düşünmüşlerdi.

Tamir, "Kasım, bu akşam kralın içeceği şarabın tadına baktın mı?" diye sordu.

285

"Hayır, kral bir şey yemeden ve şarap içmeden yattı. Herkesi kovdu, hasta gibi görünüyordu."

"Kral gerçekten hasta mı acaba?"

"Hayır, öyle bir hasta değil o. Hem üzgün, hem de öfkeli görünüyordu. Bir süre kapısının dışında durdum ve dinledim onu. İnleyip duruyor, kendi kendine bir şeyler konuşuyordu."

"Nesi var acaba ? "

"Sanırım ihtiyar ibrani'yi aslan inine attığı için kendine kızıyor. Çok huzursuzdu, ona dikkat et Tamir. Fırında bir şeyler pişirirken sakın hata yapayım deme, öfkesini senden çıkarır sonra."

Mağara tavanındaki büyük taşın kaldırıldığını duyan aslanlar ayağa fırladılar. Açılan delikten içeri gün ışığı girdi.

Daniel elini kaldırıp gözlerine siper etti, aslanlar ağızlarından salyalar akarak yukarıya, deliğe bakıyorlardı. Aslanların yemek zamanı mıydı yoksa? Hayvanların sadece kuyrukları hareket halindeydi. Ayağa kalkan Daniel'e hiç aldırmadılar, onu görmüyorlardı sanki.

Yukardan bir ses, "Ey Daniel, sen yaşıyor musun? Her zaman ibadet ettiğin o Tanrın mı kurtardı seni aslanlardan" diye bağırdı.

Daniel sesin Darius'a ait olduğunu anladı. Kral sanki aşağıdan bir yanıt beklemiyormuş gibi konuşuyordu.

"Majesteleri, ben hep yaşayacağım. Tanrım meleğini gönderdi ve aslanların ağızlarını kapadı. Onlar bana hiç zarar vermediler. Bu da benim masum ve size sadık olduğumu gösterir."

Daniel kralın yukarda neşe içinde bağırdığını, sevinçle zıplayıp durduğunu duyabiliyordu. Sonra askerler aşağı ip sarkıttılar ve Daniel'i yukarı çektiler. Daniel delikten dışarı çıkmadan önce, kendisine hiç zarar vermeyen aslanlara baktı, gülümsedi ve Tanrıya şükretti.

Darius'un doktorları Daniel'i muayene ettiler ve vücudunda en küçük bir yara bere izi bulamadılar. Kral, Daniel'i aslan inine atması

286

için kendisini kandıran, ikna edenlere karşı öfkeliydi. Bir süre sonra ordu komutanı olan generali çağırdı.

"Senden tüm vali ve prenslerle birlikte Ebu Bekir ve Husam el Din'i de buraya getirmeni istiyorum," diye emir verdi. "Karıları ve çocukları da gelsinler. Aslanlar aç, onları beslemek gerekiyor. Her üç günde bir aslanlara bir aileyi atacaksın. Ebu Bekir ve Husam el Din en sona

kalsınlar. Daniel'i ortadan kaldırmak istediler ama başaramadılar bunu, yaptıklarını düşünmelerini istiyorum.

"Halka da bir emirname çıkarıp bir şey açıklamak istiyorum. Bu emirnamede herkesin, Daniel'in Tanrısından korkması gerektiğini bildireceğim. O öyle bir Tanrı ki hiç değişmez, asla yok olmaz ve Onun gücü asla tükenmez. O kendi kullarını korur, hiç terk etmez; dünyada ve gökyüzünde mucizeler yaratır; Daniel'i aslanların pençesinden kurtaran Odur."

Aslan inine atılan ilk aile bireyleri mağaranın zeminine düşer düşmez aslanlar tarafından parçalandılar.

287

"Biraz bir şeyler görebildim ama Nebuchadnezzar'ın altın başını bulmak için çok uğraştık, onun için fazla boş zamanımız olmadı."

"Üzerinde Nebuchadnezzar'ın adı kazılı olan tuğlalardan görebildin mi hiç? Bir yerde okumuştum, onun adı tuğladan yapılmış birçok duvarda varmış."

"Evet, onun adını birçok tuğla üzerinde gördüm. Ama bir de şunu dinle: Saddam da orijinal temellere ilave edilen yeni tuğlalara yazdırmış adını. Babil'in yeniden inşasında onun da adı olsun istemiş."

Amram o sırada öne doğru eğildi ve yüzbaşıya, "Albay Da-vis'i görebilecek miyiz acaba?" diye sordu.

"Hemen göremezsiniz, çünkü bir göreve gitti, ancak bu akşam geç saatlerde döner sanıyorum. Sanırım sizinle yarın sabah tanışacaktır. Benim yapabileceğim bir şey var mı acaba?"

"Sonar cihazı kiralanması konusundaki mesajımı alıp almadığını merak ettim. Geçen sefer burada altın başın olduğu odayı bulmak için kullanmıştık onu."

"Sanırım mesajı aldı efendim. Sizi almak üzere Bağdat'a gitmeden önce bazı askerlerin onu kontrol ettiklerini gördüm."

"İşte bu iyi haber yüzbaşım. Bu alet bizi boşuna kazı yapmaktan kurtaracaktır."

290

ELLİ SEKİZ

İsis araştırmaya bir an Önce başlamak için sabırsızlanıyordu, çok heyecanlıydı. Duvardaki El Yazısı'nı en kısa zamanda bulup ortaya çıkarmaları harika bir arkeolojik bulgu olacaktı.

Genç kadın kahvaltısını almak için askeri yemekhanede sırasını beklerken birden garip bir şeyler hissetti, biri sanki onu gözetliyordu. Murphy onun huzursuz olduğunu anladı ve hafifçe gülümsedi.

"Bir şey mi var İsis?"

"Biri sanki bana bakıyormuş gibi geldi birden."

"Elbette bakıyorlar sana. Arkana bir dön de gör."

Yaklaşık iki yüz deniz piyade askeri gerçekten de ona bakıyordu. İsis'in de kendilerine baktığını görünce hepsi birden sırttılar. İsis bir anda kendini toparladı, askerlere gülümsedi, hafifçe el salladı ve sonra eline bir tepsisi alarak ilerledi.

Kahvaltılarını aldıktan sonra etrafa bakınarak oturacak bir yer aradılar. Bir masanın yanından geçerlerken altı asker birden yerlerinden kalktılar, onların tepsilerini alıp masaya koydular ve onlara oturmalarını işaret ettiler. İsis birden kızardı ama başını hafifçe sallayarak gülümsedi ve onların arasına oturdu.

"Utandırdınız beni," dedi.

Askerler hep birden güldüler.

Murphy, İsis, Bingman ve Amrarn yapacakları araştırma hakkında konuşuyorlardı ki birden bütün askerler ayağa kalktı ve "Dikkat!" diye bağırarak bir ses duyuldu.

291

"Rahat, arkadaşlar, yemeğinize devam edin."

Dönüp bakınca yemekhaneye giren Albay Davis'in güneş yanığı, sert ifadeli yüzünü gördüler, şapkasının siperi altında mavi gözleri pırıl pırıldı. Albay onların yanına gelerek hepsinin ellerini sıktı. Tam bir savaş adamı olduğu her hareketinden belli oluyordu.

Davis, "Babil'e hoş geldiniz dostlarım," diye konuştu. "Buraya sağ salim geldiğinize sevindim. Sonar cihazı hazır ve yüzbaşı Drake de size yardımcı olacak. Küçük bir birlik sizi

koruyacak. Bir ihtiyacınız olduğunda hemen ona söyleyin. İstekleriniz hemen yerine getirilecektir. Burada gördükleriniz Irak'taki en iyi deniz piyade askerleridir."

Murphy albayın çok iyi bir komutan olduğunu ilk bakışta anlamıştı. Askerleri onun her emrini severek yerine getirmek için her zaman hazır bekliyorlardı, Murphy emindi bundan.

Murphy, "Teşekkür ederiz albayım," dedi. "Araştırmamızın başarılı olması için çok yardıma oluyorsunuz, siz olmasaydınız buraya bile gelemezdik doğrusu. Son araştırmamızda da bize buldozer vererek yardım ettiniz. Bu kez de böyle bir olanak sağlayabilir misiniz acaba?"

"Elbette Dr. Murphy, ama bu kez onu kullanırken daha dikkatli olmanız gerekiyor. Toprak altındaki eski eserleri koruma konusunda sıkı emirler aldık. Özür dilerim, bugün sizinle beraber olamayacağım. BM'den gelen bir grupta görüşmem var."

"Elbette, size tekrar teşekkür ediyorum albayım."

Murphy elini cebine atıp Methuselah'ın bıraktığı sekiz-on iki santim boyutundaki kartı çıkardı ve "Eğer Methuselah'ın tarifi doğruysa Duvar El Yazısı'nı bulmamız o kadar da güç olmayacaktır," dedi. Sonra kartın üzerindeki yazıyı, ellerinde kazma

292

küreklerle onların emrini bekleyen deniz piyade askerleri de dahil olmak üzere herkese yüksek sesle okudu:

BABİL - BAŞIN KUZEYDOĞUSUNDA DİREKT 375 METRE

Jassim Amram Nebuchadnezzar'ın altın başını buldukları yeri arıyordu. "Galiba biz gittiğimizden beri o yerin üstü örtülmüş. Sanırım buralarda bir yerde olacak. O noktayı bulmak için yine sonar sistemini kullanmak zorunda kalacağız galiba."

Yüzbaşı Drake askerlere her yeri dikkatle aramaları emrini verdi ve aranan noktayı bulmaları yaklaşık iki saat sürdü.

Amram parmağıyla işaret ederek, "Michael, ben pusulamı kullanacak ve kuzeydoğuya doğru üç yüz yetmiş beş metre yürüyeceğim," dedi. "Orası şu eski harabelere yakın bir yer olmalı, eminim bundan."

Murphy, "Drake yüzbaşım," dedi. "Siz de Amram'ı izlerseniz sevinirim, sanırım yardıma ihtiyacı olacaktır."

Yine birkaç saat aradıktan sonra istenen yer olduğunu tahmin ettikleri bir nokta buldular ve sonar sistemi çalıştırıldı. Askerler sonarı çeşitli yönlerde doğru itip çekerek çalıştılar ve sonunda cihazdan bir sinyal geldi: altı boş olan bir yer bulunmuştu. Cihazın kızığını birkaç kez daha aynı yerde çapraz olarak çektiler ve altı boşluk olan noktayı kesin olarak saptadılar.

"Dr. Murphy, buradaki kumları atmak için buldozeri kullanabiliriz sanıyorum. Boşluğun üzerine fazla ağırlık veremeyiz, çökebilir. Sadece kumları atalım yeter."

"Elbette yüzbaşım. En doğru çalışma tarzı budur sanıyorum."

Sonar cihazına göre boşluğu kaplayan toprağın üzerindeki kum tabakasının kalınlığı yaklaşık 45 santimdi. Kumlar atıldık-

293

tan sonra askerler küreklerle yumuşak toprağı kazmaya başlayacaklardı.

Bir süre sonra metal küreklerin kayaya çarparak çıkardığı sesler duyuldu. On beş dakika daha kazdıktan sonra büyük ve her köşesinde bir demir halka bulunan bir taş kapak gördüler.

Bingman taşa yaklaştı ve "Bu taşı buraya yerleştirmek için bu halkalara çubuklar geçirip öyle kaldırdıklarına eminim," dedi. "Bu taş kapağın altında hiç kuşkusuz bir oda vardır."

Murphy askerlere dört halkaya da zincir takmalarını söyledi ve "Böylece bu ağır taş kapağı çok daha kolayca kaldırabiliriz," diyerek güldü.

Zincirler yardımıyla kaldırılan taş kapağın kenarlarından bir hışırtı duyuldu ve altındaki boşluktan küf kokusu yükseldi. Murphy ve diğerleri el fenerlerini tutup açılan boşluktan aşağı doğru baktılar.

İsis heyecan içinde, "Şuraya bakın!" diye bağırdı. "Burada bir taş merdiven var. Ama burası çok dar, arka kapı olmalı bu, ana kapı başka bir noktada olabilir."

Bingman da çok heyecanlıydı. "Hadi aşağıya inelim!" diye bağırdı. "Herhalde aşağıda gizlenmiş bizi bekleyen Nebuchadnezzar muhafızları yoktur."

Murphy, "Yine de dikkatli olmalıyız," diyerek uyardı onları. "Üzerimize bir şeyler yıkılabilir, güvenlik önlemleri almalıyız. Drake yüzbaşım, biz araştırma yaparken asker arkadaşlar dinlenebilirler."

"Tamam Dr. Murphy. Bizden de birkaç kişinin sizinle beraber gelip yardımcı olmasını istemiyor musunuz yani?"

"Teşekkür ederim, ama buna hiç gerek yok sanırım."

Keskin kokulu mahzene ilk giren Murphy oldu ve diğerleri de onu izlediler. Merdivenden aşağıya yaklaşık on metre kadar

294

indikten sonra eni boyu yaklaşık üç metre kadar olan küçük bir odaya geldiler, tavan yüksekliği iki metre kadardı. Murphy el feneriyle çevreyi gözden geçirdi.

"Bu odadan başlayan üç tünel var, biri sağa, bir sola, biri de dümdüz gidiyor."

Diğerlerinin arkasında duran Bingman, "Bu seçimi sen yapsan daha iyi olur Murphy," dedi. "Daha sonra gelip diğerlerinde de araştırma yapabilirsin."

"Ekmek kırıntılarını getirdin mi Will?"

"Hayır ama bıçağım yanımda, duvarlara oklar kazıyabilirim."

İsis, "Ama arkeolojik bir yere zarar vermiş olmaz mıyız böyle?" dedi.

"Fakat bunu yaparsak kaybolma korkumuz olmaz."

Murphy güldü. "Pekâlâ, önce bir süre işaret kullanmadan ilerleyelim. Tozlu zeminde ayak izlerimiz şimdilik yeter bize. Sağdaki tünelden başlayalım."

İsis fenerini yere doğrulttu ve ayak izlerinin gerçekten görünüp görünmediğini kontrol etti. Ayak izleri tozlu zeminde Murphy'nin dediği gibi net olarak görülüyordu ve genç kadın rahatladı. Böyle karanlık bir yeraltı tüneline kaybolmak istemezdi doğrusu.

İsis Murphy'nin arkasından yürümek üzereydi ki birden durdu - orada başka ayak izleri de vardı. Soldaki tünelden çıkan ve ortadaki tünele giren ayak izleri yerde açıkça görülebiliyordu. Ayak izleri daha sonra tekrar geldiği yere geri dönüyordu.

"Michael!" diye seslendi. "Biraz buraya gelir misin? Burada bir şeyler var."

Murphy geri döndü ve İsis feneriyle ona yerdeki yabancı ayak izlerini gösterdi.

295

Murphy elini saçlarının arasından geçirdi ve "Bunlar büyük ayak izleri," dedi. "Yaklaşık doksan kiloluk bir adama ait olmalı bunlar."

Amram, "Nerden biliyorsun bunu Michael?" diye sordu. "Sherlock Holmes misin sen?"

"Düşünüyorum ve sonuç çıkarıyorum Dr. Watson efendi. Bu ayak izleri benim ayak izlerime yakın ve ben doksan kiloya çok yakınım. İzler benimkiler büyüklüğünde, sadece adamın giydiği botların tabanları daha değişikmiş. Ve bir şey daha var, bu adamın bir ayağı hafifçe aksıyormuş. Bak, ayak izinin yan tarafında hafif bir sürtünme izi var, görüyorsun değil mi?"

"Özür dilerim, sen gerçekten de Sherlock Holmes'mişsin dostum. Şimdi bana bir de bu adamın kim olduğunu söylersen sana bir Baskervilles'in Köpeği romanı hediye ederim."

"Benim tahminime göre bu adam Methuselah olmalı. Canon City cezaevine gittiğimde oradaki mahkûmlardan biriyle konuşmuştum. O adam bana Methuselah'ın benim boy ve kilomda olduğunu ve hafif aksayarak yürüdüğünü söylemişti. Daha sonra Methuselah bir altın kupa gönderdi bana. Methuselah'ın Duvar Yazısı ve kupanın yerini bilmesi için bizden önce burada bulunmuş olması gerekir. Sanırım bunlar da onun ayak izleri."

Amram birden ciddileşti ve "Sanırım sana bir Baskervilles borçlandım," dedi.

"Pekâlâ. Daha sonra isterim onu senden. Şimdi bu ayak izlerini takip edelim, bakalım nereye götürecekler bizi. Bunlar ekmek kırıntılarından ve duvara kazılacak oklardan daha çok işe yarayacak."

Ekip ayak izlerini takip ederek on dakika kadar yürüdükten sonra koridorun çatal olduğu bir noktaya geldi. Çatalın her iki kolunda da içeri giden ve dışarı çıkan ayak izleri vardı.

296

Bingman, "Pekâlâ, şimdi de birini seç bakalım Michael."

"Soldakine girelim."

On dakika daha yürüdükten sonra karşlarına bir duvar çıktı.

İsis yorgun bir sesle, "Tünel burada bitti," dedi.

Murphy etrafına bakındı ve sonra, "Öyle görünmesini istemişler," dedi. "Yere bakın, ayak izleri sanki duvarın altından geçmiş gibi görünüyor. Bunun bir arka kapı olduğuna dair bahse girebilirim. Wil, sen ve Jassim duvarı itmeme yardım edin."

Üç erkek omuzlarını duvara dayadılar ve bütün güçleriyle ittiler. Duvar şeklindeki kapı yavaşça yerinden kımıldadı ve sola doğru açıldı.

Murphy bir şeyler homurdandı ve "Evet, Methuseleh hakkında bir şey daha öğrendik," dedi. İsis, "Neymiş o?" diye sordu.

"Şimdi onun çok güçlü bir adam olduğunu biliyoruz. Bu duvar kapıyı yalnız başına açmış olmalı."

Ekip duvarın diğer yanına geçince fenerlerinin ışığında etrafa bakındılar ve gördüklerine inanmakta güçlük çektiler.

Murphy, "Tapınak hazinesi olmalı bu!" diye mırıldandı. "Şu altınlara, gümüşlere bakar mısınız? Yüzlerce tabak çanak, kupa ve yemek takımları var burada."

İsis fenerini duvarların üzerinde gezdirdi ve "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Şu süslü altın kalkanlara bir bakın!"

Amram yerdeki sikkelerle oynuyordu. "Bu gerçekten de bir kral hazinesi olmalı." Fotoğraf makinesini çıkardı ve etraftaki değerli eşyaların fotoğraflarını çekmeye başladı.

Bingman, "İnanılmayacak bir arkeolojik bulgu bu!" diye bağırdı. "Hayatımda böyle bir şey görmedim!"

297

Murphy yerde duran altın kupalara baktı ve "Methuseleh da o altın kupayı buradan aldı, eminim bundan' dedi.

İsis, "Ama fazla bir şey almamış," dedi. "Peki ama kim bu adam?"

"Şey, inanın bana onu hiç görmedim ben, sadece sesini duydum. Çatlak sesli bir gülüşü vardı. Adamın çok garip bir espri anlayışı var. Benim hayatımı tehlikeye atmaya bayılıyor. Çok zengin olmalı, çünkü bana tuzaklar hazırlamak için çok para harcıyor ve buradaki gibi hazineleri bulduğu halde onları alıp götürmüyor. İncil'i anlıyor ve Daniel, aslanların ini ve Nuh'un Gemisi gibi hikâyelere inanıyor olmalı. Ve bana eğitimimin tamamlanmak üzere olduğunu söyledi -ne demekse bu. Haa, onun parmak izini aldım ve bir yerde onun yeni bir parmak izini bulmak istiyorum. O adam hakkında tüm bildiklerim bu kadar işte."

Bingman, "Bu kadarı bile insana kâbus gördürebilir," diye mırıldandı.

"Çok doğru söyledin Will. Methuseleh denen adam gerçek bir kâbus."

Amram sanki onlara moral vermek ister gibi, "Pekâlâ, gidip diğer tünelin sonunda ne olduğunu anlarsak belki kâbusun sona erer," dedi.

ELLİ DOKUZ

Murphy, "Duvar kapıyı şimdilik açık bırakalım," dedi. "Çatalın diğer ucunu da gördükten sonra buraya askerlerle birlikte döner ve hazineyi kaldırırız buradan."

Bingman heyecanlı bir sesle, "Bunların şimdiye kadar bulunup çalınmadığıma şaşıyorum doğrusu," dedi. "Kendimi şekerçi dükkanındaki küçük bir çocuk gibi hissediyorum. Her parçayı elime alıp incelemek istiyorum. İnsan böyle bir hazineyi her zaman göremez."

Murphy ona hoşgörülü bir ifadeyle baktı ve "Ne demek istediğini anlıyorum Will," dedi. "Ama hemen gidip diğer uçta ne var bir görelim bakalım."

Ekibin geriye dönerek çatalın ağzına çıkmaları ve diğer tünele girip yine bir çıkmaz sokakla karşı karşıya kalmaları yirmi dakika kadar sürdü.

Amram, "Bu duvar da diğer tüneldesine benziyor," dedi. "Sanırım bu da diğeri gibi gizli bir kapı."

Murphy, "Bunu şimdi anlarız," diyerek omzunu duvara dayadı ve itti, ama Bingman ve Amram da yardım ettikleri halde duvarı yerinden oynatamadılar. Murphy dişlerini gıcırdattı ve "Bunun da diğeri gibi açılacağından eminim," dedi. "Biraz daha zorlayalım bakalım."

Yaklaşık kırk dakika uğraştıktan ve kan ter içinde kaldıktan sonra kapıyı yerinden oynatabildiler. Bu kez girdikleri oda çok büyüktü ve fenerlerinin ışığı karşı duvara yansıyor geri dönemi-yordu.

299

. Amram, "Muazzam bir yer burası!" diye söylendi. "Adamlar modern aletlerin olmadığı bir devirde nasıl açmışlar bu kadar büyük bir yeri?"

Bingman ortada duran bir mermer masayı ve etrafındaki mermer bankları gösterdi. Masanın etrafında düzinelerce masa vardı. "Şunlara bakın!"

Murphy fenerini etrafta gezdirdi ve "Burası muhtemelen bir yemek salonuydu," dedi. "Tavan yüksekliği beş metreye yakın. Bu loş ışıkta bunu anlamak kolay değil."

İsis fenerini sola doğru çevirdi ve "Şu renkli tavan resimlerine bakın" dedi.

Murphy, "Burası Belshazzar'ın şölen salonu olmalı," diye bağırdı. "Sanki Duvar Yazısı'nı yakında bulacağız gibi bir his var içimde. Jassim, fotoğraf makinen yanında, değil mi?"

. "Elbette yanımda. Benim gibi akıllı bir Mısırlıyı boşuna getirmedin ya yanında."

"Dağılıp biraz etrafa bakalım, belki bir şeyler bulabiliriz."

Dağılıp muazzam salonda dolaşmaya başladılar ve çok geçmeden Bingman'ın haykırışı duyuldu:

"Çabuk buraya gelin çocuklar. Sanırım Belshazzar'ın tahtını buldum."

Onun yanına ilk varan Murphy oldu.

"Sanırım haklısın. Şuraya bak, üç basamakla çıkılan yüksek bir platform bu."

Murphy basamaklardan yukarı çıktı ve bir duvara yaklaştı. Duvarın önünde mermer bir tahtın kalmasıyla onun çevresinde üç küçük taht daha görünüyordu.

İsis, "Eminim Belshazzar ve karıları ya da bakanları oturuyordu buralarda," dedi.

300

Murphy, "Ben karıları oturuyordu diyorum," dedi. "Daniel Bölüm Beş'te onun altın kupalarla karılarına ve metreslerine şarap ikram ettiği yazar. Bunlar Kudüs tapınağından alınmış kupalardı. Tanrı onun bu saygısızlığı yüzünden duvara onun için bir mesaj yazdı."

Hepsi fenerlerini tahtların arkasındaki duvara çevirip bakılar.

İsis umutsuz bir ifadeyle, "Ben bir şey göremiyorum," dedi.

Murphy ona baktı ve "Eğer duvar yazısı yazılırken Belshazzar tahtında oturuyor idiyse, kolsuz bir elin duvara yazdığı yazıyı görebilmesi için yazının karşı duvara yazılmış olması gerekirdi," dedi.

Amram, "Pekâlâ, gidip oraya bakalım öyleyse Bay Sherlock Holmes," dedi. "Şimdiye kadar hep sen haklı çıktın."

Yerdeki kırık mermer parçalarına basıp düşmemek için dikkatle karşı duvara doğru yürüdüler.

Murphy, "Hepimiz fenerlerimizi aynı zamanda kaldırıp iyi bir aydınlanma sağlayalım ve dikkatle bakalım duvara," dedi. Arayacağımız sözcükler Babil yazısıyla yazılmış Mene, Mene, Tekel, Upharsin olacak. Hadi, fenerleri aynı anda kaldırıyoruz: bir, iki, üç."

Dört el feneri aynı anda duvarı aydınlattı. Duvarın bir tür sıvayla kaplanmış olduğu belliydi. Bazı yerlerde sıva dökülmüş ve çatlaklar oluşmuştu. Şimdi herkes bu çatlaklar arasında o sözcükleri arıyordu.

Bir süre sonra Amram, "Bakın! Sağ tarafa bakın!" diye bağırdı. "Bir sözcüğün parçası olabilir mi bu?"

Bütün fenerler Mısırlının gösterdiği yere döndü.

İsis onun gösterdiği yere iyice yaklaştı ve inceledikten sonra, "Evet, sanırım öyle," dedi. "Dökülmüş sıvalar var burada ama sanırım yine de' okuyabiliyorum: 'ene, Tekel ve Up-

301

hars.' Bu kadar işte! Birinci Mene ve ikinci Mene'nin ilk harfi silinmiş. Tekel sözcüğü olduğu gibi duruyor ve Upharsin'in de son iki harfi yok."

Murphy, Bingman ve Amram aynı anda bağırdılar. Eski tarihlerden kalmış olan koca salonda garip bir yansıma duyuldu. Amram fotoğraf makinesini çıkardı ve çeşitli açılardan yazının fotoğraflarını çekmeye başladı.

Birkaç dakika sonra Murphy mermer banklardan birine oturdu ve derin düşüncelere daldı, hiç sesi çıkmıyordu.

İsis, "Neyin var Michael?" diye sordu. "Mutlu değil misin? Duvardaki Yazı'yı buldun işte!"

"Duygularım karmakarışık İsis. Evet, bu çok büyük bir arkeolojik bulgu. Nuh'un Gemisi'ni yeniden bulmak gibi bir şey bu, İncil'in değerini bir kez daha kanıtlıyor ve inancımı daha da güçlendiriyor."

"Ama bir şey var, öyle mi?"

"Bu bulguyu dünyaya açıkladığımız zaman ne olacağını merak ediyorum. İnsanlar inanacak mı buna? Bu bulgu bazılarının davranışlarını etkileyip değiştirebilecek mi? İnsanlar Tanrı hükmünün önemini anlayabilecekler mi? Ben yanmakta olan bir binaya dışardan bakıyormuş gibi hissediyorum kendimi. İnsanların yanan binadan çıkıp kendilerini kurtarmaları için bağı- rıyorum, ama onlar alevlere, dumanlara ve benim bağı- rışımlarıma aldırıyorlar."

İsis şaşır- dı, ona ne diyeceğini bilemiyordu. Kendisi de Murphy'nin sözünü ettiği o aldır- maz kişilerden biriydi, biliyordu bunu. Kendisi de Nuh'un Gemisi'nin güvertesinde yürümüş ve şimdi Duvar Yazısı'nı da görmüş- tü... ama hâlâ kararsız görünüyordu. Neden hâlâ kararsızım ben? diye düşündü.

302

Bingman heyecandan ne yapacağını bilemiyordu. "Michael dünyanın her yanından arkeologlar bunu görmek isteyecekler," dedi. "Ve o odada muazzam bir hazine var."

Murphy ona bir şey söylemek istedi ama sonra vazgeçti ve sustu. O sırada sanki üzerlerinden tanklar geçiyormuş gibi bir ses duydular. Murphy içgüdüsel olarak bunun ne olduğunu anlamıştı.

Deprem çok ani geldi ve hepsi bir anda yere kapandılar. Bulundukları salonda korkunç bir gürültü vardı. Murphy bir dizi üzerine çöktü ve fenerini tavana doğrulttu. Tavandan toz toprak yağıyordu. İsis yerde yatıyordu, şaşkın şaşkın etrafına bakı- nıyor, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Murphy tavana dikkatle bakınca İsis'in tam üstüne rastlayan bir yerde büyük bir parçanın kopmak üzere olduğunu gördü. İsis yavaşça kendini toparlayıp ayağa kalkmaya çalışıyordu ki, Murphy birden onun üstüne atıldı ve bir omuz darbesiyle genç kadını bir oyuncak bebek gibi ileriye fırlattı. Aynı anda isis'in durduğu noktaya koca bir taş parçası düştü.

Murphy doğruldu ve İsis'in yanına koştu, genç kadın nefes nefeseydi, çok korkmuştu. Murphy onu kollarının arasına aldı ve "Çok özür dilerim canım," dedi. "Bunu yapmak zorundaydım."

İsis'e, biraz önce durduğu noktayı gösterdi, büyük ve sivri uçlu bir taş parçası zemine çakılmış, toprağı delmişti.

İsis hâlâ şok durumundaydı, kendine gelememiş gibiydi.

Murphy arkadaşlarına, "Buradan hemen gidelim çocuklar" diye bağırdı. "Artçı depremler gelirse buradan çıkamayabiliriz. Tavan çökerse tünel de kapanabilir."

İsis'i yerden kaldırdı ve "Bingman! Jassim! İyi misiniz?" diye seslendi onlara.

303

Bingman bağırarak, "Ben iyiyim," diye cevap verdi. "Ama Jassim yaralandı, sanırım bacağı kırıldı. Ben ona destek veririm, ayağını sürüyerek de olsa yürümeye çalışabilir sanıyorum. Bu koca salon mezarlığa dönmeden önce hemen gidelim buradan!"

Murphy İsis'e baktı ve "Sen yürüyebilecek misin?" diye sordu.

"Sanırım yürürüm."

"Benim elimi tut ve sakın bırakma."

Her taraf toz toprak içindeydi ve nefes almakta zorluk çekiyorlardı. Murphy fenerini öne doğru tuttu ve İsis'le beraber çıkışa doğru yürümeye başladılar. Bir an durup fenerini arkaya tutarak baktı. Bingman Amram'a koltuk altından destek vermişti ve Mısırlının acı çektiği yüzündeki ifadeden belli oluyordu. İki adam onların üç dört metre arkasından geliyorlardı.

"Will, bunu yapabilecek misin?"

"Biz Çöl Fırtınası harekâtında neler gördük dostum, siz devam edin."

Dışarıya çıkmaları sanki yıllar sürdü gibi geldi onlara. Üç tünelin başladığı odaya yaklaştıklarında yüzbaşı Drake ve askerlerini gördüler.

"İyi misiniz efendim?"

"Biz iyiyiz ama bir arkadaşımız yaralandı, askerler ona yardımcı olurlarsa iyi olur. Galiba bacağı kırıldı."

Yüzbaşının arkasında duran askerler emir bile dinlemeden hemen Jassim Amram'ın yanına koş- tular. Askerlerden biri Am-ram'ın kollarından tutup ona arkasını döndü ve bir çocuk gibi sırtına aldı Mısırlıyı. İki asker de onların arkasına geçti ve Amram'm ağırlığını azaltmak için ona destek oldular.

Amram birkaç kez acıyla bağırdı ama askerler umursamadı-lar onun bağıışlarını. Bir an önce buradan çıkmaları gerekiyordu, acıyla uğraşacak hali yoktu kimsenin.

304

Tünelde adeta koşar adımlarla ilerlemeye başladılar, yüzbaşı Drake en öne geçmiş, elindeki büyük el feneriyle yolu aydınlatıyordu.

Merdivenin dibine vardıklarında Amram, "Aman Tanrım! Fotoğraf makinem!" diye bağırdı. "Askerin beni sırtına aldığı yerde kaldı makine!"

Bingman, "Ben bulurum onu!" dedi. "Duvar Yazısı'nı bulduğumuzu kanıtlamak için ona ihtiyacımız var. Birkaç dakikada dönerim, hiç merak etmeyin. Uzak değil orası."

Murphy ona bağırdı ama Bingman dinlemedi onu, dönüp koşmaya başlamıştı bile. Murphy İsis'in elini sıkıca tuttu ve merdivenden yukarı çıkmaya başladılar.

Önden giden yüzbaşı Drake olanların farkında değildi. Dışarı çıktıklarında, "Diğer arkadaşınız nerede?" diye sordu.

"Bizi bulduğunuz yerde kalan fotoğraf makinesini almak için geri döndü, bağırdım ama dinlemedi beni."

"O adam misyonunu tamamlamak üzere eğitilmiş efendim. Ama önce hayat kurtarmak gerekiyor, bilgilerin kurtarılması ikinci plandadır."

İki dakika kadar sonra büyük bir gürültü duyuldu ve herkes yere düştü, artçı deprem oldukça büyüktü.

Murphy hemen ayağa kalktı ve merdivene koştu. Ama deliğin başına geldiğinde aşağıdan yükselen toz toprak bulutuyla karşılaştı. Fenerini merdivene tutunca basamakların bir bölümünün taş ve toprakla örtülmüş olduğunu gördü. Tüneller çökmüş gibi görünüyordu, Beshazzar'ın şölen salonu ve hazine odası toprak altında kalmış olmalıydı. Will'in kurtulma şansı yok gibiydi.

Murphy şaşkıncı, üzüntüden ne düşüneceğini bilemiyordu, VWill'in karısına ve çocuklarına ne diyecekti? Ama o anda omzu-

305

na bir el dokununca birden irkildi, ani bir hareketle arkasına döndü ve Will'i karşısında görünce bir an dili tutulmuş gibi baktı ona, donmuş kalmıştı -Will'in üstü başı toz toprak içindeydi, fotoğraf makinesini ona gösteriyor ve gülüyordu. Makine biraz hasar görmüştü ama içindeki filmler zarar görmemişti. "Sen bu makineyi mi istiyordun Murphy?"

306

ALTMİŞ

Barrington şirketinde herkes tedirgindi, herkesin huzuru kaçmıştı. Patron Barrington, Stephanie Kovacs'ın ölümünden sonra adeta çılgına dönmüştü, ne yapacağı hiç belli olmuyordu. Geçmişte, olduğu gibi günlük işlerin ayrıntılarıyla uğraşmayı bırakmıştı.

Barrington'un sekreteri Melissa personelle patronu arasında köprü görevi yapmaya çalışıyordu. Patron ondan başka kimseye güvenmiyor gibi davranıyor ve Melissa da onu gereksiz ziyaret ve konuşmalardan korumak için elinden geleni yapıyordu.

Barrington'la çalışmak, onunla dost olmak zaten eskiden de zordu, ama adam şimdi gerçekten çılgın gibiydi, ne yapacağını kimse kestiremiyordu. Şirket müdürleri haklı oldukları konularda bile onunla konuşmaya çekmiyorlardı, adam her şeye itiraz ediyor, yapılması gerekenlerin tersini söylüyordu. Adeta ayaklı bir saatli bomba olmuştu Barrington.

Stephanie'nin ölümü Barrington'u hiç beklemediği kadar sarsmıştı. Acısı öfkeye, öfkesi nefrete dönüşmüştü. Şimdi de bu nefret duygusu yerini yavaşça intikam duygusuna bırakmaya başlamıştı. Artık intikamdan başka bir şey düşünemez olmuştu.

Barrington düğmeye bastı ve Melissa'yi bürosuna çağırdı.

Barrington koltuğunu pencereye çevirmişti. Parmaklarını kenetlemiş ve çenesine destek yapmıştı, derin düşüncelere dalmış gibi görünüyordu.

307

"Melissa, muhasebeden bazı bilgiler almanı istiyorum senden. Şu anda nakit olarak ne var elimizde, bunu öğren bana. Bi nalardaki diğer değerleri, sahip olduğumuz arazileri ve ekipmanı boş ver, sadece nakit olarak ne durumdayız, onu öğren yeter. Hemen kullanabileceğimiz

nakit paramız ne kadar? Haa, ayrıca bankalardan nakit kredi olarak ne kullanabiliriz, bunu da bilmek istiyorum. Bunlar için kâğıt işleri ne kadar sürer, onu da öğrenmelisin."

Melissa onun bunları neden bilmek istediğini sormayacak kadar iyi tanırdı patronunu. "Tamam Bay Barrington. Şey, Preston Üniversitesi'nden Bay Paul Wallach beş kez aradı. Sizinle kısa bir görüşme yapmak istiyor."

"Ne istiyormuş?"

"Bana söylemedi efendim. Ama sizinle mutlaka görüşmesi gerekiyormuş."

Barrington içini çekti ve yüzünü buruşturdu.

"Ona cuma öğleden sonra saat üç için randevu ver. Onunla görüştükten sonra dışarı çıkacağım. Bazı planlar yapmam gerekiyor."

Paul Wallach büroya girdiğinde Barrington'un düşünceli olduğunu hemen anladı. Delikanlı kendisini kabul ettiği için ona teşekkür etti ve "Okul yakında bitiyor," dedi. "Sizinle çalışmaya ne zaman başlayabilirim diye sormak istedim. Mayısın sonlarında mezun oluyorum."

Barrington sessizce ona bakıyordu ama onu görmüyor ve dinlemiyor da olabilirdi, adeta boşluğa bakar gibiydi.

"Sorumluluklarım ne olabilir acaba diye merak ediyordum. Benden Dr. Murphy'nin arkeoloji dersleri hakkında bilgi istediniz ve ondan sonra pek görüşemedik sizinle. Bu konuda şimdi-

ye kadar verdiğim raporlar ilginizi çekti mi acaba? Barrington Network News şirketinde iyi bir yerim olabilecek mi?"

Barrington onun söylediklerini duymamış gibi, hiç sesini çıkarmadan oturuyordu. Wallach'm canı sıkılmaya başladı.

Barrington en sonunda, "Pekala Paul," diye konuştu. "Ben her zaman açık konuşurum. Erkek erkeğe bir konuşmaya hazır mısın?"

"Şey... bilemiyorum. Bu ne anlama geliyor?"

"Bunun anlamı açık konuşacağız demek oluyor. Numara 1. İşe başlama tarihi diye bir şey olmayacak. 2. Sana maaş vermeyeceğim. 3. Hiçbir sorumluluğun olmayacak. 4. Raporların berbat. 5. Ben seni Murphy hakkında bilgi edinmek için kullandım, rapor yazma tarzın umurumda bile değildi. 6. Öğrenim bursun kesildi. Ve 7. Sen bir aptalsın."

Paul şoke olmuştu, "Ama... ama, Bay Barrington," diye kekeledi. "Siz bana, beni oğlunuz gibi gördüğünüzü söylemişsiniz."

"Bunu sadece sana istediklerimi yaptırmak için söyledim delikanlı. Murphy hakkında bilgi toplamak istiyordum, ama şimdi umurumda bile değil o adam. Sana da ihtiyacım yok artık."

"Fakat Bay Barrington..."

Barrington onun sözünü kesti ve, "Bak evlat," dedi. "Sen böyle bir iş kolunda başarılı olmak bir yana, bir çivi bile çaka-mazsın. Bak sana yavaşça söyleyeyim de iyi anla; şu andan itibaren kovuldun."

Wallach şaşkın gözlerle ona baktı kaldı. Barrington'u bir baba olarak görmüştü o ve şimdi söylediklerini bir türlü anla-mıyordu, korkunç bir şok yaşıyordu. Barrington'un başka bir şey söylemediğini görünce yavaşça koltuktan kalktı ve odadan çıktı.

309

Paul Wallach sersem gibiydi, kendini toplayamıyordu. Tüm yumurtalarını bir sepete koymuş ve o sepeti de düşürerek her şeyi berbat etmişti, geleceği belli değildi artık.

Çok incinmişti ve öfkeliydi. Kullanıldığını ve kirli bir mendil gibi bir kenara atıldığını hissediyordu. Nasıl bu kadar saf, bu kadar aptal olmuştu, akli eriniyordu bir türlü?

Shane Barrington'la ilk tanıştığı günü hatırladı. Kilisenin bombalanması olayında yaralanmış, hastanede yatıyordu. Sha-ri'nin Barrington'a karşı davranışlarını düşündü: Shari ona ilk günden beri güvenmemiş, sevmemişti o adamı.

Sonra Barrington'un Preston Üniversitesi'ne gelişini ve kendisine iş teklifinde bulunuşunu anımsadı. Adam ona Dr. Murphy'nin dersleri hakkında raporlar yazmasını söylemiş ve çalışma saati başına yirmi dolar vermişti. Paul zengin bir öğrenci değildi ve bu paraya ihtiyacı vardı. Barrington da onunla çok ilgileniyor gibi görünüyordu ama Shari daha ilk günden sevmemişti o adamı.

Shari ona, "Barrington gibi büyük bir şirketin başkanı olan bir adam seninle neden ilgilenir ki?" diye sormuştu. "Sen bir öğrencisin Paul, dünya çapında şöhretli bir profesör değilsin ki."

Paul düşünmeye çalışıyordu ama kafası karmakarışık. Okul yaşamının sonlarına kadar Barrington'a güvenmişti ama şimdi beş parasızdı ve boştaydı. Planladığı kariyer paramparça olmuş, kendine olan güveni ve gururu yerle bir olmuş, sevdiği kadın olan Shari'yi de kaybetmişti.

Hep başarılı olacağını düşünmüş, kendini başarı dönme do-labındaymış gibi hissetmişti, ama şimdi sadece hayal dünyasında yaşamış olduğunu anlıyordu. Büyük paralar kazanacağını, güç ve prestij kazanacağını düşünmüştü hep. Ama şimdi hayatının koca bir boşluktan ibaret olduğunu görüyordu.

310

ALTMİŞ BİR

Araştırma ekibi al Hillah'taki deniz piyade üssüne döndüğünde, üs tam bir alarm durumundaydı. Askerler sağa sola koşturup ilaç ve malzeme hazırlıyor ve ellerindeki acil durum sağlık malzemeleriyle birlikte araçlara biniyorlardı.

Albay Davis kumanda çadırının önünde durmuş, etrafa emirler yağıdırıyordu. Ekip Hummer araçlarından inince onların yanına gitti.

"Burası cehenneme döndü arkadaşlar. Askerlerimiz Al Hil-lah kasabası ve Babil yakınlarındaki kasaba ve köylerden gelen yardım çağrılarına yetişmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Çok yaralı ve ölü var, enkaz altında kalanların sayıları belli değil. Dr. Murphy çok güç durumdayız."

Murphy o anda kilise bombalanması olayını ve o olayda yaralanan ve ölenleri düşünerek başını salladı. "Sizi çok iyi anlıyorum albayım." Hastanede son nefesini veren Laura'nın hali tekrar gözlerinin önüne geldi. "Zarar büyük olmalı, değil mi?"

"Büyük bir deprem bu. Merkezi Komutanlık bunun 9.5 büyüklüğünde bir deprem olduğunu bildirdi."

"Şili'deki büyük deprem büyüklüğünde yani!"

"İlk artçı deprem Richter ölçeğinde 8.2 olarak görülmüş. Başka artçı depremler de geleceğinden eminim. Depremin merkezi Suriye çölünün ortasmdaymış, El Habbariyah kasabasının yaklaşık iki yüz kırk kilometre batısında. Acil durum yardım ekipleri yola çıktılar. Bağdat, Kerbela ve en azından yirmi kent

311

ve kasabada ağır hasar varmış. Merkezi Komutanlık depremin yaklaşık iki yüz elli kilometre doğuda bulunan Basra'da bile hissedildiğini bildirdi."

"Yardım konusunda bizim yapabileceğimiz bir şey var mı albayım?"

"Teşekkür ederim, yüzbaşı Drake'in birliğine yardımcı olursanız harika olur. Uluslararası Kızılhaç, Kızılay ve diğer acil durum yardım organizasyonları harekete geçtiler."

Murphy kafeterya çadırında elindeki tepsiyle yiyecek ve içecek bir şeyler alan İsis'e baktı, genç kadın çok yorgun ve korkmuş görünüyordu. Masaya oturduklarında daha fazla dayanamadı, Murphy'ye baktı ve ağlamaya başladı. Murphy onu kendine çekti ve kulağına teselli edici bir şeyler fısıldadı ama İsis yorulana kadar ağladı.

"Korkunç bir gün yaşadık Michael. Bulgunun heyecanı, Jas-sim'in yaralanması ve VVill'in öldüğünü sanmak... şimdi de El HiUah'ta birçok insanın öldüğünü öğrenmek, bunları kafamdan çıkarıp atamıyorum bir türlü. Gözlerimi kapadığım zaman ölen yakınlarının yanında feryat eden, dövünen kadınlar, erkekler geliyor gözlerimin önüne. Bu insanlar zaten yıllardan beri savaşımlardan çok çektiler, acılar yaşadılar, şimdi de deprem acısı yaşıyorlar. İnsanları seven Tanrı neden yapıyor bunu?"

Murphy başını salladı. İnsan böyle zamanlarda bazı sorulara cevap bulamaz. Romans Bölüm Sekiz'de bu konuda bir şeyler vardır." Bunu söyledikten sonra cebinde taşıdığı Yeni Ahit kitabını çıkardı. "Bak okuyayım sana burada neler söylendiğini:

Şimdi çektiğimiz acılar Tanrının bize daha sonra vereceği mutluluklar yanında hiç kalacak. Tüm yaratılanlar, Tanrının çocuklarını di-

312

rilteceği o günü sabırla ve umutla bekliyorlar. Çünkü o gün geldiğinde üzüntüler, cefalar ve çürümeler -dünyayı Tanrının arzusuna karşı gelerek sarmış olan her şey- yok olacak ve Tanrının çocukları günahlarından arınarak mutluluğu yaşayacaklar.

Çünkü biliyoruz ki doğadaki hayvanlar ve bitkiler gibi her şey bu büyük olayı beklerken hastalıklar ve ölümlerin acısını çekiyorlar.

İçimizde geleceğin ihtişamının ön tadı olan Kutsal Ruh olmasına rağmen, biz Hristiyanlar bile acılardan kurtulmak için inliyoruz. Biz de Tanrının, söz verdiği gibi, çocuklarına yeni bedenler -hiç hastalanmayacak ve ölmeyecek bedenler- ve haklar vereceği o günü sabırsızlıkla bekliyoruz.

Cennet Bahçesinde insanoğlu itaatsizlik edince bir günah, ölüm ve çürüme zinciri başlattı. O günden beri savaşlar, acılar ve seller, fırtınalar ve depremler gibi doğal afetler yaşıyoruz. Güzel bir görüntü değil bu. Acı verici şeyler bunlar... tıpkı bugün depremde enkaz altında kalan insanların aranması gibi acı. Ama günün birinde tüm bu acıların sonu gelecek ve artık kimse ağlamayacak. İncil işte bunları öğretiyor insanlara. Önce tüm günahlar için hüküm verilecek. Nuh'un Gemisi'nin ve Duvar Yazısı'nın verdiği mesaj bu işte. Günahlardan arınmamız için Tanrı size Hz. İsa'yı gönderdi. İyi haber bu işte. Yeni bir gün geliyor ve onun için hazır olmalıyız. Tanrı bir gün tüm gözyaşlarını silecek."

O sırada yanlarına gelen bir asker Murphy'nin omzuna hafifçe dokundu. "Konuşmanızı kestiğim için özür dilerim efendim. Ama kontrol çadırına Levi Abrams'dan bir mesaj gelmiş. Cep telefonundan hemen onu aramanızı istiyormuş efendim."

"Teşekkür ederim çavuş."

İsis merakla onun yüzüne baktı. "Ne istiyor acaba?"

313

Bizim Babil'de olduğumuzu biliyor. Herhalde nasıl olduğumuzu merak etmiştir, durumumuzu soracaktır."

Cep telefonu bağlantısı hemen sağlanınca Murphy şaşırdı, iyi haberdirdi bu, Abrams'a hemen ulaştı. Abrams onların nasıl olduğunu sordu ve Amram'ın yaralanmasına üzüldüğünü söyledikten sonra, "Şu anda İsrail'de, deprem merkezinden yaklaşık dört yüz kilometre mesafedeyim," dedi.

"Tamam Levi, bunun şimdiye kadar yaşanmış en büyük depremlerden biri olduğu söyleniyor."

"Evet, çok büyük hasar var, çok insan öldü ve yaralandı. Sizin araştırmanıza zararı oldu mu depremin? Aradığınızı bulabildiniz mi bari?"

"Evet Levi, Duvar Yazısı'nı bulmayı başardık. Onun varlığını kanıtlayan fotoğraflar var elimizde, İsis bunları sergileyecek."

Abrams hattın diğer ucunda, "Harika bir bulgu bu Micha-el!" diye bağırdı.

"Bu konuyu seninle daha sonra konuşuruz."

"Birkaç gün sonra konuşmaya ne dersin?"

"Nasıl yani?"

"Michael, George Washington Köprüsü bombalama girişimine karışan bazı Arap teröristlerin izleri küçük bir İsrail-Arap kasabası olan Et Taiyiba'ya kadar takip edildi. Ürdün Vadi-si'nde, Galilee Denizi'nin hemen güneyinde bu yer. Orada daha önce de sorun yaşadık. İsrail askerleri bir süre önce orada bir Hamas evini bastılar ve Gaza ile bağlantısı olan bir Hamas ağı keşfettiler. Bu adamlar İsrail'deki bazı bombalama ve intihar saldırılarının da sorumlusuydu."

"Yani sen şimdi köprü saldırısını Hamas'ın yaptığını mı söylemek istiyorsun?"

314

"Onların doğrudan sorumlu olduğunu sanmıyoruz. Bize göre Avrupa'daki başka bir grup Hamas teröristlerini kullanmış. İpuçlarına göre New York saldırısının iki amacı vardı. Biri ABD'ye saldırmak, diğeri de İsrail'deki savaşları için onlara para sağlamaktı. New York'ta yakalanan teröristlerden birkaçını sorguladık... ne çıktı dersin Michael? Adamların boyunlarında ters hilal dövmesi var ve başlarındaki kişi de Talon."

Murphy birden öfkeleni ve "Levi, biz de Bağdat'ta saldırıya uğradık," dedi. "Kurtulmayı başardık ama saldırganlardan biri Yediler denen bir gruptan söz etti. Bunlar Avrupa'da yaşayan grup olabilir mi acaba? Eğer öyleyse, tahminine göre Talon onlar için çalışıyor olabilir."

"Haklı olabilirsin Michael. Tel Aviv'e uçup Et Taiyiba'ya gelerek bize yardımcı olabilir misin acaba? Ne diyorsun? Sen bu Talon denen adam hakkında bir şeyler biliyorsun."

"Evet. Bingman karısına ve çocuklarına dönmek istiyor, Jas-sim de kırık bacağının iyileşmesi için Mısır'a gidecek. İsis de bitkin bir durumda, onu Amerika'ya göndersem çok iyi olacak gibi geliyor bana. Bunları mümkün olduğunca kısa zamanda ayarlarım."

Jassim Amram koltuk değnekleriyle sekerek girdi Bağdat Ha-vaalanı'na, bavulunu bir hamala vermişti. İsis Murphy'ye veda edecek ve sonra Amram'ın bindiği uçakla Irak'tan ayrılacaktı.

Genç kadın Murphy'nin gözlerine bakarak, "İsrail'de başına yine bir şeyler gelmesini istemem Michael, seni merak edeceğim," dedi. "Sana zarar vermek isteyenleri kendine çekmek gibi garip bir adetin var senin."

Murphy onun bu tür konuşmalarından büyük zevk alıyordu. Güldü ve onun elini tuttu. "Çok dikkatli olacağım,
315

316

merak etme. Artık geriye dönmek için çok daha önemli bir nedenim var."

Bunu söyledikten sonra bir an düşündü ve sonra onu kollarına alıp kendine doğru çekti. Hiç tereddüt etmeden dudaklarını onun dudaklarıyla birleştirdi.

ALTMİŞ İKİ

Murphy gözlerini kapayarak uyumaya çalıştı ama bir türlü gelmiyordu uykusu. Deprem felaketini aklından çıkarıp atamıyordu. Deprem sırasında Bingman'ın o tünelden sağ olarak çıkması adeta mucizeydi, hepsini çok sevindirmişti ama ölen ve yaralanan çok insan vardı.

Bunları anlamakta güçlük çekiyorum, bana yardım et Tanrım! diye düşündü.

O sırada yanına gelen hosteslerden biri, İsrail pasaport ve gümrük kontrolü için doldurması gereken bir kâğıt uzattı ona. Murphy formu doldurdu ve gözlerini yine kapadı. Şimdi de İsis'in havaalanında, onun önünde endişeli bir ifadeyle duruşu geldi gözlerinin önüne.

Çok güçlü bir karakteri var İsis'in, enerji dolu ve çok da güzel bir kadın. Ama yine de çok hassas ve nazik, çabuk üzülüyor.

Onu her zaman korumak, güvenliğini sağlamak istiyordu.

Bir süre sonra jet motorlarının uğultusu ve sonunda İsis'i öptüğünü hatırlaması onun biraz dalmasını sağladı ve Murphy kısa süre de olsa uyudu.

Murphy uçaktan indiğinde her yerde İsrail güvenlik güçleri personeli görünce şaşırdı yine. Yanına sadece bir el çantası aldığı için bavul bekleyen kalabalığın arasına girmek zorunda kalmayacaktı. Sadece bir araba kiralama kontuarına gidip kendine uygun bir araba kiralaması gerekiyordu.

317

Terminal binasının çıkışına doğru yürürken, parlak renkli tişörtler giymiş yardım ekiplerinin elemanlarına baktı. Bu iy kalpli insanlar dünyanın her yanındaki muhtaçlara yardıma koşuyorlardı ve şimdi de deprem felaketi yaşamış insanlara yardım için gelmişlerdi buraya.

Murphy kiraladığı arabayla sahil yolunu izleyerek Tev Aviv'den ayrıldı ve Samarian Tepeleri'nde doğuya, Nazareth'e doğru döndü. Etraftaki buğday, arpa tarlaları ve zeytin ağaçları son geldiğinden bu yana çok artmıştı. Nazareth ve Galilee Gö-lü'nü düşündü. Hz. İsa ve vaizlerin yaşamlarının büyük bölü-, mü bu bölgede geçmişti.

Bir süre daha yol aldıktan sonra Hz. İsa'nın mucizeleri geldi aklına. Peygamber ilk mucizesini Cana of Galilee'de göstermiş, orada suyu şaraba çevirmişti. Aslında Hz. İsa'nın otuz üç büyük mucizesinden yirmi beşi Galilee bölgesinde yaşanmıştı.

Bu yolculuk keşke benim İsis'le birlikte Hz. İsa'nın izinden giderek yapacağım bir Nazareth, Capernaum, Bethsaida, Gennesaret ve Ti-berias gezisi olsaydı. Hz. İsa'nın vaaz verdiği yerleri İsis'e gösterebilmeyi çok isterdim.

Murphy Nazareth'e otuz kilometre kadar yaklaştığında cep telefonundan Abrams'ı aradı ve "Orada benzin alıp Et Taiyi-ba'ya doğru yola devam edeceğim," dedi.

Abrams ona, "Sana bir teklifim var," diye cevap verdi. "Na-zareth'de benimle buluşup erken bir akşam yemeği yemeye ne dersin? Ben yarım saatte gelirim oraya. Nazareth'de dikkati çekmeden, daha rahat konuşabiliriz. Et Taiyiba küçük bir kasaba ve etrafta çok meraklı insan vardır.

"Nazareth'de benzin alırken Elmasharef restoranına nasıl gideceğini sorabilirsin. Sessiz ve gözlerden uzak bir yerdir. Yemekleri de çok iyidir."

318

Murphy Nazareth sokaklarının ne kadar dar, trafiğin ne kadar yoğun olduğunu unutmuştu. Modern asfalt caddelerle eski sokaklar sanki savaş halindeydi burada.

Önce birkaç yanlış yola girdi ama sonunda buldu Elmasha-ref adlı restoranı. Oh, harika doğrusu! İşte, restoran orada ama araba için park yeri nasıl bulacağım burada?

Arabası için bir yer ararken ilerde bir Arap çocuğunun ona doğru el salladığını gördü. Çocuk ona bir park yeri gösteriyordu. Murphy gülümsedi. Çocuk biraz para kazanmak istiyor. Harika! Böyle açığöz çocuklar hoşuma gider.

"Arabanızı korurum bayım, ben buradayken kimse dokunamaz ona."

Murphy onun güzel bir İngilizce'yle konuştuğunu duyunca şaşırdı.

"Pekâlâ delikanlı, güveniyorum sana. Dönüşte sana iyi bir bahşış vereceğim."

Çocuk gülererek başını salladı: "İşimi iyi yaparım efendim."

Murphy restoranda bir masa bularak oturdu ve Abrams'ı beklemeye başladı. Biraz sonra o hafta yaşadığı garip olayları hatırladı: Methuselah onun Duvar Yazısı'm bulmasını neden istemişti acaba? Dr. Anderson neden öldürülmüştü? Neden her şey Geor-ge Washington Köprüsü saldırısıyla bağlantıydı? Stephanie Ko-vacs'ın, Barrington'u kontrol ettiğini söylediği grupta, Levi'nin sözünü ettiği Avrupa'daki grup aynı kişiler miydi? Bu grup dar sokakta saldırgan Arabın söylediği Yediler olabilir miydi?

Murphy bu soruların cevaplarını düşünürken kapıdan Levi'nin girdiğini gördü ve ayağa kalkarak ona hafifçe el salladı.

Talon akşamüzeri jeep'le toprak yolda gidiyordu. Yanındaki koltukta iki kafes vardı.. Arka koltuktaki iki köpek başlarını

319

dışarı uzatmış, rüzgârla gelen çeşitli kokulan kokluyorlar ve arada bir de heyecanlanmış gibi havlıyorlardı.

Jeep tepeye yaklaşınca durdu, iki köpek yere atladılar ve etrafı koklayarak dolaşmaya başladılar. Talon araçtan inerek sağ koltukta duran iki kafesi aldı, kaputun üzerine koydu ve kapaklarını açarak iki şahini dışarı çıkardı. Vahşi kuşların başlarını örten ince deri başlıkları aldı ve onların gözlerine baktı. Vahşi kuşları uzun zamandır kullanmamıştı, onların yeteneklerini körlet-mek istemiyordu.

İki şahin Talon'a ve köpeklere baktılar, sonra gözleriyle çevreyi taradılar, o keskin gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu.

Talon, "Pekâlâ yavrularım, biraz egzersize ne dersiniz? Hamlaşmanızı istemem," diyerek şahinleri uçurdu. Yırtıcı kuşlar rüzgâra kapılarak gökyüzüne doğru yükselmeye başladılar. Bir süre sonra gökyüzünde iki küçük nokta haline gelmişlerdi.

Talon bir süre yırtıcı kuşlara baktıktan sonra gözlerini köpeklere çevirdi. Hayvanlar yaklaşık yüz elli metre kadar uzakta, bilinmeyen bir kokuyu izler gibi görünüyordular.

Talon başını kaldırıp gökyüzüne, şahinlere doğru baktı. Bir elini yumruk yaptı, ama bir parmağını dışarı uzattı, sonra yumruğunu diğer elinin açık olan avucuna vurdu. Saldırı işaretiydi bu. Şahinlerden biri aynı anda yere doğru dalışa geçti, daha doğrusu öndeki köpeğe doğru süzölmeye başladı.

Köpek kendisini bekleyen tehlikenin farkında bile değildi. Şahinin pençeleri köpeğin yüzüne, özellikle de sol gözüne girdi, hayvan acıyla bağırdı ve yere yuvarlandı. Köpek ayağa kalkmaya ve gözündeki acıdan kurtulmaya çalıştı. Şahin biraz havalandı ve bu kez çığlıklar atarak köpeğin sağ gözüne saldırdı; onu da kör etti. Üçüncü saldırıda köpek yine yere yuvarlandı ve şahin bu kez onun boynuna geçirdi pençelerini. Köpeğin acı bağırıları ancak birkaç saniye sürdü.

320

Diğer köpek ne yapacağını bilemez gibiydi, olduğu yerde dönüp duruyordu. Talon bu kez iki parmağını dışarıda bırakan bir yumruk yaptı ve yine diğer elinin avucuna vurdu.

ikinci şahin de ikinci köpeğin işini birkaç saniyede halletti; öldürdü onu.

Talon gülümsedi, kuşları yeteneklerini yitirmemişlerdi. Ellerini çırpı ve iki yırtıcı kuş onun deriyle kaplı kollarına kondular.

"Pekâlâ güzellerim, avlanmayı ve öldürmeyi hâlâ sevdiğinizi görebiliyorum. Çok geçmeden yeni hedefler göstereceğim sizlere."

Restoranda Murphy ve Abrams birbirlerine son haberleri veriyorlardı. Murphy, "Orada oldukça zor saatler yaşadık," dedi. "Bingham'ın tünelden çıktıktan sonra ölmesi mahvetti bizi, çok iyi bir adamdı. Onun ölümü bana kilise bombalama olayını, Laura'nın ölümünü ve Nuh'un Gemisi'ni ararken ölenleri hatırlattı. Nuh'un Gemisi'nin bir heyelan sonucu toprakla örtülmesi, Duvar Yazısı ve Belshazzar hazinesinin de depremle yeraltında gömülü kalması umut kırıcı olaylar."

Abrams ona cesaret vermek istedi ve "Ama sen ve İsis sağ salim kurtuldunuz tüm bunlardan Michael," dedi. "Hayat devam ediyor, ölenler için yapılacak hiçbir şey yok."

"Biliyorum ama doğal olarak üzülüyorum Levi. Nuh'un Gemisi üzerinde sen de bizim gibi birkaç adım atabilseydin sen de inanırdın İncil'de yazanlara. Bu bulgular bildiklerimi doğruluyor ve inancımı güçlendiriyor."

"Keşke ben de senin gibi inançlı bir adam olabilsem Michael. Ama bu konuda henüz zayıfım."

"Sen yine de kalbini temiz tut Levi. Eğer gerçeği bulmak istersen sonunda o gelip seni bulacaktır. Tanrı insanları çok ya-

321

kından izler. Hatta ona Cennetin Tazısı diyenler olmuştur. Sanırım seni de izliyordur."

"Umarım öyledir Michael, umarım öyledir."

"Pekââ, şimdi sen bana neler bulduğunuzu anlat bakalım Levi."

"Söylediğim gibi, George Washington Köprüsü'nü uçurmak isteyenlerden birkaçını yakaladık. Teröristlerden birinin dediğine göre Avrupa'da bir grup eylemleri oradan yönetiyormuş. Ayrıca elimize geçen bir dizüstü bilgisayardan da Et Taiyiba'da-ki terörist hücresi hakkında bilgi sağladık. Bu teröristlerin hepsinin boynunda ters hilal dövmesi vardı. Talon'un bu teröristleri kullandığını sanıyoruz. Hatta şu anda biz burada konuşurken Talon da bu bölgede olabilir."

"Bu bir tahmin mi?"

"Dizüstü bilgisayardan o bilgileri aldıktan sonra Yusuf ve Alona adlı iki Mossad ajanım Et Taiyiba'ya gönderdik. Orada bir süreden beri bu boyunları dövmeli adamların çalışmalarını izliyorlar. Onlar oralarda teröristlerle konuşan beyaz tenli, siyah saçlı bir adam görmüşler. Düzgün bir bıyığı varmış ve hep eldiven gi-yiyormuş... sıcak havalarda bile çıkarmazmış eldivenlerini."

"Talon'u andırıyor bu tarif."

"Gelecek sefer bir araya geldiklerinde onları tutuklamayı planladık."

"İşte bu operasyona katılmak isterim doğrusu."

"Biz de öyle düşündük. Önce Talon sandığımız bu adamı senin görmeni ve doğrulamanı istiyoruz. Sen onunla karşılaştın, gördün onu, rahatça tanıyabilirsin."

Murphy burnunu kırıştırdı ve "O günü sabırsızlıkla bekleyeceğim Levi," dedi. "Onunla görülecek bir hesabım var. Lau-ra'yı öldüren, İsis'i ve başka insanları da öldürmek isteyen adam o işte."

322

"Ayrıca Urdun Vadisi'nde yardım ekipleriyle beraber çalışan Gabrielle adında bir gizli ajanımız daha var. Bu kadın ajan ABD'den gelmiş Dr. Brian Lehman adında bir adamdan söz etti."

"Vay canına, bu isim hiç de yabancı gelmedi bana."

"Onun adını duymuş olabilirsiniz Michael, bir jeofizikçiymiş."

"Tamam, şimdi hatırladım işte. O adam dünyadaki en iyi deprem uzmanlarından biriymiş. Ne arıyormuş burada?"

"Gabrielle de bunu öğrenmeye çalışıyordu işte. O adamla deprem konusunda bir konuşma yapmış. Adam söylediğine göre bizim Eilat'taki deprem tahmini istasyonumuzu incelemek üzere gelmiş ABD'den. Bu istasyon İsrail Jeofizik Enstitüsü'ne bağlıdır. Bizim ajan, adamın olağandışı bir şey bulduğundan kuşkulaniyor."

"Bunun Talon'la ne ilgisi var peki?"

"Bizim ajan Dr. Lehman'la konuşurken bıyıklı bir adamın kendilerine baktığını görmüş. Adam iki Arabin yanında durduğu için hemen fark ediliyormuş. Ajanımız adamın Amerikalı olduğundan kuşkullanmış, ama emin olamamış."

"Talon Dr. Lehman'dan ne istiyor olabilir ki?"

"Ben de bilmiyorum, ama bunu öğrenmeliyiz. Yarın Dr. Lehman'la görüşeceğiz. Adam sahada birkaç noktada delik açacakmış. Sen de görmek ister misin?"

"Bunun için geldim buraya zaten."

323

ALTMİŞ ÜÇ

Abrams ve Murphy ertesi sabah eski bir kamyonetle toprak yola döndüler. Çevrenin dikkatini fazla çekmemek için yola böyle eski bir araçla çıkmışlardı.

Yol bir süre sonra zigzaglar çizerek dağa tırmanmaya başladı. Tepeye vardıklarında diğer yamaçtan aşağıda, düzlükte bir kuyu kazma teçhizatı gördüler. Kuyu açma teçhizatının başında bir adam vardı ve iki kişi de beyaz bir pikabın başında duruyorlardı. On dakika sonra adamların yarandaydılar.

İlk konuşan Abrams oldu ve kendisiyle Murphy'yi onlara tanıttı. Dr. Lehman onları gülümseyerek karşıladı ve sonra kuyu açma uzmanı Kasib Tahir'le kamyonetin yanında duran Za-hid Yaman'ı onlarla tanıştırdı.

Dr. Lehman Murphy'ye baktı ve "Ben sizin adınızı birkaç kez duydum/" dedi. "Arkeologsunuz, değil mi?"

"Evet doktor, ben de sizin jeolojiyle ilgili bazı çalışmalarınızı okumuştum."

Bir süre konuştuktan sonra işe koyuldular.

Abrams, "Bir arkadaşım bana sizin olağandışı bir jeolojik bulgunuzdan söz etti," dedi.

Lehman, "Evet, öyle bir şey var," diye cevap verdi. "Deprem olduğunda ben Tel Aviv'deydim. Hemen İsrail Jeofizik Enstitü-sü'nün Eilat'taki deprem istasyonuna gittim. Onların şehrin kuzeyinde, Amram Dağı'nın içine doğru açılmış bir deprem ölçüm

324

istasyonu var. Orada prekambrian granit porphiri ve ryolitik kuvarz kayaların içine kuyu açmışlar. Kuyuda özel bir muhafaza içine konmuş bir sensor var. Kayıtlar çok ilginçti. Ben de bir kuyu açma donanımı kiraladım ve fay hattından toprak örnekleri almak istedim."

Lehman döndü ve bir yeri işaret etti:

"İşte, bakın, vadide fay hattından örnek almak için üç delik daha açtık oralarda."

Murphy, "Ama petrol kaynağı buldunuz galiba, öyle görünüyor," dedi.

"Haklısınız, ama aslında bu bölgede petrol bulunmaması gerekiyordu."

Murphy meraklı bir ifadeyle onun yüzüne baktı. "Peki, o zaman nasıl oluyor bu? Depremin sonucu mu bu yani?"

"Sanırım öyle, Dr. Murphy. Arap Yarımadası Arap tektonik plakasıyla çevrili. Bahreyn, Katar, Kuveyt, Yemen, Oman, Suudi Arabistan, Irak, Ürdün, Suriye, Lübnan, Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) ve İsrail hep bu alandaki ülkeler. Bu plaka İsrail'i tam şurada, Ürdün Vadisi'nde ikiye bölüyor."

"Evet, bunu biliyorum. Afrika tektonik plakasıyla birleşen Büyük Rift Vadisi fay sisteminin bir parçası bu. Galilee Denizi yoluyla güneye, Ölü Deniz'e akan Ürdün Nehri izler."

Lehman, "Doğru," dedi. "Kuzeydoğuda da İran'daki Lug-ros Dağları yamaçlarıyla İran'ı Irak'tan ayırır. Avrasya plakası da burada birleşir onunla. Tam kuzeyde dünyanın ana sismik kuşaklarından biri olan Alpide kuşağı vardır. Atlantik Okyanusu'ndaki batı ucundan başlar, İberik Yarımadası ve kuzey Akdeniz'e, oradan da Türkiye, Ermenistan, kuzey İran ve Himalayalar'dan geçerek Burma ve Doğu Hint Adaları'na kadar uzanır. Tahminlere göre tüm depremlerin yüzde on sekizi bu kuşakta meydana gelir."

325

Abrams, "Özür dilerim baylar," dedi. "Ben jeolog değilim, bunları daha basit şekilde açıklarsanız sevinirim. Neden söz ediyorsunuz siz?"

Murphy ona, "Levi, Arap Yarımadası çevresinde oval bir hat düşün," diye açıkladı. "Yani geniş kısmı aşağıda, dar olan kısmı yukarda olan bir yumurta olduğunu farz et. Bu oval şeklin

bir yanından diğere, doğu ve batı yönlerinde meydana gelen bir çatlak düşün, ya da yumurtanın üst kısmında yatay bir çatlak. Suriye çölünde meydana gelen son deprem, bizim bulunduğumuz Ürdün Vadisi'nden Basra Körfezi'ne kadar bir çatlak oluşturdu."

Lehman, "Bu iyi bir anlatım," dedi. "Suriye çölü depremi yüzeysel değil, derin bir depremdi. Yani dünya yüzünde en azından yirmi beş mil derinliğinde bir çatlak meydana getirdi diyebilirim. Ve bu depremde ortaya çıkan enerji İkinci Dünya Savaşı'nda, atom bombaları da dahil olmak üzere, meydana gelen tüm patlamalara eşit sayılabilir."

Abrams, "Vay canına, etkilendim!" dedi.

Lehman, "Bildiğim kadarıyla bu çatlak 32. ve 33. paraleller arasında hafif kerklikli bir hat oluşturdu," diye devam etti. "Yani Galilee Denizi'nin altından başlayarak Suriye çölünden Ba-bil'e doğru uzanan ve sonra da körfeze inen bir hat. Öyle sanıyorum ki Irak ve Basra Körfezi bölgesindeki petrol bu çatlağın içine sızıyor. İşte bu nedenle petrol olmaması gereken bir bölgede petrole rastladık."

Murphy, "Sen neden sırtıyorsun öyle Levi?" diye sordu.

"İsrail'in Irak petrol kaynaklarına musluk açması fikri bana biraz ironik geldi de."

326

Talon ileri doğru süründü ve başını iki kayanın arasından hafifçe uzattı. Dürbünü ayarladı ve önce vadideki üstü kapanmış üç kuyuya, sonra da kuyu açma donanımına baktı.

Kuyu açma donanımı üstünde bir ve beyaz kamyonetin yanında da dört kişi var. Dr. Murphy, senden de, arkadaşın Abrams'dan da bıktım artık. Bu oyunu bitirmenin zamanı geldi artık.

Abrams birden ciddileşti ve "Dr. Lehman, bu teoriniz hakkında kaç kişiyle konuştunuz acaba?" diye sordu.

"Bir düşüneyim. Gabrielle adında bir genç hanımla, sizinle ve elbette kuyucu arkadaşlarla konuştum. Başka kimseyle konuşmadığımdan eminim. Burada kuyu kazarak örnek almakla çok meşguldük zaten."

Abrams rahatlamış gibiydi, derin bir nefes aldı ve "Sanırım bu bilgiyi etrafa sızdırmamakta yarar var," diye konuştu. "Eğer sizin bu teorinizi medya öğrenirse Arap dünyasında kıyamet kopar. Hatta bazı ülkeler arasında savaş bile çıkabilir."

Lehman, "Oh, özür dilerim," dedi. "Konuştuğum birisi daha vardı. Gabriel'den sonra, akşama doğru bir adamla daha konuştum. Kırklı yaşlarında, bıyıklı ve hafif İngiliz aksanıyla konuşan bir adamdı. Ama onun İngiliz ya da Avustralyalı olduğunu sanmıyorum."

Murphy ve Abrams birbirlerine baktılar.

"Adam bana Kutsal Toprakları ziyaret eden bir gezgin olduğunu söyledi ve ne yaptığımızı sordu. Ben de ona deprem konusunda araştırma yaptığımızı, toprak örnekleri çıkardığımızı söyledim. Onunla konuşurken Kasip bağırdı ve açtığımız kuyudan petrol çıktığını söyledi. Ben kuyunun yanma giderken adam da benimle beraber geldi. Benim daha önce Kasib'le bu konudaki konuşmamı duymuş olmalı. Biz heyecan içinde konu-

327

surken bir ara adamın aniden ortadan kaybolduğunu fark ettim. Samimi bir adama benziyordu, bu konuda başkalarıyla konuşacağını sanmam."

Murphy, "Bu sıcak havaya rağmen eldiven giyiyor muydu bu adam Dr. Lehman?" diye sordu.

Lehman onun sorusuna evet cevabı verince Murphy ve Abrams kaşlarını kaldırdılar. Talon'du bu!

Abrams Dr. Lehman'la bir süre konuştu, Lehman'ın buluşu önemliydi, İsrail ve Araplar arasındaki siyasi durumu etkileyebilecek bir olaydı bu. Lehman onlara, bu teorinin gerçekliği kanıtlanana kadar hiç kimseyle konuşmayacağına dair söz verdi ve Murphy ile Abrams Et Taiyiba'ya dönmek üzere yola çıktılar.

Akşama doğru Dr. Lehman eski bir Land Rover aracın tepeden aşağıya, vadiye doğru indiğini gördü.

Yine ziyaretçimiz var, bugün hiç boş kalmadık, diye düşündü.

Lehman yanlarına gelip duran araçtan inen adamı görünce gülümsedi, Kutsal Toprakları ziyaret eden bıyıklı yabancıydı bu. "Merhaba bayım, hââ buralarda olduğunu bilmiyordum."

Talon onunla tokalaştı ve "Nasıl gidiyor işler?" diye sordu.

"İşler yolunda sayılabilir. Haa, aklıma gelmişken sorayım, burada duyduklarınızı başkasına söylemediniz, değil mi?"

"Hayır, neden sordunuz?"

"Burada duyduklarınızı kimseye söylemezseniz sevinirim, çünkü bulgularımızdan henüz emin değiliz. Bu konuştuklarımızın bazı insanlara boş umutlar vermesini ve siyasi sorunlara neden olmasını istemeyiz. Eminim bu konunun önemini anladınız."

"Oh, evet. Sizin tahmininizden çok daha iyi anladım diyebilirim. Size söz veriyorum, aramızda bir sır olarak kalacaktır bu konu. Aslında bunu ne kadar az insan bilirse o kadar iyi tabii."

328

"Sizinle aynı fikirdeyim."

"Buna sevindim. Hatta bu konuyu bilenlerin sayısını daha da azaltmak yararlı olur."

Lehman şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Nasıl yani?"

Talon birden ileri atılarak Dr. Lehman'ın kolunu yakaladı ve onu çevirirken sağ koluyla da onun boğazına sarıldı. Sonra onu kendine doğru çekti, boğazını biraz daha sıktı ve "Sırrınızı hiç kimse öğrenemeyecek Dr. Lehman," diye fısıldadı. "Bu konu tamamen aramızda kalacak."

Lehman'ın gözleri yerinden fırladı, onun parmaklarından kurtulmak istedi ama adamın eli çok güçlüydü, nefes alması gittikçe güçleşiyordu. Birden Kasib'in kuyu donanımından yere atladığını ve ona yardıma koştuğunu fark etti.

Talon da gördü onu. Lehman'ın başını ani bir hareketle çevirdi, bir çatırtı duyuldu ve Lehman yere düştü. Talon bir parmağı dışarıda olmak üzere yumruğunu sıktı ve onu diğer avucuna vurdu.

Kasib onlara üç dört metre kadar yaklaşmıştı ki şahin birden üzerine atıldı adamın. Yırtıcı kuş bir anda adamın sağ gözünü oydu ve yanağını parçaladı, Kasib acılar içinde bağıırıyordu. Adam geriye doğru sendelerken iki elini kaldırıp oyulan gözüne bastırdı, ama şahin tekrar saldırdı ve onun boynundaki damarı parçaladı. Kasib başından akan kanların üstüne diz çöktü ve sonra da yüzüstü yere kapandı.

Zahid olanları görmüş, eline bir ingilizanahtarı alarak Ta-lon'a doğru koşmuştu. Elindeki büyük anahtarla kendini koruyacağını, diğerlerinin de intikamını alabileceğini sanıyordu.

Talon onun kararlı olduğunu görünce yumruğunu avucuna iki kez vurdu. Zahid başını hafifçe kaldırıncı sol yukardan kendisine doğru dalan şahini gördü. Büyük ingilizanahtarını bir beyzbol sopası gibi iki eliyle tutarak havaya doğru fırlattı.

329

Koca çelik anahtar büyük bir hızla şahinin tam göğsüne isabet etti, yırtıcı kuş hiç ses çıkarmadan yere düştü ve tüyleri etrafa saçıldı. Talon bunu görünce şoke oldu, çok sevdiği kuşlarından biri ölmüştü, acıyla bağırdı.

İkinci şahin de diğerinin arkasından dalmıştı ama Zahid aniden dönünce kuş hedefi tam olarak tutturamadı. Sadece onun ensesinde küçük bir yara açtı ve yükseldi. Şahin tekrar saldırdı ve Zahid eğilip dönerek ve kollarını savurarak onu kendinden uzak tutmaya çalıştı. Zahid'in savrulan kolu şahinin kanadına vurdu ve kuşun kanadı kırıldı. Ama şahinin pençeleri yine de adamın göğsünü parçaladı.

Zahid ve şahin yan yana yere düştüler. Zahid dönerek kuşun yanma gitti, üzerine yatarak ezdi onu, sonra da ayaklarından tuttu ve çılgın gibi taşlara vurmaya başladı.

Kuşlarının ikisi de ölünce kendini kaybeden Talon Zahid'in arkasına yaklaştı ve adamı ensesinden vurdu.

330

ALTMİŞ DÖRT

Murphy ve Abrams birlikte kahvaltı etmek ve o günün planını yapmak üzere buluştular.

"Dün gece uzun süre uyuyamadım Michael. Dr. Lehman'ın söyledikleri aklıma takıldı kaldı. Böyle bir şey İsrail'e karşı kolayca bir savaş başlatabilir, biliyor musun?"

"Ben -de seninle aynı şeyleri düşündüm Levi. Dr. Lehman'ın dediği gibi İsrail fay çatlağına sızan petrolü çıkarmaya kalkarsa büyük sorunlar çıkabilir."

"Yahudi düşmanlığı daha da artacaktır o zaman."

"Evet, çok kötü şeyler olabilir. Bir süre önce ABD dışişlerinin bir raporunu okudum. BM'nin anti-Semitizm seminerinden, başkanın imzaladığı Küresel Anti-Semitizm Gözden Geçirme Yasası'ndan ve Lozan'daki İsviçre Dinler Gözlemevi'nden söz ediyordu rapor."

"Nerden aklına geldi böyle bir raporu okumak Michael?"

"Şey, ben Hz. İsa'nın dönüşünden önceki son günleri yaşadığımıza inanıyorum Levi. İncil'de yazdığına göre yaşadığımız bu son günlerde İsrail'in düşmanları artacaktır. İsviçre Dinler Gözlemevi bile son on yılda Yahudi düşmanlığının arttığını belirtti. Otuzdan fazla ülkede Yahudi mezarlarına ve sinagoglarına karşı saldırılar yapıldığı açıklandı. Yahudi düşmanlığında bir artış görülüyor. Özellikle El Manar gibi Arap gazetelerinde ve El Cezire ve El Arabiya gibi Arap televizyonlarında görülüyor bu haberler. İşte bunları gördükçe Tanrının hüküm gününün yaklaştığına inanıyorum ben."

331

"Bilirsin, ben ABD'yi severim Michael... ama aynı şeyleri orada da hissedebiliyorum. Yahudiler aleyhine pek çok yazı, karikatür gibi şeyler çıkıyor ortaya."

"Evet. Bu konuda haklısın Levi. Amerika'da da Yahudi düşmanlığı var elbette. Bunun nedenleri de var; pek çok insan Yahudi toplumunun hükümeti, medyayı, iş hayatını ve finans dünyasını kontrol ettiğine inanıyor. İsrail'in Filistin karşıtı politikası da çok eleştiriliyor. Artan Müslüman nüfusu da Yahudi düşmanlığını artıran bir neden sayılabilir. Arap-Yahudi düşmanlığı çok eski tarihlere dayanan bir konu. ABD'nin İsrail'i destekleme politikası da çok eleştiri alıyor elbette."

"Bu söylediklerin çok doğru Michael. Eski bir Arap atasözü, 'Düşmanımın düşmanı benim dostumdur der. ABD ve İsrail'e karşı olan ülkelerle dost olan pek çok Arap ülkesi biliyorum. Bizim sadece politikamızdan değil, Yahudi kimliğimizden de nefret ediyorlar o insanlar."

"Çok karmaşık bir sorun bu Levi. Bildiğim kadarıyla çok eski bir sorun bu ve günümüzde daha da büyüyor gibi görünüyor. Dr. Lehman'in bulgusu bu sorunu daha da büyütebilir."

Talon Land Rover'la dar sokaklardan geçerken dikiz aynasından arkasına baktı. Bir şeyler bekler gibi bir hali vardı ve içinden, Hadi gel, hadi gel, orada olduğunu biliyorum, diye söylendi.

Bir süre sonra arkasından aynı köşeyi dönen eski, yeşil renkli minibüsü gördü.

Bana fazla yaklaşıyorsun., ama daha hassas ve zeki olman gerekiyor. Artık eski casuslar bulunmuyor ortalıkta.

Talon kendi kendine gülümsedi ve yola devam ederek bir süre sonra Et Taiyiba'ya yaklaştı. Geçtiği bomboş sokakta bina-

332

lar terk edilmiş gibi görünüyordu. Bir süre sonra iki katlı eski bir deponun önünde durdu. Çürümeye başlamış olan sürgülü çift kapının yan tarafındaki vitrinde parçalanmış mankenler görülüyordu.

İki kanatlı kapının dışında duran dört Arap hararetle bir tartışmaya girmişlerdi, ellerini kollarını oynatarak yüksek sesle konuşuyorlardı.

Land Rover'ın durduğunu ve Talon'un araçtan indiğini görünce sustu Araplar. Talon'a baktılar ve hafifçe başlarını salladılar. Gülümseme ya da tokalaşma yoktu. Talon'dan korktukları hemen belli oluyordu.

Araplardan biri Land Rover'a bindi, onu götürüp ilerdeki köşenin arkasına park etti ve geri döndü.

Abrams'ın cep telefonu Exodus filminin melodisini çalınca Murphy kendini tutamadı ve güldü. Abrams telefonu açarak dinledi ve sonra, "Tüm giriş çıkışlara gözcü koyun, biraz sonra orada olacağız," dedi.

Murphy'ye baktı ve "Arayan Uri idi," dedi. "Bıyıklı adamı Et Taiyiba'daki bir depoya kadar izlemiş. Adam orada dört Arapla buluşmuş ve depoya girmişler. Isaac, Judah ve Gabriel-le de Uri'nin yanındalar. Sanırım bu kez Talon ve ekibini kıstırdık dostum. O hergeleyi parmaklıklar arkasına tıkmak için sabırsızlanıyorum! İnsan öldürmekten onun kadar zevk alan birini görmedim."

Abrams ve Murphy'nin aracı bir süre sonra yeşil minibüsün arkasına yaklaştı ve durdu. Araçtan indiler ve minibüse bindiler. Abrams Murphy'yi arkadaşıyla tanıştırdı ve Uri'ye, "Telefonundan sonra dışarı çıkan oldu mu?" diye sordu.

"Hayır, deponun iki kanatlı bir ön kapısı, bir yan ve bir de arka kapısı var. Isaac, Judah ve Gabrielle bu kapıları gözetliyorlar. Dışarı çıkan olmadı."

"Fazla silahın var mı?"

"Elbette, hangi marka istersin?"

"Otomatik tabancalardan birini Dr. Murphy'ye ver. Hepimizin silahlı olması gerekiyor."

Deponun önündeki vitrine yaklaştılar ve dikkatli davranarak içeri baktılar. Deponun içinde ışık yoktu ama dışarıdan giren ışıkla aydınlanmıştı, loştu içerisi ve kimse görünmüyordu.

Abrams, "Arka tarafta olmalılar," diye konuştu. "Uri, telsizle arkadaşlara söyle, biz destek için çağırmadıkça yerlerinden ayrılmassınlar. Silah sesi duysalar bile kımıldamasınlar yerlerinden. Kimsenin kaçmasını istemiyoruz. Özellikle de bıyıklı yabancı adama dikkat edin, korkunç bir katildir o, çok da zekidir."

Abrams ön kapıyı yokladı ve kilitli olduğunu gördü. Ama Uri'nin çıkardığı bir maymuncuk sayesinde kapıyı fazla uğraşmadan açmayı başardılar.

Murphy, "Çok beceriklisiniz," dedi.

Abrams güldü ve mütevazı bir tavırla, "Bunlar mesleğin incelikleri işte," dedi.'

Giriş holünde etrafı dinlediler, koca depoda çıt çıkmıyordu. Tabancaları ellerinde olduğu halde eski ve tozla kaplı bir tezgâhın arkasındaki kapıya doğru sessizce yürüdüler. Kapıyı dikkatle açtılar ve üzerlerine ateş eden kimse olmadığını görünce sessizce deponun içine girdiler. Depodaki raflarda karton kutular görölüyordu. Duvar diplerinde tahta sandıklar sıralanmıştı. Arkadaki bir pencereden ışık giriyordu içeri.

334

Abrams, "Michael, sen şu sağdaki rafların arkasındaki koridora gir," diye fısıldadı. Uri, sen de sola git. Ben orta koridora gireceğim. Sandıkların arkasına da saklanabilirler, çok dikkatli olun. Konuşma yok."

Murphy on metre kadar ilerledikten sonra ön taraftan gelen hafif bir ses duyar gibi oldu, ses ilerdeki bir sandığın arkasından geliyor gibiydi. Sandığın arkasında baş düşmanı Talon mu vardı, yoksa Arap teröristlerden biri mi, bilemiyordu. Ama her şeye hazır olmalıydı.

Büyük sandığın köşesine yaklaşmıştı ki, birden bir miyavlama sesi duydu ve bir kedi bacalarının arasından fırlayıp kaçtı. Murphy birden korkuyla irkildi ve silahı ateşlememek için kendini zor tuttu.

İşte, kedileri sevmemek için bir neden daha. Onları ya seversin, ya da nefret edersin... bunun başka yolu yok.

Binanın içinde olan herkes kedinin sesini duymuştu mutlaka.

Birden bir silah sesi duyuldu ve kurşun Uri'nin başının yanındaki çelik raftan sekerek gitti. Uri hemen kendini yere attı ve silah sesinin geldiği yere doğru bir el ateş etti, sonra yakındaki bir sandığın arkasına saklandı.

Aynı anda Murphy ve Abrams'a da ateş edilmişti. Onlar da hemen diz çöktüler ve savunma pozisyonu aldılar. Karşı taraf ateşe devam ediyordu. Murphy gizlendiği sandığın arkasından elini uzattı ve silah seslerinin geldiği yere doğru bir el ateş etti. Silah sesleri birden kesildi, şimdi herkes düşmanını dinliyordu.

Murphy, Talon'un, "Evet Dr. Murphy, işte yine karşılaştık," diye seslendiğini duyunca birden ürperdiğini hissetti. Bir an düşündü ve sonra, "Bunun son karşılaşmamız olması için elimden geleni yapacağım," diye cevap verdi adama.

335

"Bu ancak senin sonun olacak Dr. Murphy. Kendini ve kadını koruma konusunda pek de usta olduğun söylenemez, değil mi? Özellikle de karın Laura'yı." Talon'un sesinde alaycı bir ifade vardı.

Murphy öfkeden ne yapacağını bilemiyordu... bu adamdan intikamını mutlaka almalıydı.

Dikkatli ol Murphy. Adam seni kızdırıp dikkatini dağıtmaya çalışıyor. Bu oyuna gelme sakın.

Abrams Talon'un sesinin geldiği yeri bulmak için biraz yer değiştirirken bir silah sesi daha duyuldu ve arkasından yine sessizlik oldu.

Uri orta koridordan Abrams'a doğru sürünmeye başladı. Murphy yerinden kımıldamadı.

Isaac, Judah ve Gabrielle içerden gelen silah seslerini duydular. Önce yardıma gitmeyi düşündüler ama verilen emre uyarak yerlerini terk etmediler, gözleri kapıların üstündeydi.

Isaac parıltıyı fark edemedi bile. Başının yanından geçen kurşun çifte kapının yanındaki camı paramparça etti. Aynı anda içerde bir patlama oldu, diğer üç pencere de kırıldı ve çifte kapı parçalandı, içerde yangın başladı.

RPG olmalı bu!

Isaac telsizine, "Isaac'dan Judah ve Gabrielle'e..." diye konuştu. "Adamlar deponun ön tarafına bir roketli el bombası fırlattılar. Yerlerinizden sakın ayrılmayın, emri biliyorsunuz, kimse çıkmayacak dışarı."

Isaac tüfeğini aldı ve deponun karşı tarafında park edilmiş gri renkli ikinci minibüsten aşağı atladı. Güçlü dürbünle RPG'nin fırlatıldığı noktaya doğru baktı. Roketli bomba yandaki binadan da atılmış olabilirdi.

336

Birden deponun çaprazına düşen başka bir binada bir hareket görür gibi oldu Isaac. O sırada bir arabanın lastik gıcirtısı duyuldu ve Isaac sesin geldiği tarafa baktı.

Land Rover deponun köşesini dönmüş Isaac'a doğru geliyordu, direksiyonda Talon vardı. O sırada bina penceresinde bir adamın doğrulduğunu ve ikinci RPG'yi fırlatmaya hazırlandığını gördü Isaac. Tüfeğini omzuna dayayarak doğrulttu, nişan aldı ve adama ateş etti, ama bir saniye kadar geç kalmıştı. Penceredeki adam RPG'yi ateşlemişti.

Isaac'ın kurşunu Arabın göğsünü deldi ve onu anında öldürdü.

ikinci RPG parçalanmış ön kapıdan içeri girdi, tezgâhın arkasındaki kapıdan geçti ve deponun ortasında patladı. İçerde müthiş bir parıltı görüldü. Alevler şimdi tüm binayı sarmıştı.

Isaac kendine doğru son hızla gelen Land Rover'a dönerken, yanına diğer Arap teröristleri de almış olan Talon oradan geçerken elindeki makineli tüfekle ateş açtı.

Isaac sol kalçasına giren kurşunun etini parçaladığını hissetti. Yere düşerken elindeki tüfeği de yana doğru fırladı. Isaac hemen omuz kılıfındaki Glock tabancasını çekti ve ateşe başladı.

"Isaac... Isaac. Cevap ver, neler oluyor?"

Judah ve Gabrielle binanın ön tarafına doğru koşular. Isaac'a yaklaşmışlardı ki ilk patlama oldu ve bombanın basıncıyla ikisi de yere düştü.

Eski depo çökmek üzereydi ve o sırada aynı anda dört patlama daha duyuldu. Bina aynı anda parçalara bölündü ve çöktü. Havaya yükselen toz topraktan başka hiçbir şey görünmüyordu etrafta.

Judah ve Gabrielle binanın içinde kalanlara hiçbir şey yapamayacaklarını, onların kurtulmalarının mümkün olmadığını biliyorlardı. Dönerek Isaac'a baktılar. Gabrielle destek çağırırken, Judah da kanı durdurmak için arkadaşının yarasını bastırdı ve bağladı.

337

ALTMİŞ BEŞ

Mendez gülümsedi ve "Senyor Bartholomevv, harika zamanlamanız için sizi kutlamalıyım," dedi. "Toplantı için bundan daha uygun bir zaman bulamazdınız. Formula 1 dünya şampiyonluğuna yetişmemiz mümkün olacak böylece. O yarışları izlemeyi çok istiyordum. Size tekrar teşekkür ederim."

Viorica Enesco, "Evet, ben de Senyor Mendez'le aynı fikirdeyim," diyerek konuşmaya katıldı. "Güzel bir seçim bu. Limandaki yatlar ve hava da çok uygun düştü. Monaco'ya yılın bu zamanından gelmekten çok hoşlanıyorum. Dünyanın en heyecan verici şehirlerinden biri burası ve mutfağı da harika."

Yediler Akdeniz'i gören bir tepede, bir villada toplanmışlardı. Hepsi denizdeki parıltıları gören verandada koltuklarına rahatça oturmuş, şaraplarını yudumlarırken planları hakkında konuşuyorlardı.

Konuya ilk giren General Li oldu.

"George Washington Köprüsü'nü havaya uçurma planımız başarılı olamadığı için üzüldüm arkadaşlar. Şu Dr. Murphy ve arkadaşı Levi Abrams başımıza bela oldular diyebilirim."

Sir William Merton başını salladı ve "Haklısınız General Li," dedi. "Saldırıyı engellediler ama olay sonrası çıkan terörü ve paniği önleyemediler. BM merkezinin Babil'e götürülmesi konusunun onaylanması için bu panik havası da yeterli oldu işte. Ayrıntılar bulanık olabilir ama sonuç aldık yine de. Ve bu da kadeh kaldırmaya yeter."

Hepsi kadehlerini kaldırıp tokuşturdular.

General Li hafifçe gülümsedi ve "Size katılıyorum ama biraz daha zarar verebilseydik daha mutlu olacaktım," dedi. "Köprünün tahrip olması küstah Amerikalılara büyük paralara mal olacak ve teröristleri durdurabildikleri için sevinemeyeceklerdi o kadar."

Ganesh Shesha, "Ama başka saldırı planlarımız da var," diyerek söze karıştı. "İstediğinize çok geçmeden kavuşabilirsiniz dostum."

Jacoba VVerner at kuyruğu olan sarı saçlarını açarken gülümsedi, tombul yanakları kızarmıştı. Neşeli bir sesle, "Sanırım hepimiz mutlu olabiliriz," dedi. "BM binasının yakında Babil'de tamamlandığını görebileceğiz. Araplar BM'yi kendi topraklarında görmek için sabırsızlanıyorlar, çok mutlular. Planladığımız gibi, binanın inşası için gereken paranın da AB tarafından sağlanmasından sonra Araplar Avrupa'ya borçlu olacaklar. Avrupa Birliği'ni iyi çocuk olarak görmeye başlayacaklar. Temsilcilerimiz desteğimiz karşılığında petrol fiyatlarının düşürülmesi konusunda Suudi Arabistan, İran ve Irak yetkilileriyle görüşüyorlar. Euronun değerlendirilmesi ve ABD dolarının daha da değer kaybetmesi mümkün olacak. Araplar bizim ısrarımız karşısında ABD'ye satılan petrolün fiyatını artıracaklar. Bu durumda Amerika Alaska'da yeni petrol kuyuları açmaya çalışacak ve çevrecileri iyice kızdıracak. Her şey istediğimiz gibi oluyor işte."

John Bartholomew, "Jacoba ile hemfikirim," dedi. "Bazı BM üyelerini de ayarlamayı başardık. Paranın her şeyi satın aldığını görmek çok güzel doğrusu. Onların gizli İsviçre hesapları açmalarına yardımcı olduk, ama o hesaplardan para çektiğimizi anlamıyorlar bile! Onlara paraları veriyoruz ama sonra da geri

339

alıyoruz. Şu bankacılık dünyası ne güzel şey, değil mi? Onlar bizim satranç tahtamızda sadece birer piyon."

Sir VWilliam, "Bu konuda bir çalışma yaptığınızı biliyorum," dedi. "Ama ikinci Dünya Savaşı'nda Nazilerin açtığı hesaplardan da para çekme konusunda bir şey yapabildiniz mi acaba?"

Bartholomew gülümsedi. "Elbette -sadece onların hesaplarından değil başka hesaplardan da çekebildik. Bankaların üst düzey yetkililerini ikna etmek için çok etkin yöntemlerimiz var bizim. Onlara sadece ailelerinin resimlerini gösterip sağlıklarının korunmasını isteyip istemediklerini sormamız yeterli oluyor. İnsanları ikna etmek için harika bir yöntem bu. Gücümüzü bu kadar kısa sürede bu kadar çok artırdığımız için mutlu olmalıyız. Çok geçmeden dünyada yaşanan pek çok olayın kontrolü bize geçecek."

Diğerleri onu alkışladılar.

Viorica Enesco parmağının ucunu şarap kadehinin kenarında gezdirip denize bakıyordu.

Bartholomevv, "Neler düşünüyorsun öyle derin derin, Viorica?" diye sordu.

"Talon'u düşünüyordum. Adam önümüzdeki engelleri ortadan kaldırmak için iyi çalışıyor doğrusu. Dr. Murphy'ye bilgi sızdıran Stephanie Kovacs'ı temizledi. Murphy kamuoyuna açıklamadan önce Dr. Anderson'un belgelerini de ele geçirdi. George Washington Köprüsü olayında büyük panik yarattı ve duyduğuma göre şimdi Dr. Murphy'nin peşindeymiş, onu yok etmeye çalışıyormuş. Ona iyi bir prim vermemiz gerekiyor sanırım."

Hepsi baş salladılar buna. Sonra Senyor Menez, "Tamam ama ortalıkta başıboş dolaşan biri var," dedi.

Herkes meraklı bir ifadeyle ona baktı.

340

"Dediğim kişi Methuselah. Çok güçlü bir adam o. Sadece çok zengin ve güçlü de değil... ailesini kaybettiği için çok öfkeli. Onların uçağını düşüren gücün arkasında bizim olduğumuzu anlamış ve bizim planlarımızı bozmak için elinden geleni yapmaya çalışıyor. Adam intikam almak istiyor ve bu yüzden de Murphy'ye destek oluyor. Onu saf dışı bırakacak bir şey yapmamız gerekiyor."

Diğerleri yine başlarını salladılar, yüzlerinde şimdi endişe ifadesi belirmişti.

Bartholomew, "Methuselah bizi ve büyüyen gücümüzü çok iyi biliyor," diye konuştu. "Onun her şeyi mahvetmesini istemeyiz elbette. Ben şimdi Murphy ya da McDonald denen kadının Dr.

Anderson belgelerini okuyup okumadığını merak ediyorum. O adam çocuk ve onunla ilgili planlarımız konusunda neler biliyor acaba? Methuselah ve Murphy'nin bir an önce ortadan kaldırılmaları gerekiyor."

Sir William parmağını rahip yakasından içeri sokarak, "İyi düşünmeliyiz," diye konuştu. "Sanırım Talon'u yine Karadeniz'e göndermemiz gerekecek. Nuh'un Gemisi'nde bulunmuş olan değerli eşyalarla ilgili henüz bitirilmemiş bir işimiz var. Potasyum 40 gerçekten de yaşamı uzatabilir ve bronz plakalarla kristallerin sırlarını da çözmemiz gerekiyor. Ayrıca yeni bir dinsel hareket başlatma konusu da var. 1960'lı yıllarda Tanrının ölü olduğu konusunda pek çok insanı ikna etmeyi başarmıştık -din adamlarına tam bir meydan okumaydı bu. 1970'lerin sonlarına doğru şeytanlar, büyücüler, cadılar ve doğaüstü yaratıklarla ilgili çizgi filmlerle gizemli bir yaşam kavramı attık ortaya. Şimdi herkes bu ölü Tanrı yalanından bıkmış durumda, ortada bir boşluk var. Ama pek çok insan da bu esrarengiz havayı kabul etmiş gibi görünüyor. Bu insanlar dünya barışından ve kardeşlikten söz edecek bir dinsel lideri karşılamaya hazır gibiler."

341

Bartholomew başını salladı ve "Seninle aynı fikirdeyim," dedi. "Birçok inancı birleştirme konusunda konuşmaya başlamalıyız artık. Bütün yollar Roma'ya çıkar kavramını işlemeliyiz, yani bütün dinlerin, inançların insanları sadece Tanrıya doğru yönlendirdiğini söylemek ve herkesi buna inandırmak gerekiyor. Çalışmalarımızı bu alana kaydırmalıyız."

Ganesh Shesda söze girdi ve "Noel ve Paskalya yortusu gibi dinsel tatilleri yeniden tanımlama girişimiyle bunu başlatmıştık zaten," diye konuştu. "Nefret konuşmaları hakkında yasalar ve hoşgörü promosyonuna devam etmeliyiz. Hristiyanların Tanrıyla ilgili fikirlerini başkalarına aşılamalarını engellemeliyiz. Hristiyanlık bir kanserdir ve başarılı olmak istiyorsak onu saf dışı bırakmalıyız."

Diğerleri yine sessizce başlarını salladılar.

Jacoba VVerner, "Michael Murphy gibi insanları sakın unutmayın," dedi. "Asıl tehlike onun gibi adamlar ve dinsel haklardır. O adamlar İncil'i ve onun öğretilerini çok iyi biliyorlar. Tehlikeliler çünkü korkusuzlar ve başka insanları ikna yetenekleri var, güçlüler. O ve onun gibi adamlar çocuk için oluşturmaya çalıştığımız ortamı engellememeliler."

Bartholomew diğerlerinin yüzlerine baktı ve "Sanırım Yeni Dünya Düzeni Dostlarının kamuoyuna yavaş yavaş açıklanmasının zamanı geliyor," diye konuştu. Mesajımızı duyurmak için medyayı kullanacağız elbette. Avrupa Birliği'nin temelleri sağlam ve genişliyor -Avrupa yükseliyor.

342

ALTMİŞ ALTI

İlk RPG binanın önünde patladığı zaman Murphy ve Uri şokun etkisiyle yere düştüler.

Uri hemen doğruldu ve "Dr. Murphy, iyi misiniz?" diye bağırdı.

"Evet, evet, iyiyim ama biraz sersemledim. Burnuma duman kokusu geliyor, patlama yangın çıkardı galiba."

Uri şimdi Abrams'a yaklaşmıştı. "İyi misin Levi?"

Abrams ona cevap vermedi.

"Dr. Murphy, Levi patlamada başından yaralanmış, yarası kanıyor."

Murphy enkazın arasından sıyrılıp onlara doğru sendeleyerek giderken, "Yaşıyor mu?" diye seslendi.

Murphy koridorda onlara oldukça yaklaşmıştı ki, ikinci RPG de deponun içinde patladı. O sırada Uri Abrams'm üstüne kapanmıştı. Patlamanın etrafa fırlattığı şarapnel parçaları onu hemen öldürdü ama onun altında kalan Abrams hâlâ yaşıyordu. Kutular Murphy'yi öldürücü parçalarından korumuştur ama patlamanın şokuyla yere düştü ve kulaklarındaki müthiş gınlamadan kurtulmak için başını şiddetle sağa sola salladı.

Murphy üstündeki taş ve tahtaları kaldırıp doğruldu, sallanarak Uri ve Abrams'm yanına gitti ve onları enkazın altından çıkardı. Uri'nin yaralarını görünce onun öldüğünü anlamıştı ama yine de nabzına bakmaktan alamadı kendini. Ama Mossad ajanı ölmüştü, onun için hiçbir şey yapamazdı artık. Abrams'a döndü, onun göğsü inip kalkıyordu, nefes alıyordu arkadaşısı. Onun üzerine düşen raf parçasını kaldırırken, adam bize tuzak kurmuş, diye düşündü. Talon buraya geleceğimizi biliyordu ve bize korkunç bir tuzak hazırladı!

Kendilerini bekleyen başka tehlikeler de olabilirdi, Abrams'ı da alıp bir an önce çıkmalıydı oradan.

Mutlaka gizli bir çıkış yolları vardı onların. Büyük ihtimalle ateş ettikleri yere de yakındı o çıkış.

İkinci RPG'nin başlattığı yangın hızla büyüyordu. Her taraf alevler ve duman içindeydi. Etrafı görmek bir yana, nefes almak bile güçleşiyordu.

Murphy etrafa dikkatle bakınca onların ateş ettikleri yeri buldu. Talon ve adamları birkaç sandığı alıp bir duvar yapmış ve onun arkasına gizlenip onların gelişlerini beklemişlerdi.

Murphy sandıklardan birinin üzerinde eğilip arkasına bakınca açık bir kapak gördü, kapak bir tünele açılıyor olabilirdi. Dumandan boğulmamak için zemine yakın kalarak Abrams'ı deliğe doğru sürükledi. Eni boyu yaklaşık iki metre kadar olan kapıdan önce kendi girdi içeri ve sonra Abrams'ı tutup çekti oraya. Küçük odanın bir yanında yaklaşık doksan santim çapında bir tünel vardı.

Teröristler bu tünelden kaçmış olmalılar, diye düşündü.

Abrams'ı başı önde olmak üzere tünelin içine sırtüstü yatırdı. Kendi kemeriyle arkadaşınıninkini birleştirip bir kement halkası yaptı ve onu Abrams'ın koltuklarının altından geçirdi. Sonra kendisi de o halkanın içine girdi.

Murphy Abrams'ı bu daracık tünelde dışarı doğru sürüklemenin zor olacağını biliyordu. Abrams doksan kiloluk baygın bir adamdı, ama Murphy kollarını biraz geriye atarak yukarı kaldırabilirse, Abrams'ı yerden biraz kesebilir ve daha rahat taşıyabilirdi.

Arkadaşını güçlükle çekerek sürünmeye başlamıştı ki, deponun ön tarafından gelen ilk patlamayı duydu. Her yer sarsıldı ve üzerlerine bir sürü taş toprak yağdı. Bu daracık tünelin içinde sıkışıp kaldıkları takdirde yaşamalarına olanak yoktu. Murphy arkadaşını çekerek öne doğru sürünmeye çalışırken bir yandan da dua ediyordu.

Bir patlama daha oldu ve Murphy arkadaşının üstüne kapandı. Tünelin arka tarafı ayaklarının üstüne çökerken Murphy Abrams'ı zorlayarak ileri doğru çekmeyi başardı. Ama önü kapanmıştı, ileriye doğru gidemeyecekti artık.

Etraftaki toz toprak nefes almayı imkânsız kılıyordu. Murphy tişörtünün eteğini yukarı doğru çekerek filtre gibi ağzını burnunu kapadı. Toz toprağın yere çökmesi için birkaç dakika bekledi ve sonra ne yapacağını düşündü.

Kemerleri gözdü, halkanın içinden çıktı ve ayaklarının üstüne yığılmış olan taş ve toprakları silkerek onlardan kurtardı bacıklarını. Sonra Abrams'ın üzerinden geçerek ilerideki molozları çekti, tüneli açtı ve ilerledi. Ama geriye dönüp arkadaşını da çekmesi gerekiyordu -hâlâ yaşıyorsa tabii.

Ancak sürünerek ilerleyebildiği tünel Murphy'nin geriye dönmek istediği noktada biraz daha darlaştı. Zifiri karanlık tünelde artık korkmaya başlamıştı Murphy. Bacıklarını karnına çekerek geri dönmeye çalıştı. Ama biraz sonra hareketsiz kaldı, sıkışmıştı tünelde, sırtı duvara dayalıydı ve sivri kayalar sırtına batıyordu.

Dönüşünü yarıya kadar tamamladı ama bir ayağı bir kayaya takıldı, kımıldatamıyordu onu. Güçlükle nefes alabiliyordu, sıkışıp kalmıştı o daracık yerde. Ne ileri gidebiliyordu ne de geriye. Bacaklarına kramp girmek üzereydi. Kalp atışları hızlandı, paniğe kapılmamak için direniyordu.

Murphy birden çocukluğunda yaşadığı izcilik günlerini hatırladı. Bir seferinde soğuk bir gecede dağda gecelemişlerdi. Murphy uyku tulumuna girmiş ve ısınmak için bacıklarını karnına çekerek bir tespih böceği gibi yusuvarlak olmuştu.

Uyurken nasıl olduysa uyku tulumunun içinde tamamen ters dönmüştü, yani başı uyku tulumunun ayak ucuna, ayakları da başucuna gelmişti.

O zaman ayak tarafında kalan fermuarı açıp dışarı çıkamayacağını düşünmüş ve birden korkuya kapılmıştı. Başucundaki nefes deliğine ulaşabilmesi için tulumun içinde ters dönmesi gerektiğini biliyordu.

O gece de tulumun içinde dönmeye çalışırken yine böyle sıkışıp kalmıştı. Uyku tulumunun kumaşı topuklarına dolanmıştı, öne ya da arkaya kımıldayamıyordu. İlk klostrofobi duygusunu işte o zaman yaşamıştı Murphy. O zaman buna ne dendiğini bilmiyordu. Uyku tulumundan çıkmak için çok uğraşmış ama bir şey yapamamıştı. Uyku tulumu bir ölüm tulumu olmuştu onun için.

Murphy'de bu klostrofobi duygusu hep kaldı ve işte şimdi yine aynı durumdaydı. Bağırarak, haykırmak, karanlık tünelden fırlayıp çıkmak istiyordu ama duvarlar tutuyordu onu. Yine kapana kısılmıştı.

Çocukluğunda yaşadığı o korkulu gecede kendi kendine konuşmuştu. .. uyku tulumuyla savaşıp savaşıp gerektiğini, sakın olmak zorunda olduğunu söylemişti kendine... nefes alıp vermeyi yavaşlatmalı, duygularını kontrol etmeliydi.

Murphy gevşemeye çalıştı, tespah böceği gibi toparlandığı için çok yavaş nefes alıp vermesi gerekiyordu. Göğsünü istediği kadar şişirmesi olanaksızdı.

Kendine telkinlerde bulunuyordu ve bir süre sonra gevşemeyi başardı, panik havasından kurtuldu ve mantıklı düşünmeye çalıştı.

Topuğum sıkıştı. Önce onu kurtarmalıyım.

Kolunu ve elini ağır ağır topuğuna doğru uzatmaya başladı, çok yavaş hareket ediyordu. Ayağımı hafifçe oynatabürsem oradan kurtarabilirim.

Bir süre sonra parmak ucunu bot topuğunun üst kısmına değdirebildi.

Ha gayret, biraz daha...

Biraz daha gayret edince göğsü sıkışır gibi oldu. Şimdi kendini daha da sıkışık bir durumda hissediyordu ve yine paniğe kapılmak üzereydi.

Gevşe Murphy, gevşe, yavaş nefes al...

Otuz saniye daha uğraştıktan sonra elini biraz daha aşağıya uzatabildi. Şimdi ayağını sıkıştıran küçük taş parçasına dokunabiliyordu. Parmaklarıyla taşı sağa sola oynatmaya başladı, bir süre sonra taş yerinden oynadı ve sonra oradan çıktı. Topuğu hareket edebiliyordu artık.

Murphy biraz düşündü, yavaşça derin bir nefes aldı ve bu küçük mucize için Tanrıya şükretti.

Bir süre sonra bacaklarını uzatmayı başardı Murphy, artık rahatça nefes alabiliyordu.

Kendini kontrol edebileceğini anlayınca yüzüstü döndü ve Levi Abrams'ın başına doğru uzandı. Tüneldeki toz toprak arkadaşının yarısından akan kanları durdurmuştu. Murphy elini onun ağzına ve burnuna doğru uzattı, Abrams'ın yavaş nefesinin sıcaklığını hissedebiliyordu.

Arkadaşımı yaşattığın için sana şükürler olsun Tanrım. Beni o sıkışık durumdan kurtardığın için de şükürler olsun sana.

Murphy daracık tünelde süründü. Abrams'ın bacakları üzerine düşmüş olan taşları ve toprakları temizledi, kurtardı onun bacaklarını, ama bunu başarabilmek için yaklaşık iki saat uğraştı. Parmakları kanıyordu.

Sonra arkadaşının koltuk altlarından tuttu ve onu yine çekmeye başladı. Abrams'ın ağır vücudu küçük taş parçalarının üstünde rahatça kayıyordu. Murphy onu ağır ağır çekmeye devam etti.

Tamam, olacak bu iş.

Murphy arkadaşını on dakika kadar çekip sürükledikten sonra durumunun ciddiyetini idrak etti. Kapkaranlık bir tüneldeydi ve ayakları önde olmak üzere bir bilinmeyene doğru sürünerek gidiyordu. Abrams'ın yarasının ne kadar ciddi olduğunu bilemiyordu. Tünelin ilerde açık olup olmadığı da belli değildi. Ya burada sıkışıp kalır, çıkamazlarsa ne yapacaktı?

Bu kötümser düşünceleri kafasından çıkarıp atmaya çalıştı. Henüz sağdı ve sağ kaldığı sürece kurtulma umudu da var demekti ve bu umut ona güç ve gayret veriyordu.

Levi'yi çekerken bir süre sonra İsis'i düşünmeye başladı. Onu bir daha görebilecek miydi acaba? Sonunda onu sevdiğini söyleyebilecek miydi İsis'e? Bu daracık ve zifiri karanlık tünelden çıkıp tekrar ışığa kavuşmak istiyordu... temiz havayı tekrar ciğerlerine çekmek... İsis'i tekrar kollarında tutmak istiyordu.

SON